

haholka



SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2012

KELER-CE

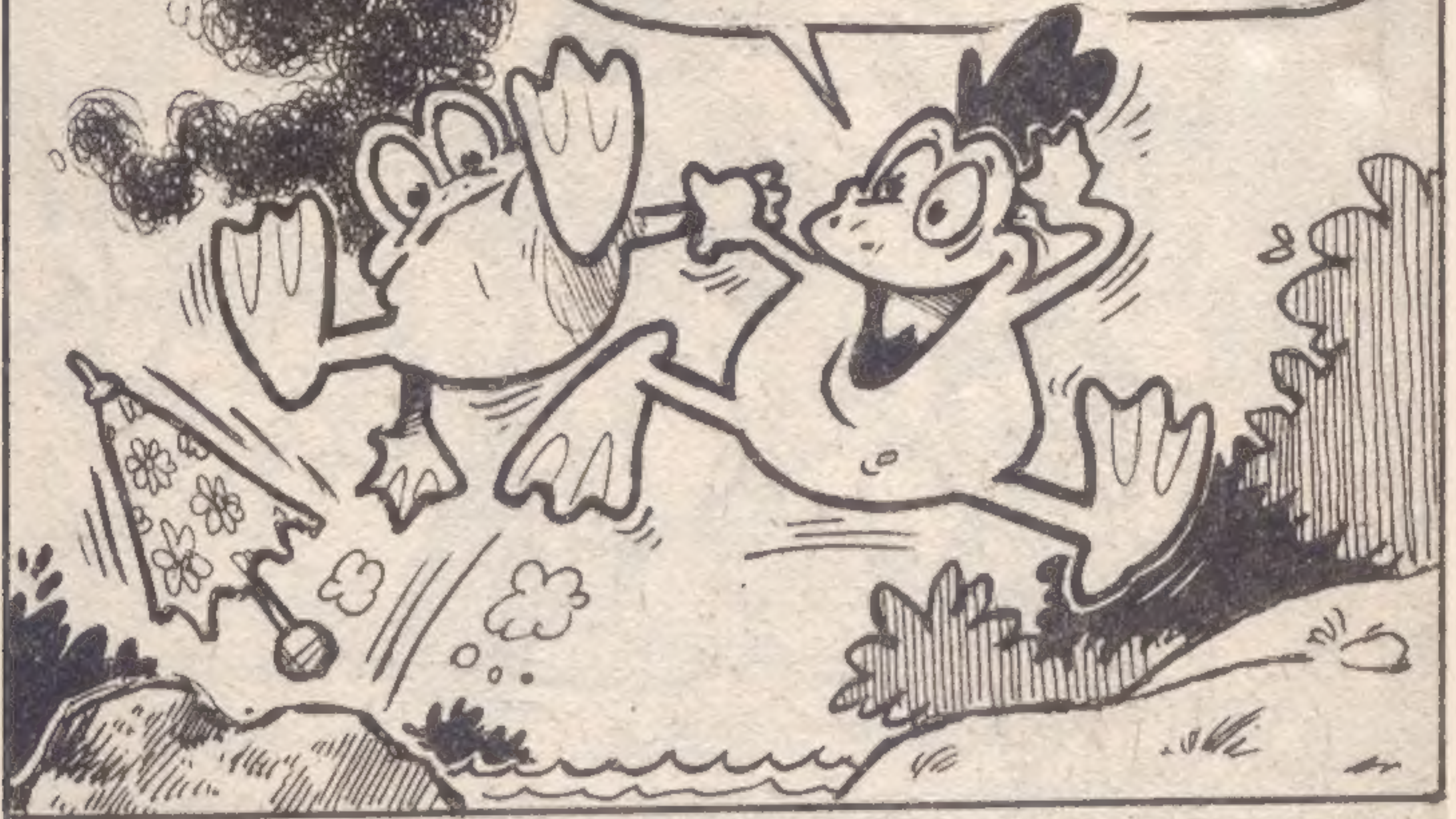
Nem vagyok én akárkil A Föld biológiai egyensúlyát biztosítom, no persze többedmagammal. A folyópartról jöttem, mert meghívtak a Hahotába. Örülök, hogy nemcsak az olvasók, hanem a brekegők is elmondhatnak egy-egy vicces történetet ebben a humoros kiadványban. Mindenkinek van valami baja valaki mással – ebből lesz a humor is. Én a gólyával küszködök mindennap. Millió szomorú meg vidám történet esik meg ezekben a küz-

delmekben. De nem kell féltetni bennünket, mi is tudunk kelepécét csinálni. Az már más kérdés, hogy néha mi is beleesünk.

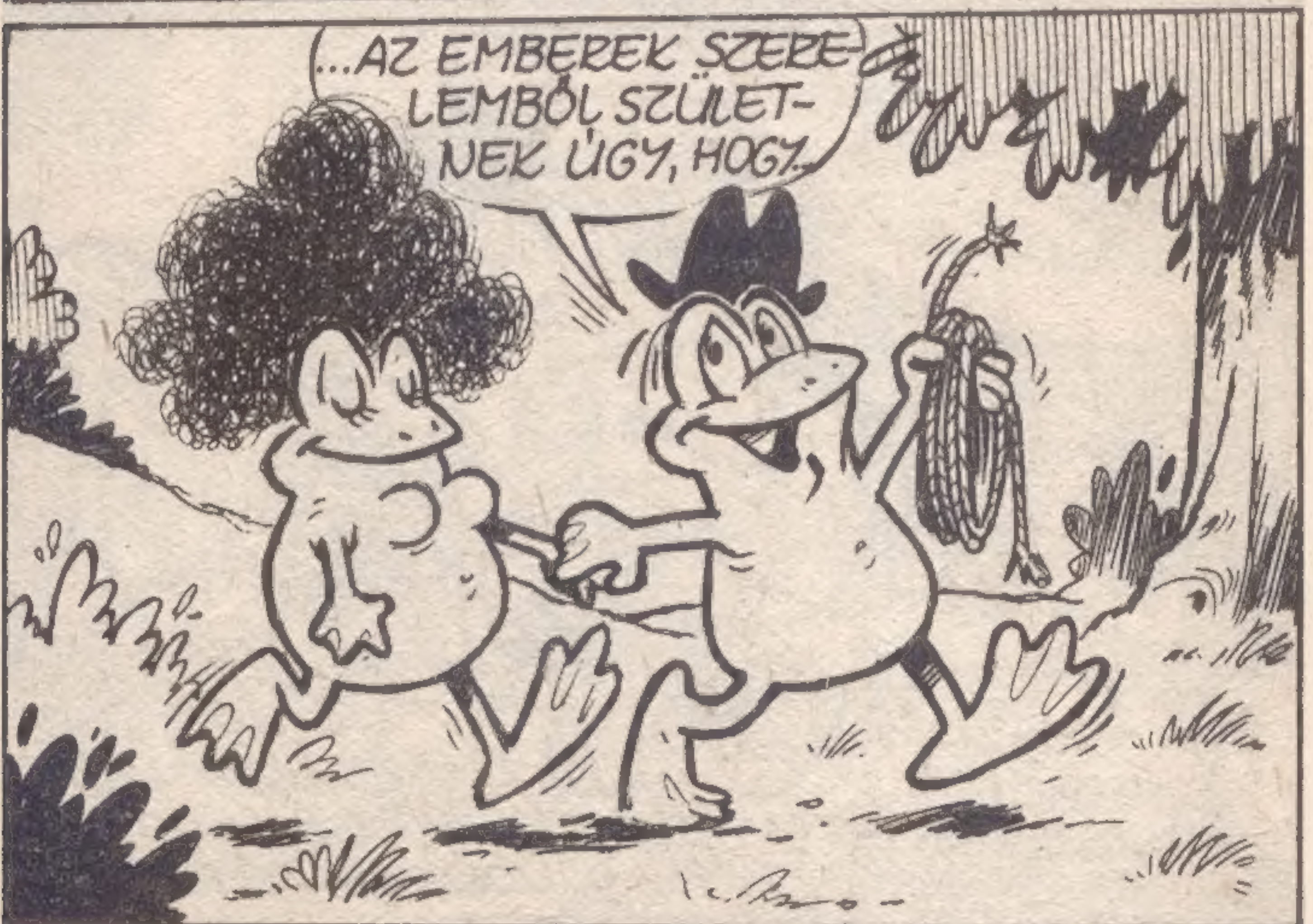


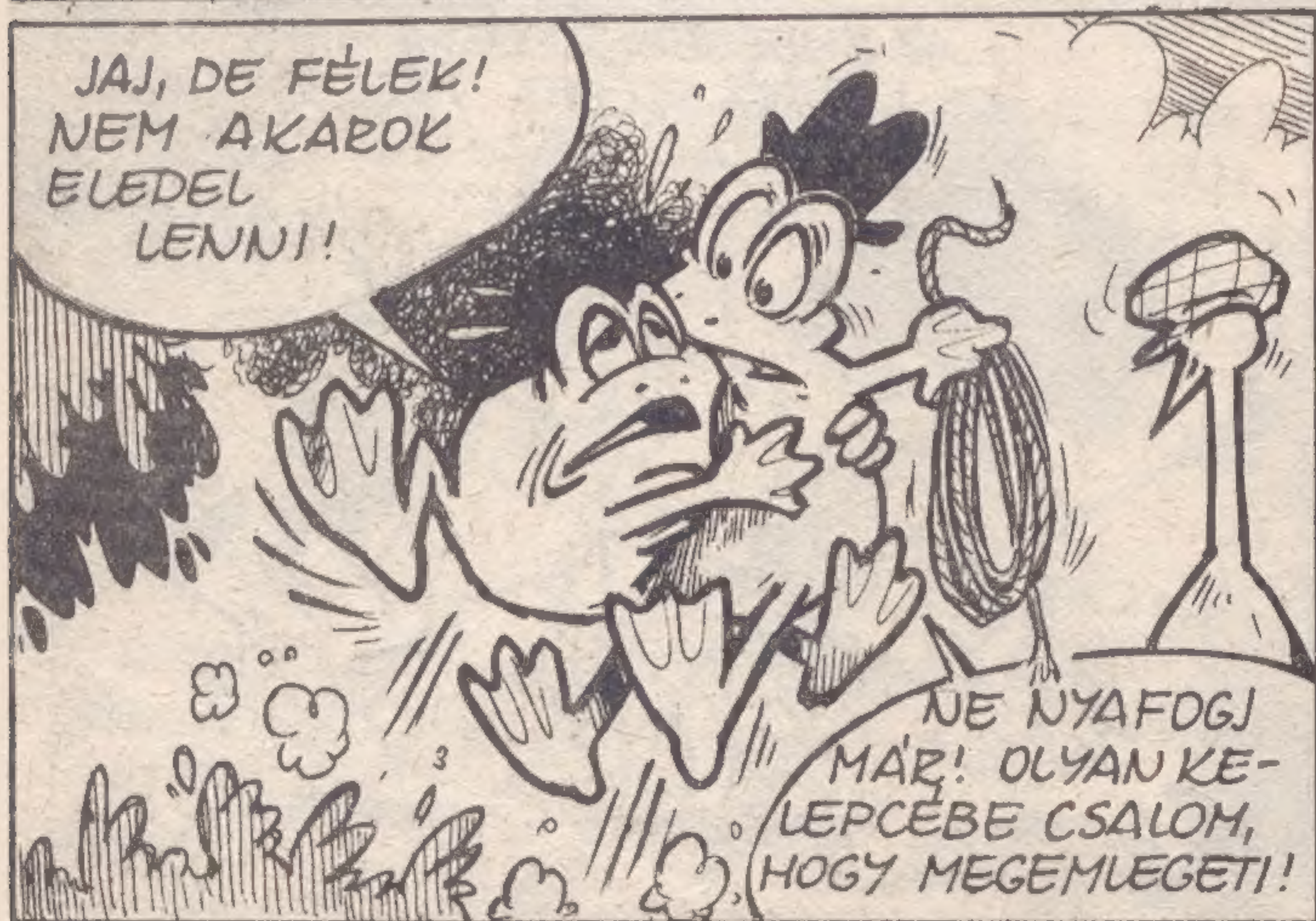
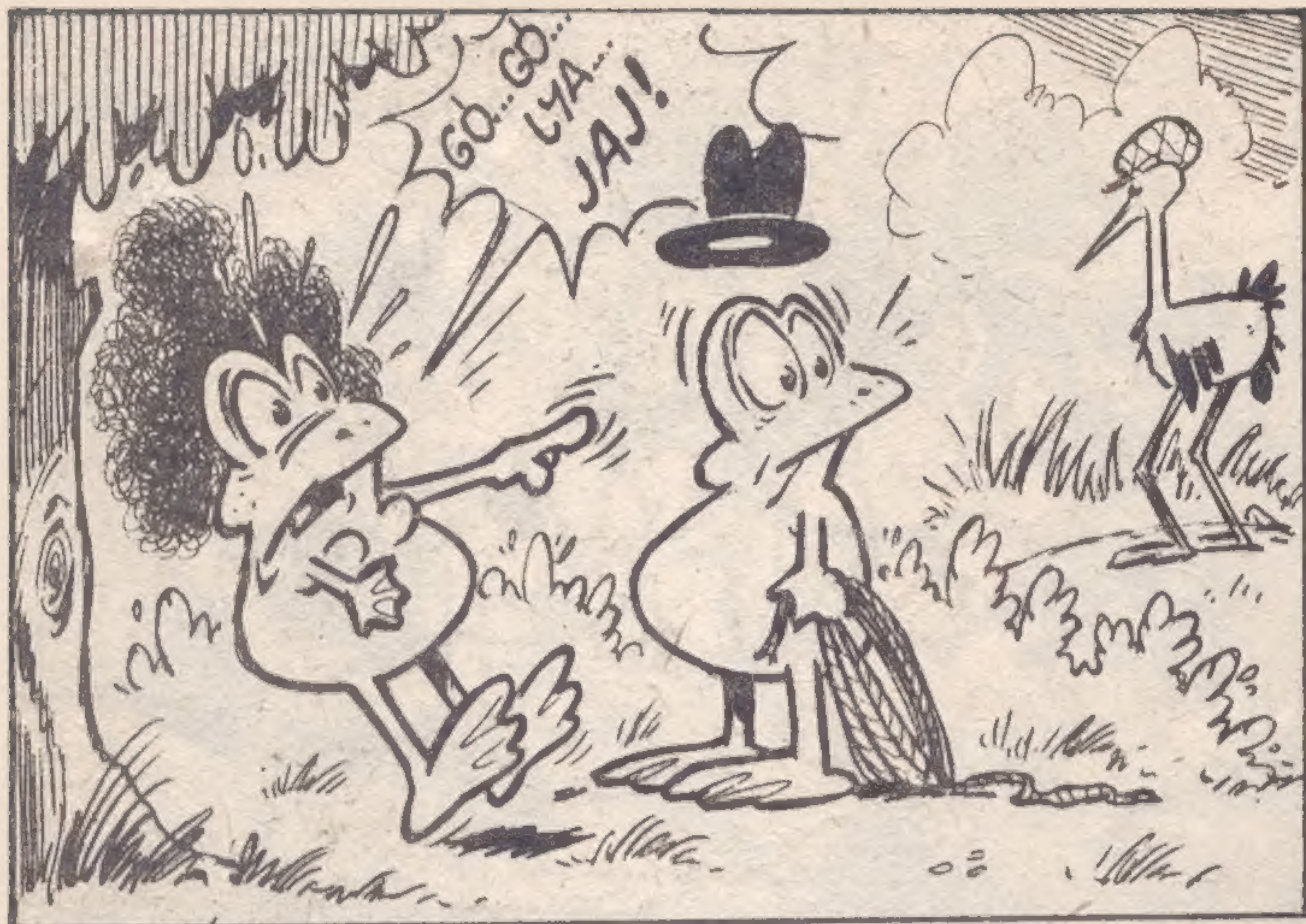


(BRIKIKE, TE NEM VAGY FELVI-
LÁGOSITVA! A TUDÁSOD A BÉKA
FENEKE ALATT VAN...



(...AZ EMBEREK SZERE-
LEMBŐL SZÜLET-
NEK ÚGY, HOGY...





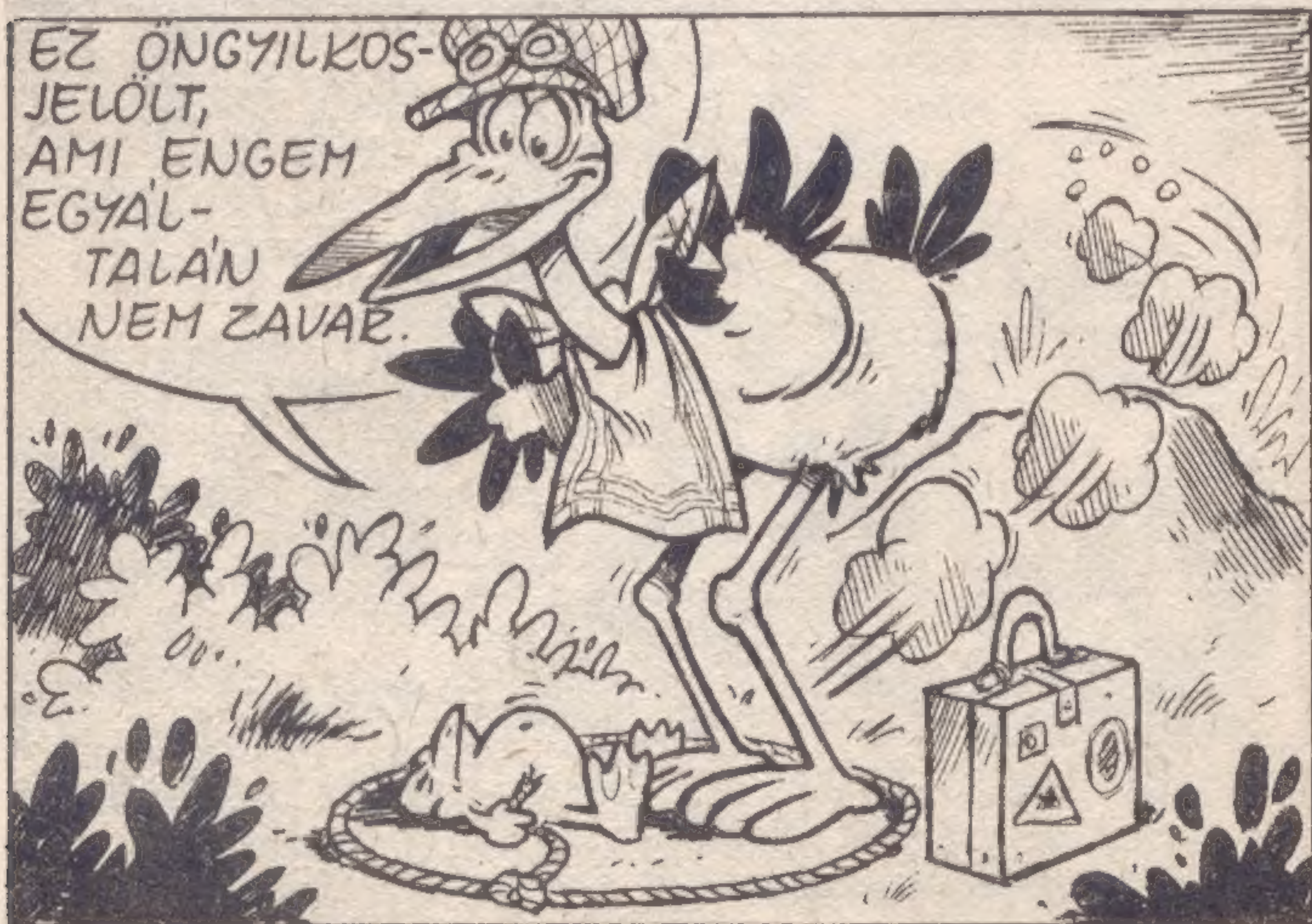
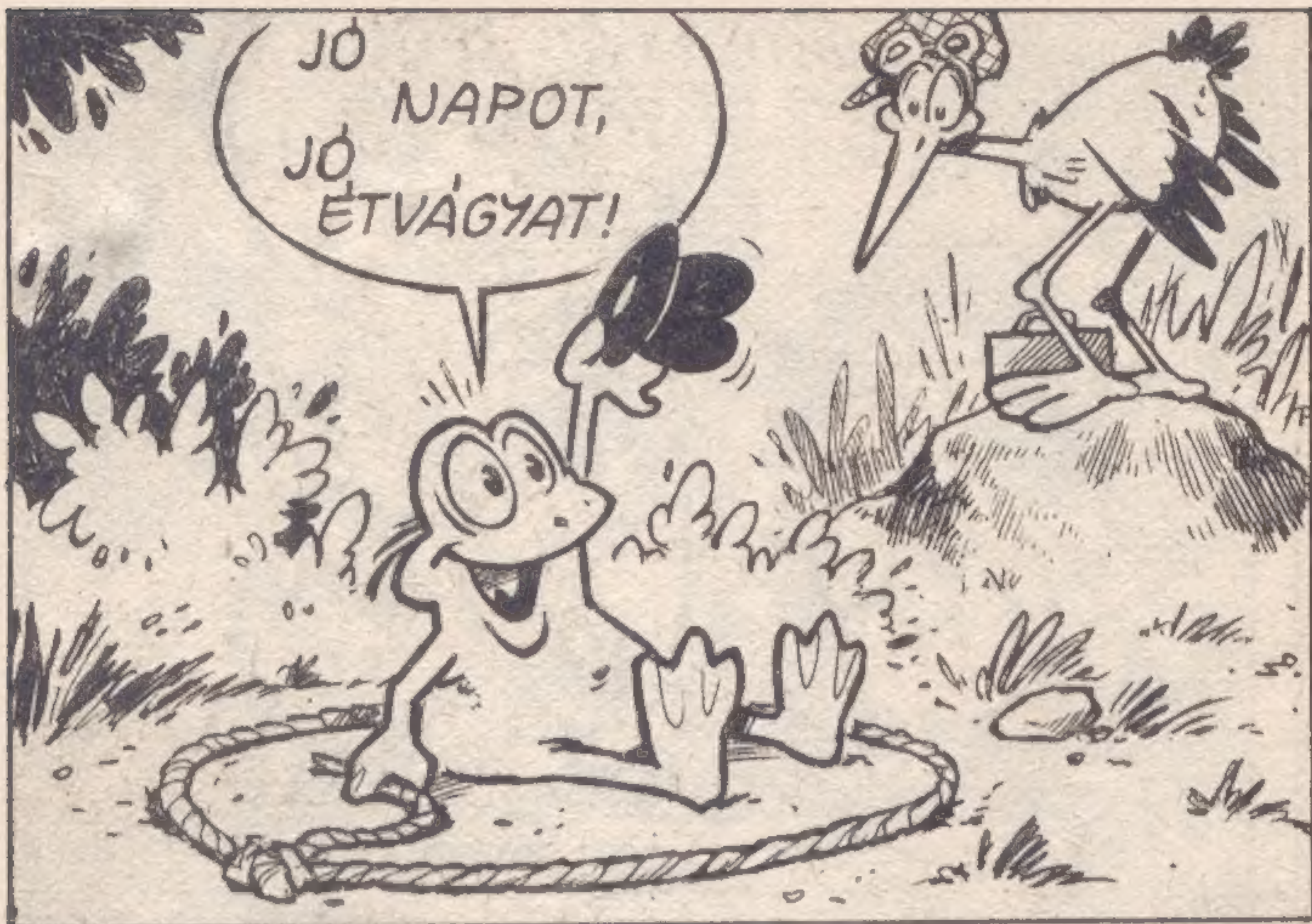
ÉRTEM MEG SENKI
SEM EJTETT KÖNNYE-
KET. EZ ERŐT AD
NEKEM!
CSAÓ!



BÉKASZAGOT ÉRZEK!
HMM! MEG BÉKADUMÁT.
VALAKI MEGUNTA AZ
ÉLETÉT?



GONOSZ
JOSZAG! MINDEN NOR-
MALIS ÁLLAT TALÁL EZER-
NYI FELE KAJÁT, CSAK Ő
ÁHÍTÓZIK BÉKACOMBRA.



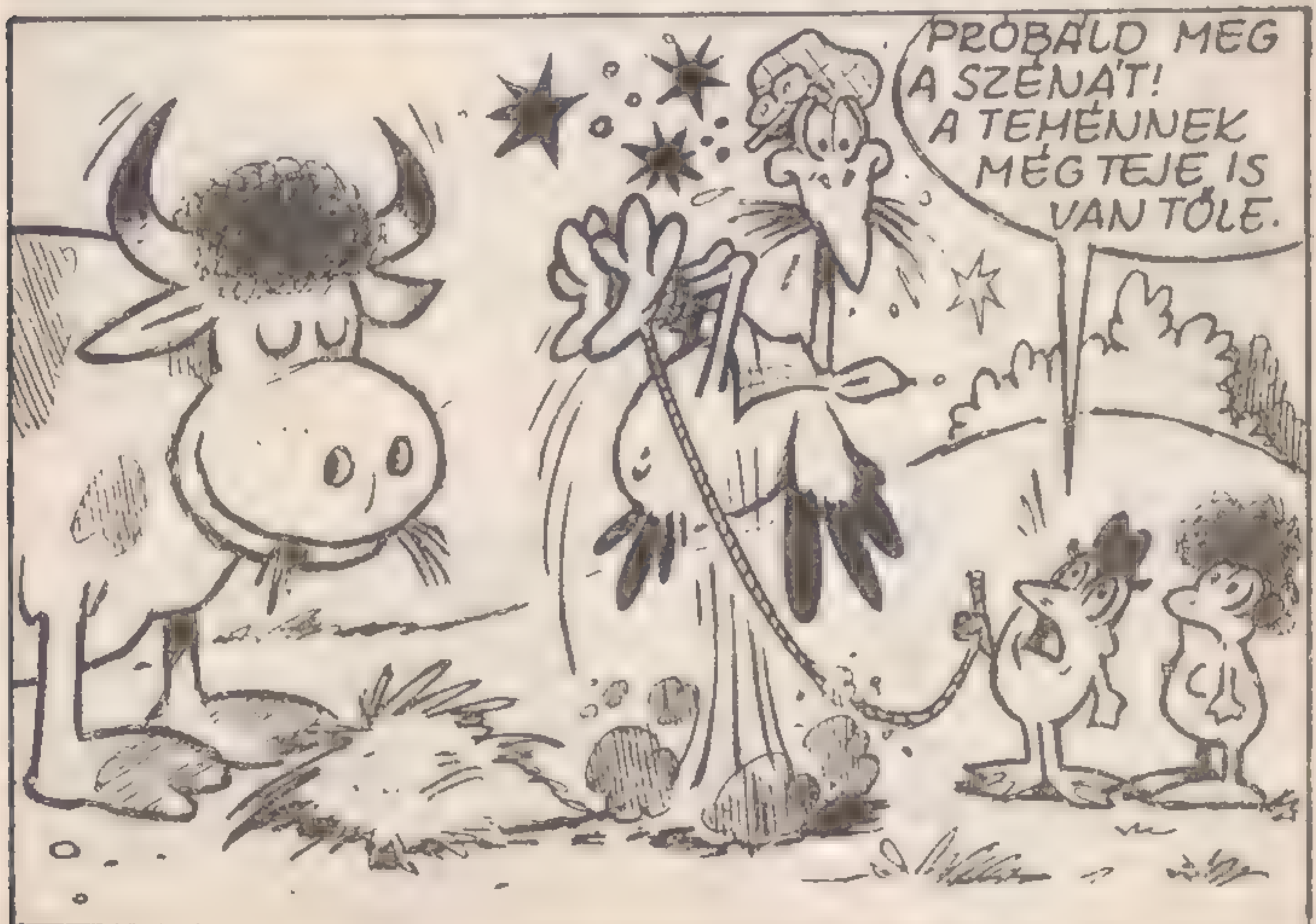
FOLYTON CSAK
DÉL-AFRIKA!
DE JÓ LESZ
EGY KIS
HAZAI!

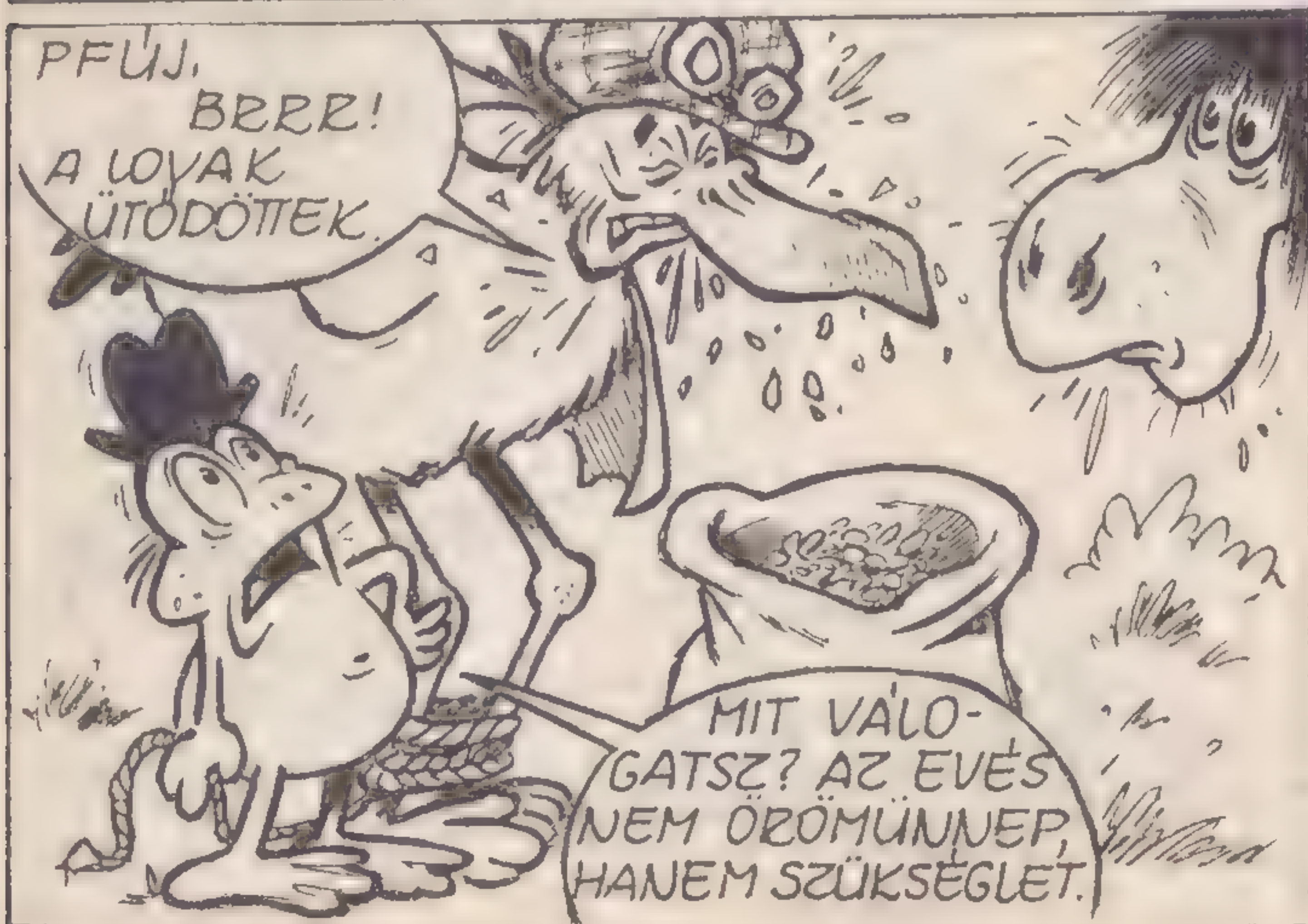


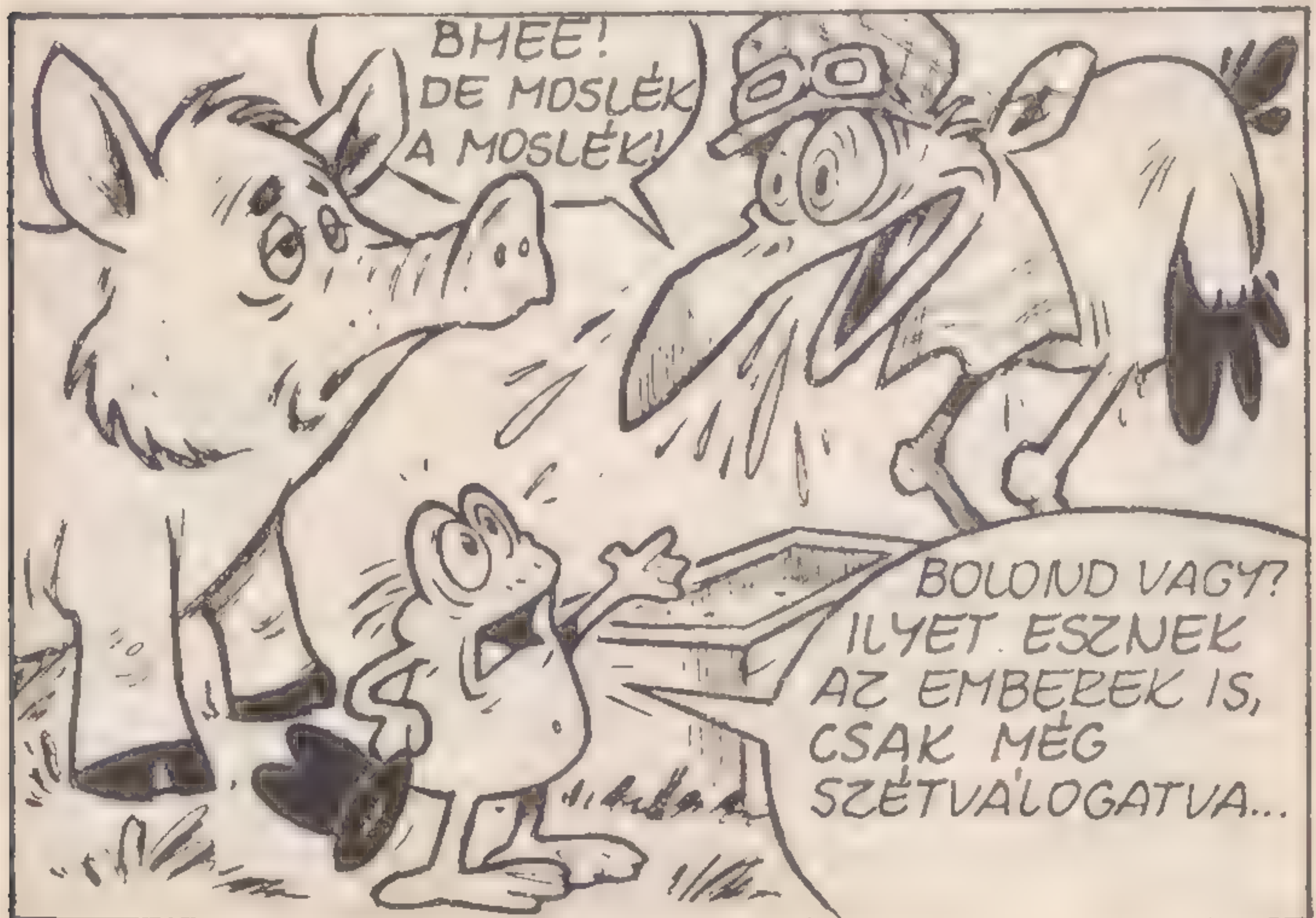
ÉDES BREKEKI!
LÁTLAK-E MEG
VALAMA?

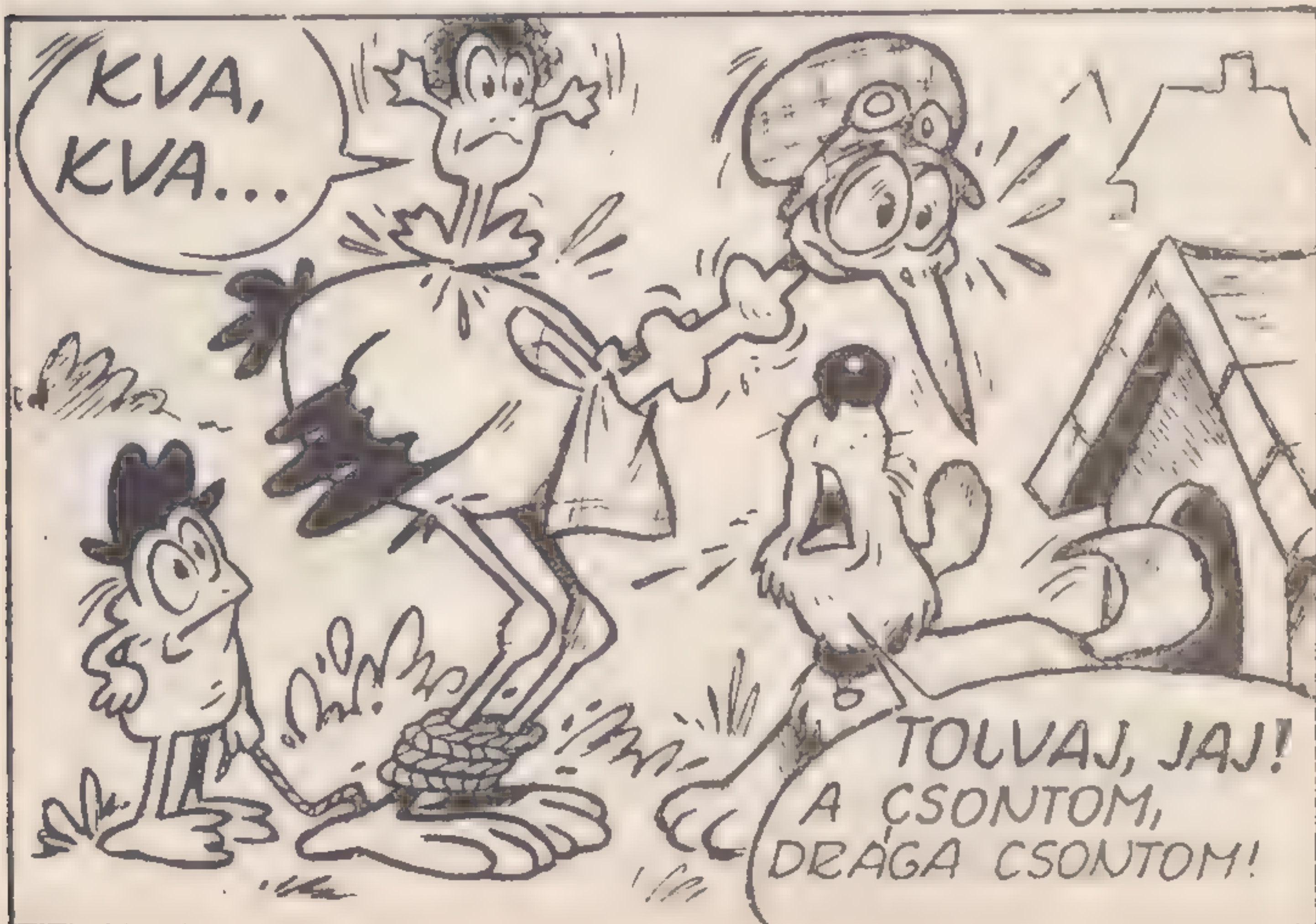
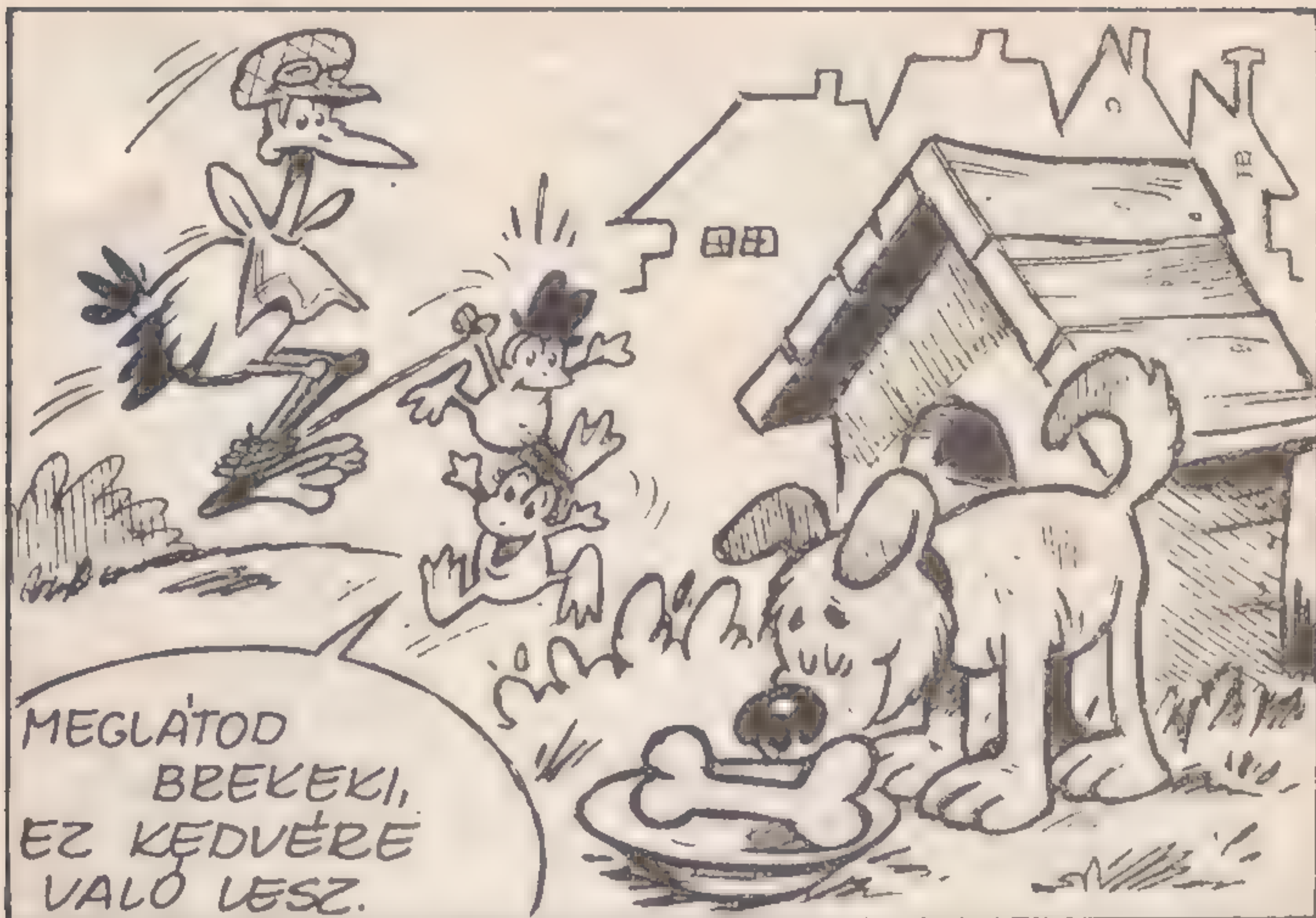


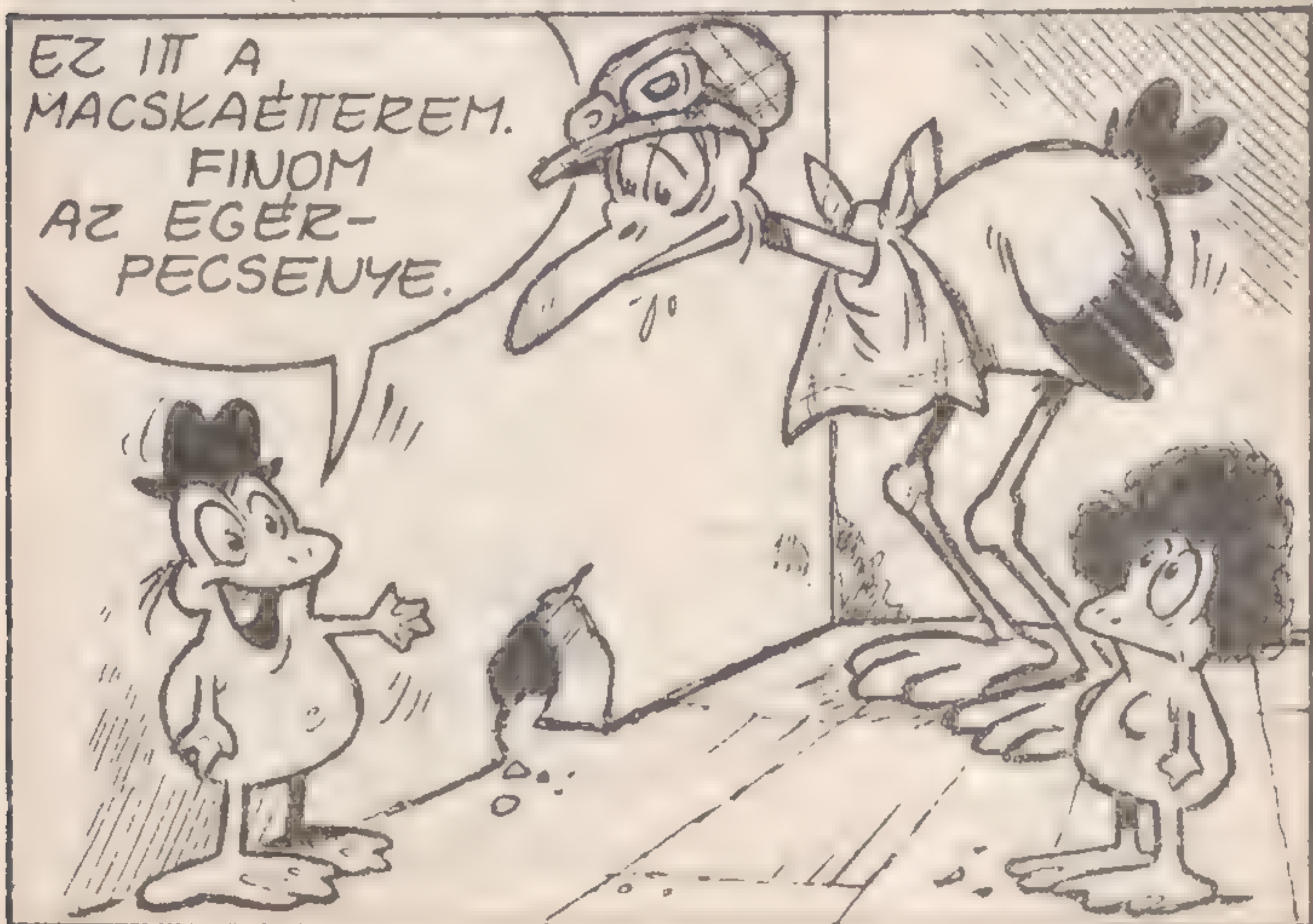
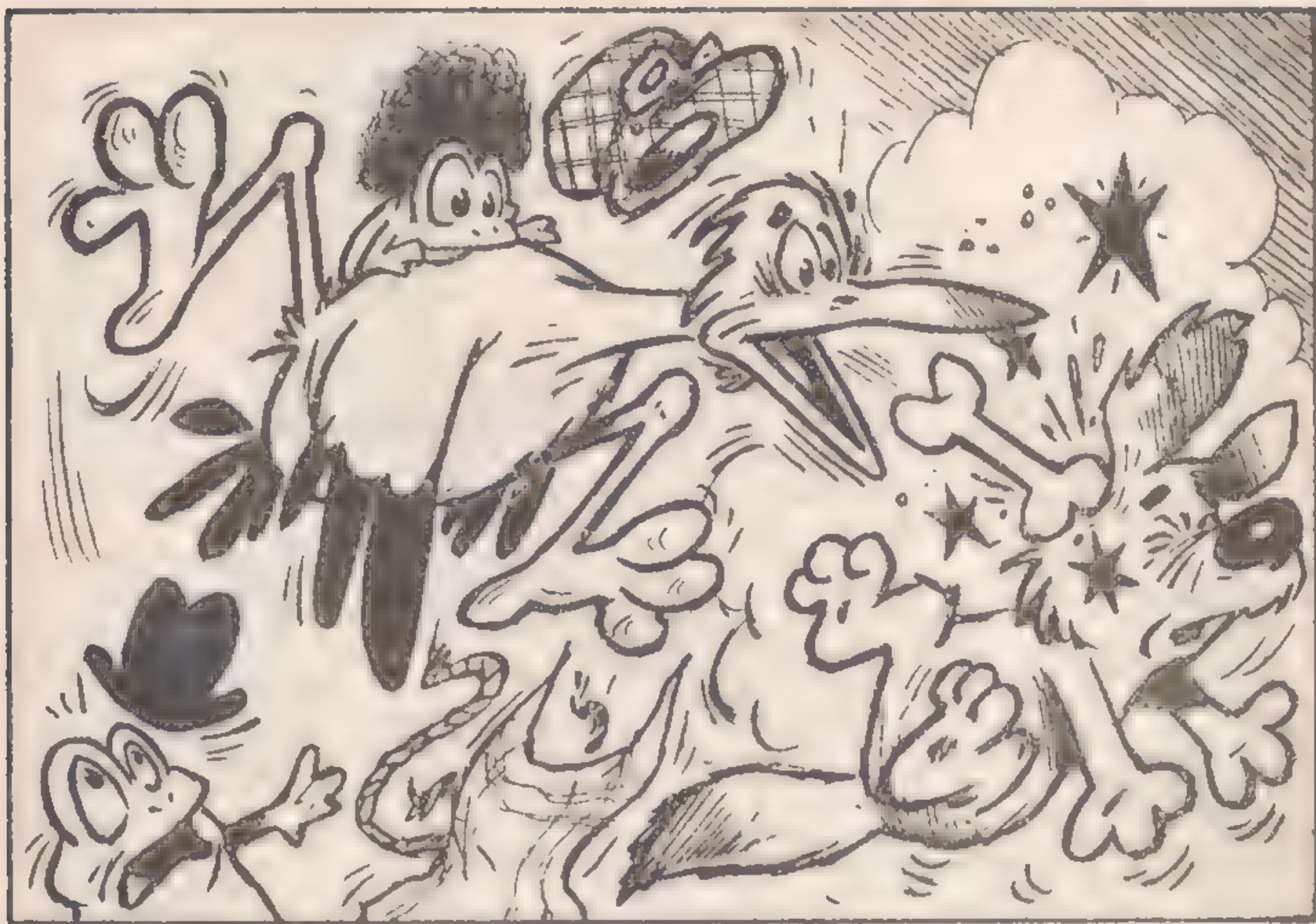


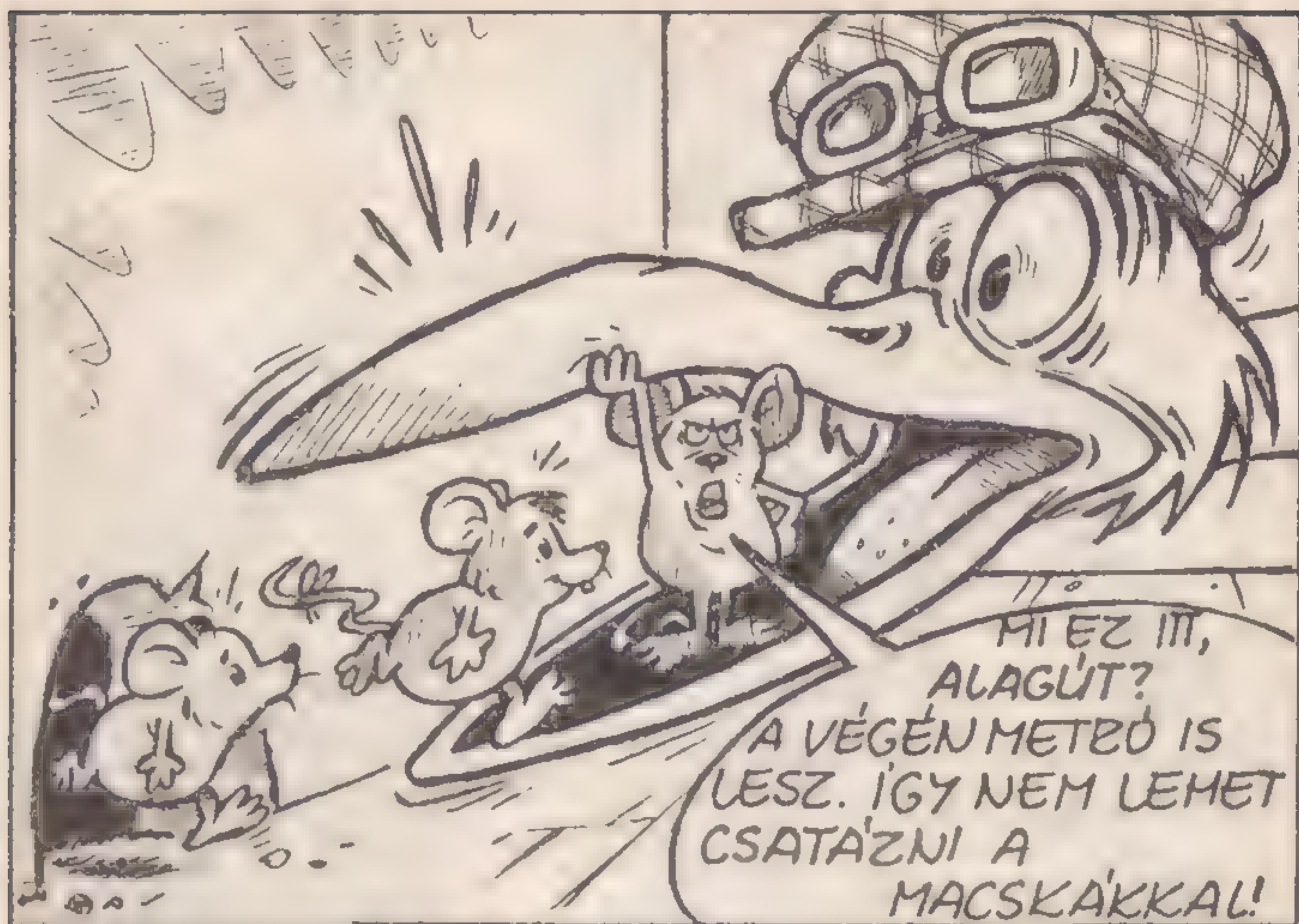




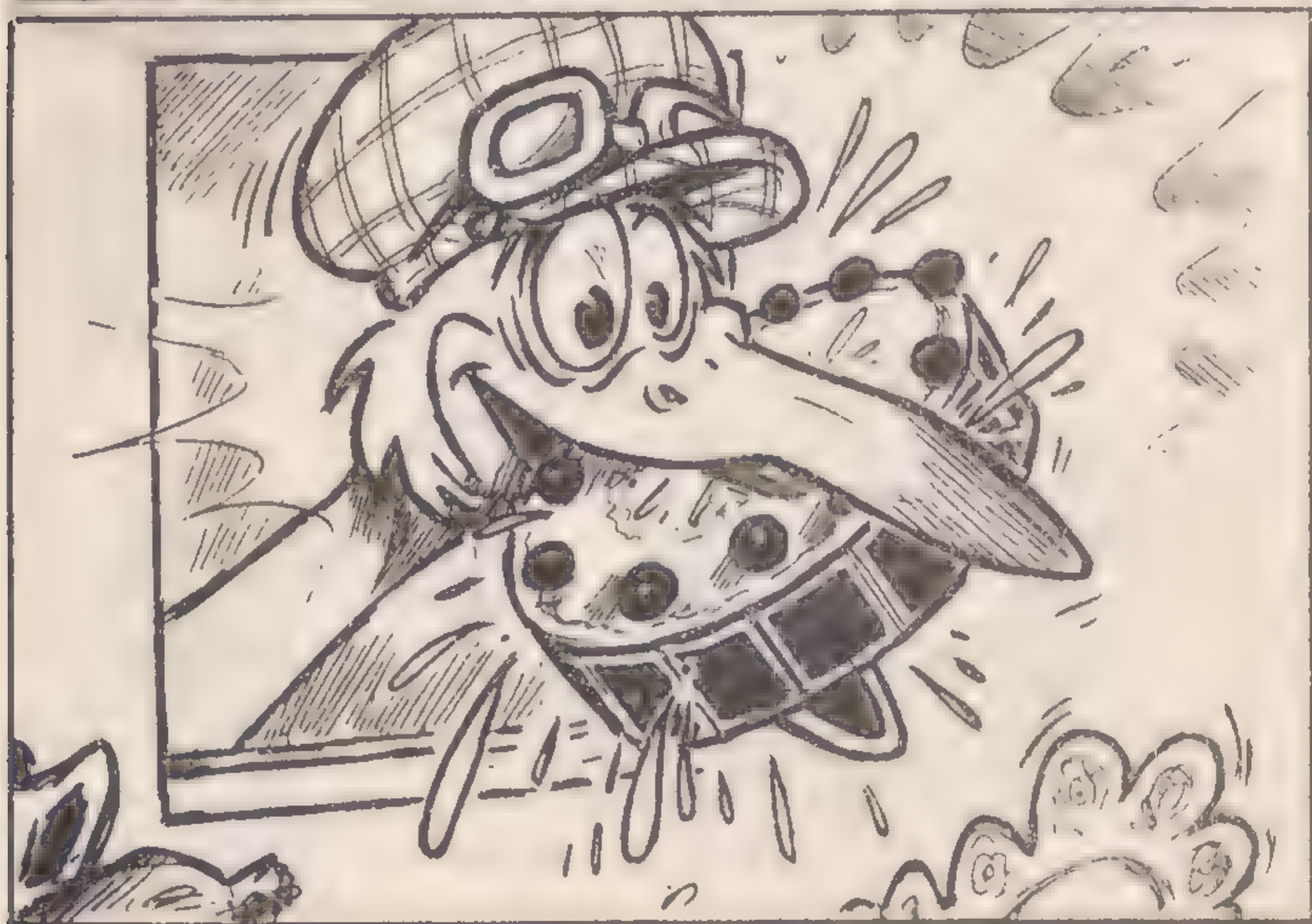
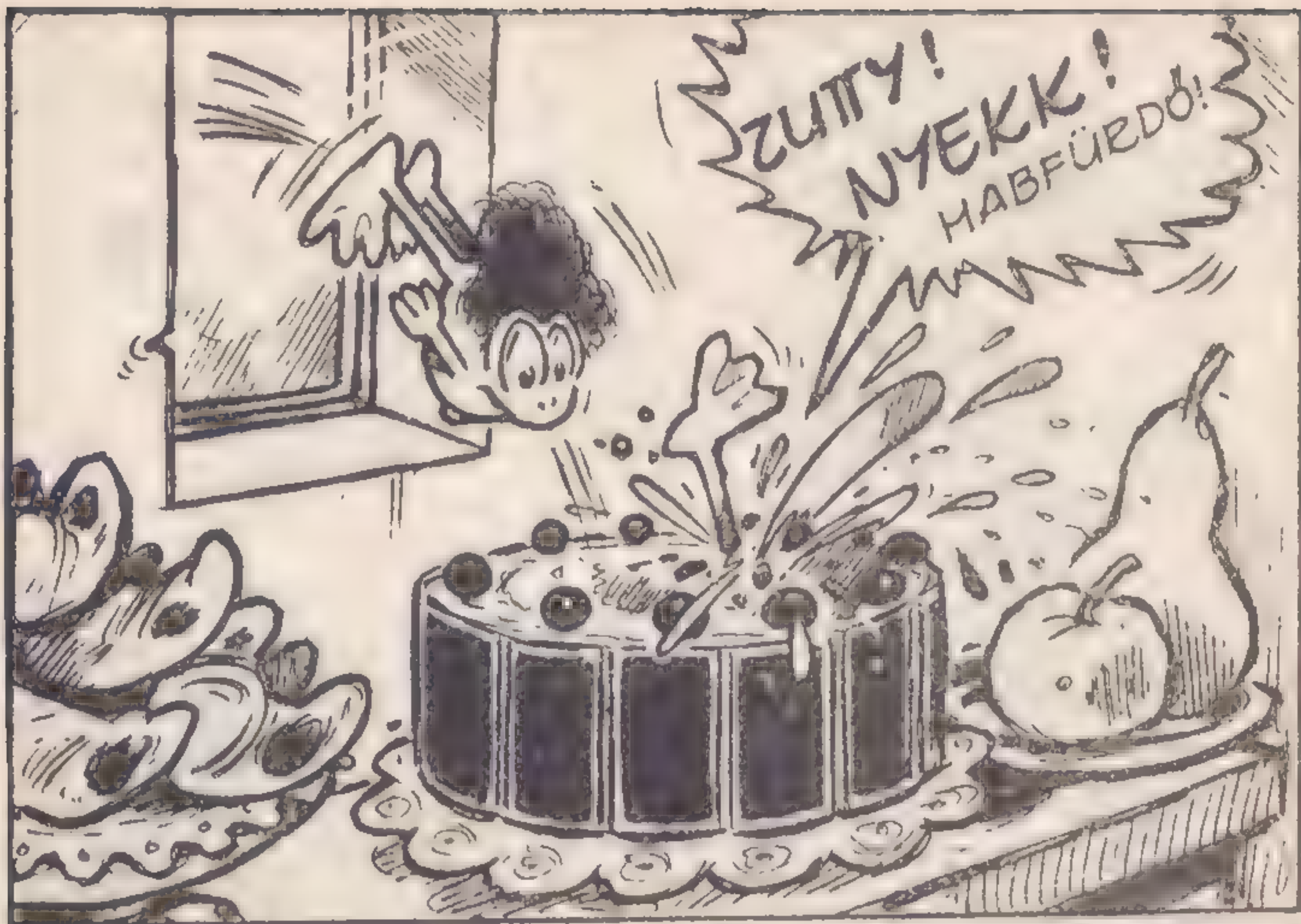


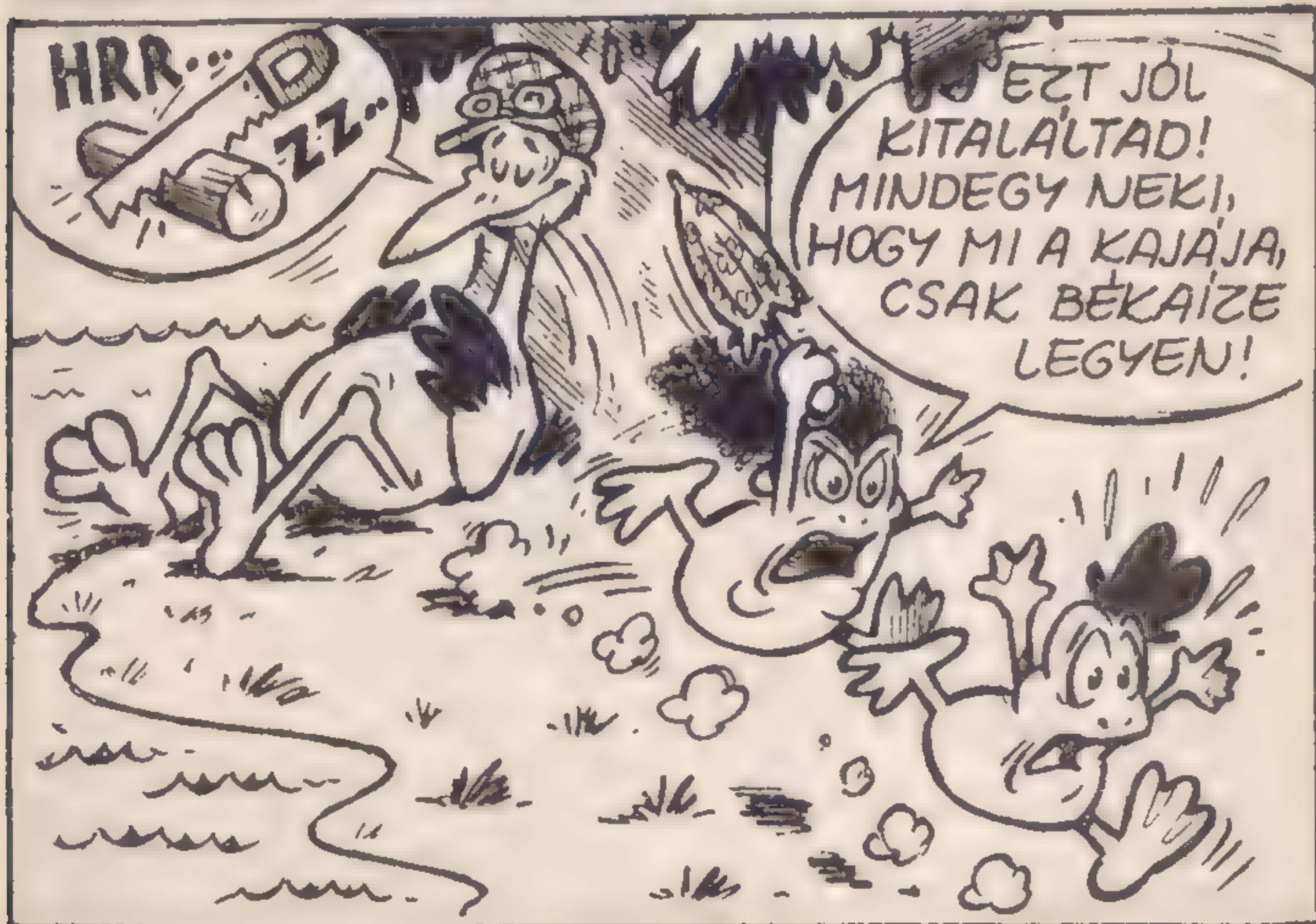
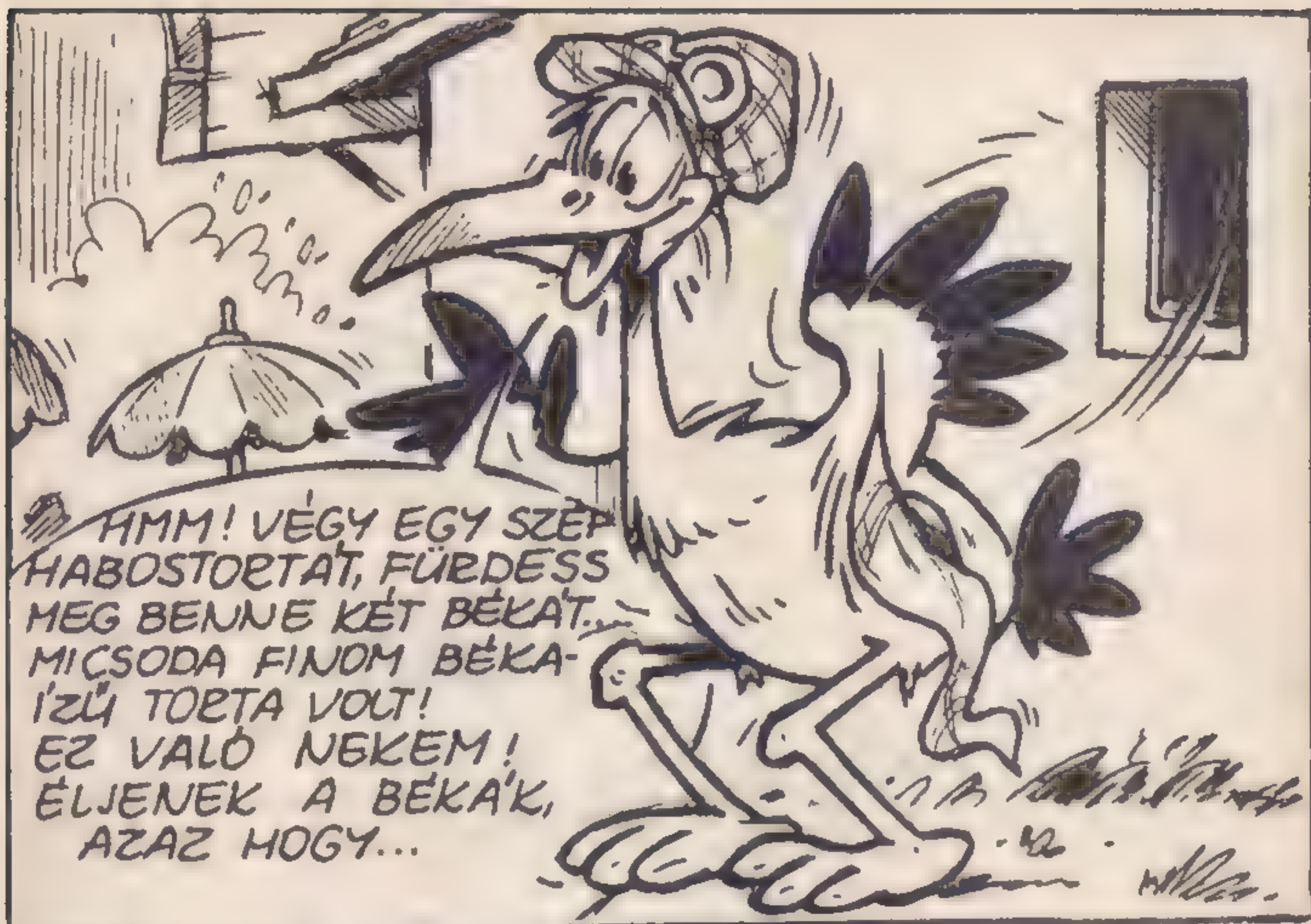














A TANÁR ÉRDEKLŐDŐ

- Nézd meg csak Jancsi, hogy áll a barométer. Esett?
- Esett, tanár úr!
- És mennyit?
- A szekrénytől a padlóig!



- Melyik van közelebb hozzánk: Amerika, vagy a Hold? – kérdi a tanárnő a felelőtől.
- Hát a Hold.
- És miből gondolod?
- Mert a Holdat látjuk, Amerikát pedig nem!



- Képzeld el: volt a zsebed-

ben öt forint. Elvesztetted. Mi maradt benne?

- Tanárnő kérem, egy nagy lyuk!



– Mondjál személyes névmásokat – szólítja fel Lacit a tanárnő.

Csend. Többen súgnak hátulról:

- Én, te, ő...

Laci arca felderül:

- Intő!



A hetes a létszámot ellenőrizné, de nem jut semmire,

mert mindenki szaladgál, ezért mérgesen így kiált:

– Én nem számolok tovább, számoljon, aki hiányzik!

✱

– Tanár úr, szétszedtem és összeraktam a készüléket, ahogy mondani tetszett.

– És nem hiányzott egyetlen alkatrész sem?

– Dehogyl! Még maradt is négy darab.

✱

– Ha továbbra is ennyi olajjal szennyezik a tengerek vizét, akkor előbb-utóbb kipusztulnak a halak.

– Aha! – töpreng el Zsuzsa.
– Akkor, azért olyan élettelen az olajos szardínia!

✱

– Csaknem minden robbanószer neve it-re végződik. Dinamit, ekrazit, paxit. No Jancsi, tudnál te is mondani hasonló robbanóanyagot?

– Igen. Például a nővérem, az Edit.

✱

Összefoglaló órán egyik gyereknek sem akaródzott elkezdni a felelést. A tanárnő végül így szólt:

– Aki hajlandó először felelni, annak egy jeggyel jobbat adok, mint amelyet megérdemelne.

– Tanárnő kérem! Én szívesen leszek az első – jelentkezett Pista. – Tessék nekem beírni egy kettést!

✱

A világegyetemről tanultunk, soroltuk a naprendszer részeit. A Nap, a bolygók, a Hold... Gabi közbekiált: űrszonda.

– Mi az az űrszonda? – kérdezi a tanárunk.

– Azzal ellenőrzik az űrhajósokat a rendőrök – szól közbe valaki.

✱

A megró ige jelentéséről kell beszélgetnünk.

Pisti jelentkezik:

– A megró cukorka.

– Az nem megró, hanem negró!

– Ahá! És tessék mondani, a megró, a negró, és a „Megré” felügyelő testvérek?

✱

A függvényekről van szó. A tanárnő rámutat egy görbe vonalra.

– Hogy hívjuk ezt a görbét? Sok kéz a levegőben. Legjobban Miklós nyújtózkodik,



- Csak nem ezzel a táskával mész iskolába?
- De igen, ez illik legjobban a ruhámhoz!

majd kiesik a padból. A tanárnő felszólítja.

— Szuperbola! — kiáltja Miklós.

— A nappalok télen rövidebbek, mint nyáron — mondja Bálint.



Tanár: — Mondd oroszul, hogy az ablak tiszta.

Diák: — Nem tudom, mert az ablak piszkos!



— Melegben a tárgyak kitágulnak, hidegben összehúzódnak — magyarázza a tanár. — Ki tudna példát mondani erre?



A szünetnek vége, de a gyerekek csak nem hagyják abba a lármázást.

— Nem hallom a csendet! — kiált rájuk az ügyeletes tanár.



Teri és Kati egymás mellett ülnek, de sehogy sem férnek meg egymással, folyton veszekednek.



— Te még mindig magolsz? Én lerajzolom magamnak, s mire elkészül a rajz, meg is tanulom!

— Tanárnő, piszkál! — kiált fel Kati.

— En hozzád sem nyúltam — mondja mosolyogva a tanárnő.



— Peti, te készültél?

— Igen, tanár úr...

— Rajta!

— ...a legrosszabbra!



Panaszkodtak ránk, hogy hazafelé menet rendetlenkedtünk. Másnap bejött az igazgató, és megkérdezte:

— Na, hogy kell hazamenni? Tibi rémülten válaszolta:

— Hát... busszal, meg' gyalog!



— Laci, miért nem figyelsz?

— Figyeltem, tanárnő kérem.

— Akkor ismételd el, mit mondtam az előbb!

— Laci, miért nem figyelsz?



— Hogy van oroszul, hogy tyúkhús? — kérdi a tanárnő Kati.



— Mit csodálkozol? Nálunk ötös a divat.

Kati kétségbeesetten néz körül. Hátul valaki súgja:

— Kurica!

Kati felcsillanó szemmel vágja ki:

— Kukorica!

*

A tanár sokatmondóan leve-szi a szemüvegét.

— És most elértünk ah-hoz, ami mindannyiunkat a legjobban foglalkoztat. Nos, mi az, Pisti?

— A csengetés!

Zoli felelne, de csak nyög-décsel. A tanárnő megeleégeli:
— Ejnye, Zoli! Te jó tanuló vagy, egyszerűen nem találok szavakat!

— Az nem baj, tanárnő ké-rem, az a baj, hogy én sem találok!

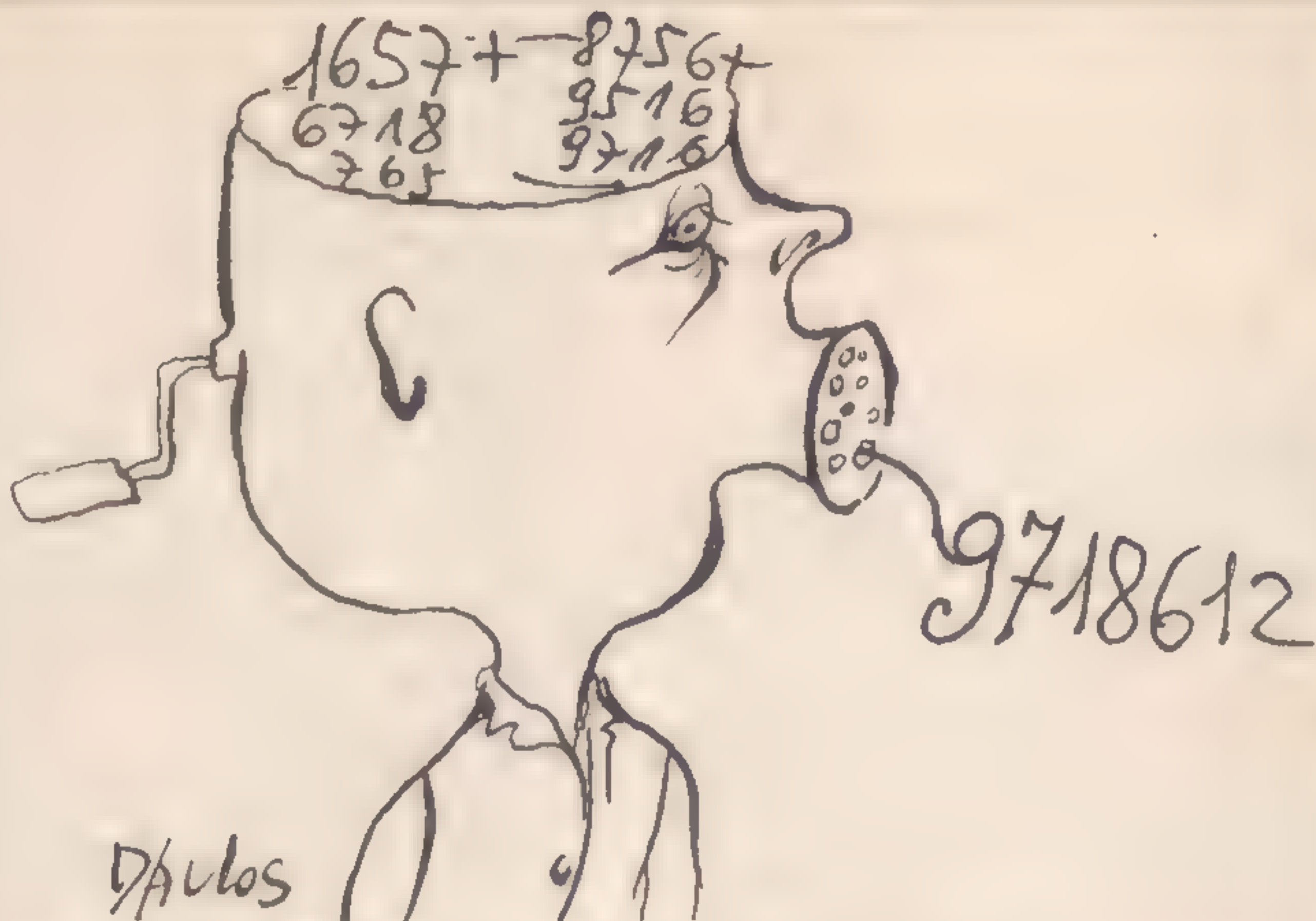
*

„Magyarországon ma már olyan fejlett a téglagyártás, hogy minden állampolgár-ra átlagban két téglá esik.”

*

A tanár az égitestekről ma-gyaráz.

— Ki tudná megmondani, mi



Igy működik az egészen ősi számológép.

történne, ha a Nap hirtelen kialudna?

Egy lány jelentkezik.

– Nos?

– Elmúlnának a szeplőim, tanár úr!

*

– Szeretném tudni, mikor volt a mohácsi vész!

– Hát ha a tanár úr is csak szeretné tudni, mit szóljak akkor én! – sóhajt fel a tanuló.

*

– Mit gondoltok, ki az álszent? – kérdezi a tanár.

– Az álszent az, aki reggel mosolyogva jön az iskolába – hangzik a válasz.

*

Az ellentétes mennyiségek jelöléséről tanulunk. A tanár megkérdezi: mit jelent a mínusz tíz?

– Ha tíz évet fiatalodnék – válaszolja valaki.

*

– Nos, miért viselnek a skót férfiak szoknyát?

– Hogy kiméeljék a nadrágjuk életét.

Meg- feleletek

A tanár : – Tehát, hogy értékelhetnénk a walesi bárdok nagyságát?

A diák: – Úgy nyolc-tíz centi...

*

A tanár: Soroljad fel az 1848–49-es forradalom és szabadságharc dicső csatáit!

A diák: Beszterce ostroma.

*

A tanár: – Nos, mit olvastál utoljára Jókaitól?

A diák: – Utoljára?! Még elsőre sem olvastam...

*

Czája, az óbudai cirkusz híres erőművésze volt, B. bácsi meg az iskola pedellusa. B. bácsi, ha már úgy is ott téblábolt az iskolában, nekiveselkedett, hogy elvégezze a felsőbb osztályokat. A magyar vizsgán történt.

– B. bácsi, ki írta a Toldit?
B. bácsi nem tudta.

– Mégis, ki volt ez a Toldi?... Nagy, erős ember. Még a bikával is elbírt. Szóval, ki volt ő?

A pedellus arca földerült:

– Czája, a cirkuszos!

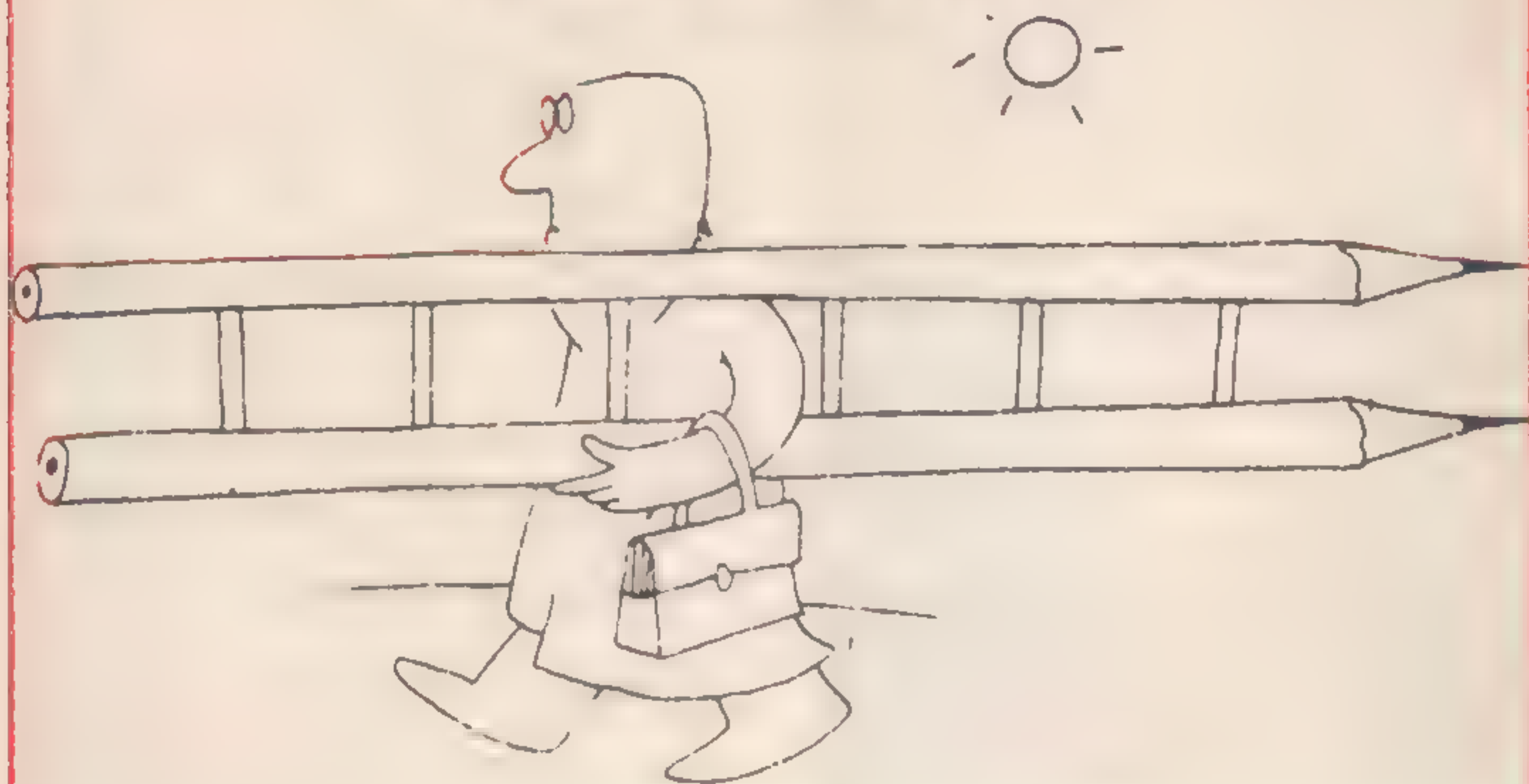


– Nem túl korán öltöztél te át? Még csak május ötödike van, délután három óra! Hol van még a nyar?!

SIKERES FIZIKAKÍSÉRLET



A RAJZTANÁR LÉTRÁJA



– Mi lesz itt nyáron, ha már a májusi nap is ilyen döglesztő?!



ELEK- FELELETEK

AZ ATTÓL FUGG...

Kémiaórán felszólítják Ebadta Eleket:

– Mondd meg, hogy milyen színű lesz a lakmuspapír, ha lúgos és ha savas oldatba mártjuk?

– Az attól függ, hogy milyen évszakban... – hangzik a válasz.

– Ez érdekesen kezdődik! És mi köze az évszakhoz?

– Mert minden évszakban mások a divatszínek!

REGGELI TESTEDZÉS

Az osztályfőnök arról beszél, mennyire fontos a sportolás, a testedzés, s a maga gyerekkori példájával hozakodik elő:

– Én annak idején a Tisza partján laktam és minden reggel, még iskolába menet előtt, háromszor átúsztam a folyót...

Ebadta Elek hangosan felnyerít.

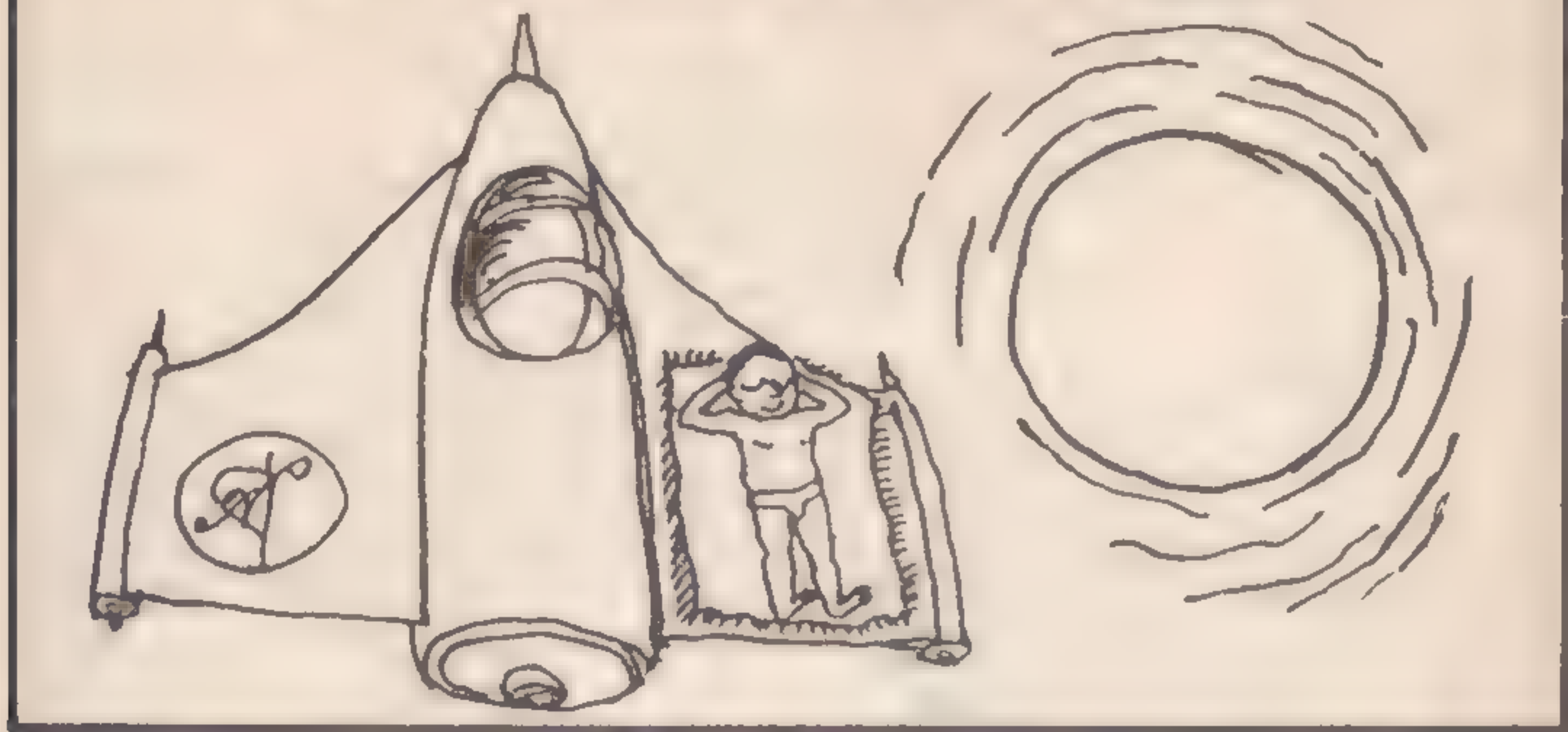
– Ejnye, Elek! Szeretném tudni, mi ebben olyan mulatságos?

– Csak az, hogy ha a tanár úr nem úszta át negyedszer is a folyót, akkor vagy pucéran maradt, vagy egyáltalán nem is ment iskolába!

SZEMLÉLTETŐ OKTATÁS

Biológiaórán a tanárnő két giliszta segítségével akarja szemléltetni, milyen káros ha-

EGY TÚLSÁGOSAN MERÉSZ, NYÁRI TERV



tása van az alkoholnak. Az egyik gilisztát vízbe teszi, a másikat pedig pálinkába.

— Látjátok? A vízbe helyezett giliszta vígan él, a pálinkába tett pedig elpusztul... Tehát milyen következtetést vonhatunk le ebből?

— Azt, amire az én apukám már régen rájött! — feleli Ebadta Elek. — Ő azért nem gilisztás, mert minden reggel megiszik egy pohár pálinkát...

ÉRTHETŐ? VAGY NEM?

Ebadta hazaviszi a félévi bizonyítványát és leteszi a papája elé.

— Én nem értem, miért kapsz te mindig csak egyeseket és ketteseket! Meg tudod magyarázni? — mérgelődik a papa.

— Megpróbálom... — ráncolja össze a homlokát Elek. —

Szerintem a jobb jegyeket mind exportálják!

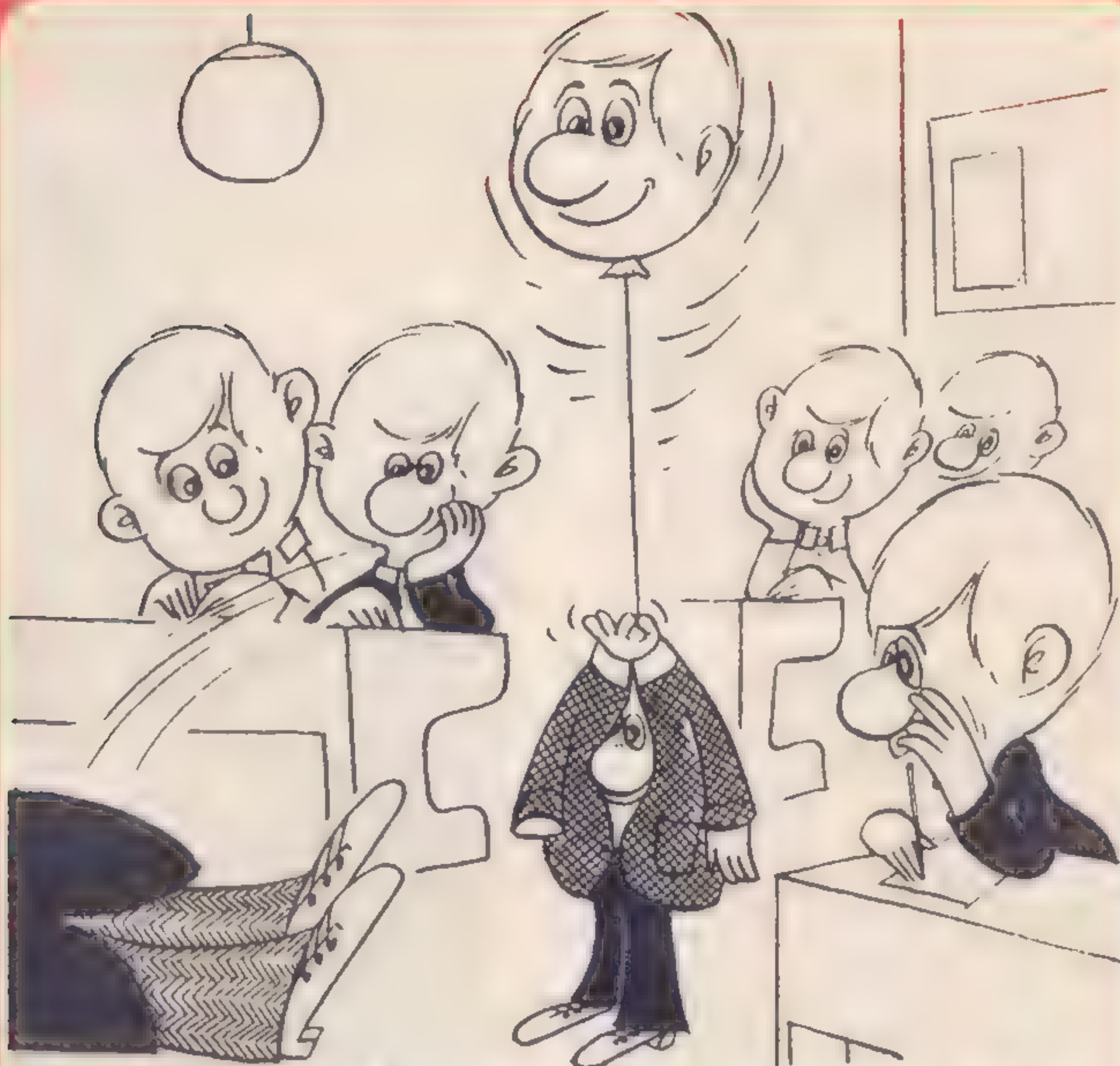
A DOPPING TILOS!

Suli után, a játszótéren hatalmas bunyóba keverednek a srácok. Tépik, püfölik egymást, repülnek a táskák, szakadnak a trikók... A győztes Ebadta Elek lesz, aki éppen a homokot köpködi, amikor odalép hozzá egy másik fiú és a szemébe vágja:

— Ez nem volt tisztességes bunyó! Téged doppingoltak, pedig az tilos!

— Doppingoltak? És vajon mivel? — harciaskodik a győztes. — Na, mondjad már!

— Hallottam, hogy Colos a bunyó közben odakiabálta neked: „Ha nem győzöl, Ebadta, többet nem súgok neked matematikából!”



— Ez az idétlen Palladics mindig kivágja magát valami ócska trükkel, ha felelnie kell...!

DOLGOZATOKBÓL

— A vulkanikus kitöréseket megelőzően a földből hatalmas mennydörgés hallatszik.



„Vége a filmnek, itt az alvás ideje, így a melegágyba vetem magam.” Tanári megjegyzés: „Mióta alszol fólia alatt?”

LEGY-INTŐK

Ellenőrzőket lapozgatva a beírások között akadtunk erre a néhány „gyöngyszemre”. A szülők képzeletbeli válaszait mi adtuk hozzá.

*

„Jóska fegyelmezetlen cserebogárral játszott a biológia órán, ezért megintem.”

– Miért Jóskát? Nem a cserebogár volt a fegyelmezetlen?

*

„Zoltán testnevelés órán »állj!« felszólításomra továbbfutott és betörte az öltöző ablakát.”

– A boltba is mindig ész nélkül rohan, lassan már fékberendezéssel kell ellátni.

*

„Gyermekek sorozatosan magánszámokkal szórakoztatják társait a tanórán, összetévesztve a matematika órát a humorfesztivállal.”

– Biztosan próbát tesz, hogy ki a jobb előadó.

*

„Gábor tegnap iskola helyett moziban volt.”

– Igen, mondta, hogy inkább moziba menne, mert az iskola kész cirkusz.

*

„Szünetben az osztályban tartózkodott, óra alatt pedig krimit olvasott a vécén. Mindkettőért megintem.”

– Talán nem kellett volna kizavarni az osztályból!

*

„Felhívom T. anyuka figyelmét, hogy jelen ellenőrző több mosást már nem bír el.”

– A férjem sem szereti, hogy folyton kimosom a zsebpénzét.

*

„Kérem a kedves szülőket, hogy aláírásukkal jelezzék a fenti beírás tudomásulvételét. Ha az ellenőrző nem jutna el Önökhöz, azt is.”

– Postagalambbal fogunk üzeni.

PAD ALATTI POSTA

Burzsuj Molnár! Nem adtál
egy kis kiflit!

Add tovább!

Legfeljebb lefogysz néhány
dekát.

Add tovább!

Rossz a címzés! Ha pár de-
kát leadok, én teljesen elfo-
gyok.

Add tovább!

Nézzétek már! Milyen rímes
a rémes, még költeni fog!

Add tovább!

Miért, min ül?

Add tovább!

Teszek alá egy tollat, abból
sosem elég. Valaki rájár a tol-
laimra.

Add tovább!

Én tudom ki! A bal füle na-
gyobb, mint a jobb, és mellet-
ted ül.

Add tovább!

Kösz, hogy nem árultál el!
Szünetben majd adok valamit.

Add tovább!

Szegény Ancsi! Majd megvé-
delek!

Add tovább!

Én nem féltem, már találkoztam
a kezével. Cassius Clay-
nek is dicséretére válna egy-
egy Ancsi-pofon.

Add tovább!

Istenem, atyám! Tarts távol
az ilyen harcias nőktől!

Add tovább!

Nem kell imádkoznod, a
szelídektől is távol tart.

Add tovább!

Ne bántsátok! Én oda va-
gyok érte! Illetve... remélem
nem jut el a kezébe, vagy in-
kább én dobom a szemébe.

Add tovább!

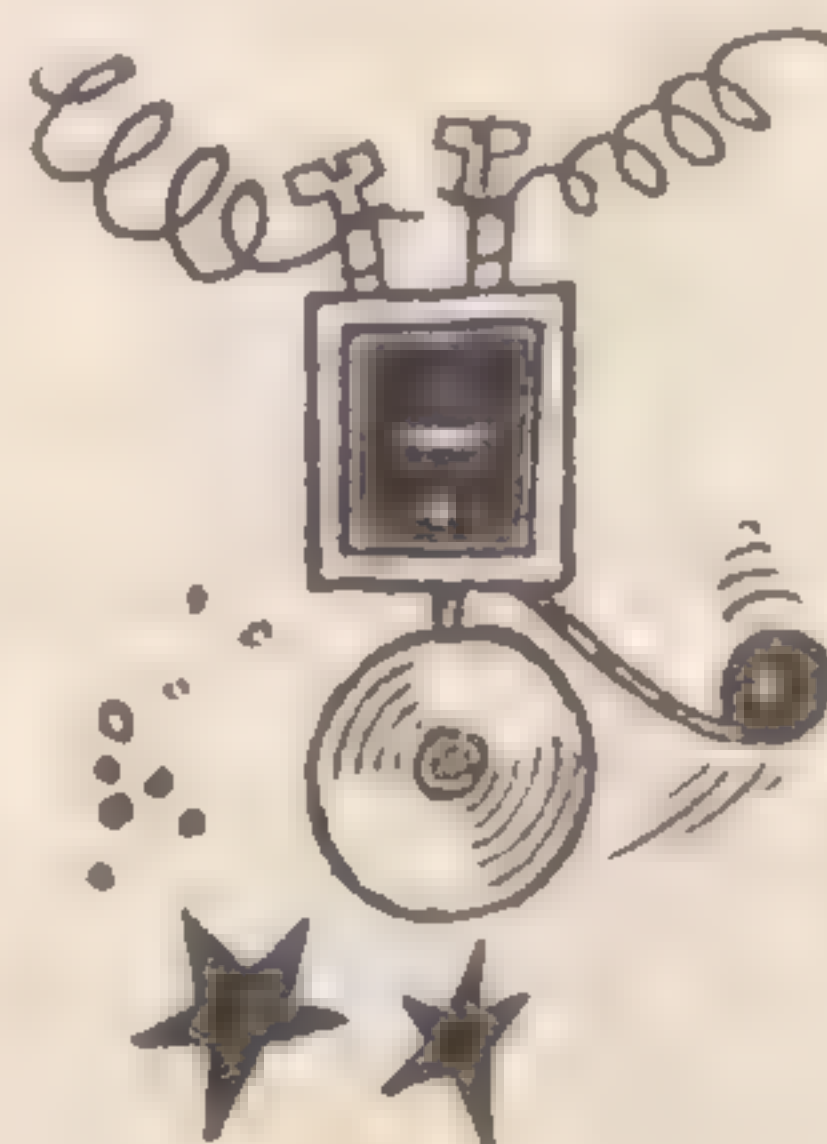
Hm. Kár érte... olyan jól rí-
mel. Nemde?

Add tovább!

De, hogyne! Kínrímell! Én
jobbat tudok:

Magyaróra — csupa kín,
s itt egy osztály csupa rím.

VÉGE és végre...





— Nyugi, kedveseim. Még egy két... hm... néhány hét és csak veletek töltöm az időmet!



VILL

— Figyeled? Ennek már a nyáron jár az esze. Tudat- és anyaghasadása van!

SUGDOLÓZÓ



— Te szép vagy, de más mint a társad...



— Néhány dologban különbözik a másik virágtól...

FURCSA BIOLÓGIA

NÉZENFEKVŐ

- Mondj egy ragadozót! — szólítja fel a tanárnő Ferit.
- Csiriz — hangzik a válasz.

KÁPOSZTA, KÁPOSZTA

- Soroljátok fel a káposzta-féléket! — mondja a tanárnő biológiaórán.
- Vöröskáposzta, kelkáposzta, karfiol, karalábé...
- Andris nem figyel, így ezt mondja:
- Töltöttkáposzta.

HASONLÍTÁS

- Mivel tudod összehasonlítani a rákot?
- A szomszéd szabó ollójával.

SEGÉDESZKÖZ

- A növények rendszerezése volt a feladat. Ki, milyen segédeszközt talált? — kérdezi a tanárnő a gyerekektől.
- A régebbi tankönyvet.
- Növényhatározót.
- És te, Tamás?
- Én? A bátyámat!

LEVÉLTALÁNY



Eltűnt egy levél! A nyomozásban bárki részt vehet.

A LEÍRÁS

A hetedik osztályban éppen a leírást gyakoroljuk. A biztonság kedvéért még megnézem a Magyar Értelmező Kéziszótárt, mi is ír erről. A leírás jelenségeknek, személyeknek, tájaknak irodalmi ábrázolása. Jó, ezt értem, így másnap osztálytársaim „A szüret” című dolgozatainak részleteit már „szakértőként” hallgatom.

„A szüretelő bácsikák közül előbukkant egy ismerős arc: Kölcsey. Feje kopasz, teste zömök, a puttonyát is költői könnyedséggel cipeli. (Alkot, gyarapít).”

„A szőlőtelek mellett a réten, a levágott sarjúrendek békésen őrizték két őzike álmát.”

„A szőlőtőkéken a beérett szőlőszemek úgy vigyorogtak, mint egy-egy szabályosan felfújt Adidas futballlabda az ellenfél kapujában. Csakhogy ezekbe nem világsztárok, hanem hajlott lábú gerlicék rúgtak bele véletlenül.”

„A szüreti munkák során meglátogatott minket szeretett igazgatónk, aki pózna magasságával kiemelkedett a szőlőkarók közül is. Ebéd közben lépett az étterembe, ahol, hogy ne ugorjunk vigyázzba, a hetes így vezényelt: „Osztály, ülve vigyázz!!!”

KUTYA KERESŐSZOLGÁLAT



ILLATOS ISKOLA

(Beszagoltam a sulí-életbe)

Tavaszi van, minden illatozik: a rét, a mező, a virág és az iskola is.

(Ilyenkor már mi is csak az orrunk után megyünk a suliba.)

KABITÓ ILLAT: tornatermi öltöző (ahová belépés nemcsak tornacipőben).

PIPA ILLAT: „pipa” az oszifó, hogy rosszak vagyunk. (Rossz, aki rosszra gondol.)

ILLANÓ OLAJSZAG: többen lógnak a magyar dolgozatról.

KESERÜMANDULA SZAG: bizonyítványosztás elégtelennel.

FÜSTSZAG: a diri füstölög, hogy sok tanuló egy illetlen helyen füstöl(ög).

FÜSZAG: Feleléskor kasszal a tanár.

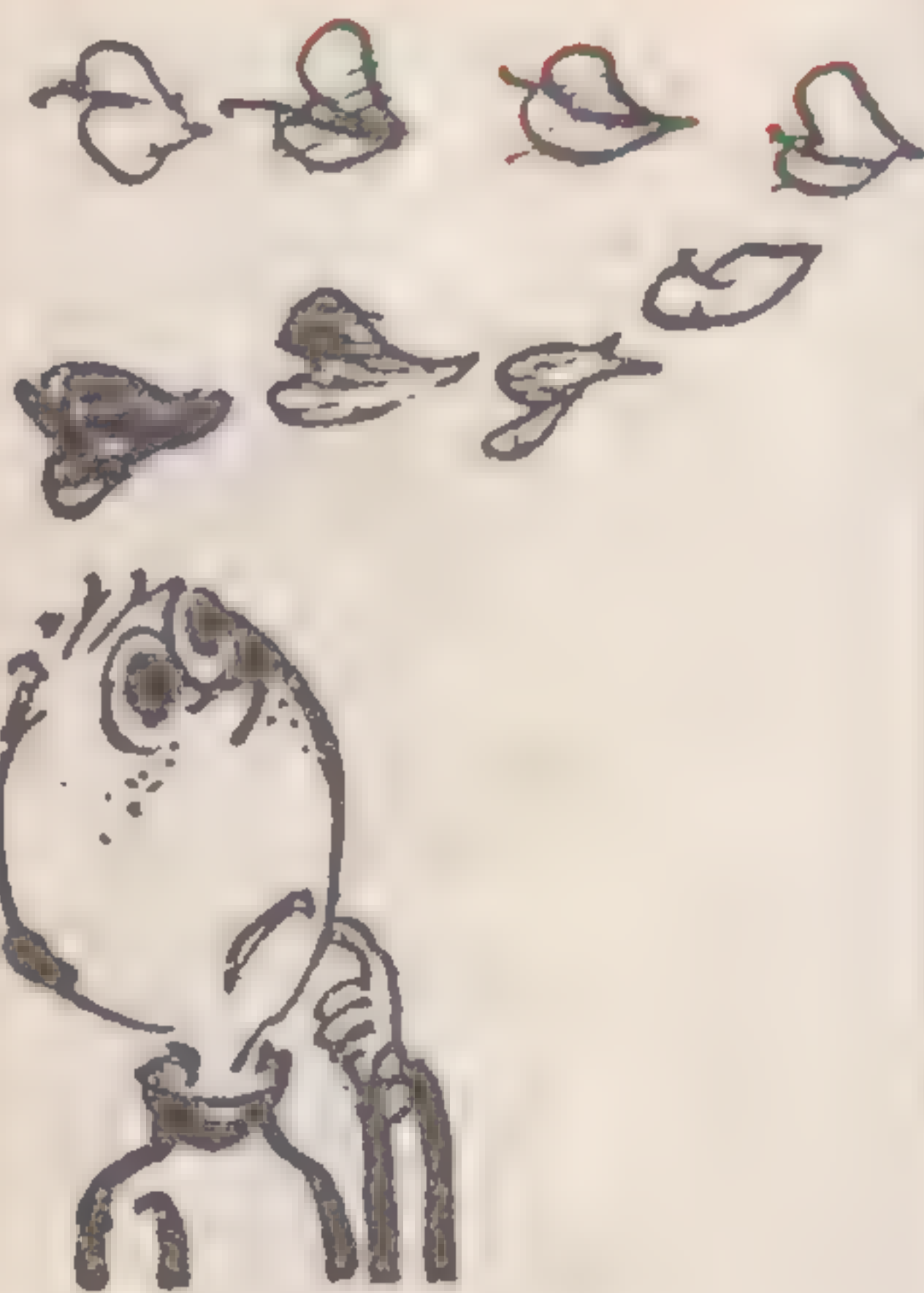
SZIVARSZAG: a pedellus bácsi, a „vén szivar” végigment a folyosón.

FÜRESZPORSZAG: gyakorlatin a lányok fasírtot készítenek.

KELKAPOSZTASZAG: beindultak a napközi konyhájának atommeghajtású főzőüstjei.

PUDER ILLAT: Tanár úr, az úgy volt...

Kedves Tihamér!



LEÁNY: A legkedvesebb fiú Tihamér. Miért lenne az baj, hogy húsz centiméterrel alacsonyabb? Először is a magasság, a korkülönbség és egyéb külsőségek nem számítanak. S lehet, hogy az iskolaorvos nem ismeri a magasságmérő lécfokozatainak beosztását. (Hátha kettes tanuló volt ő is az egye-

temen!)” Másodszor ebben a rohanó világban már éppen ideje, hogy valaki felnézzen rám is. (Különben is szeretek lehajolni szeretteimhez). Harmadszor egy férfinak érezni kell, hogy minden jó csak felülről jön. (A szárazság idején az eső, a sítanfolyamon a hó.) Különben ez az édes Tihamér még nőni fog. (Én meg addig csak megállok a növésben.) Végtére is teljesen mindegy minden, ha én őt szeretem, Tihamért! De miért???

FIÚ: Egy: Mit nekem te zordon mérőlécnek / Vonalozott vadregényes tája? / Hogyha itt van, hogy ha itt van / Nekem Adriána.

(Bevezetésnek ennyit a lírából.)

Kettő: Mit izgassam magam, mér? Hogyha nevem Tihamér!

Három: A magasság nem minden a hokedli és a sámli feltalálása óta. Az iskolaorvos pedig köztudottan rövidlátó.

Négy: Már kúrálom magamat. csodakenőccsel kentem be a lábam, már nőnek... rajta a szőrszálak.

Öt: Van más megoldás is, döntöttem: nőni fogok, mi az a húsz centi, semmi. (Csak az a drága Adriána addig ne nőjön negyvenet!

A PÉLDAMUTATÁS



— Te vagy a legszebb lány a világon...

— Te vagy a legszebb kutya a világon...

DRÁGÁM...

A METEOROLÓGUS

— Drága Liám, te vagy az én napsugaram. Mi ketten együtt biztosan nem félünk sem a szélvészről, sem a vihartól.

— Mondd, Gergő ez amit mondasz, időjárásjelentés vagy szerelmi vallomás?

AZ ELKÉSO

— Kati! Már megint elkéstél, pedig tudod, hogy moziba megyünk!

— Sajnálom, de a srác aki idáig követett, olyan lassan jött!

ÖLTÖZKÖDÉS

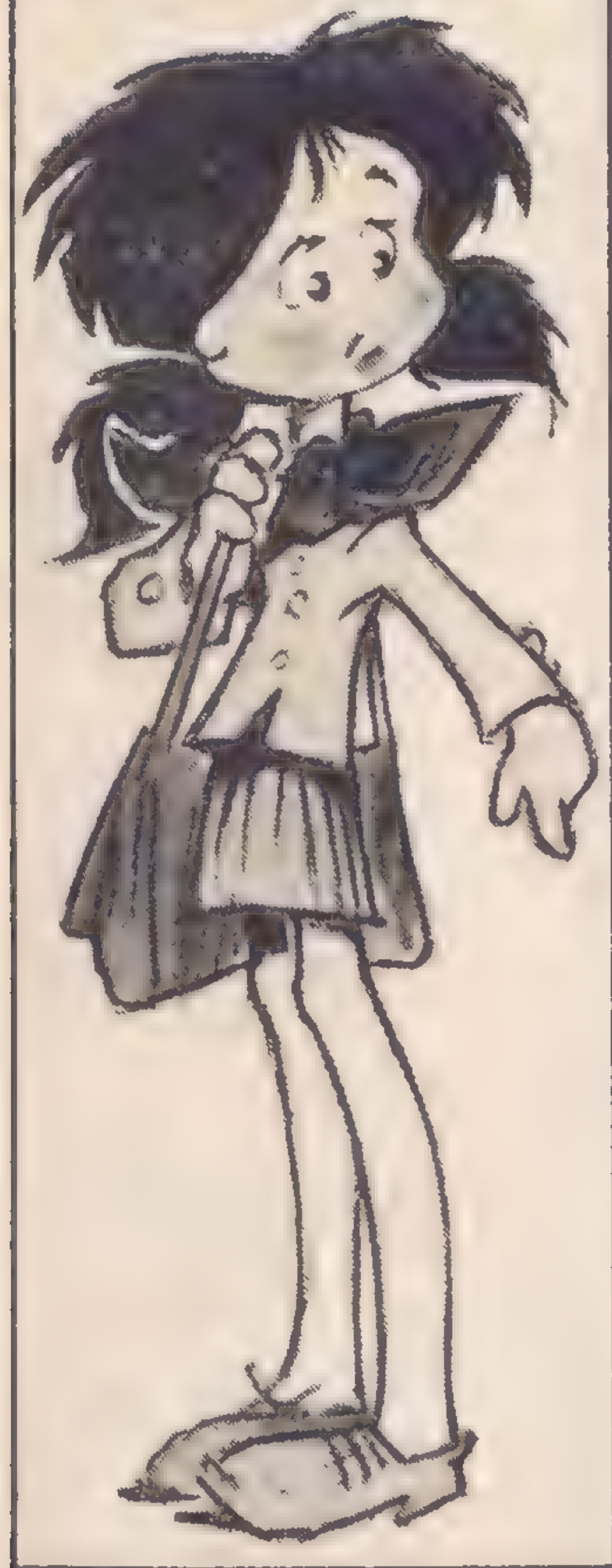
A férj hazatelefonál a feleségének az irodából:

— Szívem, kezdjél öltözködni, színházba megyünk!

— Hány órakor kezdődik az előadás?

— Holnap este, hétkor...

KI MIT TUD?



(Avagy elszakítjuk a hagyományokat és a nadrágjainkat, s ez utóbbit szigorú pofonok ellenében.)

Már minden őr nyakig benne volt a „ki mit tud”-okban, csak az én őröm, a „Tunya Lajhár” baráti közösség nem mozdult. (Jelszavunk volt, hűen a névadóhoz). Mindennemű felhívásomra — ugyanis én gondoztam az őr kulturális ügyeit — hevesen ellenálltak.

Szóval nem „szívtam fel magamat”. Akkor is szakítunk a hagyományokkal és új vetélkedést hirdetek. Ki is tettem a faliújságra az új felhívó plakátot.

KI MIT TUD AZ ŐRSBEN UDVARLÁSBÓL?

Részt vehetnek: mindazok, akik a legszebben tudnak udvarolni. (De itt nem a tiszta udvar, rendes ház mozgalomról van szó.) Lányok is jelentkezzenek, az egyenjogúság és a jóval bátrabbak jogán.

Kategóriák

a) Akik a kigondolt szép szavakat már el is mondták ellenkező neműeknek, és erről holtverseny esetén igazolást is tudnak hozni.

b) Akik ugyanebben a hely-
zenben már eljutottak odáig,
hogy megfogták a kezüket...
(persze csak a sajátjukat) és
azt ritmikusan tördelték.

c) Akik még csak a tükör
előtt próbálkoztak az udvarlási
szöveggel.

d) Akik csak leírni merték (de
miután a levélpapír is piros
volt zavarában), elküldeni nem.

A versenyben való részvétel
kizáró okai:

1. Slampos megjelenés (pél-
dál bokazokni és struccoltas

kalap, hátul zsabóval tűzve).

2. A szókincs hiánya (egész
napi gyakorlás után csak eny-
nyit tud mondani: jó vagy ná-
lam).

3. A nemtörődömség (akik
semmivel sem törődnek: hát
nem mindegy, hogy milyen,
ha szeretjük egymást).

Fődij: A győztes az iskola
szépével, Svanczák Etelkával
vagy Ernővel (lévén, hogy ikrek)
a nagyszünetben a teljes tanu-
lóifjúság szeme előtt egyszer
beszélgethet.

ÁTRÁZÁS

— Csak azért
hívtál vendégül
a kiskertetekbe,
mert nem volt,
aki meglocsolja
a virágokat?



ILYEN-OLYAN ILLEMTAN

Egy néni felszáll a zsúfolt villamosra. Körülnéz, majd oda-
szól egy srácnak, aki feltűnő
buzgalommal olvasgatja az üz-
letek feliratát:

— Kisfiam, engedd meg,
hogy átadjam neked az álló-
helyemet!



Sanyi becsönget Dönciék aj-
taján, mert focizni szeretne a
barátjával a téren. Nyílik az
ajtó, Dönci mamája áll ott, s
kicsit zavartan mondja Sanyi-
nak:

— Dönci azt üzeni neked,
hogy nincs itthon...

— Rendben! De akkor tessék
megmondani neki: nagyon örü-
lök, hogy nem jöttem el hozzá
és nem hívtam játszani!



— Tudok egy isteni viccet,
csak azt nem tudom, hogy el-
mondtam-e már neked...

— Tényleg jó vicc?
— Komolyan mondom...
— Akkor biztos, hogy még
nem mondtad el nekem!



— Képzeld, nemsokára el-
költözünk egy sokkal szebb
környékkel — dicsekszik az
egyik lány a másiknak, aki a
szomszédjukban lakik.

— Mi pedig nemsokára sok-
kal nyugodtabb környéken fo-
gunk lakni — feleli a szomszéd
lány.

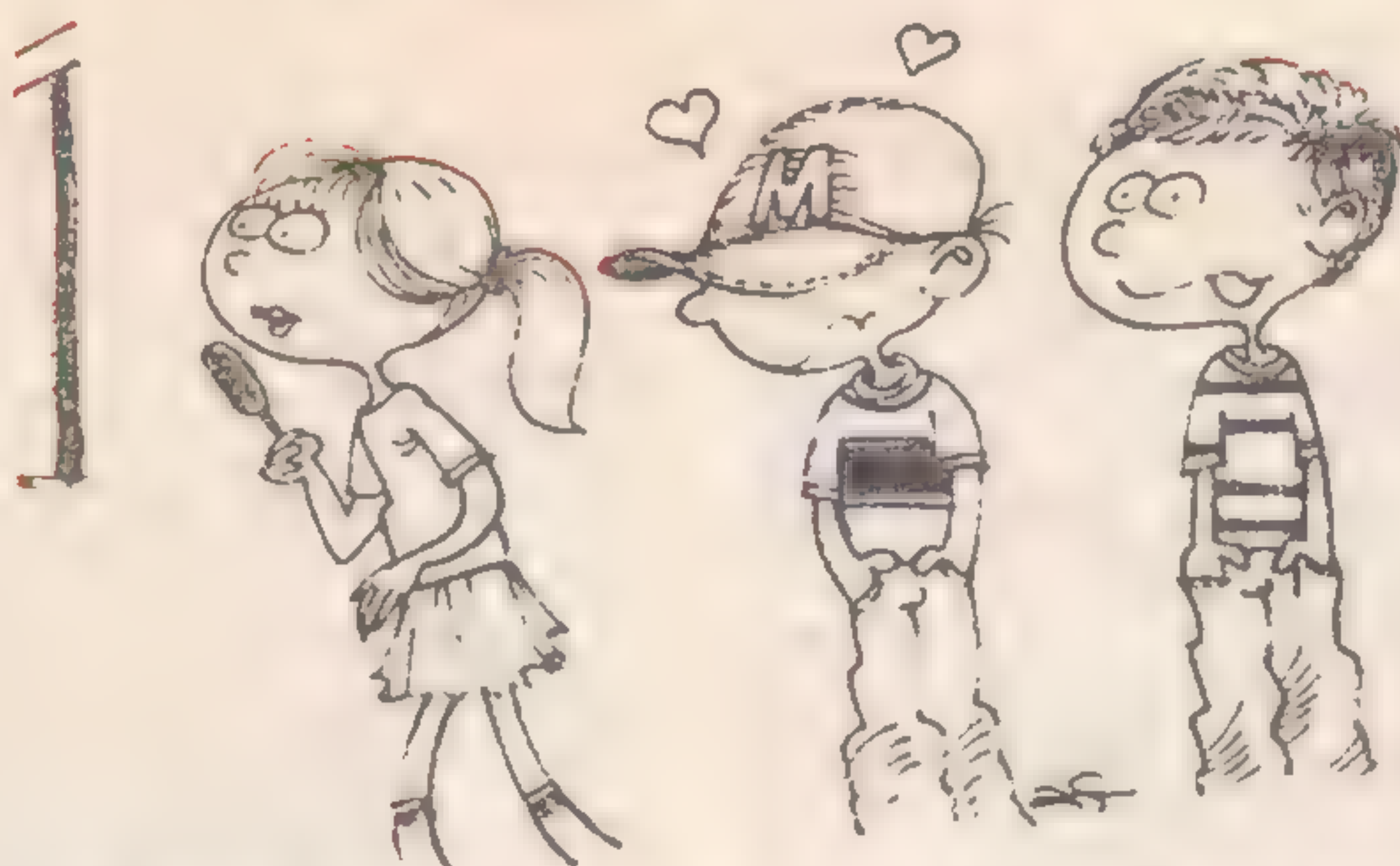
— Talán ti is költöztök?
— A csudát! Mi mara-
dunk...



Pisti estefelé megy haza és
a sötét utcán meglátja, hogy
egy lány lélekszakadva fut és
mögötte szalad egy férfi. Pisti
odakiált a lánynak:

— Csak szaladj, majd meg-
védelek! Elgáncsolom ezt a
disznót és behúzok neki
egyet...

ELVAKÍT A SZERELEM



- Nagyon tetszik nekem ez a Jutka! Se látok, se hallok.
- Persze, hogy nem látsz! A szemeden a sapka!

A lány futtában visszanez és odakiabálja:

— Kösz, öcsi, ne strapáld magad! Minden este versenyt futunk az apukámmal, és aki veszít a versenyben, az mosogtat!



Kriszta feltárcsázza egyik barátnője számát.

— Halló! Ki beszél? — kezdi a szövegelést elváltoztatott hangon.

— Akit hívott! — hangzik a vonal túlsó végéről.

— Talán bemutatkozhatna, ha már hívtam!

— Előbb tudni szeretném, hogy kinek mutatkozzak be!

— Micsoda szemtelen alakok vannak! — sóhajt Kriszta és lecsapja a kagylót.



Klári már órák óta a televíziót nézi, miközben édesanyja mellette az óriási halom fehérneműt vasalja. Klári hirtelen felpattan, átkarolja a mama vállát és gyengéden így szól:

— Képtelen vagyok nézni, hogy ennyit dolgozol. Nem tudnál inkább kint a konyhában vasalni?

Kaptam egy beírást!

KIS BUTUSKA!

Az állatkertben Pistike megkérdezi a papáját:

— Mondd, apu, a hattyúnak miért van olyan hosszú nyaka?

— Hogy el ne merüljön, ha emelkedik a vízállás!

FÜRTELMES SZÜLŐK

— Nem értem a szüleimet. Ha rosszkodom, az apu dühös rám, ha meg nem csinállok semmit, anyu azonnal megméri a lázamat!

EJNYE!

— Szégyelld magad, Pisti! Az egész süteményt megetted. Nem gondoltál a testvéredre?

— De igen! Miközben ettem, folyton az járt az eszemben, nehogy hazajöjjön!

HÚZ? NEM HÚZ?

Anikó klubdélutánra megy, az anyukáját kéri meg, hogy csináljon neki szép frizurát.

— Anyu, úgy süsd be a hajam, hogy egy hajamszála se görbüljön meg!

SZERENCSE

Az apa sétál a fiával. Meglátnak egy gólyát, a papa előbrándozik:

— Az én gyerekkoromban még rengeteg gólya volt. Lassanként ezek is kipusztulnak...

— Akkor szerencsétek volt, hogy engem még éppen megkaptatok! — válaszol a gyerek.

MIT CSINÁLTÁL?

— Anyu, kaptam a suliban egy beírást!

— Miért, mit csináltál már megint?

— Hát éppen azért, mert nem csináltam semmit!

SZERZŐDÉS

Az ismert színész fia hazaérkezik a bizonyítványosztás után.

— Na, minden rendben van? — kérdi a színész a gyereket.

— Hát persze. Egy évvel meghosszabbították a szerződésemet a harmadik osztállyal!

MEGBILINCSELTEK

KÖLTŐ

— Apu, nagy baj, hogy költő lettem?

— Miért lenne baj?

— Mert anyu nagyon haragudott érte!

— Mit költöttél?

— Hát pénzt. Csokira!

PANASZ

— Az én anyukám nem tud gyereket nevelni — panaszkodik a srác a barátjának.

— Miből gondolod?

— Este, amikor friss vagyok, aludni küld, viszont reggel, amikor álmos vagyok, azt mondja, hogy keljek fel!

ELLENŐRZÉS

— Papa, igaz, hogy te egy osztályba jártál Károlyka papájával?

— Igaz!

— Akkor hogyan állíthatja a Károlyka, hogy az ő papája volt a legjobb tanuló az osztályban?



— Majd adok én neked folyton iskola mellé járni!



MÁR ÉRTEM!

— Nahát mama, neked egyre több ősz hajszálad van — mondja a kis Karcsi.

— Tudod, mindannyiszor nő egy ősz hajszálam, ahányszor szófogadatlan vagy.

Karcsi gondolkodik...

— Most már értem, miért lett teljesen ősz a nagymama!

APAI BÖLCSESSÉG

Jancsi túl sokat beszél, másokat viszont nemigen hallgat meg. Egyszer így szól hozzá az apja:

— Fiacskám! Csendben maradni és másokat meghallgatni, nagyon értékes emberi tulajdonságok. Nem véletlenül van az embernek két füle és csak egy nyelve.

BÉBILOGIKA

— Hány éves vagy? — kérdezik a három éves Pistitől.

— Hogy mondjam meg — méltatlankodik a kisfiú —, ha egyújjas kesztyű van rajtam!?

KÉRDÉS

— Apu! Te kicsi korodban kisfiú voltál vagy kislány?

VÁRATLAN FORDULAT

— Fiam, a cipőd elöl ragyog, de a sarka csupa sár!

— Nem számítottam arra, hogy hátul is megnézed!

SZÜK A CIPŐ

Felhúztam az öcsém lábára

a cipőjét, bögött, mintha nyúztam volna.

— Anyu, kicsi már ez a cipő a Tomikának — adtam közre a véleményemet.

— Dehogy kicsi, most vettem egy hónapja. Nyafog a fiatalember, pedig...

— Én nem nyafodog, igenis, hogy fáj. Nézzsed meg, egészen tele van a csipőm lábbal!

SZABADSÁGON

— Aztán fiam, jól bánnak veled ott a kollégiumban? — kérdezi az aggódó mama.

— Hát... megvolnék.

— Nem bántanak?

— Nem.

— Nem is szidnak?

— Engem nem, csak édesanyámat.

JELMEZBÁL

— Te mit veszel fel a jelmezbálra?

— Már kitaláltam. Szamárnak öltözöm.

— Az jó! Nem is kell felöltöznöd.

Benedek Judit, Tatabánya

SZARMAZÁS

— Tudod-e Dani, hogy a mi nagyapánk kukoricaföldön született?

— Jé, nem tudtam! Akkor hát ő a Kukorica Jancsi?

Héder Marianna, Tatabánya

EZ BORZASZTÓ!



— Kisfiam, tegnap mostam ki a trikódat és most megint összegyűröd!

Várjuk a poént!

Egy rövid kis jelenetet közlünk, aminek nem írtuk meg a poéntját. Írjatok poént — ti! A legjobbakat közöljük majd!

T. T. T. (Avagy tavaszi túra tanulságokkal)

(Gyerek, este ágyban gondolkodik, papa-mama a másik szobában beszélget a túráról).

GYEREK: Na, végre könnyedén megyek kirándulni, egy vekni kenyér, egy doboz zsír.

MAMA: Apus, odakészítetted a Bélusnak a látcsövet és a lexi-kont, hogy ne érje őt semmi se váratlanul?

APA: Igen, de borús az idő, kikészítettem a gumicsizmáját és a gumimatracot is.

GYEREK: Tulajdonképpen a zsírt itthon hagyom, azzal is könnyebb a csomagom.

MAMA: Apus, és ha leülnek a hidegben, készítsd oda még a felfújható ülőpárnát!

APA: Azt hiszed, én nem vagyok előrelátó? Már odatettem egy lábdunyhát.

GYEREK: De hát mi szükség kenyérre, hiszen új őrsi szakácsunk van, és ma ő főz! Azt se viszek.

MAMA: Apus, ne sajnáld a sonkakonzerveket, tegyél be Béluska hátizsákjába 4—5 darabot.

APA: Csak nem engedem, hogy hideg kosztón legyen, odatettem a gázrezsót is, a palackkal együtt.

(Reggel a gyerek, amikor meglátja az óriási csomagot, azt

mondja:

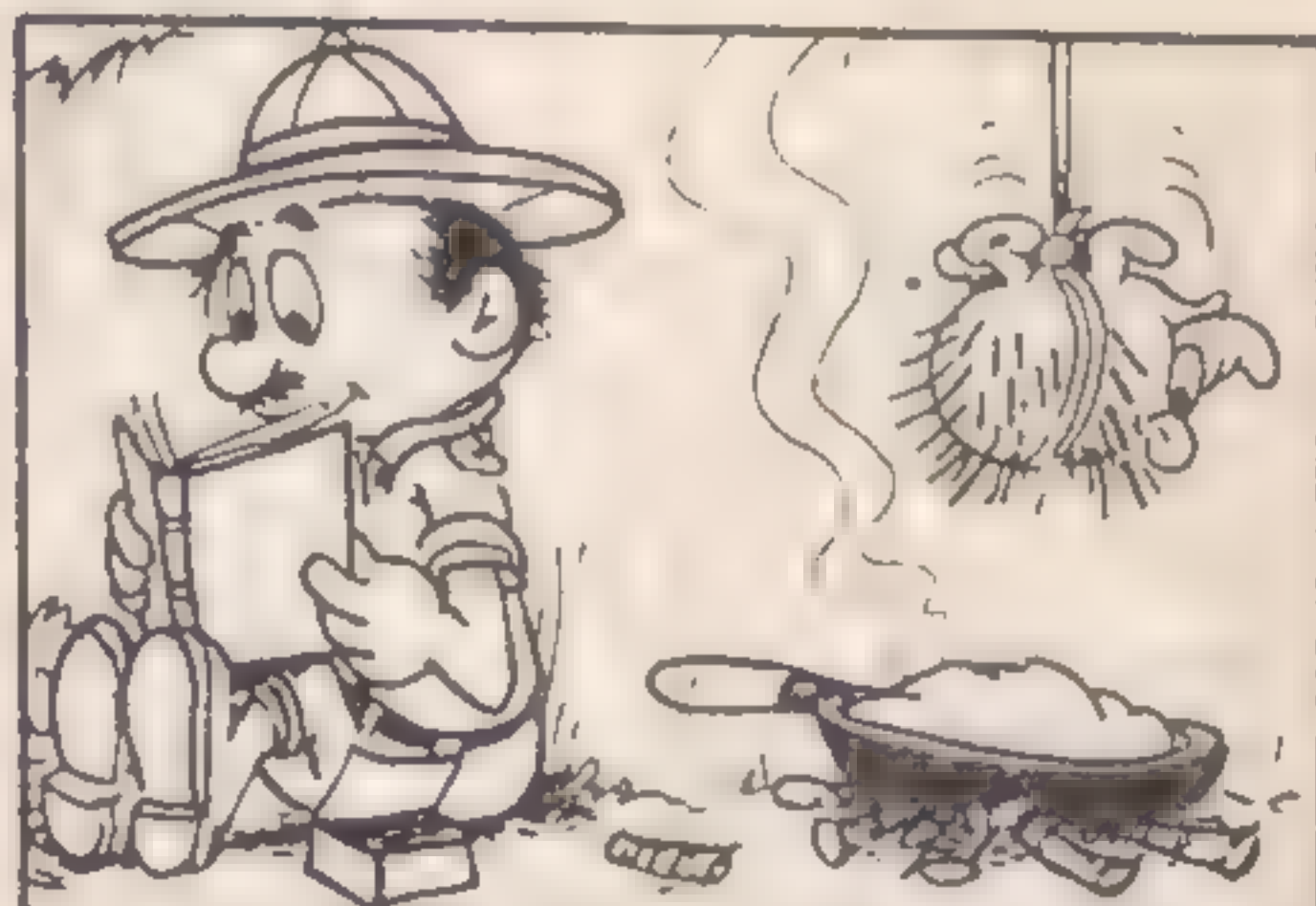
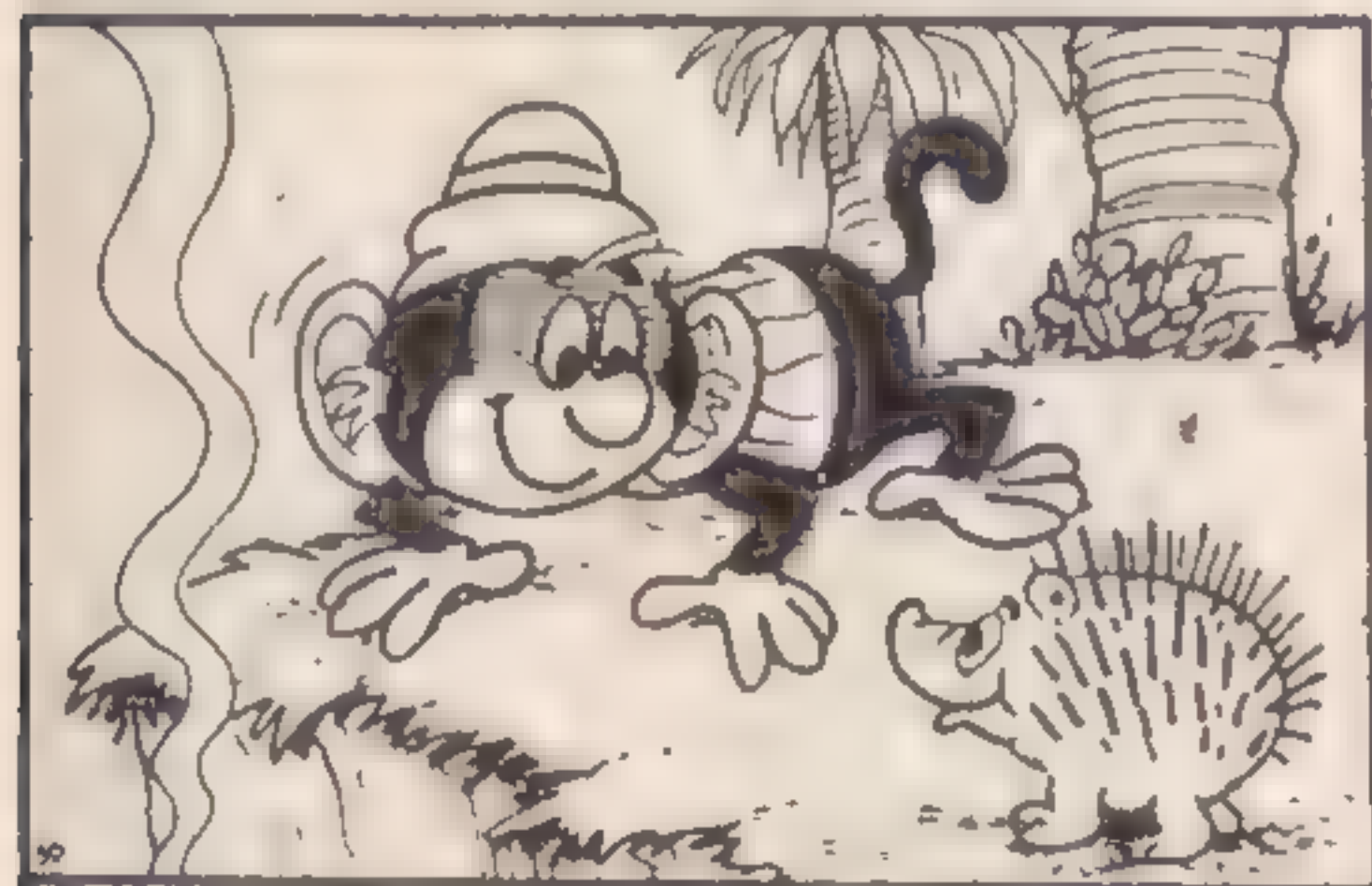
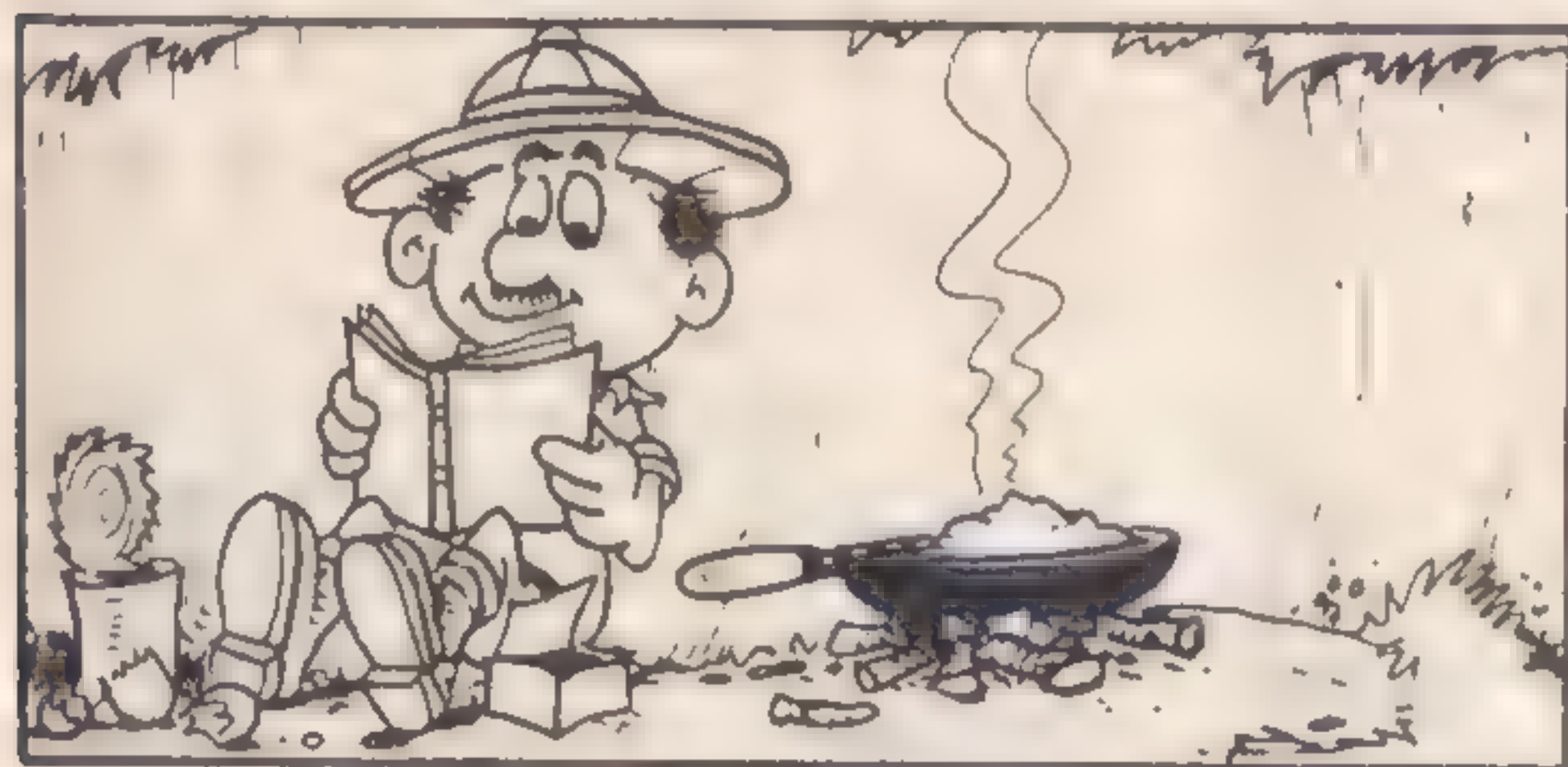
.....

(Erre a mama és a papa egyszerre ezt válaszolják):

.....

(Várjuk a poént. Címünk: Pajtás—Hahota Szerkesztőség, Budapest, Jászai Mari tér 5. — 1397).

NINCS EBÉD SÜN-TELENÜL





A VÁLASZ

A kórházban a professzor egy röntgenfelvételt mutat az orvostanhallgatóknak.

— Látják kérem! Ez a beteg erősen sántít, mert az egyik lába jóval rövidebb, mint a másik. Nos, Csengeri — fordult az egyik hallgatóhoz —, ön mit tenne ilyen esetben?

A válasz:

— Én is sántitanék, professzor úr!

MŰFOGAK

— Tessék mondani, ezek a műfogak valóban olyanok lesznek, mint a valódiak?

— Feltétlenül! Még fájnak is majd!

KUKUCSI!

Az első Lacinak szemüvegre van szüksége. Az orvos már jó néhány lencsét kipróbáltat vele, amikor a srác odasúgja az édesanyjának:

— Mondd, ez a doktor bácsi mikor dolgozik, ha mindig a gyerekekkel hunyózik?

JÓ BETEGSÉG

Misi mamája megbetegedett, torokgyulladása van. Az egyik ismerős telefonál, s kérdezi:

— Misi, jobban van már a mamád?

— Igen! Beszélni ugyan még nem tud, de ez most nem is fontos!

REMÉNYTELEN ESET

Egy ember azzal állított be az orvoshoz, hogy rettenetesen beteg. A doktor tetőtől talpig megvizsgálta, de semmi bajt nem talált. Faggatni kezdte:

— No, és milyen az étvágya?

— Köszönöm, eszem, mint az éhes farkas.

— És jól alszik?

— Durmolok, mint egy öreg medve.

— A látása milyen?

— Mint a sasé.

— Talán a hallásával van baj?

— Olyan az, mint a házőrző kutyaé.

Az orvosnak elfogyott a türelme:

— Uraságod jobban tenné — mondta neki dühösen —, ha az állatorvost keresné fel!

NA VÉGREI

Élt valahol egy kisvárosban két vénkisasszony. Testvérek voltak és mind a ketten olyan süketek, mint az ágyú. Horgolással teltek a napjaik a városvégi kis házban.

Történt egyszer, hogy a közeli gyártelepen felrobbant a vegyiraktár és mindegyik épülete a levegőbe repült. Az iszonyú, eget-földet megrázó robbanás hangjára a két öreg kisasszony szelíd mosollyal, várakozással fordult az ajtó felé:

— Tessék! Ki az?

A BETEG KÖZBESZÓL

A szemorvos hosszan vizsgálja a beteget. Egyszer csak megszólal:

— Uram, őszinte leszek magához. A bal szemének fénytöréséből világosan megállapítható, hogy rendkívül igénybe vannak véve az idegei. Nem túlzok, ha azt mondom, hogy ön hajlamos a szívinfarktusra.

Az egyetlen, amit ajánlani tudok...

Ekkor a beteg hirtelen közbeszól:

— Bocsánat, doktor úr, hogy félbeszakítom... de legyen szíves megvizsgálni a másik szememet is. A bal szemem ugyanis... üvegből van!

MÉG NEI

Műtét előtt a sebész bemozsakszik, majd a műtősnő felé fordul és egy kevés alkoholt kér tőle. A félénk beteg erre gyorsan felül a műtőasztalon és rászól:

— Ne igyon még, doktor úr! Várja meg a műtét végét!

GYÓGYKEZELÉS

Egy ember rossz idegállapotban volt, fölkeresett hát egy híres szakorvost, aki megvizsgálta és így szólt hozzá:

— Nézze kérem, az idegei nincsenek rendben. Vissza kellene vonulnia a magányba, távol az emberektől, valami nagyon nyugalmas helyre.

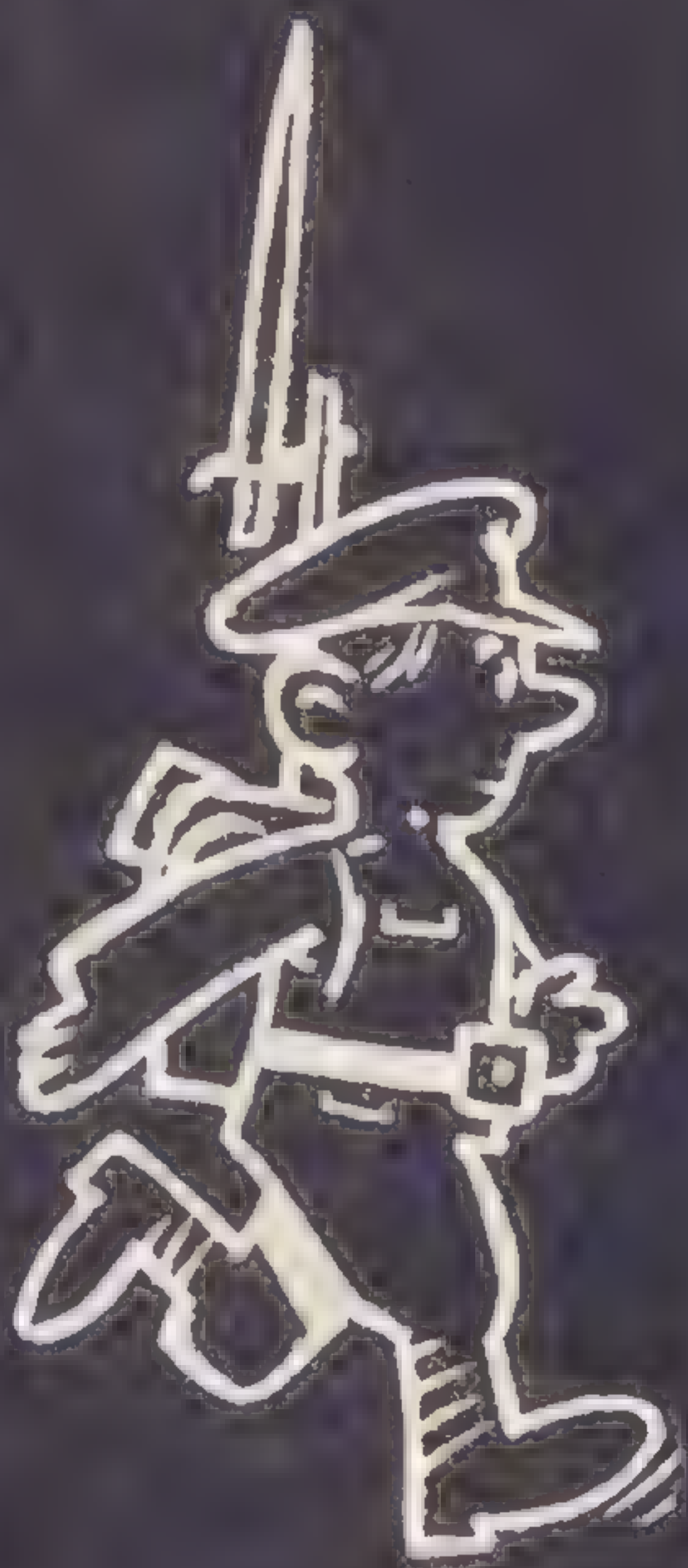
A beteg fölsóhajtott:

— Azt könnyen megtehetem. Én ugyanis egy világítótorony őre vagyok!

FALUSI SÍRFELIRAT:

„Itt nyugszik a mi jó orvosunk és körülötte azok, akiket meggyógyított.”

KATONA- DOLOG



REND A LELKE MINDENNEK

A szolgálatvezető őrmester a századnál a legjobb kiképző altiszt hírében állt, de híres volt mértéktelen italozásáról is. Századparancsnoka egyszer elrendelte, hogy ha előző nap ittas volt, kihallgatáson tartozik azt jelenteni. Mindjárt másnap sor kerül a parancs teljesítésére.

— Százados úr, alázatosan jelentem, hogy tegnap részeg voltam...

— Maga most is részeg! — förmed rá a százados.

— Igenis, százados úr, de azt majd holnap fogom jelenteni.

MUTATVÁNY

Az őrmester magyarázza az újoncoknak:

— Ha én azt vezénylem, hogy „egy”, akkor mindnyájan felemelik a bal lábukat, ha pedig azt mondom „kettő”, akkor a jobb lábukat.

— No rajta, „egy”!

Az újoncok felemelik a bal lábukat, csupán az egyik téveszti el, és ő a jobb lábát emeli fel.

Az őrmesternek feltűnt, hogy egy bal meg egy jobb lábat lát egymás mellett. Erre elordítja magát:

— Melyik marha emelte fel mind a két lábát?!

TŰZ VAN

A városban tűz ütött ki, s a helyi tűzoltóság segítséget kér a katonai alakulattól. Az ügyeletes tiszt azonnal riadóztatja a századot, és kiadja a parancsot:

— Század, futólépés! Indulj!

A század elindul, öt perc után a tizedes ráförmed a katonákra.

— Ez maguknál futólépés? Hátra arc! Irány a laktanya! Kezdjük előlről!

CSAK CIFRÁN

Az őrmester az ügyetlen újoncot „korholja”:

— Hát ide figyelj, ha nekem még egyszer „balra át”-nál jobbra fordulsz, én úgy megbillentelek, hogy menten be-süppedsz a falba, és csak a jobb kezed áll majd ki belőle. S az is csak azért, hogy legyen mivel tisztelegned, ha arra megyek.

PUNG HONVÉD

Amikor az őrmester a bevonultak nevét kérdezi, az egyik katona jelenti:

— Doktor Pungur jogász vagyok.

— Ezt felejtse el — szól rá az őrmester.

— ???

— Mert nálunk doktor egyedül az ezredorvos. Az úr pedig őrmesternél kezdődik. Maga tehát csak Pung honvéd.

AZ EGYSZERŰSÉG KEDVÉÉRT

A bevonult tartalékosoktól az őrmester megkérdezi, hogy kinek mi a foglalkozása civilben.

Az egyik férfi jelenti:

— Én a budapesti állami bakteriológiai intézet munkatársa vagyok.

— No, a katonaságnál röviden kell beszélni. Mondja csak azt, hogy vasutas!





ÉDES A
SEMMIT-
TEVÉS!



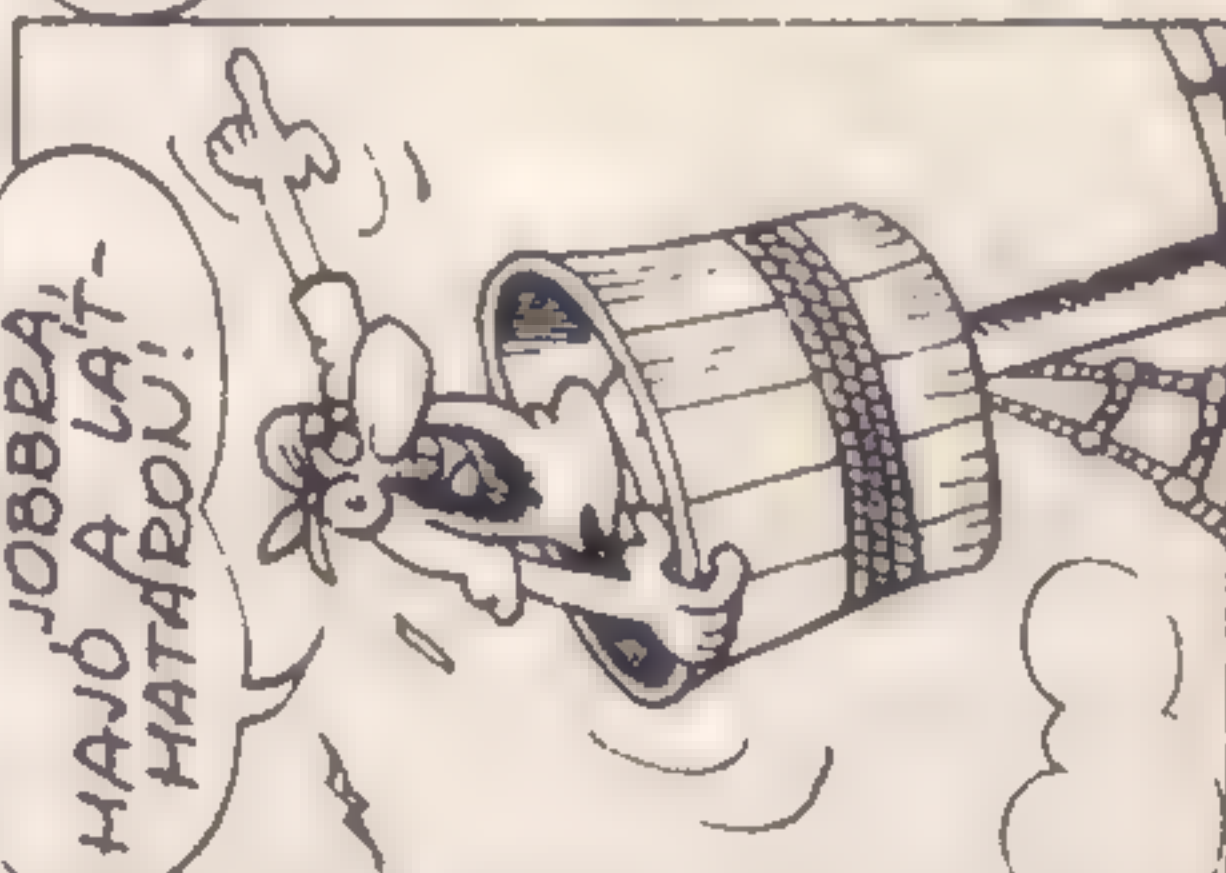
JÓ MÉTFÖN-
KÉNT TENGERRE
SZÁLLNI.



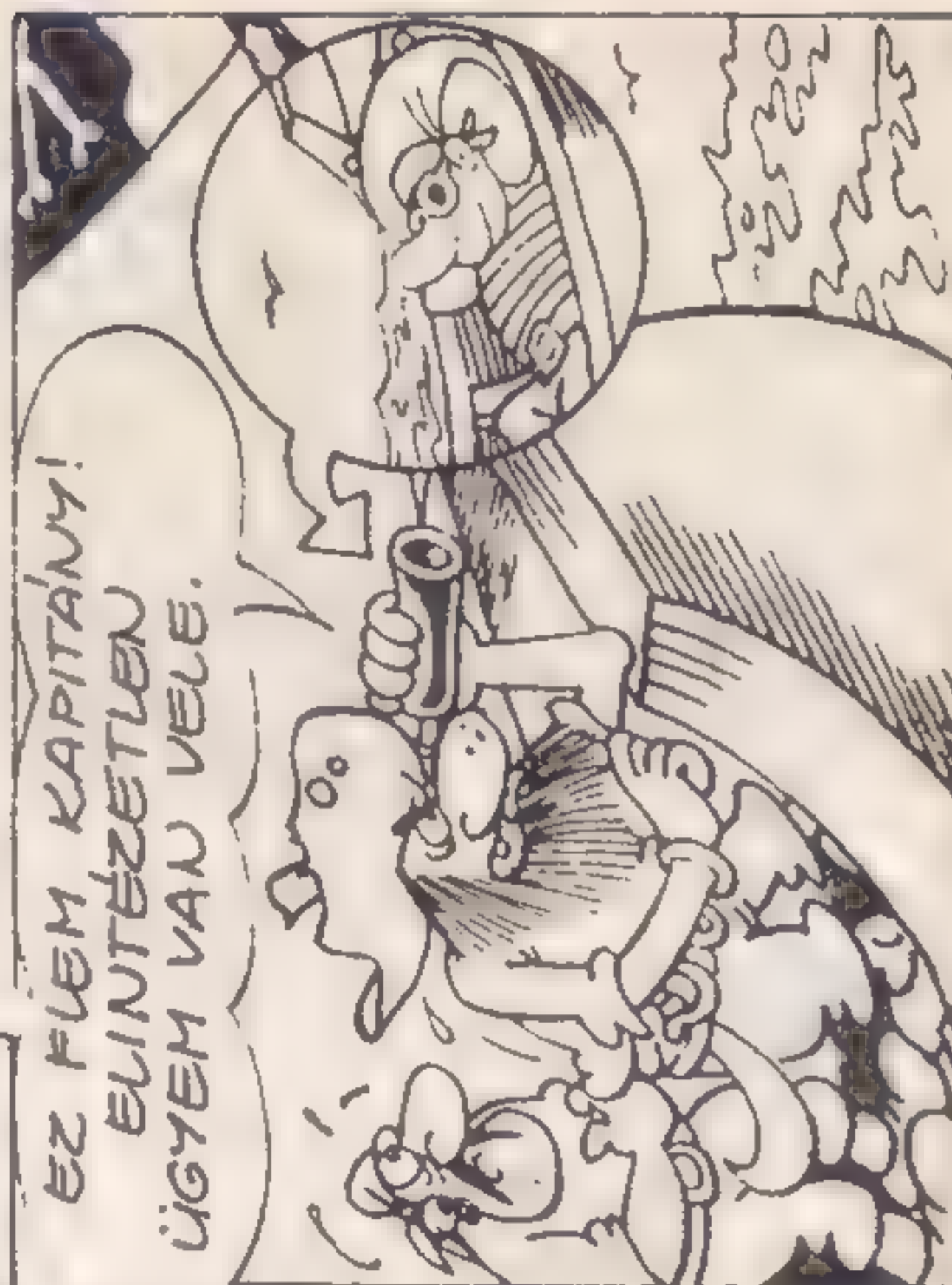
MENJ KLS
HAJÓ, SZÁLL
A SZÉL-
LEL!



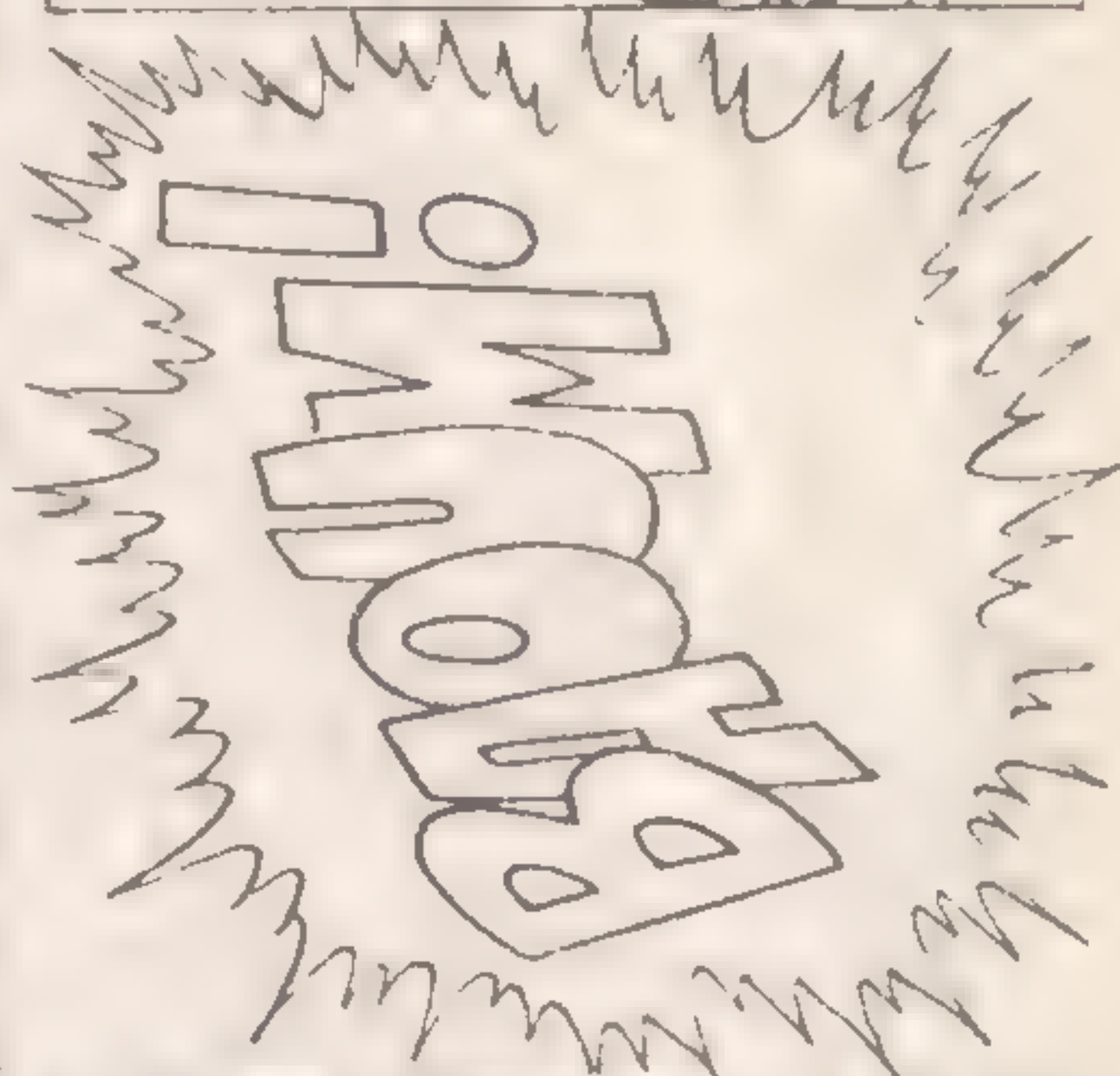
DE A REITENE-
TES KAPITÁNY-
NYAL SZEM-
BETALALKO-
ZIK A
TENGE-
REN...

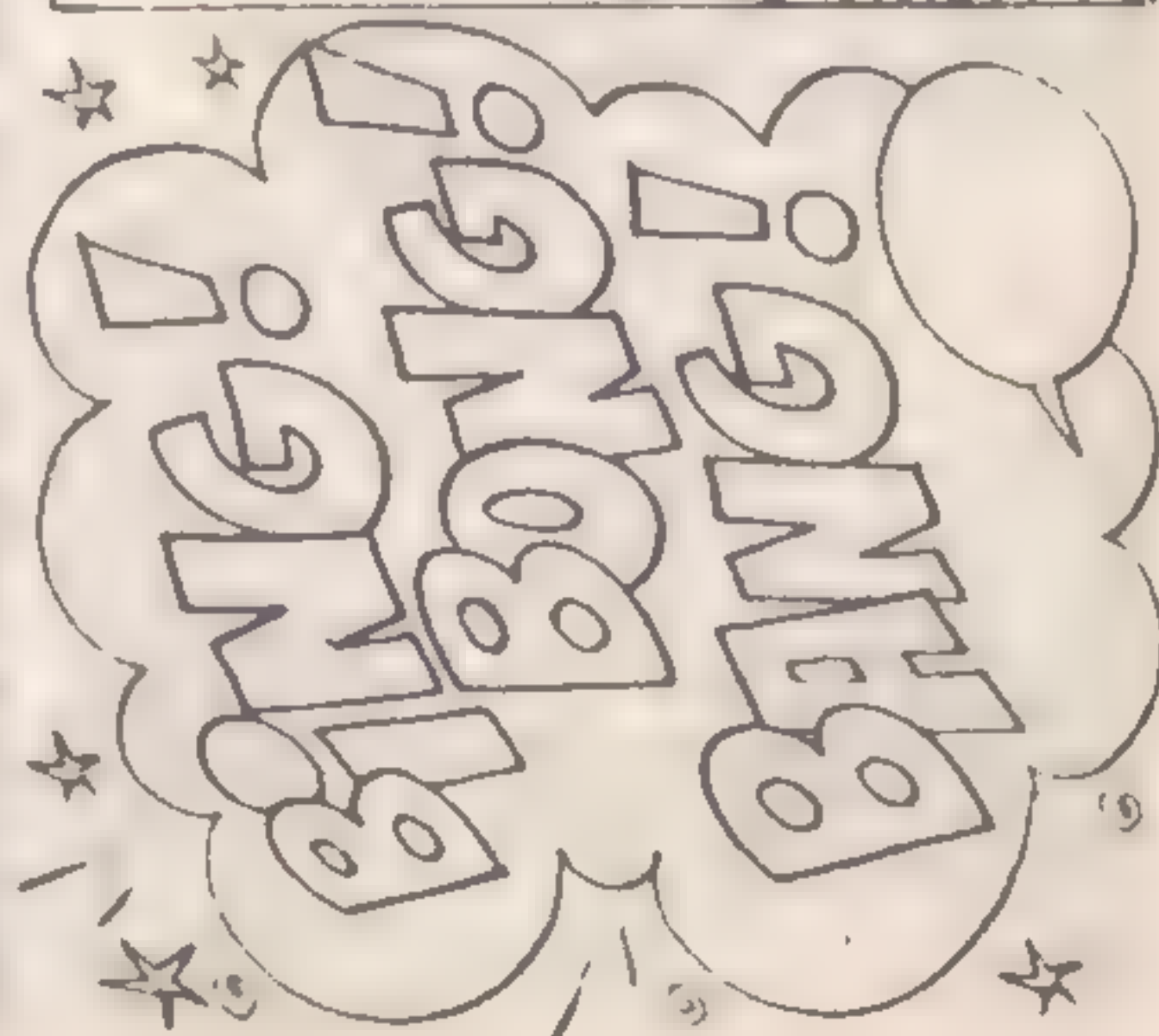
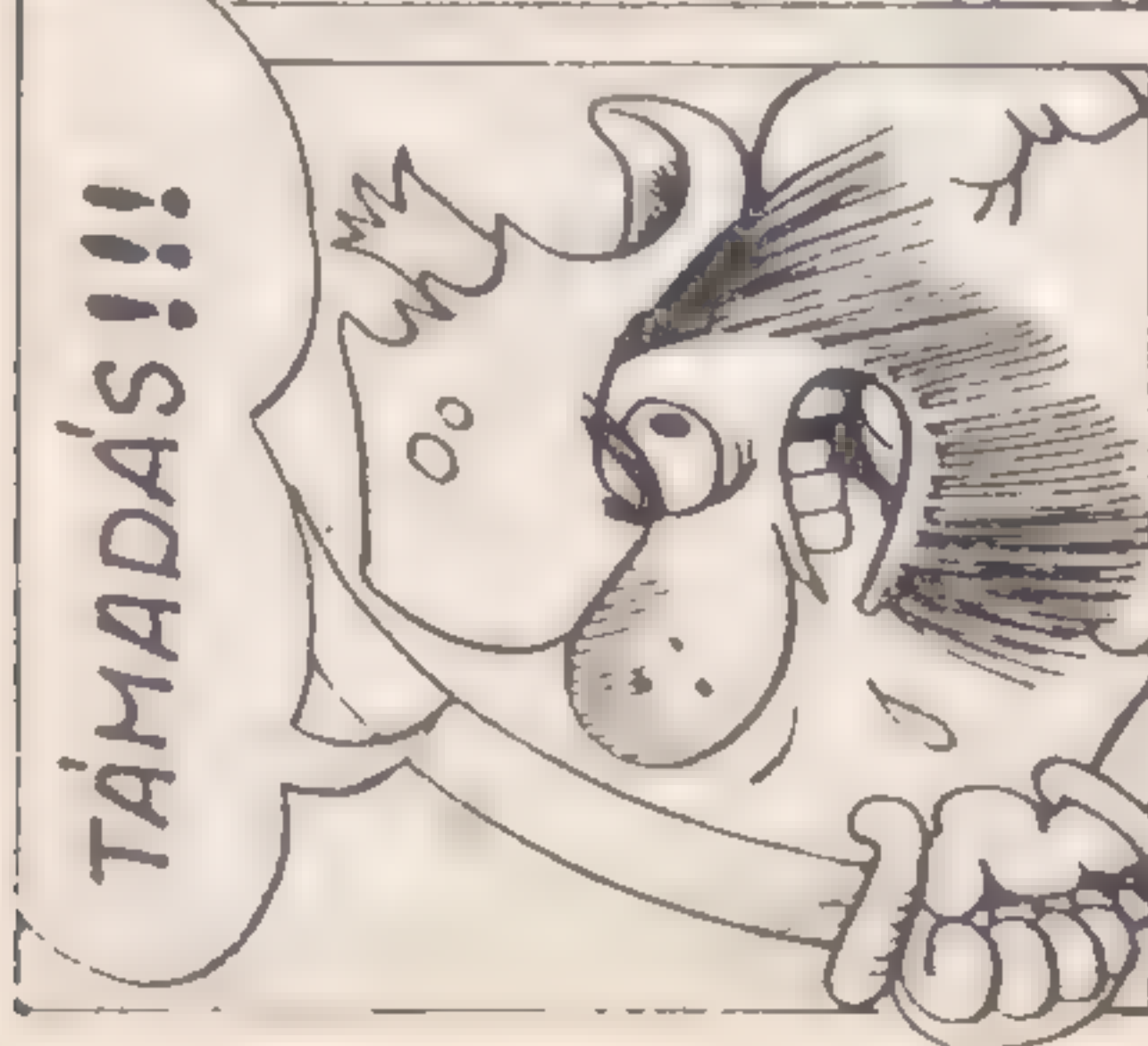
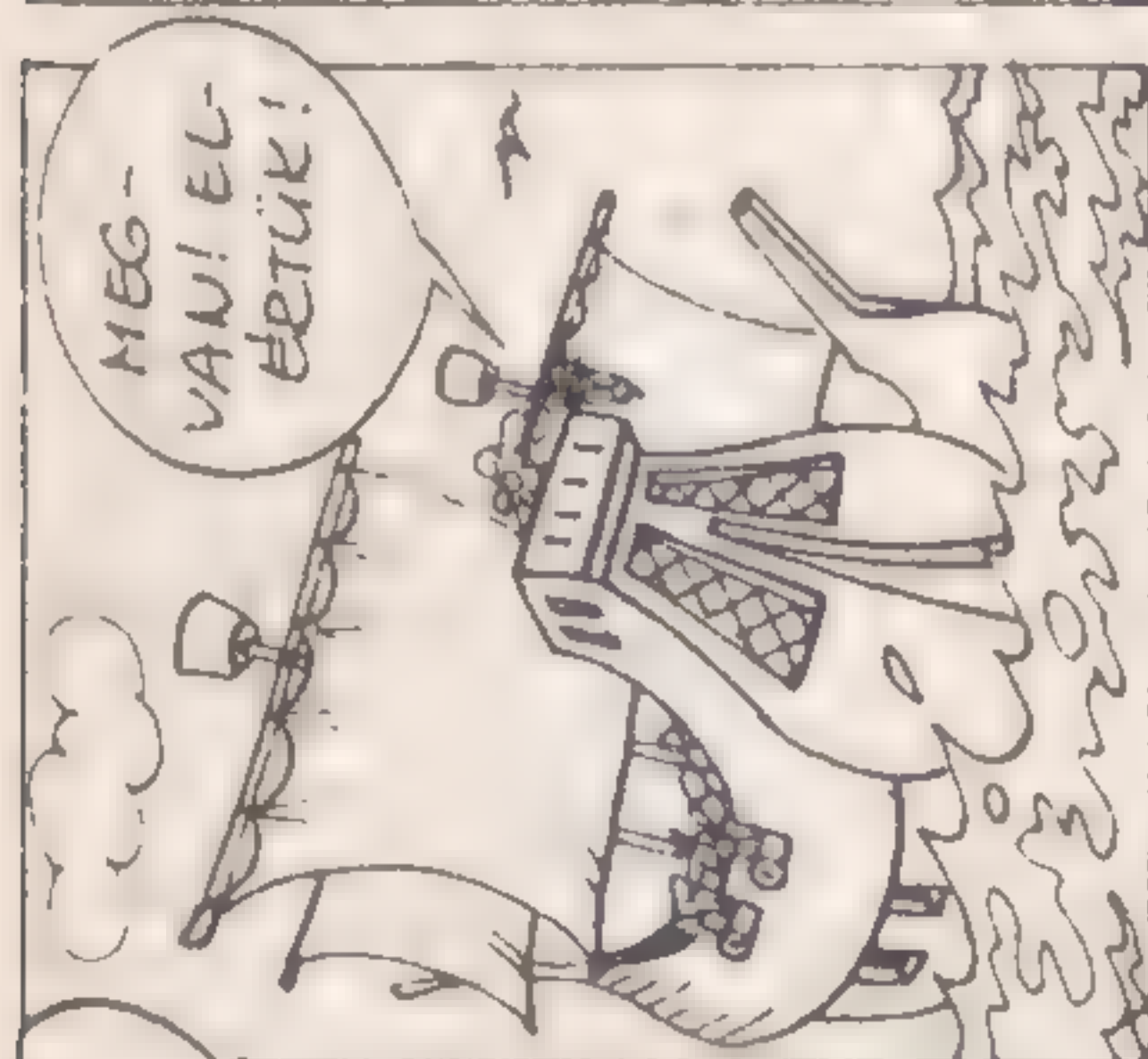


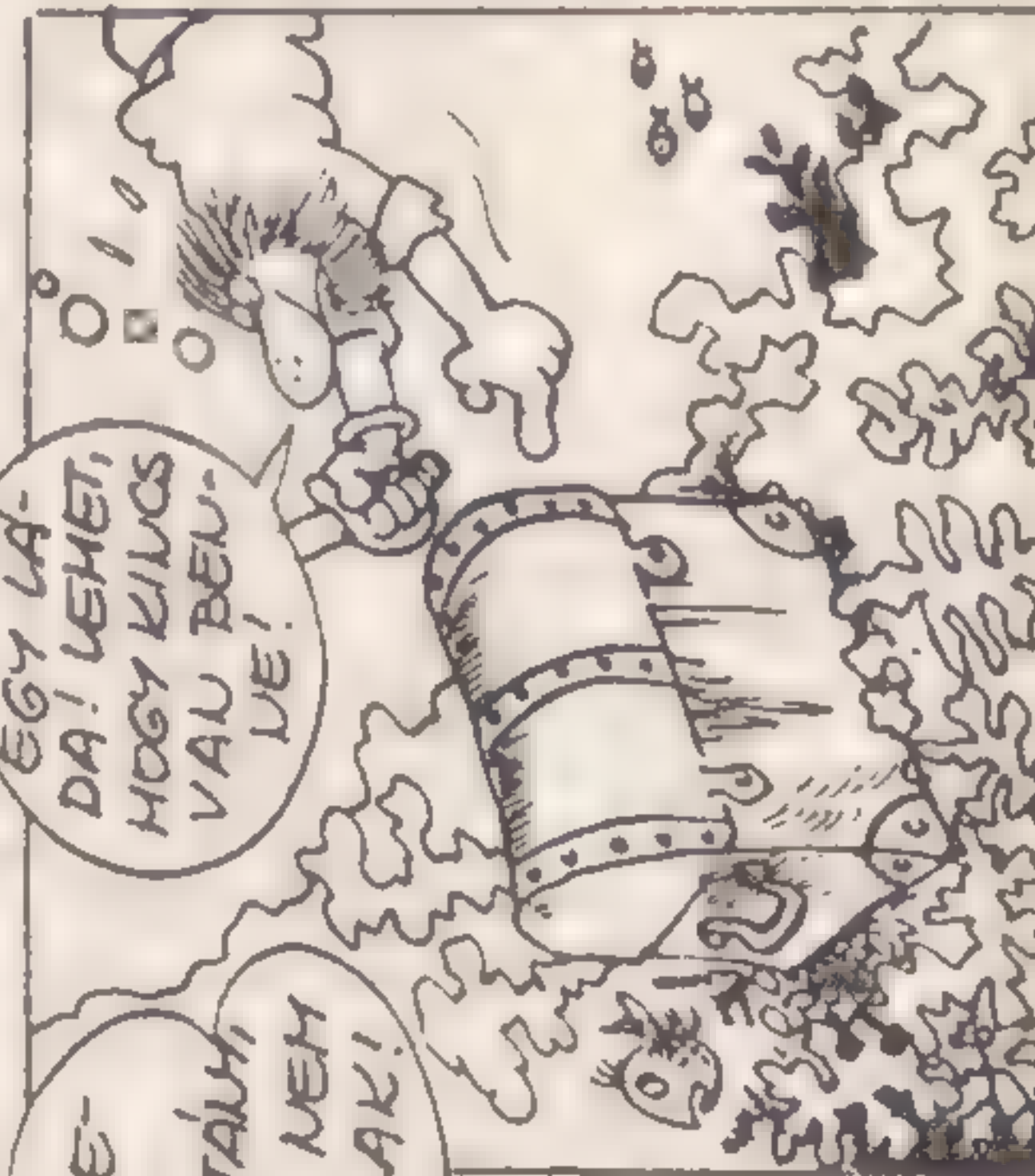
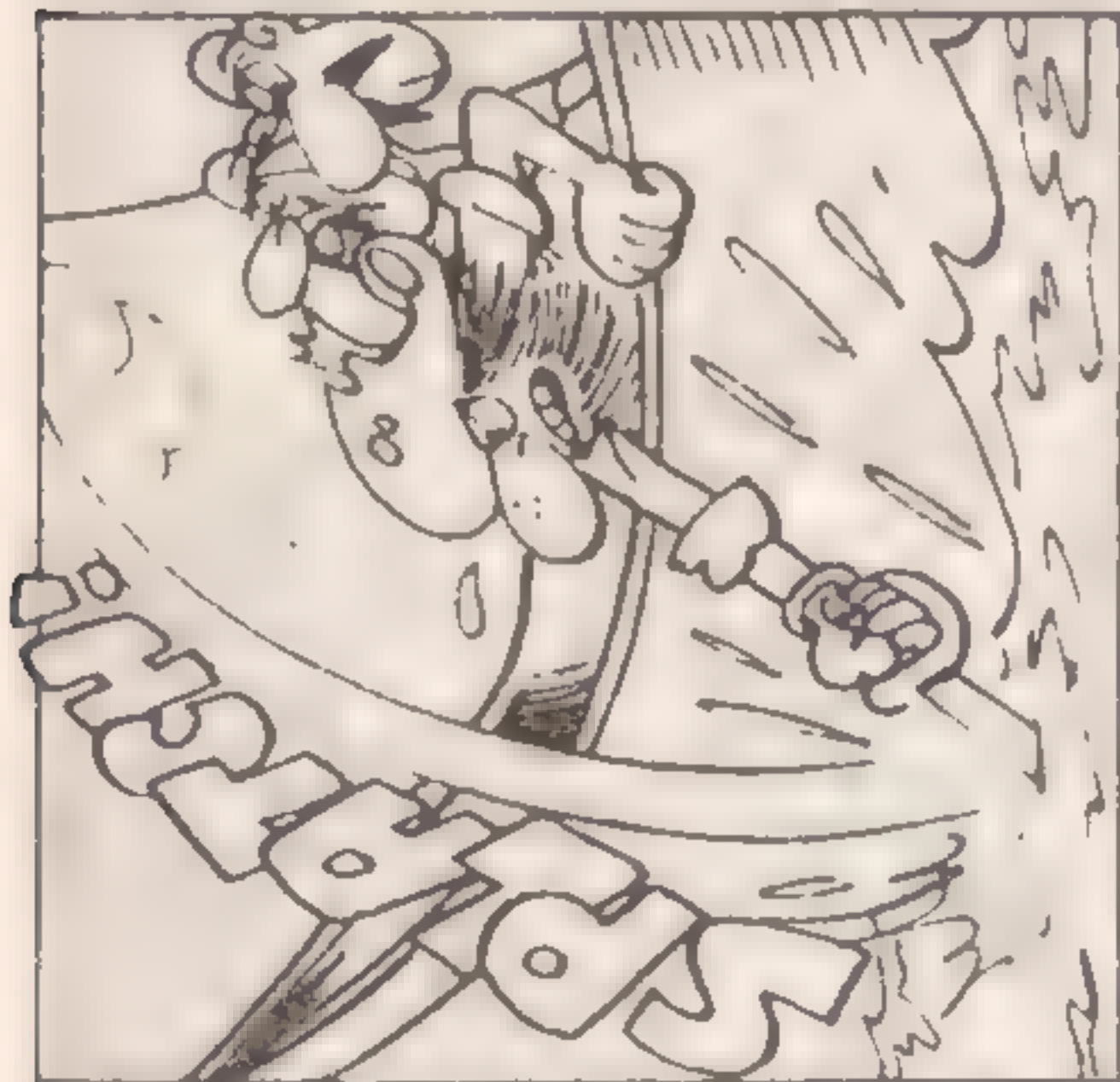
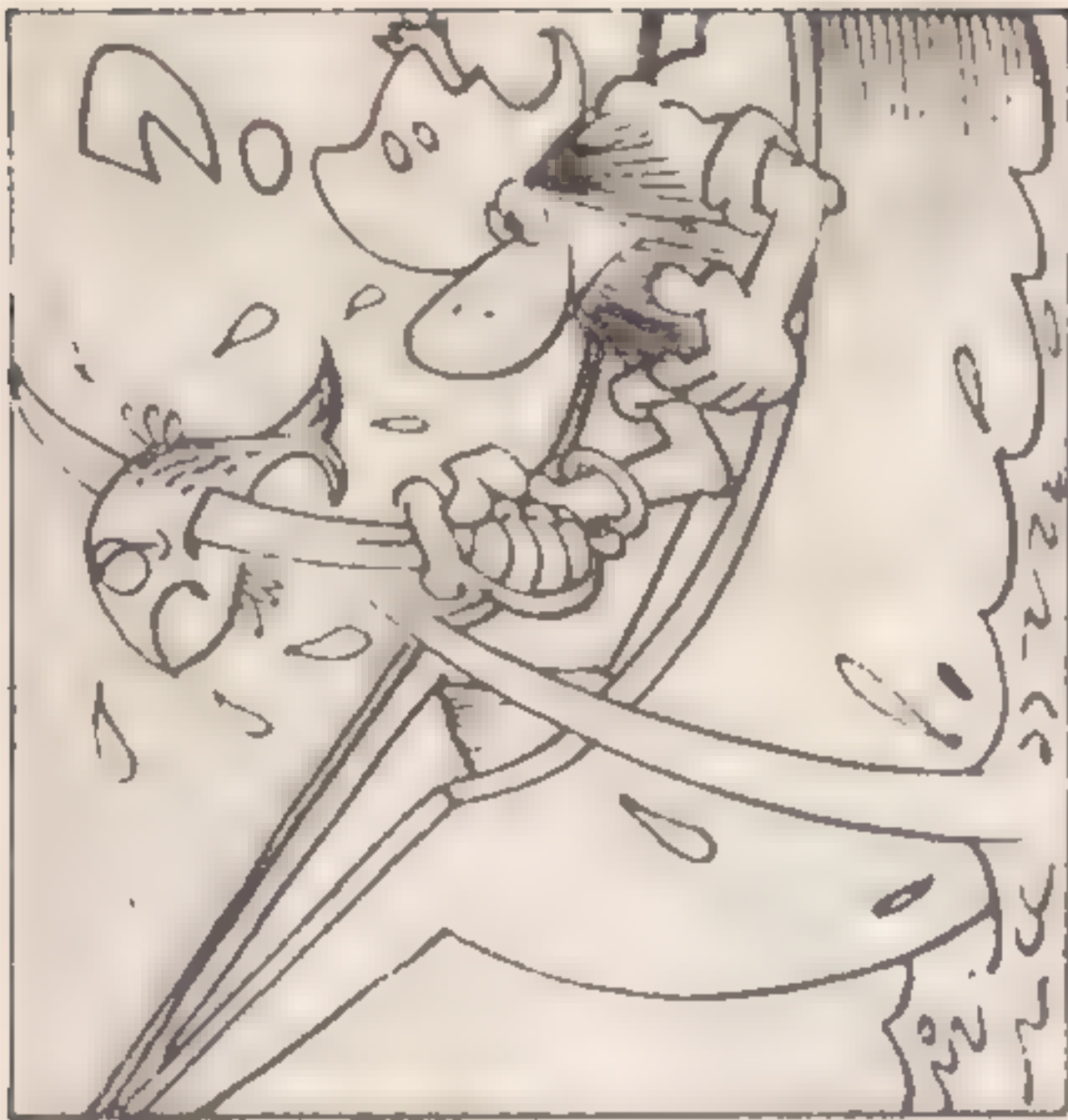
JOBBRA,
HAJÓ A LÁT-
HATÁRON!

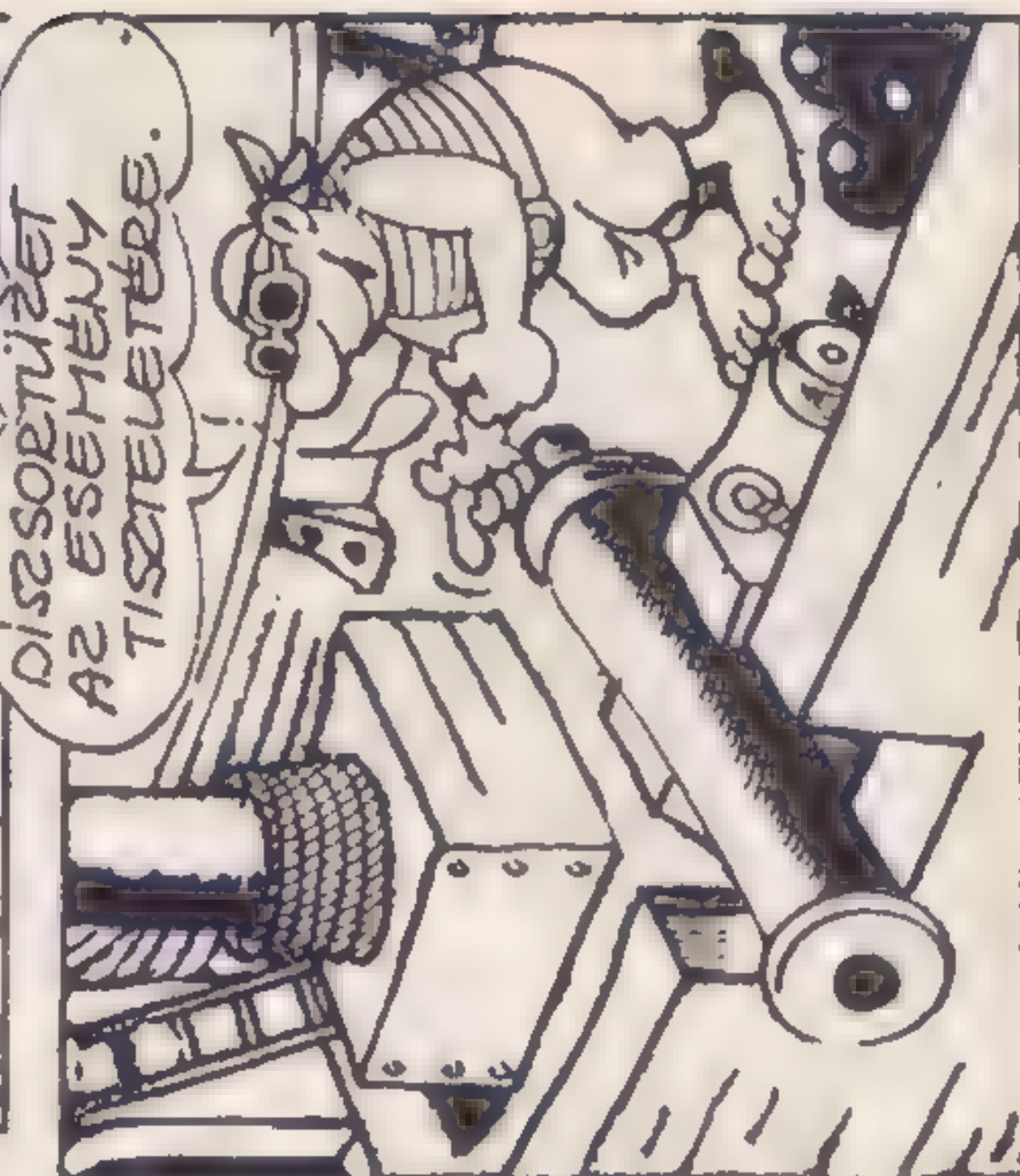
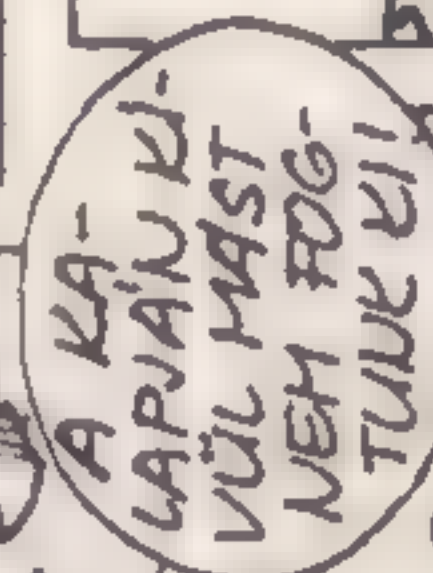
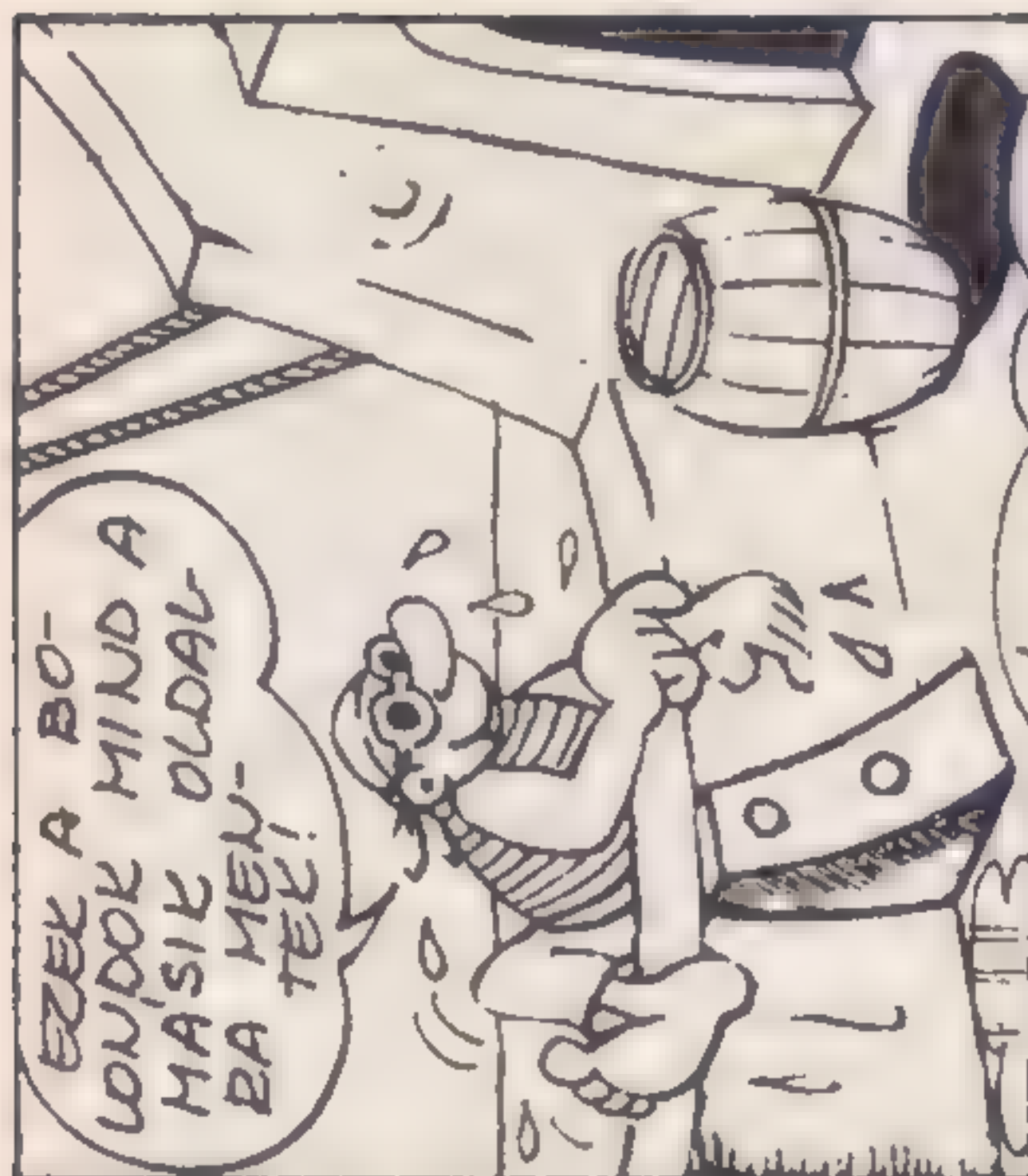
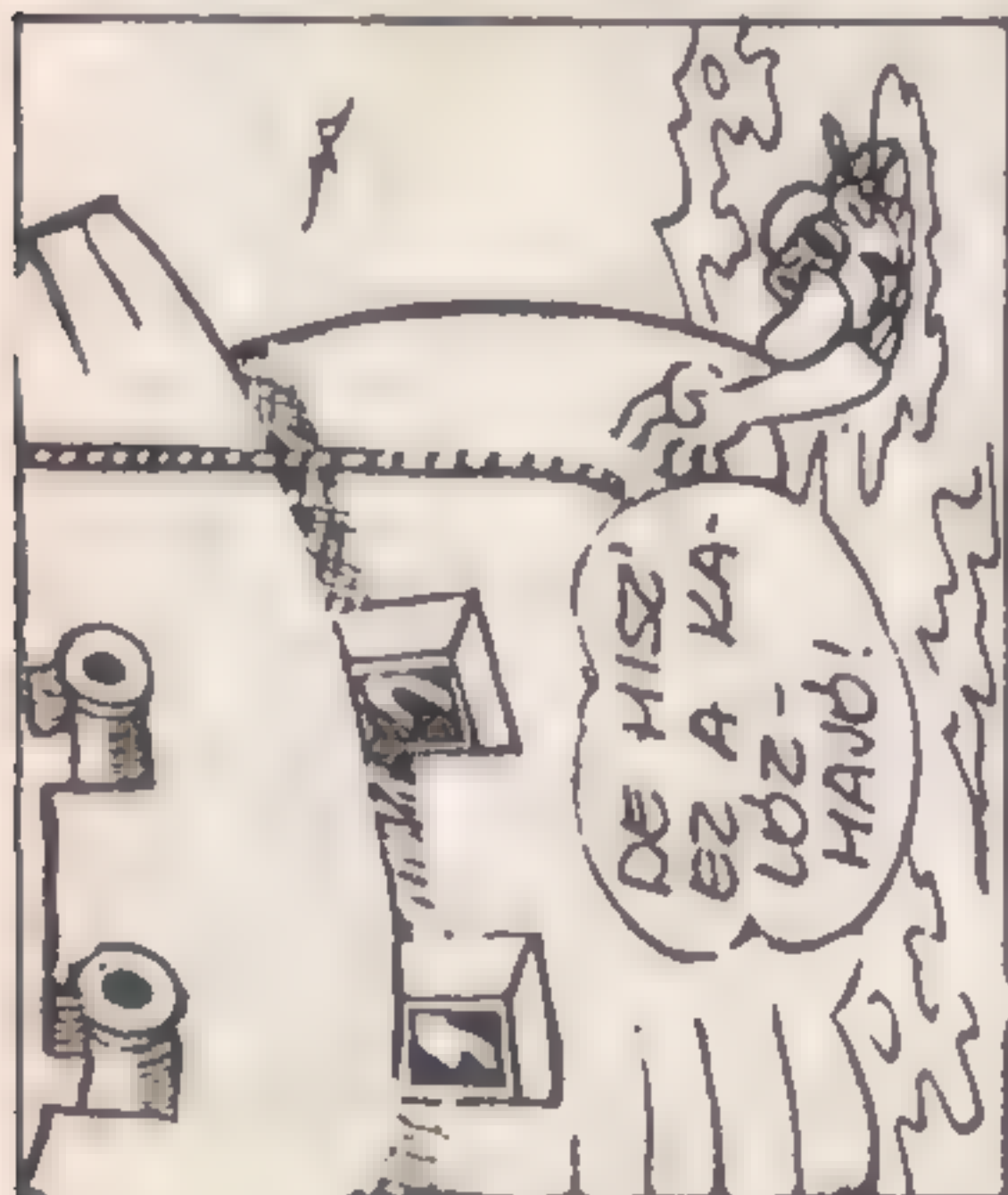
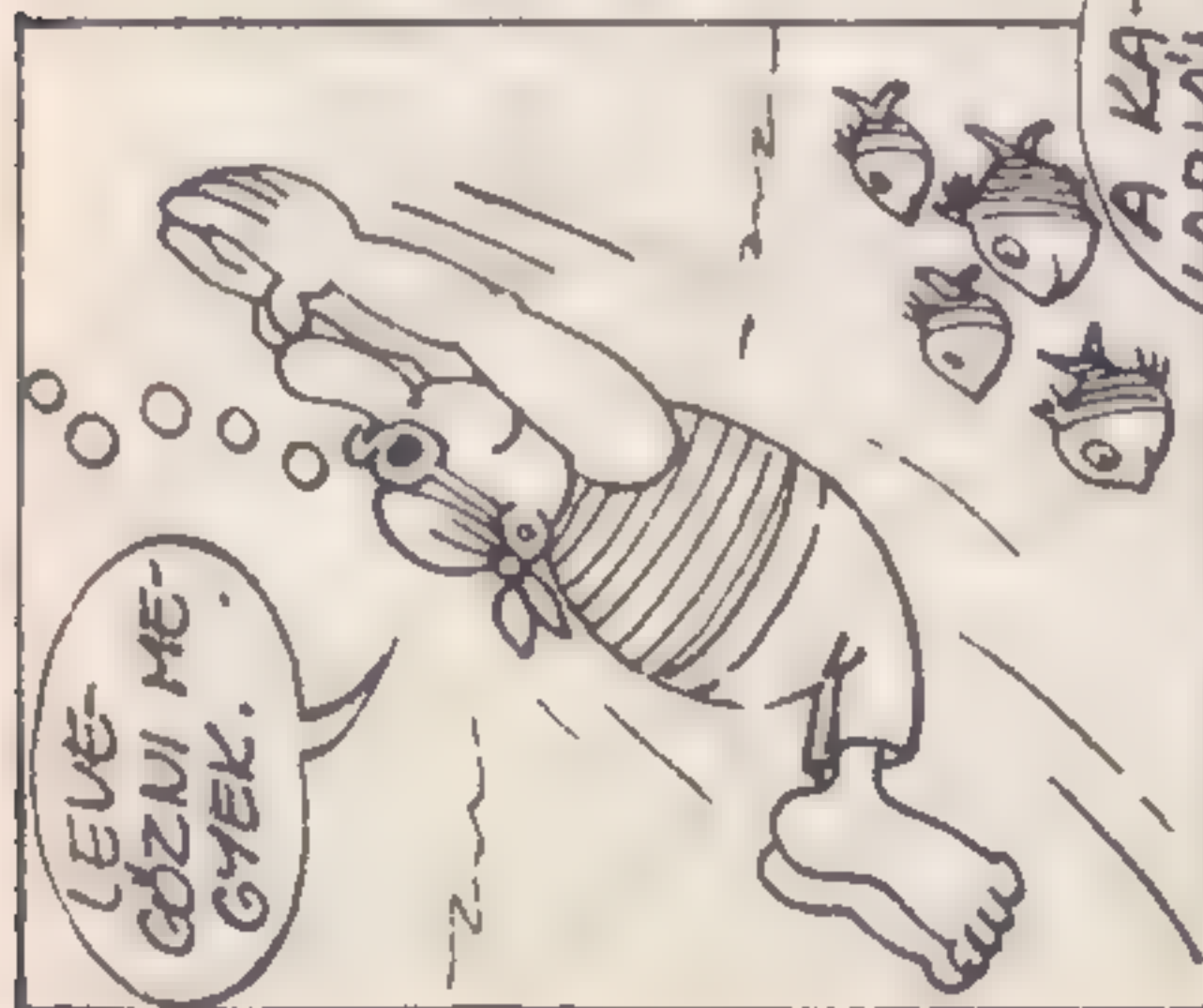


EZ FÜLEM KAPITÁNY!
ELINTÉZETLEN
ÜGYEM VAN VELE.







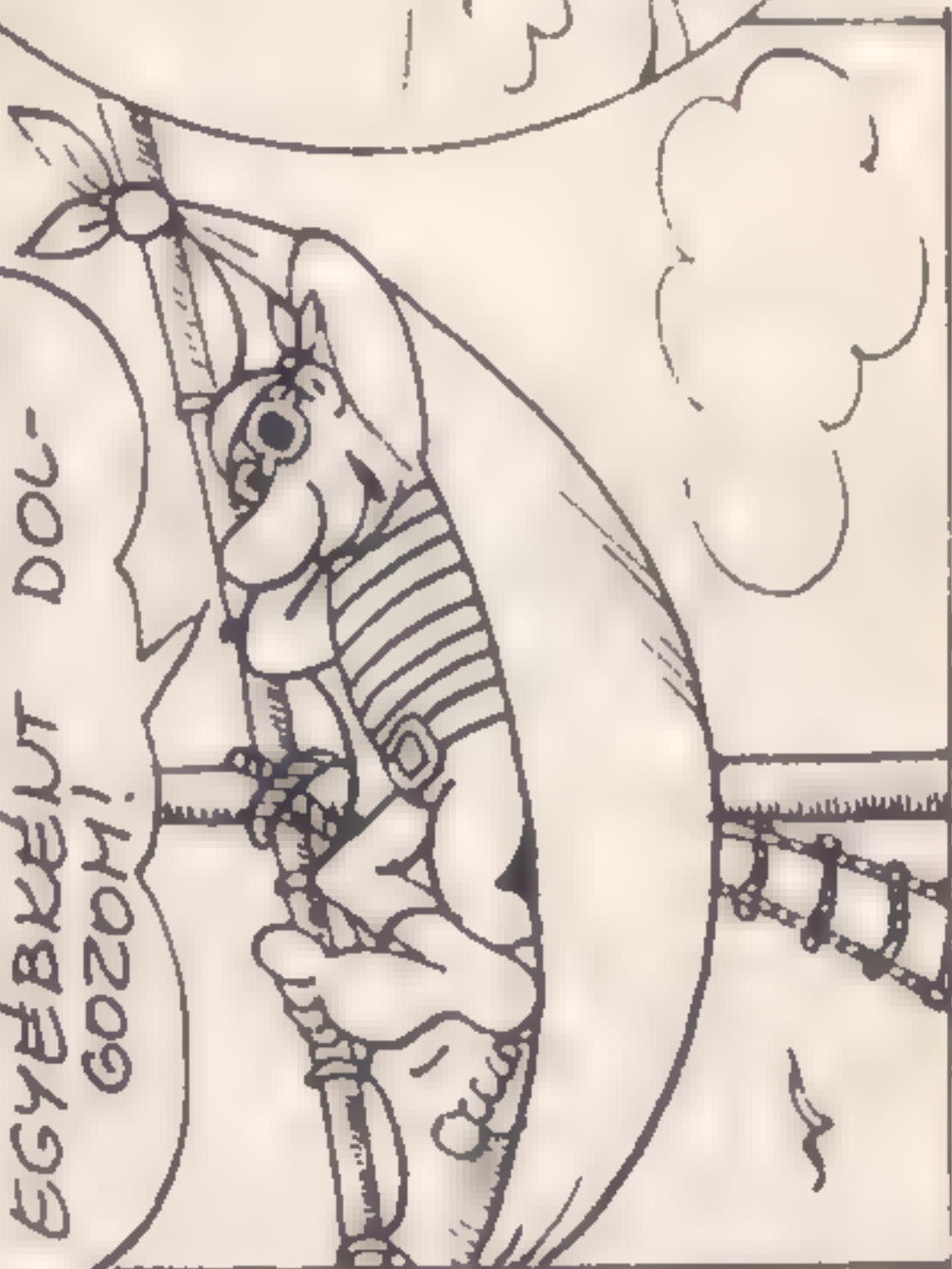


BOUM!

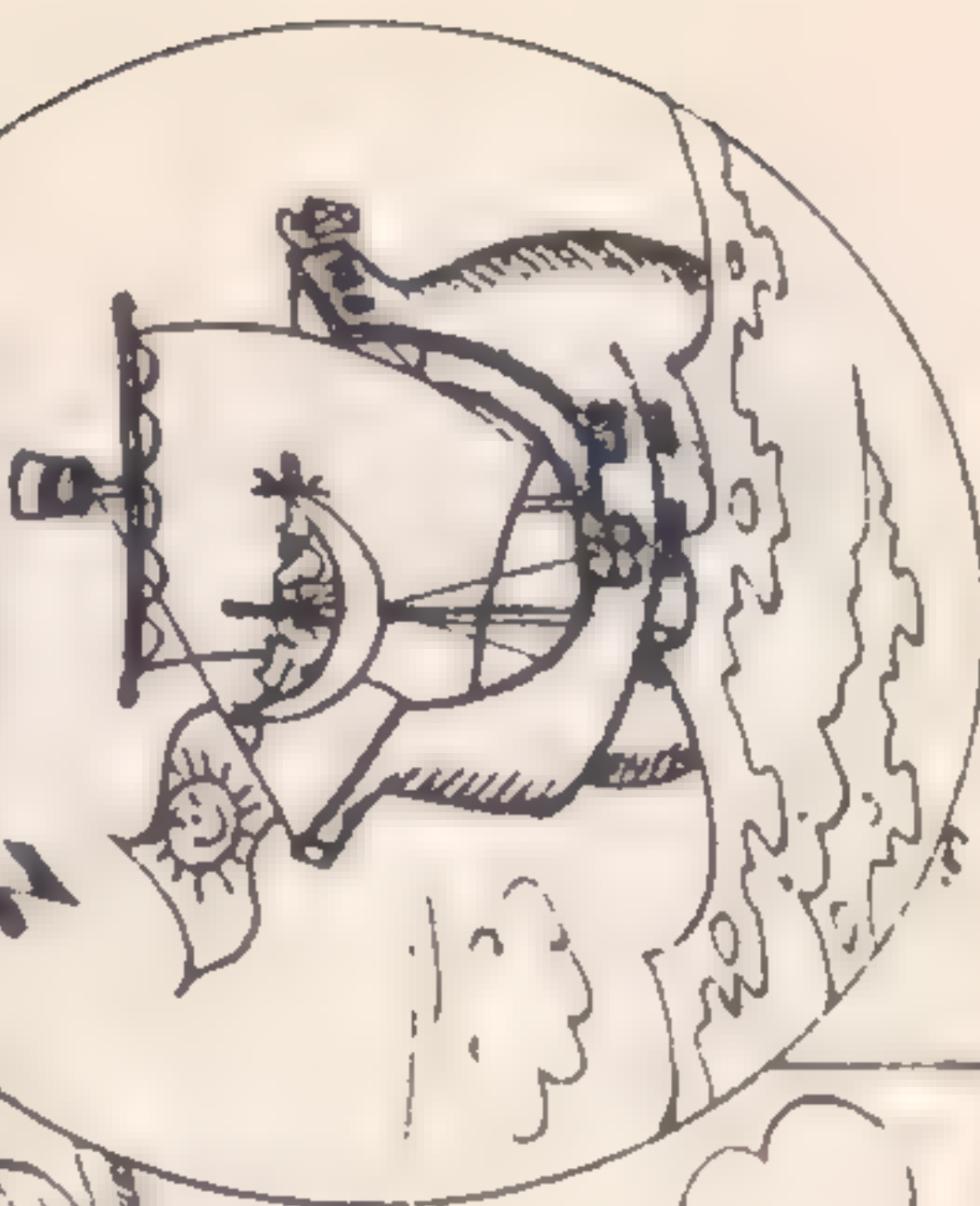
ÖRÖMMEL VESZEM.
KERESD FLEM KAPITÁNY-
TÁ'NYT A MEDÚZA
SZÍGÉTEN, A HORTYOGÓ
BA'RBAN.



DE CSAK A HÉT-
VÉGEKEN VAGYOK OT,
EGYÉBKÉNT DOL-
GOZOM!



"MÉNU KIS
HAJÓ, SZÁLLJ A
SZÉLE!"





BP II: ...huszonnyolc nap múlva. Ennyi idő alatt fordul meg ugyanis saját tengelye körül. Ezt az időt nevezzük...

BP I: ...villámgyors játéknak. És máris a Vasas lendül támadásba. Váradi nézi, nézi, hogy kinek adhatná a labdát...

BP II: ...Itt van, tessék: Giordano Bruno távcsöve. Ezzel messzire lehet látni. Mikor Giordano először belenézett, így kiáltott fel:

BP I: ...góóóó! 1-0-ra vezet a Fradi! Micsoda gól! Úgy süvített a labda...

BP II: ..., mint a Halley üstökös. Sajnos, ilyen szenzációs égi tűneménnyel csak 76 évenként találkozhatunk. Legutóbb 1910-ben...

BP I: ...rúgott gólt a Fradi a Vasasnak. A játék érdekes, izgalmas. Éppen most Kiss László kaparintotta meg a labdát és bezáguldozza...

BP II: ...Földünk ellipszis alakú pályáját. Másodpercenkénti sebessége 36 kilométer...

BP I: ...és Kiss Laci nem tartozik a leggyorsabb csatáraink közé. Bezzeg a...

BP II: ...Mars, Földünk legközelebbi bolygósomszédja, a vörös fényű csillag, amelyet...

BP I: ...a bíró les miatt megállított. Pedig micsoda kecsegtető helyzet volt. Ha gól

A rádió gombját ide-oda kapcsolgattam, egyazon órában hallgattam a Budapest I. (Kossuth rádió) és Budapest II. (Petőfi rádió) adó műsorát.

BP I: Kedves hallgatóim! Nagyon jó a mérkőzés. Támad a Fradi. Nyilasi viszi a labdát a Vasas kapuja felé, amely...

BP II: ...több, mint 375 ezer kilométerre van Földünktől. Persze, ez a távolság a nagy világ-mindenségben csupán egy lépés...

BP I: ...még egy ilyen lépés és Nyilasi máris eléri a tizenhatost, ahonnét már kapura lehet löni...

lett volna belőle, biztosan megcsodálta volna...

BP II: ...Vénusz is, Földünk másik bolygósomszédja. Nevét a szerelem istennőjétől kapta. A Vénuszt éppen most...

BP I: ...ölelte magához Zsiborás, a Fradi kapusa. Hiába támadják a Vasas csatárai, nem adja ki a kezéből a bőrt. Ez időhúzás, amiért a bíró szabadrúgást ítél. Ezért aztán...

BP II: ...a Nap magához vonzza. Éppen úgy, mint a többi bolygót, amelyek...

BP I: ...folyton a Fradi kapuja előtt tanyáznak. De a csupaszív Jancsika mindegyiket szerelte, sőt, még arra is volt ideje, hogy ellopja tőlük...

BP II: ...a Szaturnusz gyűrűjét...

BP I: ...ezért a bíró tizenegyet ítél. Tizenegyes! Ez képtelenség! — kiabálják a Fradi-szurkolók. S miközben Komjáti elvégzi a büntető elrúgását, azon meditálnak, hogy...

BP II: ...megfejtethetetlen rejtély ez a bolygógyűrű. Miként az is megfejtethetetlen rejtély, hogy...

BP I: ...Kiss Laci hogyan tudta öt méterről kapu fölé rúgni a

BP II: ...Jupitert, a naprendszer legnagyobb bolygóját. Csupán egy tudós csillagász

birkózott meg ezzel az égitestóriással...

BP I: ...Pölöskei, aki fondorlatos módon pöccintette be a Vasas kapujába. 2-1, a Fradi javára! A Fradi-szurkolók már a mérkőzés végét várják. Rápillantanak az órára...

BP II: ..., amely ott van a Tejútrendszer legvégén, irdatlan messzeségben. Ezt emberi agytól nem foghatja...

BP I: ...Ebedli plánel. Hogyan tudta ilyen bődületes erővel telibe találni az...

BP II: ...Északi sarkcsillagot, amelynek a közelében két nagyon szép nevű csillagkép helyezkedik el...

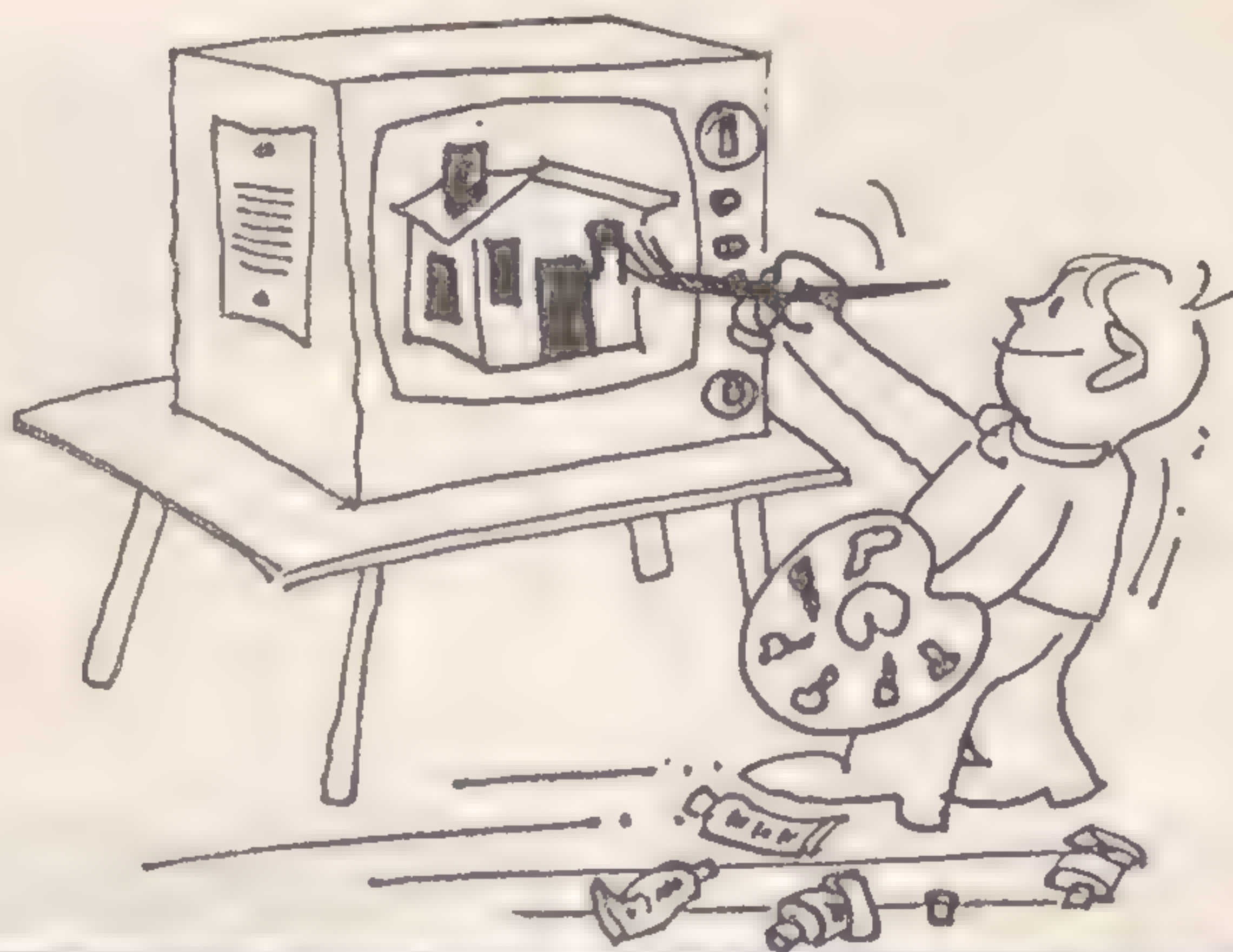
BP I: ...a Kvaszta és a Rixer. Ez bizony súlyos szabálytalanság volt. Sárga lap jár érte. Ugyan mi lehet ilyenkor a szabálytalankodó játékosok fejében?...

BP II: ...Androméda köd és fekete üresség. Ez az, ami a legnagyobb tudóst is bámulatba ejti. Még az ő csiszolt agyuk sem tudja felfogni azt, ha...

BP I: ...a játékvezető háromat sipol, vége a mérkőzésnek. Valóban csak a mérkőzés fejeződött be, mert a szurkolók vitája...

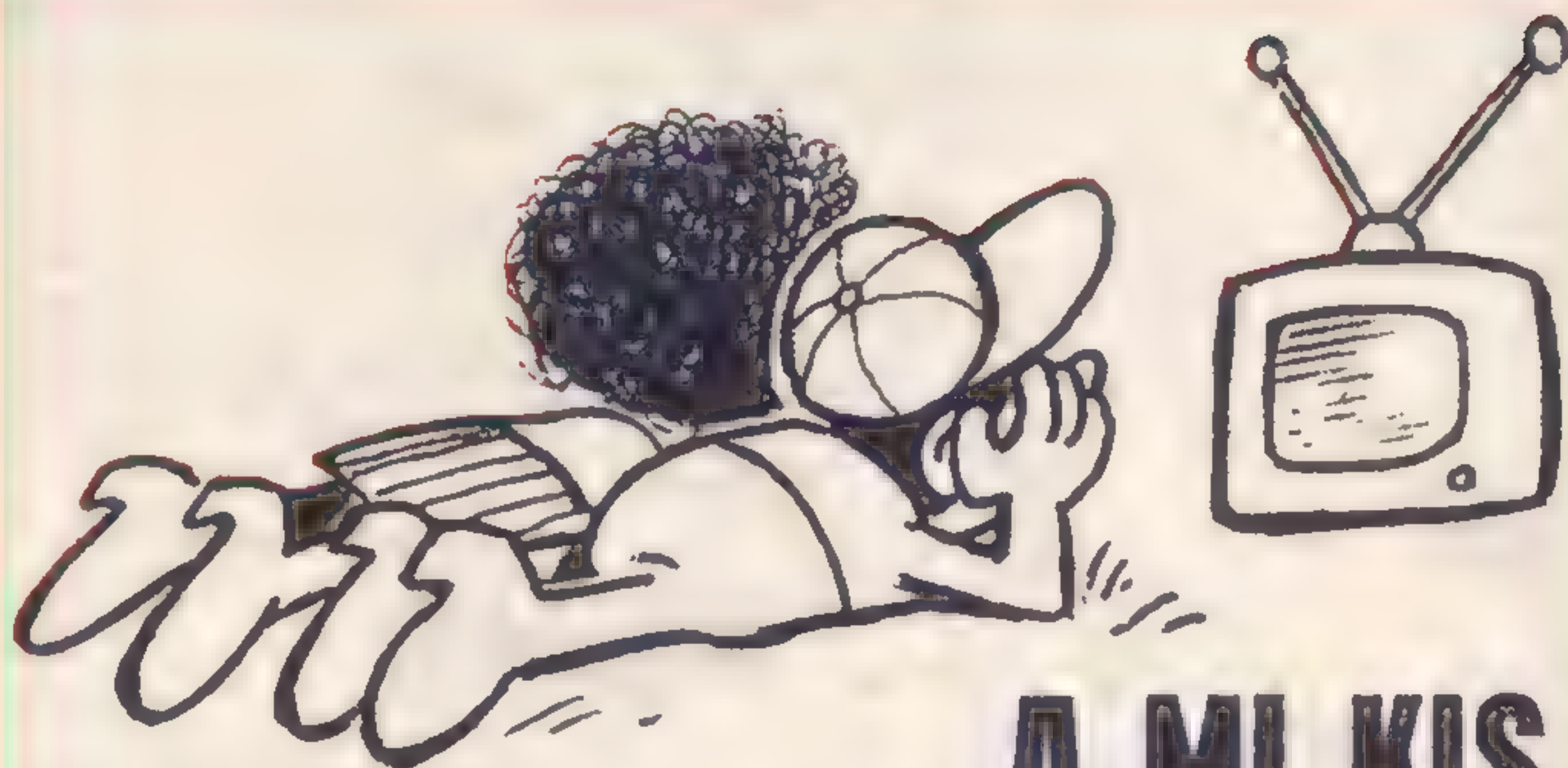
BP II: ...a végtelen térben, az idők végtelenségéig tart.

MŰSORCSINÁLÓ



KALANDFILM





A MI KIS KÉPERNYŐNK

Fele sem igaz

— A bemutatkozások után kezdjük a játékot! Olyan hétköznapi kérdésekről, mint az exponenciális függvények vagy a lineáris regresszió számítása, talán nem is kell szót ejtenünk, hiszen olyan egyszerűek, mint a kétszer kettő... Hop-pá! Álljunk meg ennél! Menynyit is az a kétszer kettő? Az A-osztály csapata kitől várja a választ?... Igen, helyes, válaszoljon rá Blokk Benő, KÖ-

ZÉRT-eladó... Hát bizony, ez érdekes válasz, mármint hogy kétszer kettő néha öt... Az A-csapat nem fogadja el? Kár, kár, nagy kár! Majd meglátjuk, jól döntöttek-e... Most a B-osztály csapata következik. Válaszol: Számító Szilárd, matematika tanár... A B-osztály csapata tehát nem fogadja el, hogy kétszer kettő kilenc?! Még töprengenek... na, na, na... Óriás! Helyes a válasz! Nekik volt igazuk, amikor igent mondtak, hiszen ennek a fele sem igaz!... Na, ugye,

milyen furfangosak ezek a kérdések? Apropos! Vajon mit jelent az a furfang? ... Kitől várja a választ a B-csapat? ... Tőlem?!? Hát kérem, a saját szakállamra mondom, hogy nem is tudom! Kérdezzék meg más-tól...

Ablak

ZENE: Ablak mellett lakik a Katika... MŰSORVEZETŐ: Az Ablablak mai adásának fő témájaként azt választottuk, hogy miért akar az ablak melletti padosorból az ajtó felőli padosorba átülni Katika?... KATIKA: Csak... MŰSORVEZETŐ: Keressük meg a kérdés mélylélektani okait! Vendégünk egy pszichológus, aki válaszol a fel sem tett kérdésekre... PSZICHOLÓGUS: Lebuktam — no, nem kell megijedni! — Katika lelkének mélyébe és ott azt találtam, hogy irtózik a huzattól... METEOROLÓGUS: A huzat, mint tudjuk, nemcsak a párnacihán van, hanem a nyitott ablak mellett is... MŰSORVEZETŐ: Kérdezzünk meg még egy illetékest! Halló! Külső helyszínről... válaszoljátok!... LEGFŐBBÉPÍTÉSZTERVEZŐMÉRNÖKIGAZGATÓ:

Megvizsgáltuk a kérdést és úgy döntöttünk, hogy ezentúl továbbfejlesztjük a nyílászáró szerkezetek hibáit. Ha majd

egyáltalán nem lehet kinyitni az iskolák ablakait, akkor Katika is nyugodtan maradhat a helyén... KATIKA: Kösz! Ezt alaposan elablablakoztatók nekem... MŰSORVEZETŐ: Már becsukjuk az ablakot, mert már valamennyien huzatot kapunk. Na, viszlát! Pápa... Hapcilll!

Képűjság

(Szigorúan fekete-fehérben, igen-nemben!)

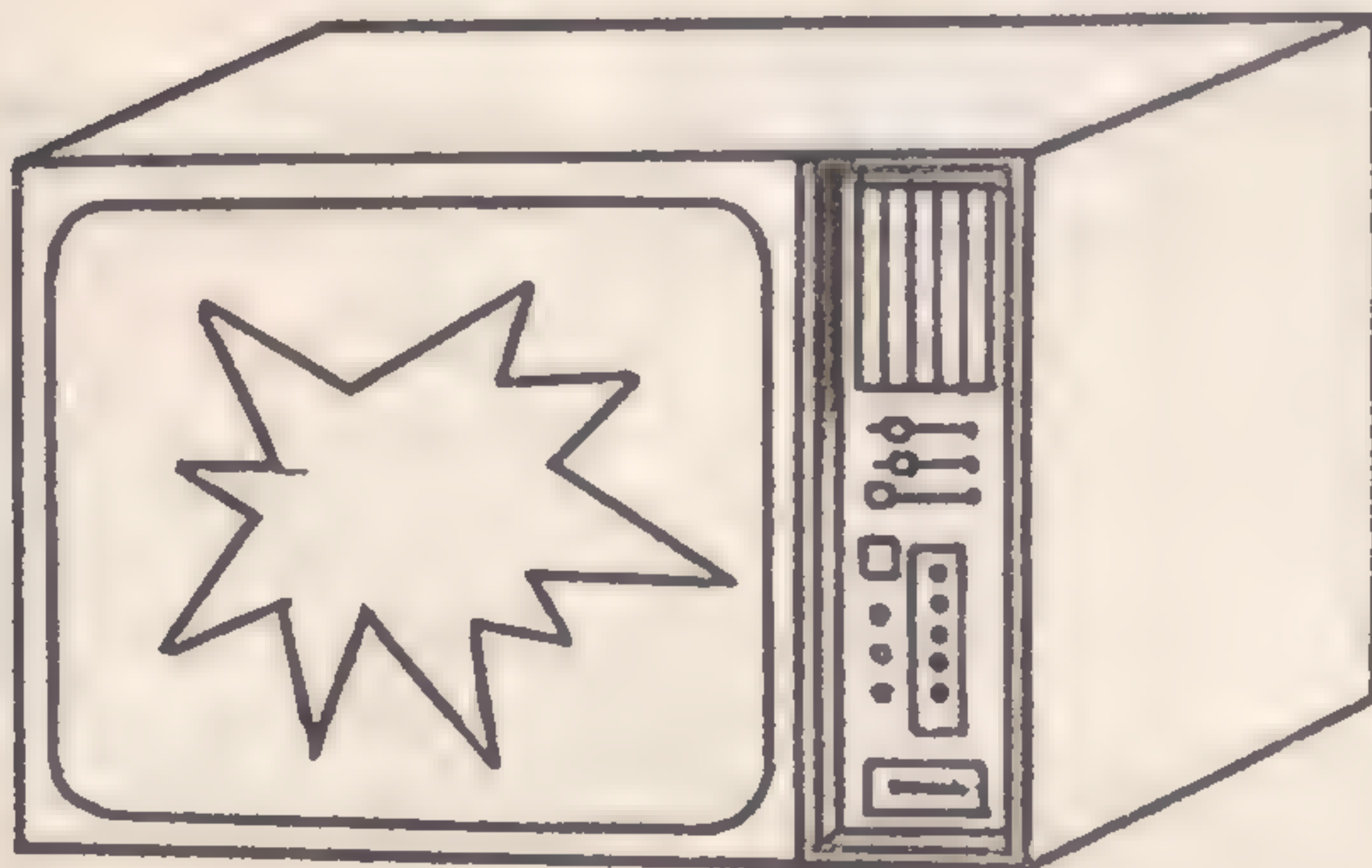
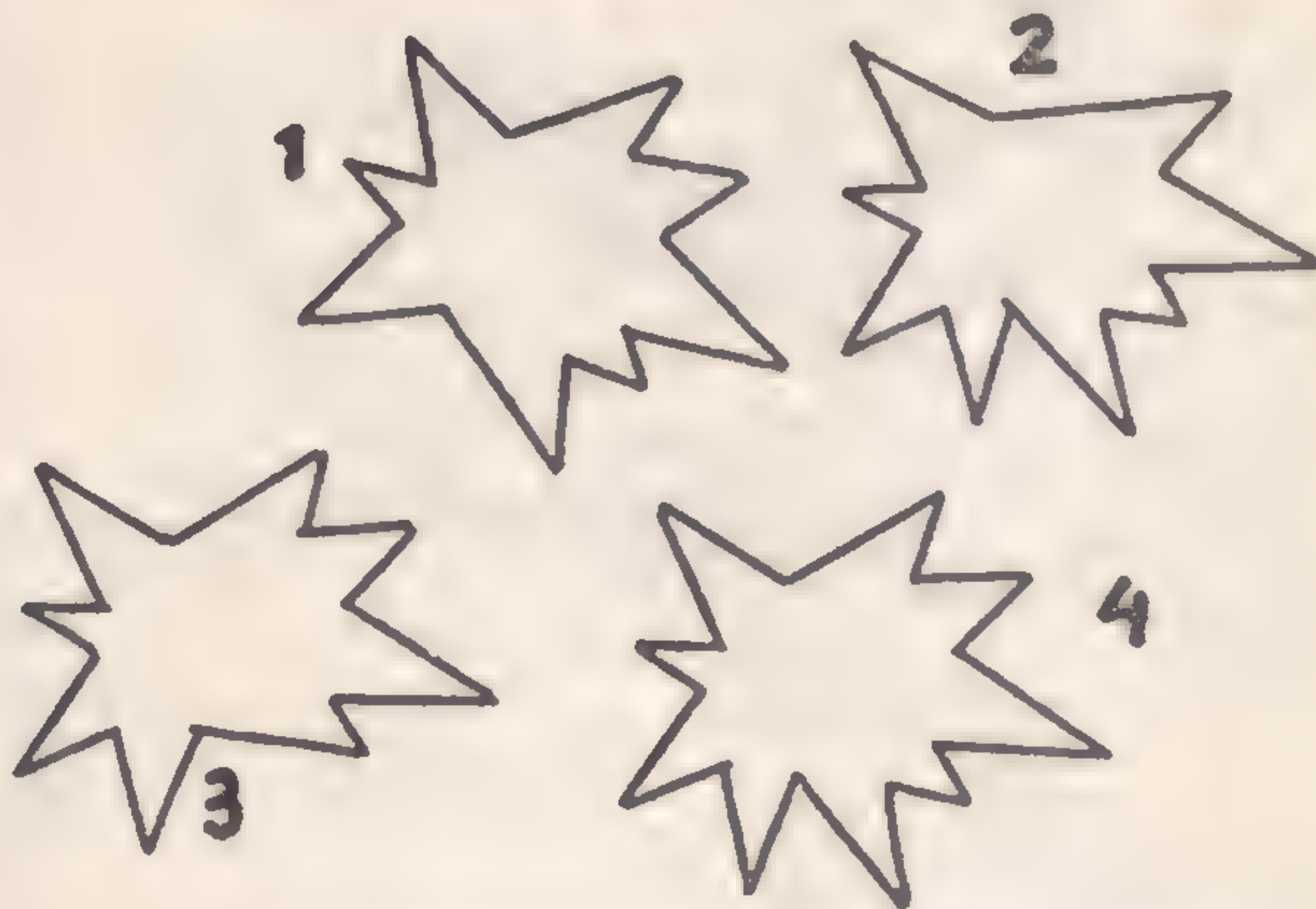
PÁRIZS: FRANCIA DIÁKOK TŰNTETTEK, HOGY EZENTÜL ŐK IS MAGYAR PÁRIZSIT AKARNAK TIZORAIZNI. A KÜLKERESKEDELMI TÁRGYALÁSOK MEGKEZDŐDTEK.

LONDON: INTENZÍV NYELVTANFOLYAMOKAT SZERVEZNEK AZ ANGOL ISKOLÁKBAN MAGYAR NYELVBŐL, MERT SZERETNÉK ŐK IS MEGÉRTENI A MAGYAR TÁNCDALÉNEKESEK ANGOLUL ELŐADOTT DALLAIT. AZ UTINFORM JELENTI: AZ ISKOLÁKBA VEZETŐ UTAK MINDENHOL JÁRHATOK. ELTERELÉS SEHOL NINCS, ERRE NEM LEHET HIVATKOZNI!

NÉVNAP: KÖSZÖNTJÜK ANONYMUS NEVŰ KEDVES NÉZŐINKET!

A MAI NAP PROGRAMJÁBOL: TÖBB KÉPŰJSÁG NEM LESZ... MÁSHOGY MEG UGYSEM ÉRDEKES, IGAZ?!?

IAJ, A KÉPERNYŐ!



Semmi baj, ezt még meg lehet ragasztani, ha megtalálod a törés helyére illő darabot.



TI KÜLDTÉTEK (KULDJETER MÉGI)

DOKTOR ÚR!

— Segítsen rajtam, doktor úr! Az utóbbi időben gyakran felejték.

— Mióta tart ez a dolog?

— Milyen dolog, doktor úr?
Vajda Magdolna, Budapest

ZAVARBAN

Késő este egy férfi beszáll

a hotel liftjébe. Az ötödik emeleten megáll a lift, és egy hölgy száll be, akin nincs egyéb, mint a cipője. Amikor a férfi meglepetten bámul rá, a nő megkérdezi:

— Mit néz annyira!?

— Semmi, kérem — dadogja az illető zavarában — csak ... a feleségemnek éppen ilyen ruhája van.

Keil Andrea, Tát

BÍRÓSÁGON

— Ön hol lakik? — kérdi a bíró a vádlottat.

— Nekem kérem, nincs lakásom.

— És ön? — kérdezi a másik vádlottól.

— Én vagyok a szomszédja — hangzik a válasz.

Gyurka Tibor, Kaposvár

MEGGYŐZŐBB

A vendéglőben kérdezi a pincértől a főszakács:

— Mit írt a panaszkönyvbé az a vendég?

— Semmit nem írt bele, csak beleragasztotta a rántott szeletet.

AKI MÉG NEM RAGOTT

A repülőgép felszállása után a stewardess szétszította a rágógumit és felhívta az utasok figyelmét arra, hogy a rágógumi megvéd a fülzúgástól. Az út végén egy öreg néni odaszól neki:

— Kedveském! Kipiszkálná nekem ezt a vacakot a fülemből?

Princz Mihály,
Nyáregyháza

MINT TE

Karcsi, aki betegen fekszik az ágyában, felhívja a barátját telefonon és megkérdi tőle:

— Hogy vagy?

— Mint tel Pizsamában.

Lénárt László, Nagykáta

ITT AZ ALKALOM

A fogorvoshoz beállít egy rendőr dagadt arccal. Az orvos beülteti a székbe, figyelmesen nézi a rendőrt, majd megszólal:

— Óh, maga az, aki megbírságolt, mert a tilosban parkoltam? Kérem, helyezkedjék el kényelmesen a székben!

Szuper Károly, Körmend

ÉPÍTŐ (?) TÁBORBAN

A diákbrigád kora reggel kivonul az útépitéshez. Csak a munkahelyre érve veszik észre, hogy nem stimmel valami.

— Rémes! — kiált fel az egyik fiú. — A táborban hagytuk a lapátokat!

— Annyi baj legyen! — legyint a brigádvezető —, legfeljebb ma egymásra támaszkodtok majd...

Velösy Anita, Görcsöny

KUKACTÚRA

— Én vagyok a teremtés csodája, az abszolút tökéletesség — jelentette ki a valóban gyönyörű, egészséges jonathán alma a gyümölcsös kosárban mellette lévő körtének. — Olyan vagyok, mint a Föld

vagy inkább a csodás Nap. Gömb alakú és káprázatos. A szivárvány teljes színskálája megtalálható rajtam. S te? Ronda vagy. Foltos. És körte alakú.

— De én ízletesebb vagyok. És táplálóbb! Száz gramm alma 126 joule energiát, 0,4 gramm fehérjét, 0,4 gramm zsírt, és 7 gramm szénhidrátot tartalmaz. Ezzel szemben száz gramm körtében 209 joule energia, 0,4 gramm fehérje, 0,3 gramm zsír és 12 gramm szénhidrát van. A szépséged pedig múlandó és ehetetlen...

— Nahát, ki hitte volna — gondolta az eddig az almával kacérkodó kukac, és elkezdett araszolni a körte felé.

Szendrői Pál, Veszprém

IKREK—NEMIKREK

Egy részeg dülöngél be az anyakönyvi hivatalba. Nagyokat csuklik, aztán így szól:

— Uraim! Ikreim születtek!

— Miért mondja, hogy uraim, mikor csak egyedül vagyok a helyiségben? — kérdi az anyakönyvvezető.

— Tyüh, az áldóját! — motyogja a részeg. — Akkor házassaladok, megnézem, hátha nem is ikrek...

Tóth Pál, Tura

EGERSZERELEM

Két egér beszélget:

— Mi történt veled, miért vagy olyan fáradt? — kérdi az egyik.

— Együtt járok egy szép zsi-
ráflánnyal. És naponta leg-
alább harminc kilométert fu-
tok.

— De miért?

— Állandóan azt akarja, hogy csókolózzunk, és alig érek le a földre a nyakán, máris ordít: „Gyere vissza szivi, puszt akarok!”

CIPŐVÁSÁR

Kiss cipőt vásárol. Már nyolc párat felpróbált, de egyik sem volt megfelelő. Néhány perc múlva így szól az eladóhoz:

— Ez az! Ezt megveszem! Ez nagyon kényelmes!

— Te örültl — sziszegi a felesége. — Tudod, mi van a lábadon? A cipősdoboz!

Gál Tünde, Nyáregyháza

FENYEGETÉS

A kis Évi figyelmezteti a mamáját:

— Ha nem adsz pénzt fagyira, a buszon nagymamának foglak szólítani!

Páll Mónika, Napkor

HOGY FÉLTII

Az állatkertben az őr rászól egy gyerekre:

— Hé, Őcsil! Ne menj olyan

közel az oroszlánhoz!

Mire a srác hetykén felel:

— Mit félti annyira! Nem eszem meg!

Párdi Petra, Budapest

HOGYAN HAL MEG...

...a cipész?

— feldobja a bakancsát!

...a kertész?

— a fűbe harap!

...és a kovács?

— elpatkol!

Tóth Lajos, Mezőtúr

ALKU

Egy vidéki presszóba betér egy idegen.

— Kérek egy kávét!

— Ülve vagy állva tetszik elfogyasztani? — kérdi a kiszolgáló.

— Ez miért fontos? — érdeklődik a vendég.

— Azért, mert ha ülve issza meg, öt forintba kerül, ha állva, akkor csak négy forint.

— Tudja mit? Adja ide háromért, és megiszom guggolva, féllábon...

FÉLŐS MADARAK

A szomszéd bácsi kertész és mesélte, hogy a madarak pusztítása ellen kénytelen volt madárijesztőt felállítani a kertben.

— És sikerült elriasztani a madarakat? — kérdeztük.

— Hogyne! Úgy megijedtek, hogy még azt a magót is visszahozták, amit tegnap elvittek.

SZÓRAKOZOTT TANÁR

A tanár a villamoson utazik, újságot akar olvasni, de nem találja a szemüvegét. A mellette ülő kislány segít neki, és kihúzza a jobb oldali zsebéből.

— Köszönöm, kislány. Hogy hívnak?

— Engem? Annuskának, apukáml

Vörös Ágnes, Tatabánya

OSZTÁLYFŐNÖKIN

Az iskolában a személyi adatokat írja az osztályfőnök a naplóba. Tóth Feritől megkérdi:

— Mi az apád neve?

— Melyik? A lánykori vagy a mostani?

Gyurka Tibor, Kaposvár

FÖLDRAJZÓRÁN

János nem találja a térképen Vietnামot. Az előtte ülő Éva füzetéből próbálja kilesni, de nagy igyekezetében nagy robajjal kiesik a padból.

— Mit keresel János? — kérdi a tanár.

— Vietnামot... — hebegi a fiú.

Baráth Mária,
Vásárosnamény

HULLÁM...

LÁM...

LÁM.

Neptun dolgozik



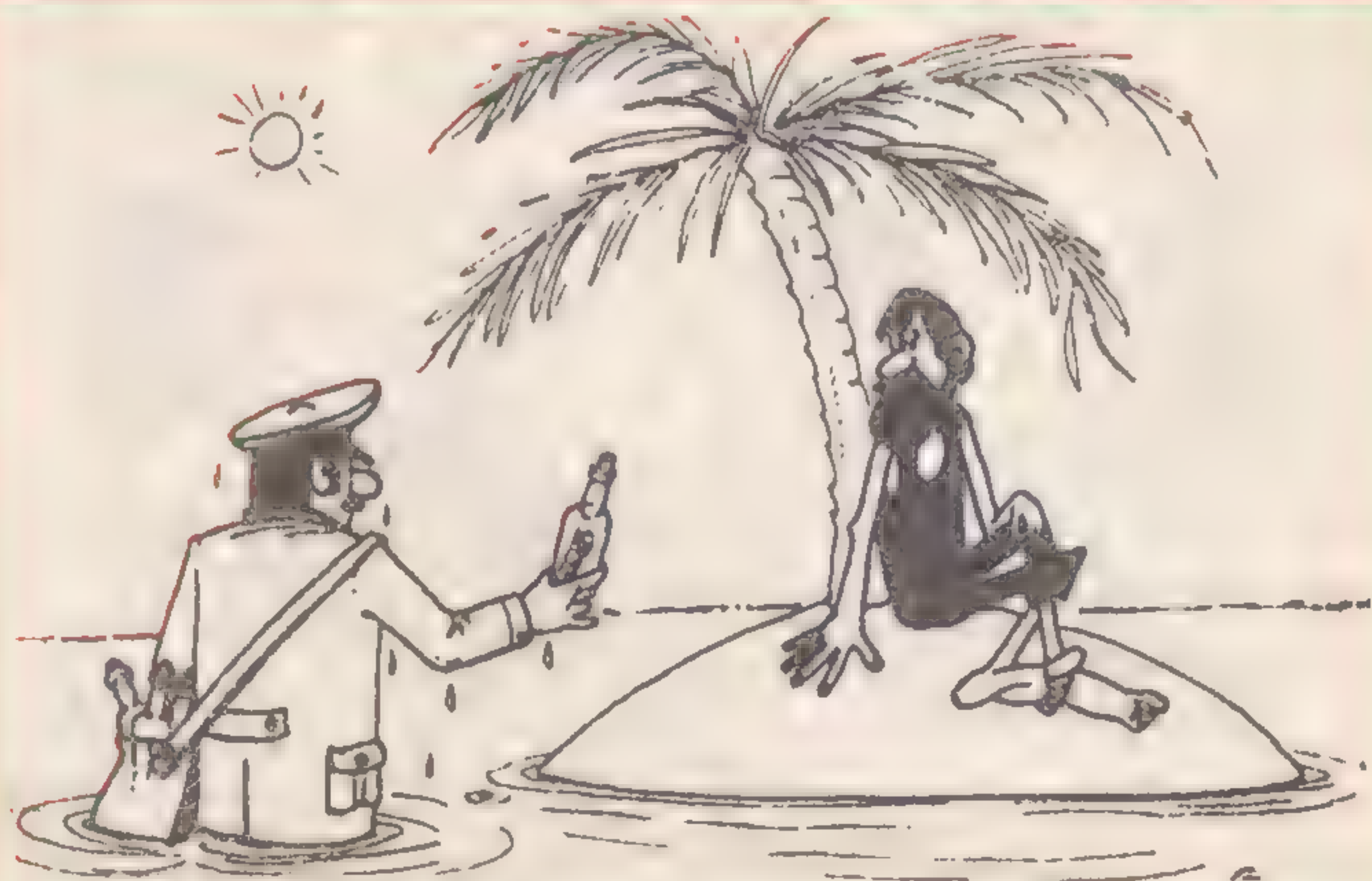
Vízipólóver

Gyors hóolvadás



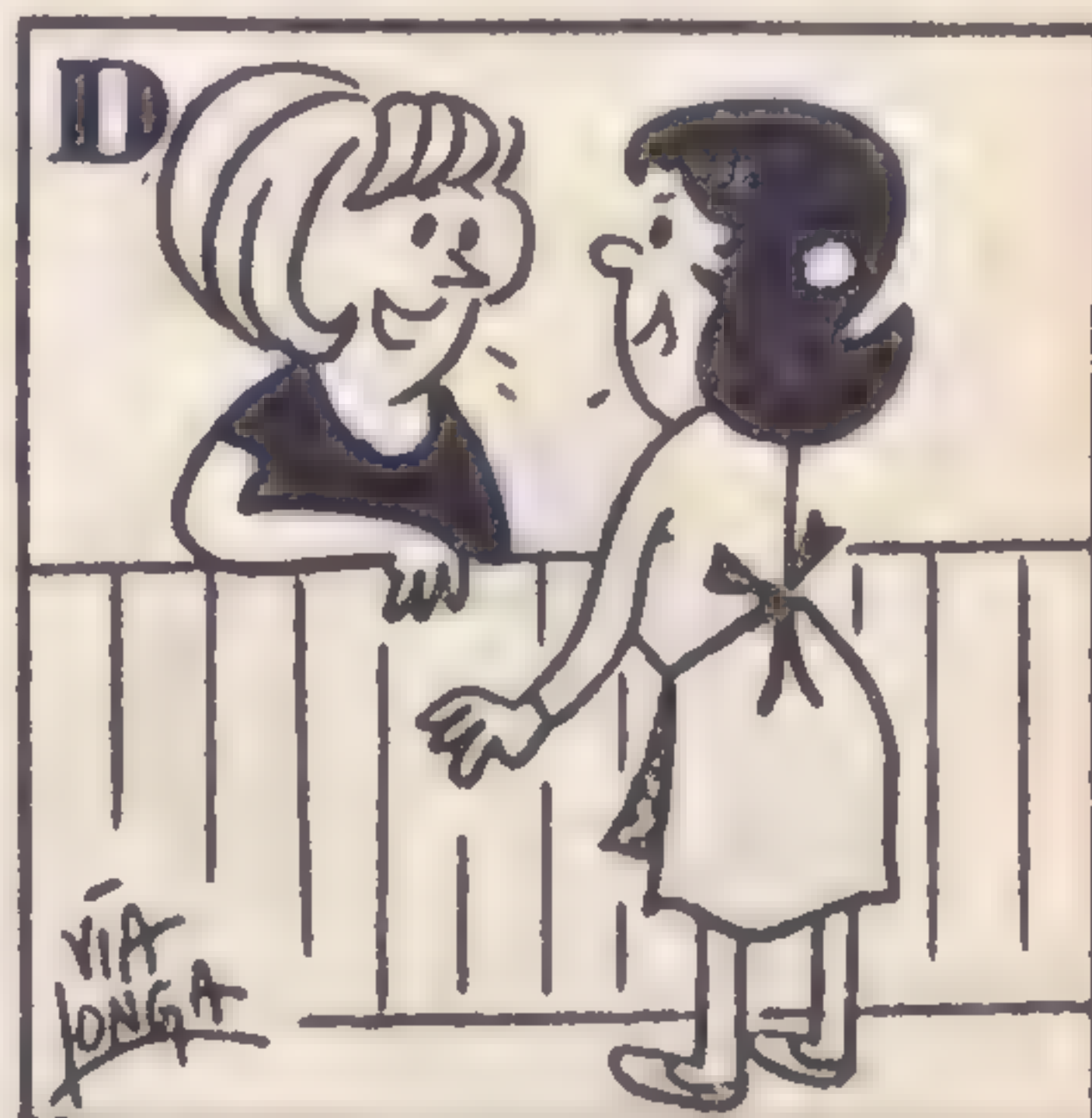
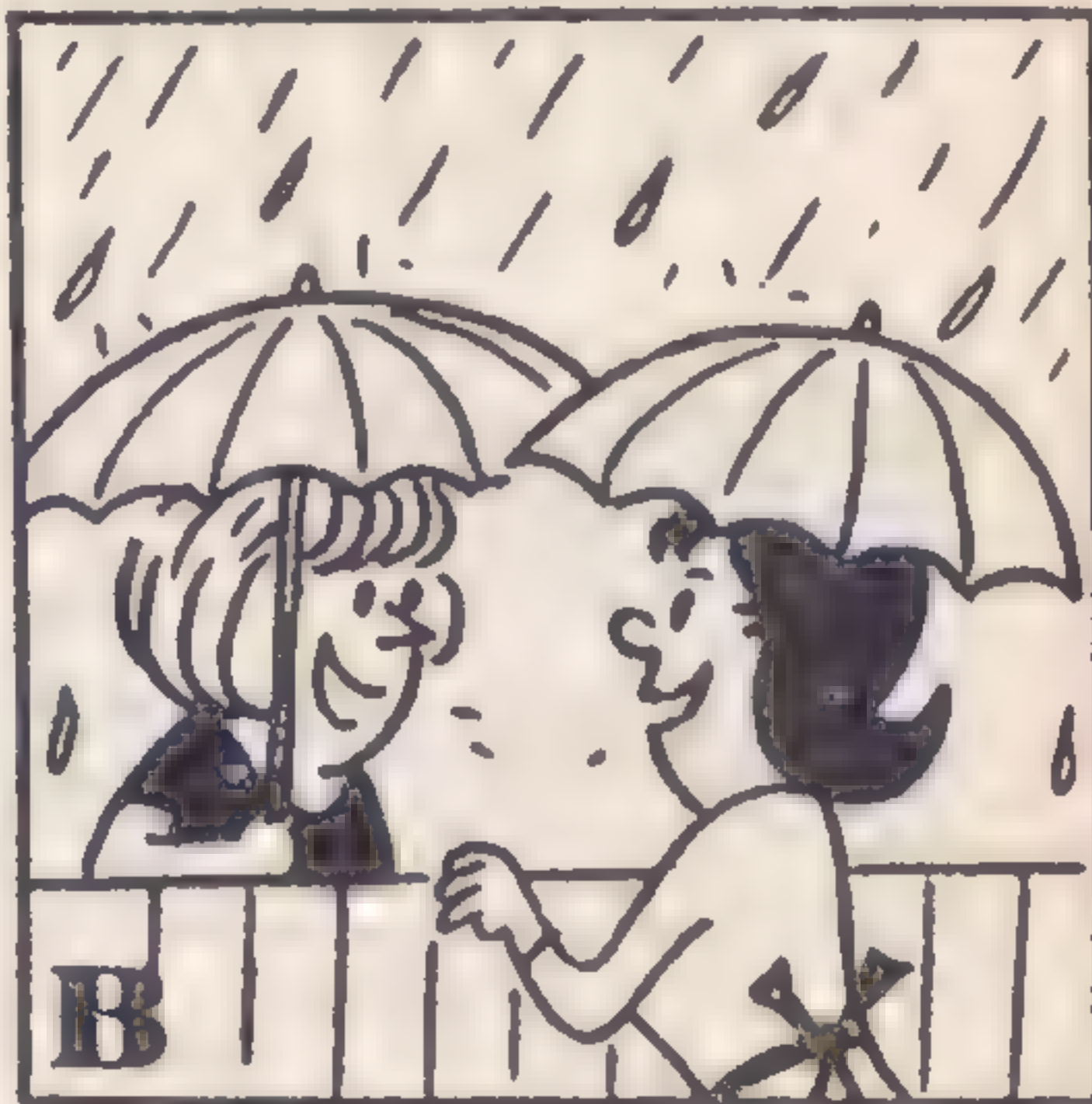
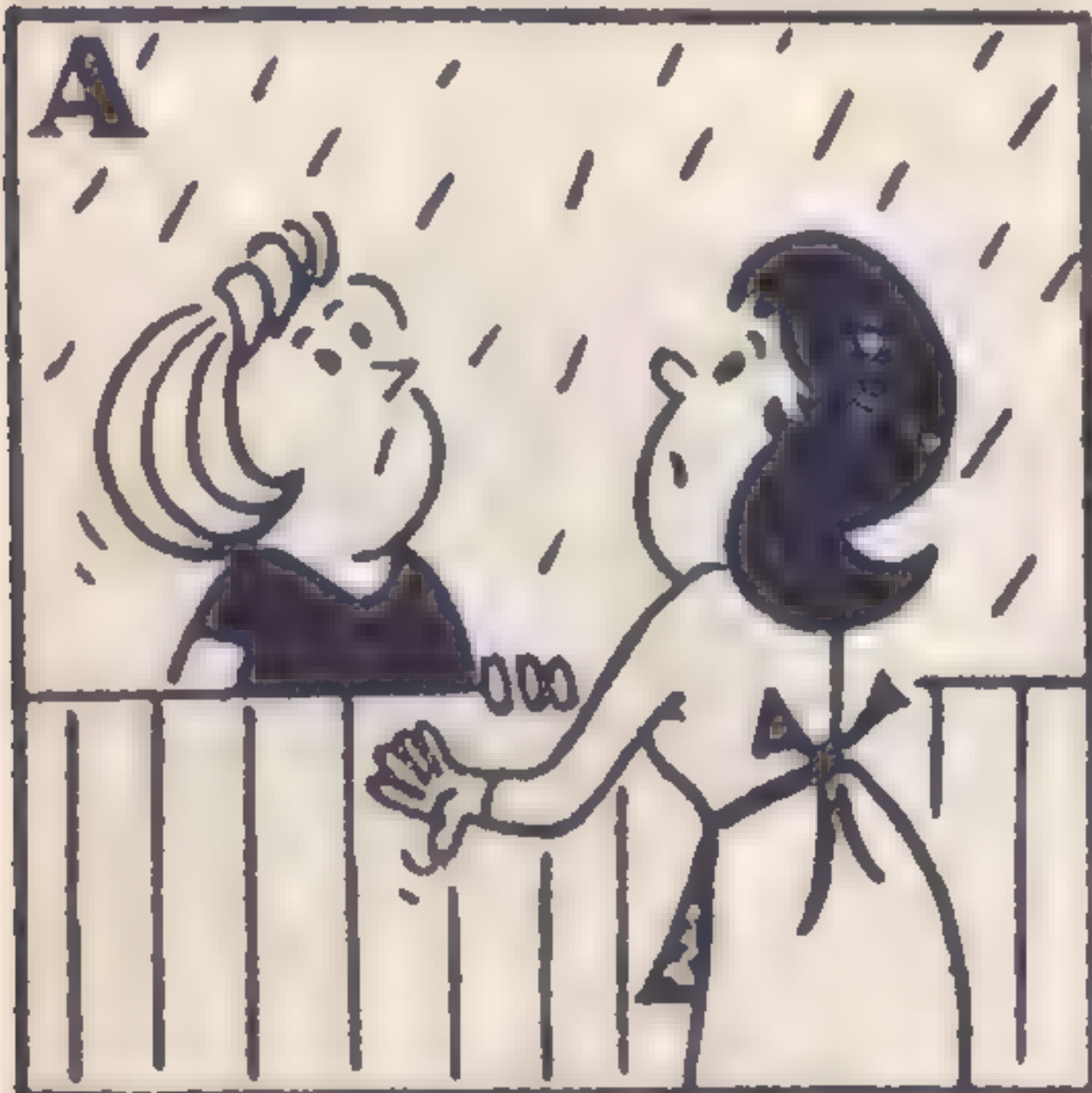


— Gyökeret
eresztek,
mire elbúcsúzoll



— Miért nem viszi a közértbe? Beváltják!

ESIK! NA ÉS?



RAKD SORRENDBE A RAJZOKATI



— Milyen jó, hogy két
ernyőnk is van!

„TESTHEZÁLLÓ” ESERNYŐK



Híresek anekdotái

A NOVELLA

Szép Ernőhöz, a neves íróhoz bekopogott egy fiatalember.

— Művész úr — mondta alázatos hangon —, nemrég elküldtem önnek a novellámat. Tudja, azt az eredeti témájú novellát. Méltóztatott már elolvasni?

Szép Ernő felnézett és a világ legtermészetesebb hangján válaszolta:

— Ó, hogynem! Nem is egyszer! Az utóbbi tíz évben legalább százszor olvastam már ezt a történetet!

TALÁLKOZÓ

Ajtay Andor színművész rendszerint elment az érettségi találkozóra. Egyik alkalommal odafordult hozzá az egyik volt osztálytársa és ezt mondta:

— Te Andor, üdvözl a Bálványossy.

— Bálványossy? Nem ismerem! Ki az? — nézett rá értetlenül Ajtay.

— Nem emlékszel rá? Az az alacsony, pocakos ember, tudod, azzal a nagy körszakállal! Ajtay legyintett:

— Ugyan kérlek, a mi osztályunkban senkinek sem volt körszakáll!

VENDÉGLŐBEN

Krúdy Gyula egyszer az egyik kisvendéglőben egyedül ült az asztalnál. Előtte a tányéron egy kis marhaszelet. Elővette a zsebkendőjét és törölgetni kezdte a szemét.

Meglátta a pincér és odasietett hozzá.

— Talán valami baja történt uraságodnak? — kérdezte kíváncsian.

— Á, semmi, semmi! — felelte az író. — Csak könnybe lábad a szemem, ha arra gondolok, hogy ezért a kis darab húsért megöltek egy egész marhát!

HA MEGÁZIN

Sárdi János, a népszerű énekes cipőt vásárolt. A kereskedő odaadott neki egy pár csinos lábbelit. Sárdi felpróbálta mindkettőt, lépegetett benne és így szólt:

— A bal lábamon egy kicsit szorít...

— Ó, művész úr, majd kitágul, mihelyt egy kicsit járkál benne — vigasztalta a kereskedő.

— Igen ám, csak hogy a jobb lábamon viszont bő!

— Na és! — volt a válasz.
— Mindjárt összemegy, mihelyt egyszer megázik.

NEHÉZ IDŐN

A háború idején történt. Honthy Hanna baráti társaságban beszélgetett. Egyszerre csak így fakadt ki:

— Borzasztó, hogy milyen időket élünk! A történelemnek talán a legsúlyosabb korszaka ez. Bár előbb születtem volna!

Mire az egyik barátnője így kiáltott fel:

— Micsoda? Hanna, te még öregebb akarsz lenni?

GOMB

Fejér Lipótról, a híres matematikusról beszélnek, hogy sohasem szerette, ha lefényképezték. Egyszer aztán a felesége nagy meglepetésére kijelentette, márpedig ő elmegy és lefényképezteti magát. Felvette az ünneplő kabátját és elindult. Természetesen a felesége is elkísérte, aki a fényképezés előtt még egyszer végignézte, hogy rendben van-e minden a férje ruháján.

— Ó! Várjunk csak egy kicsit! — kiáltott az asszony a fényképészre. — Most látom csak Lipót, hogy a kabátodról hiányzik egy gomb.

— Akkor minden rendben van — csillant fel a nagy matematikus szeme. — Fölösleges a fénykép. Csak arra voltam kíváncsi: észreveszed-e, hogy nincs gomb a kabátomon.

PRÓBA KÖZBEN

Somogyvári Rudolf, a kiváló színész, nagyon szeretett beszélgetni. Még a színpadon, próba közben is. Egy alkalommal a rendező elég kemény hangon szólt rá. Valahogy így:

— Rudikám, mit fecsegsz ott a színpadon! Fogd be a szád és mondd gyorsan a szöveged!

TÖRTÉNETEK

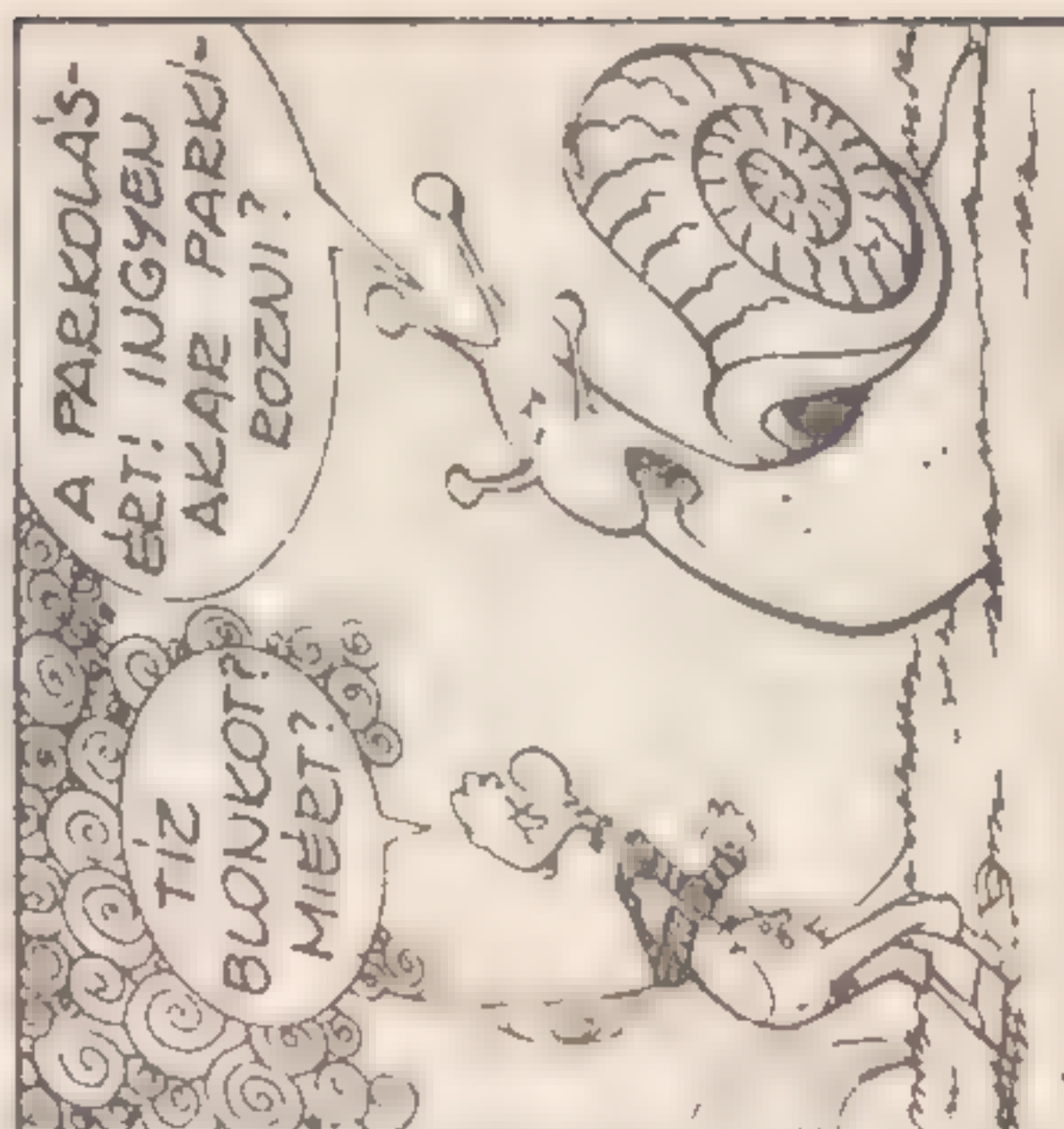
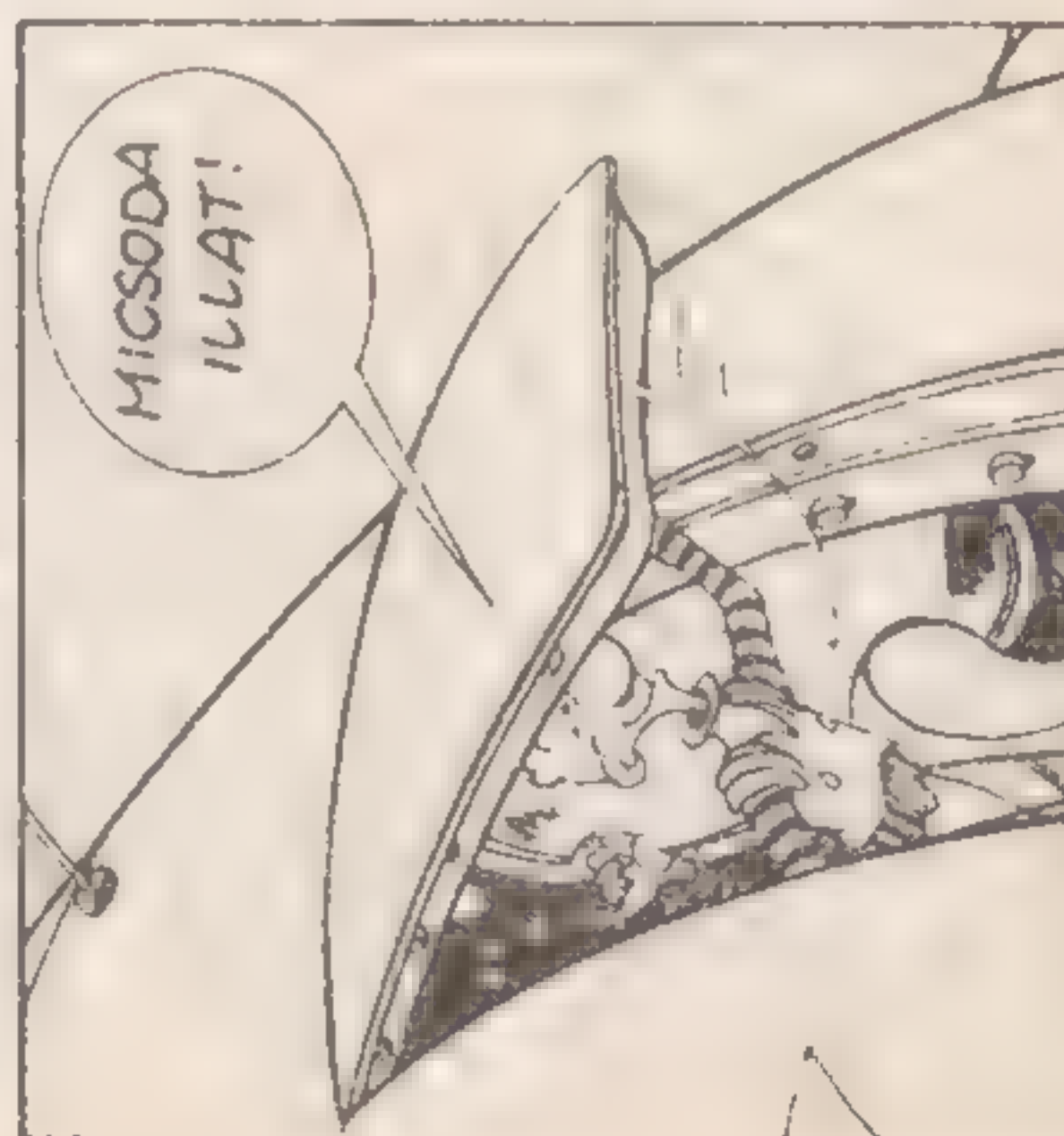
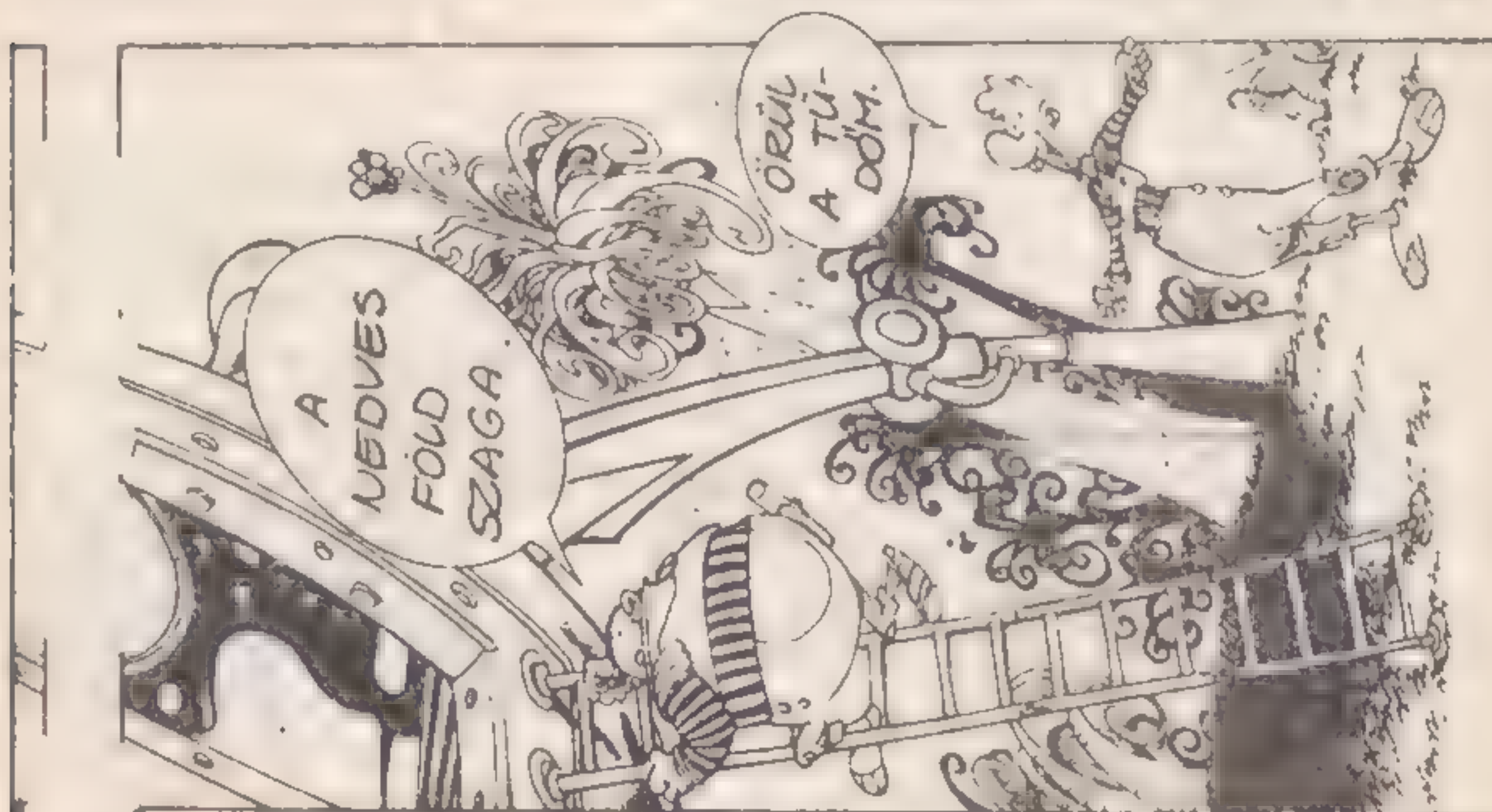
Kosztolányi Dezsőtől megkérdezte egyszer egy kíváncsi hölgy:

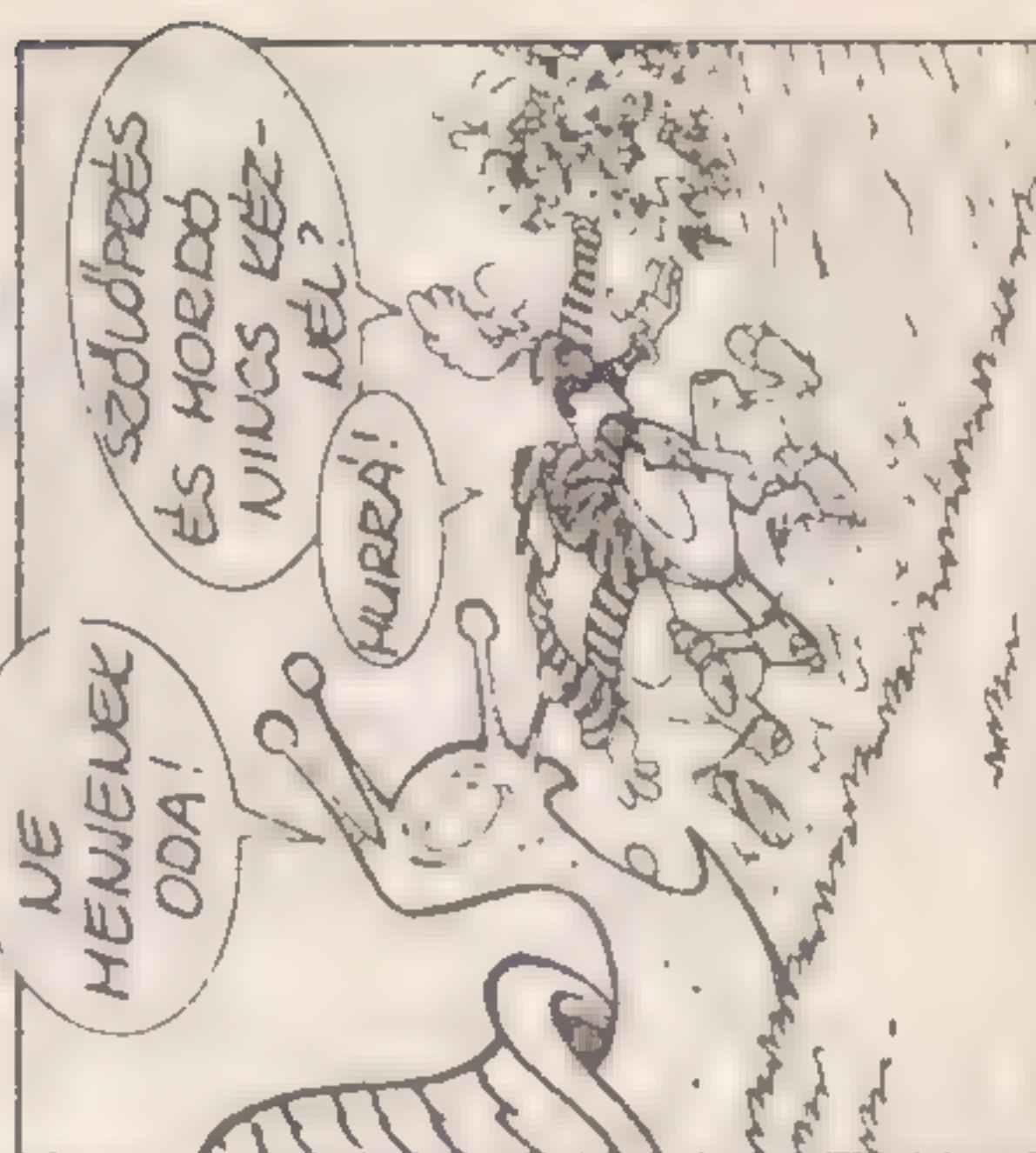
— Min dolgozik mostanában, kedves mester?

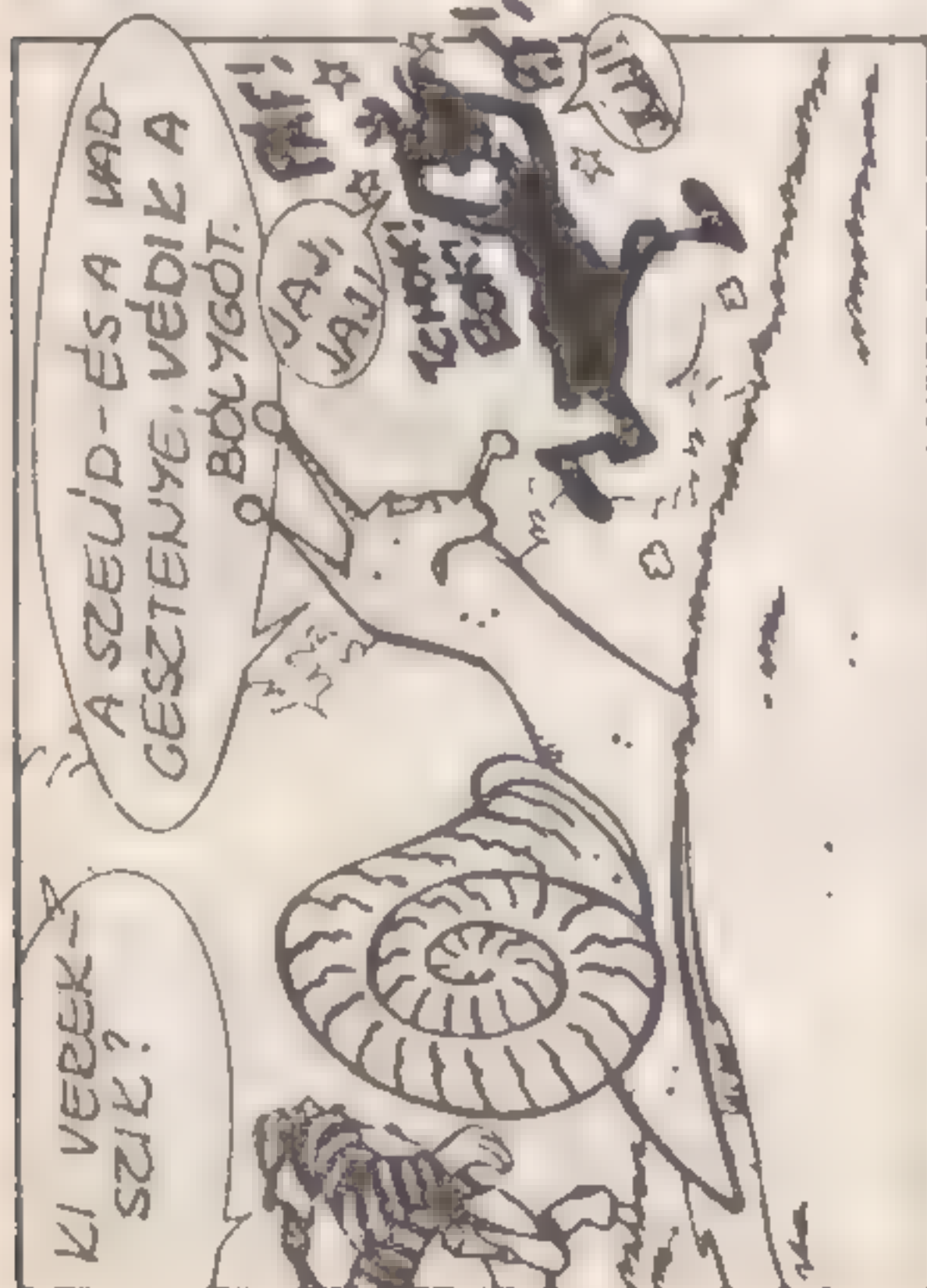
— Rövid történeteket írogatok.

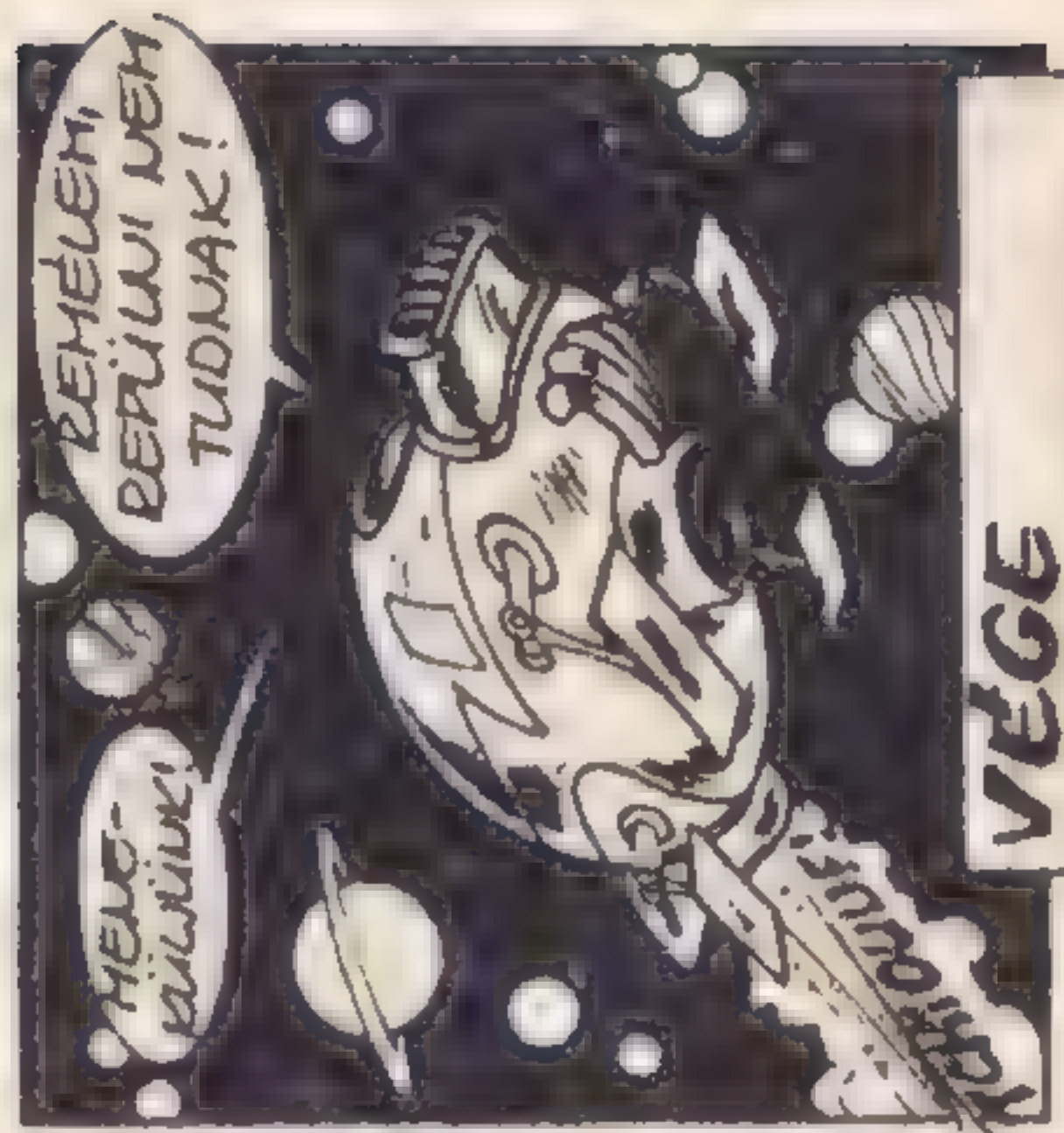
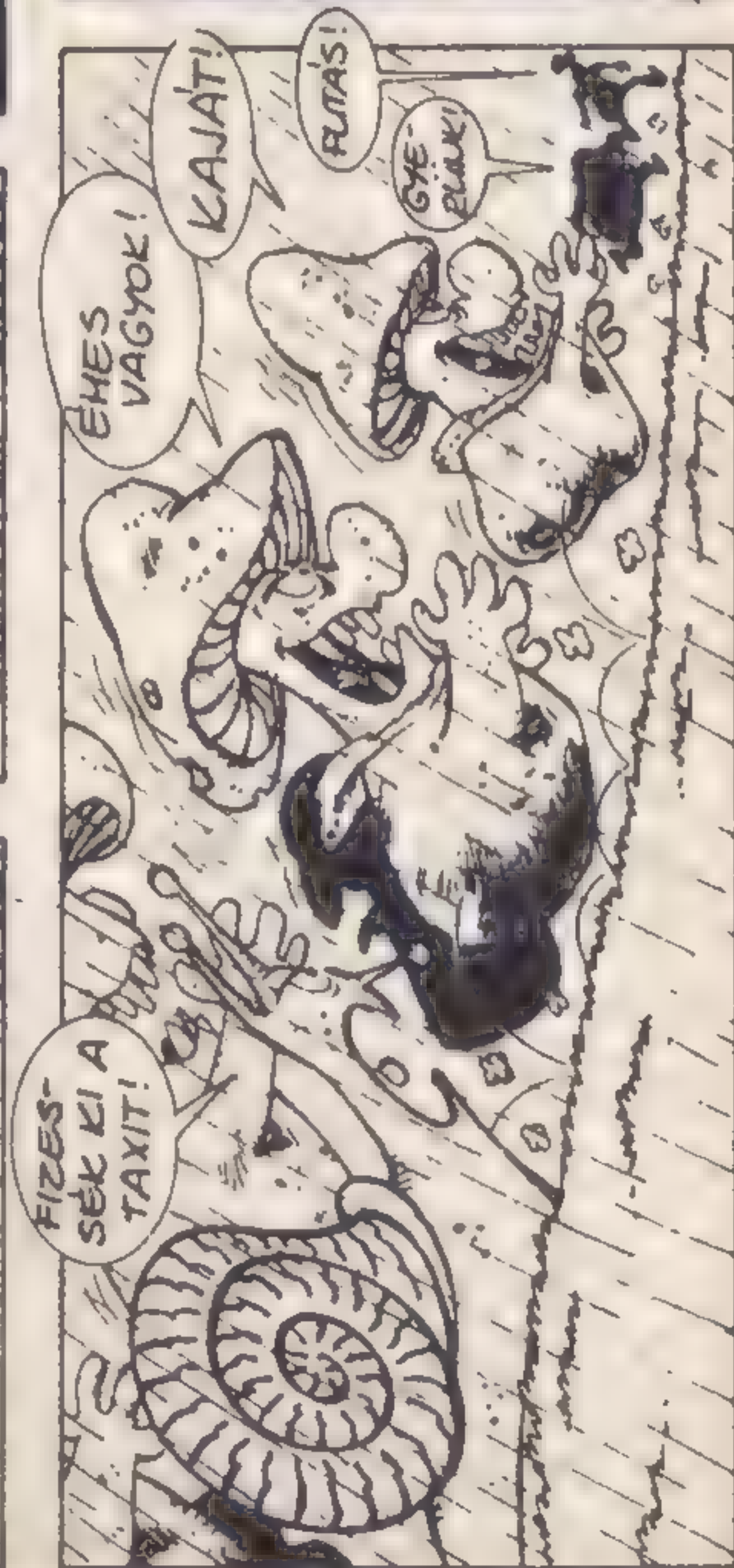
— Igazán? És hogyan jutnak ilyesmik az eszébe?

— Ó, az nagyon hosszú történet!









VEGE

VÉGLEGESEN KIKULDOTT
MUNKATÁRSUNK JELENTI...

AZ IPIAPACS EXPEDÍCIÓ



1. NAP

Szép csendesen ereszkedünk lefelé a szélséyesen kanyargó Marconán, amely az ipiapacs indiánok földjén hömpölyög keresztül. A víz tükörsima, a nap ragyog, a tengerszintre átszámított légnyomás pedig nem érdekeli senkit.

Szóval ereszkedünk lefelé, holott felfelé szeretnénk haladni. A motor azonban az istennek sem akar beindulni. Kísérőnk, Mosolygó Krokodil szerint áldozatot kell bemutatnunk. Ragyás Jocó, a mechanikus más

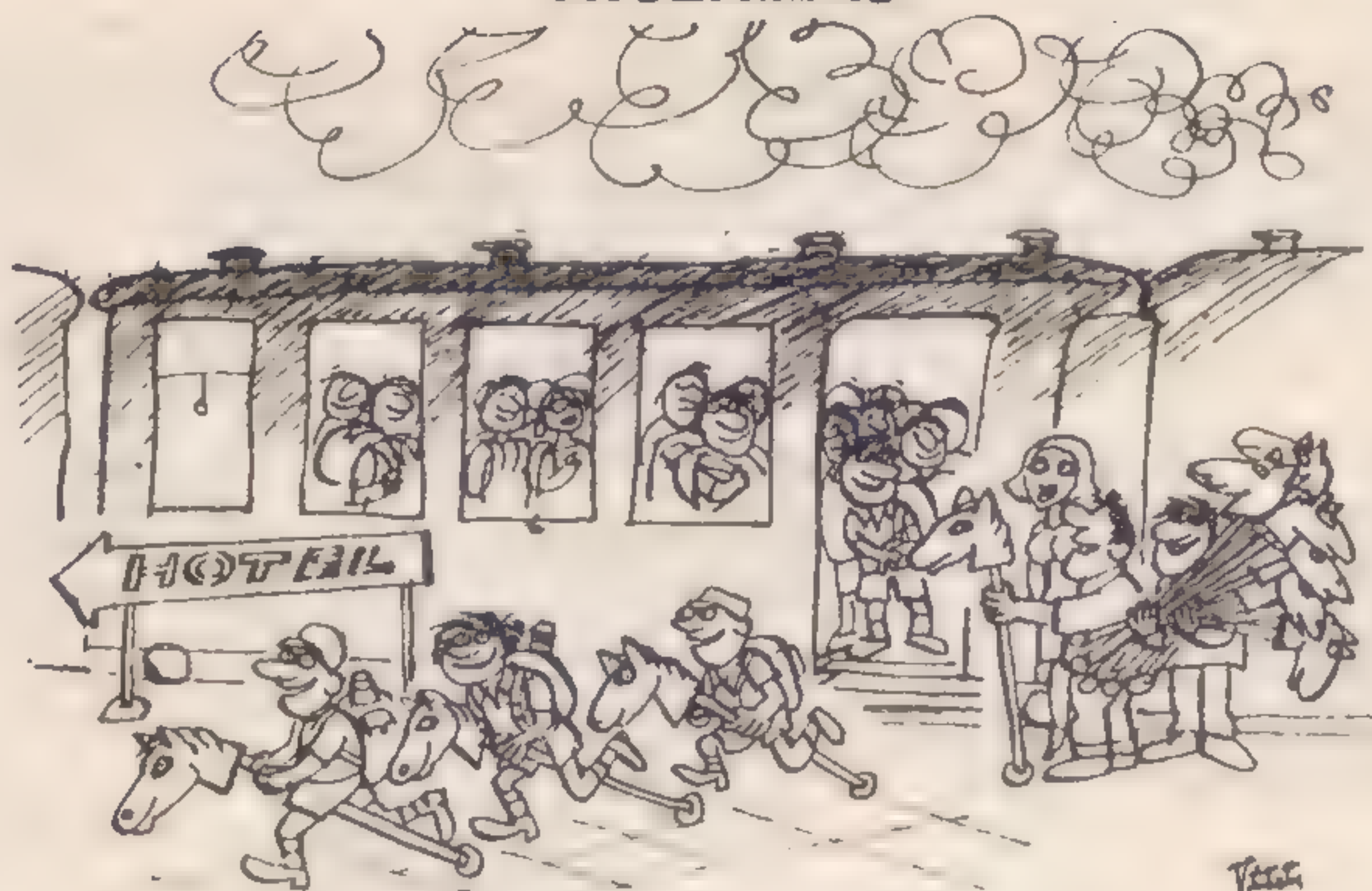
véleményen van. Szerinte inkább egy kis benzin kellene.

De nincs. Így aztán marad az áldozat. Feláldozzuk magunkat, és megragadjuk az evezőket. Így legalább egyhelyben maradunk a méltóságosan hömpölygő Marconán. Majd csak történik valami...

2. NAP

Nem történt semmi. Hacsak az nem, hogy ismét szép csendesen ereszkedünk lefelé a Marconán. Mosolygó Krokodil szerint azért törték el az eve-

ÁTSZÁLLÁS



Játékos kedvű turisták

zők, mert Roppant Torkolat, a folyó szelleme szeszélyes hangulatban van. Cserzett kapitány szerint azért, mert kétbalkezes fráterek vagyunk, szerintem meg azért, mert az evezők korhadtak voltak. Még Bátor Erik, a nagy viking használhatta őket fosztogató túrái során.

Ragyás Jocó a kétoldalt húzó dzsungelt figyeli, hátha feltűnik valahol egy Shell-benzinkút, míg Igor Monitor, a doki, Ragyás Jocót figyeli egyre aggodalmasabb ábrázattal.

Az ipiapacs indiánok egzotikus életéről tehát egyelőre csak annyit tudok, hogy a földjükön

folyik keresztül a Marcona, amelyen szép csendesen ereszkedünk lefelé.

3. NAP

Mosolygó Krokodil mindenáron áldozati tüzet szeretne gyújtani; a csónakban, de Cserzett kapitány óva intette, hogy ezt ne tegye. És egy törött evezővel hátbavágta, mert attól tartott, hogy a nyelvi nehézségek miatt indián kísérőnk né tán félreértheti a szavait. Ragyás Jocó, a mechanikus minden nagyobb fát Shell-kútnak

néz, és az a rögeszméje, hogy nyomban ki kell kötnünk.

Ki is kötöttük őt az egyik gerendához, mert Igor Monitor szerint bármelyik pillanatban megőrülhet. Motor és evezők nélkül amúgy sem tudnánk kikötni, tehát továbbra is ereszkedünk. Ha ez így megy tovább, kénytelen leszek fejből megírni a beszámolómat az ipiapacs indiánok egzotikus életéről...

4. NAP

Tulajdonképpen milyen hosszú ez a folyó?

Mosolygó Krokodil szerint a Marcona köti össze az eget a földdel, de mindannyian reméljük, hogy ez nem így van. Ragyas Jocót eloldoztuk, mert elcsendesedett. Most a folyó vizét töltögeti a motorba, abban a meggyőződésben, hogy benzinnel van dolga. És biztatóan kacsintgat, hogy mindjárt elindulunk felfelé.

Ettől eltekintve csendesen ereszkedünk lefelé, holott — talán már említettem — felfelé szeretnénk menni. Az idő változatlanul gyönyörű, bár a tengerszintre átszámított vérnyomásunk érezhetően emelkedik.

5. NAP

Cserzett kapitány érdekes hírt közöl. Elfogyott a kaja. Mosolygó Krokodil ismét felveti az áldozati tűz ötletét, de egyetlen hátbavágás megint megnyugtatja.

Holnap okvetlenül belefogok az ipiapacs indiánok egzotikus életéről szóló beszámolómba, mert ki tudja, mit hoz a jövő? Igor Monitor szerint például horgászhatnánk. Szerintem is.

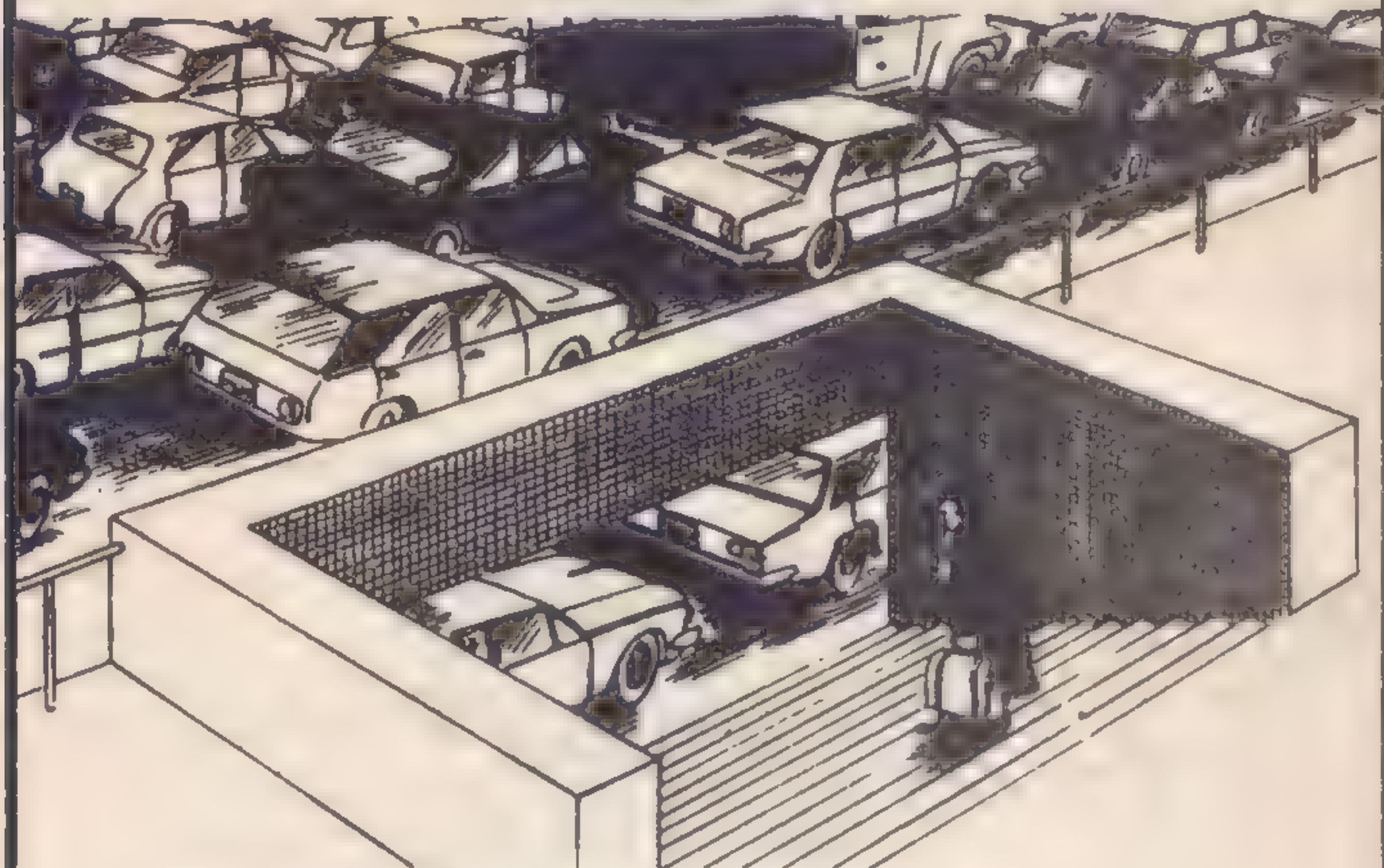
De mégsem horgászunk. Lehet, hogy azért, mert beletörődünk a sorsunkba. Vagy talán azért, mert nincs horgászfelszerelésünk...?

6. NAP

Az ipiapacs indiánok a náluk idősebb ipiapacs indiánoktól származnak. Testmagasságuk különböző, de vannak közöttük egyforma magasak is. Különös módon ezeket semmiféle megkülönböztetett tisztelet nem övezi. A bőrük színe bőrszínű, testüket meglehetősen egyszerű ruházat takarja. A svéd légierő díszegyenruháját például egyikük sem hordja.

Az ország természeti kincsekben — napfény, víz, levegő — igen gazdag, de ezek kivételével nem foglalkoznak, mivel ezek amúgy is kint vannak. Az ipiapacs indiánok feltűnően

RÉMLÁTOMÁS



— Most már csak a szárnyak segíthetnek

egészségesek, ami persze nem vonatkozik a beteg ipiapacs indiánokra. Általában békés természetűek, de ha bármelyiküknek lekeversz egyet, biztos lehetsz benne, hogy visszakapod.

Táplálékuk zömét különböző élelmiszerek teszik ki, annak ellenére, hogy a bélbolyhok számáról és működéséről csak ködös elképzeléseik vannak. Fő foglalatosságuk, hogy naphosszat indiánosdit játszanak, amit a felnőttek bizony egészen komolyan vesznek.

Hát ilyen az ipiapacs indiánok színes, forgatagos világa...

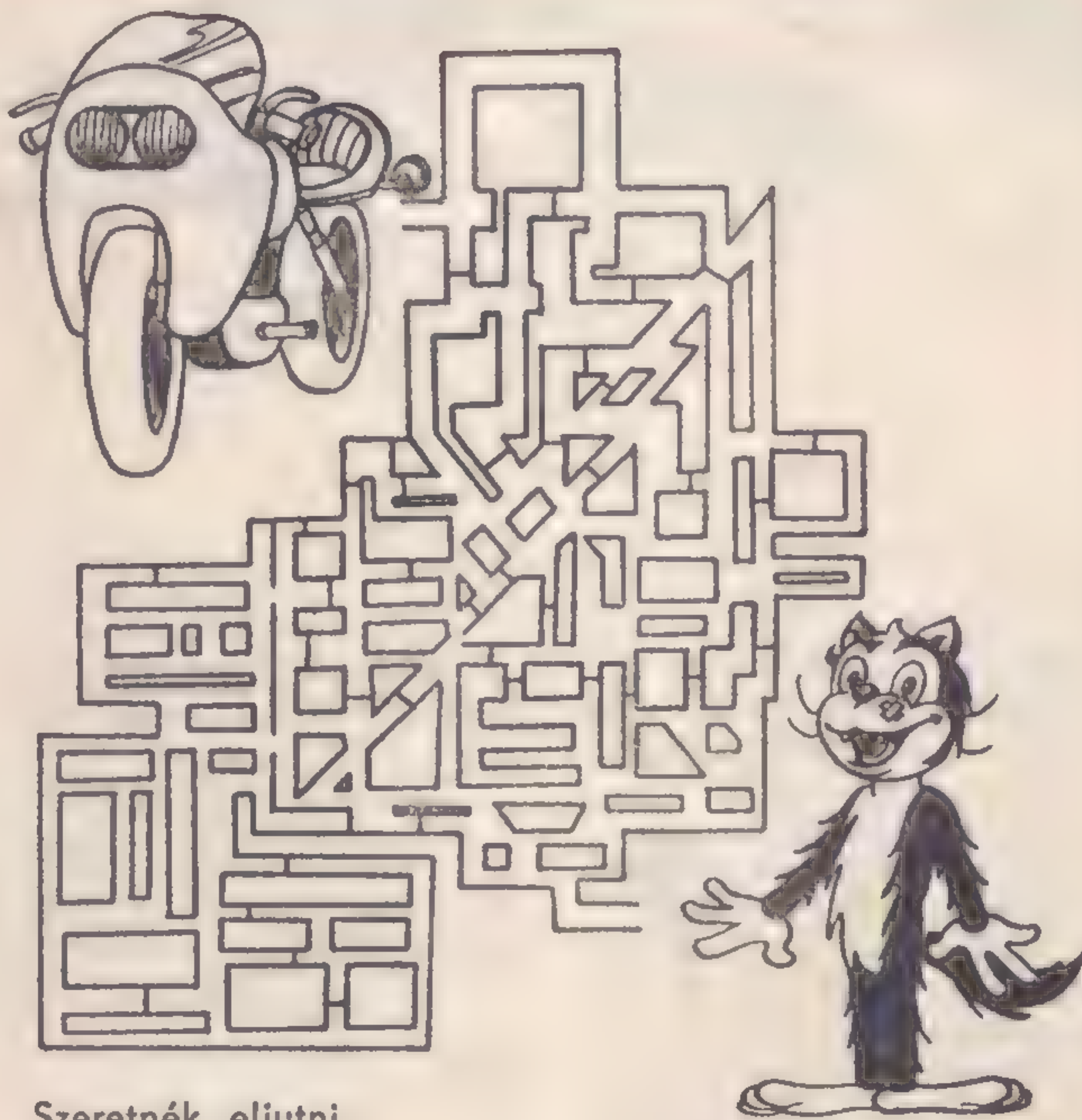
Ami minket illet, már a tengeren himbálózunk, és csak egészen kis pontnak látszunk. Úgyhogy legközelebb a tengeren hányódó hajótöröttek drámai sorsáról küldök beszámolót.

ÍRTA:

Mumus Máté

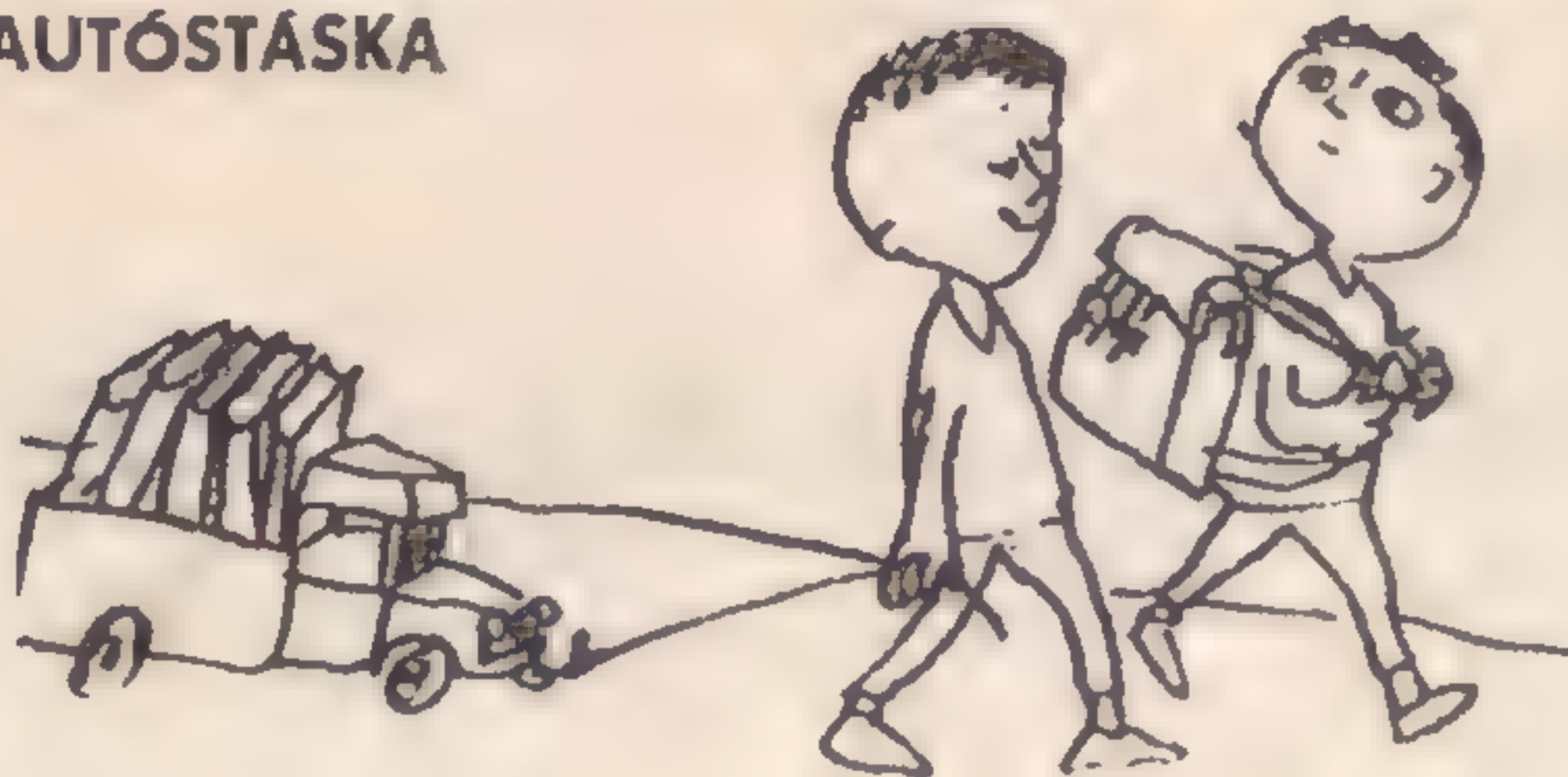
(a Hahota véglegesen kiküldött munkatársa)

KRESZ-TES HÁBORÚ

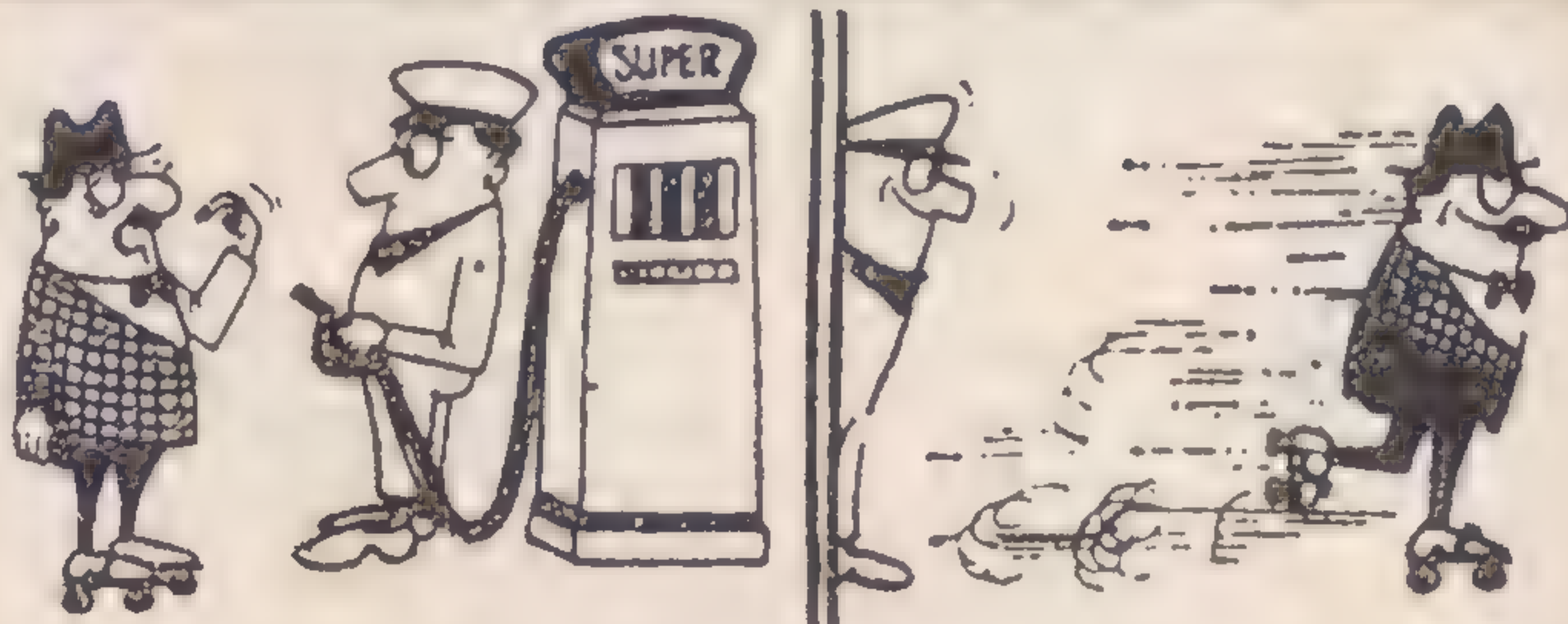


Szeretnék eljutni
a motoromhoz.
Segítség!

AUTÓSTÁSKA



— Ha-hó! Nem baj, ha felborulunk!



— Két féldecit kérek!

VILÁG- MÁSZKÁLÓSDI

Utazgatunk, kíváncsiak vagyunk milyen tájakon, s hogyan élnek mások. És útközben sok minden meg-
esik velünk. Leginkább azért, mert nem ismerjük jól
más népek nyelvét, szokását. Ezek a történetek leg-
többször humorosra „sikerülnek”.

Hajaj, Tokaji!

Indulás előtt már teljesen te-
le volt a szoba. Ezt a kis lámpát
vidd el, kérlek a nővéremnek,
ezt a nippet Hédinek, tudod,
aki... Fogalmam sem volt,
hogy ki, de már nem volt erőm
nemet mondani. Meg különben
is mindegy...

A londoni első napok aján-
dékok szállításával kezdődtek.
Már csak egy üveg tokaji volt
hátra. Társaim a Nemzeti Mú-
zeumban jártak, én ezzel szem-
ben a Trafalgar térről telefonál-
tam a leendő tulajnak. (Nem is
láttam a National Galeryt!)

- Hol találom meg?
- Hát a múzeumnál.
- Mirői ismerem meg?
- Egy üveg tokajit tartok a
kezemben.

A válasz hörgés volt.

- Szóval tokajit! Jövök!

Tényleg, húsz perc múlva ott
volt. Nagyon megköszönte,
hogy személyesen hoztam át a
csatornán a tokajit. Beszélgetve
sétáltunk, s láttam, hogy min-
den üzletben kapható az ere-
deti tokaji bor. A hölgy elme-
sélte, hogy 'Pesten élő húga
minden alkalmat megragad, ha
valakij Londonba utazik, s azzal
tokajit küld.

— Miért baj?

— Nem baj, csak beteg vagyok és nem szabad alkoholt fogyasztanom, azonkívül itt is kapható. De nem ez a legnagyobb mérgem, hanem az, hogy ilyenkor naponta kétszer felhív a húgom telefonon — az én költségemre — és megkérdezi, hogy megkaptam-e a bort. Ezért a pénzért negyven-ötven palack tokajit vehetnék. De minek...?

Nyelvtudás

Eltévedtünk Firenzében. Fia-

tálember segített a tájékozódásban, a szálláskeresésben. Miután ez sikerült, megállított bennünket, hogy búcsút vehessünk. Kézzel-lábbal mutogatva köszöntük meg a segítséget. Meghajolt, majd azt mondta: Mio Papa, trattoria, capitó? Sejtettük, hogy ez azt jelenti, az apám vendéglő — érted? Capitó — feleltem — értem. Ekkor a kezét a combjához tette, újjheggyel befelé, így szalutált, majd vigyorogva még egy szót mondott: mándzsáre.

Ezt már nem értettük. Megsérten; nem akartuk, mi is vi-



gyorogtunk, szalutáltunk magyarul — hozzátéve: mándzsáre.

Rohantunk a szállodába, elő a szótárt. Mit jelent ez a szalutáló szó? Meglepődtünk: enni. Amit mi szalutálásnak véltünk, az az olaszoknál megfelel annak, ahogyan mi a hasunkat simogatjuk.

Pályautó

Laci ment elől a Wartburggal, én utána a Zsigulival. Vigyáznom kellett, le ne maradjak, külföldön voltunk.

Szinte fogócskáztunk — tehattuk, mert hajnal lévén, alig volt forgalom.

Egy kanyar után két rendőr tárcsával jelzett, az egyik kezéből épp most esett ki eme műszer, oly nagy igyekezettel akart megállítani.

Valamit mondott, nem értettem. Angol, német, olasz nem segített. Keveset beszélek oroszul. A rendőr is annyira.

— Maga nagyon gyorsan ment. Az előbb másik magyar még gyorsabban. Ez büntetés. Fizetni pénzt!

— Én lenni nem gyors! Ez szép autópálya. Ott lehet 120. Én csak 100. Az finom.

A rendőr a szemtelenségemtől egészen kivörösödött. Az út egysávos, közönséges betonút volt.

— Ez nem pályautó, ez út. Itt csak hatvan, ha autót ak-

kor nyolcvan (ezt mind tollal rajzolta egy papírra), de nem autópálya, maga becsap.

— Ez nem pályautó? Én gondoltam, hogy ez itt az.

— Menjen innen, maga kilométertovaj. Mégegyszer meglát, megbüntet. Én elenged, mert ezt az út szeret. Ha nem is pályautó, de majdnem az. Majd lesz az nemsokára!

Profik és amatőrök

Szovjet út, magyar busz. — Odessza. Csodálatos a kikötő, a sofőr remekül vezet, közben oroszul, magyarul társalog. Valami furcsa rajta, de nem tudom, hogy mi. Jobban megnézem, hát látom, hiányzik a jobb karja, sőt, a bal kezén két ujjal kevesebb van.

Negyvenen vagyunk a buszon, az ő kezében — pontosabban az ő három ujjában mindannyiunk élete. De — jó helyen van! Ahogy mondják: profi.

Repülőtér, beszállás, másfél órás út, megérkezés Feri-hegyre. Feleségem vár a kocsinkkal. Mesélek az útról. Ő vezet, rosszul vált sebességet, rángatja a kocsit, borzolja az idegeimet. Felfortyanok: „Az a férfi három ujjal jobban vezetett, mint te tízzel!”

Válasz: „Ha majd nekem is csak három marad — én is jobban fogok vezetni...”

Mit mossunk meg?

Kis falu az osztrák—olasz határ mentén. Már beesteledt, mire odaértünk. Sok kilométert hagytunk a hátunk mögött — jó lesz itt megpihenni — mondtam. Néhány fogadónál pislákol a lámpa, de ezek nekünk sokba kerülnek — továbbhajtottam. Szép, tiszta, emeletes házat láttam, rajta tábla: „Szoba kiadó”. Nem volt drága, kivettük. Előzőeken bevezette kocsinkat a háziúr a garázsba, majd azonnal samponnal megmosta. Ūristen

— gondoltam, milyen drága lesz!

Megvacsoráztunk, majd megkérdeztem, hol a fürdőszoba.

— Uraságod fürdeni akar?

— Természetesen, illetve szeretnék.

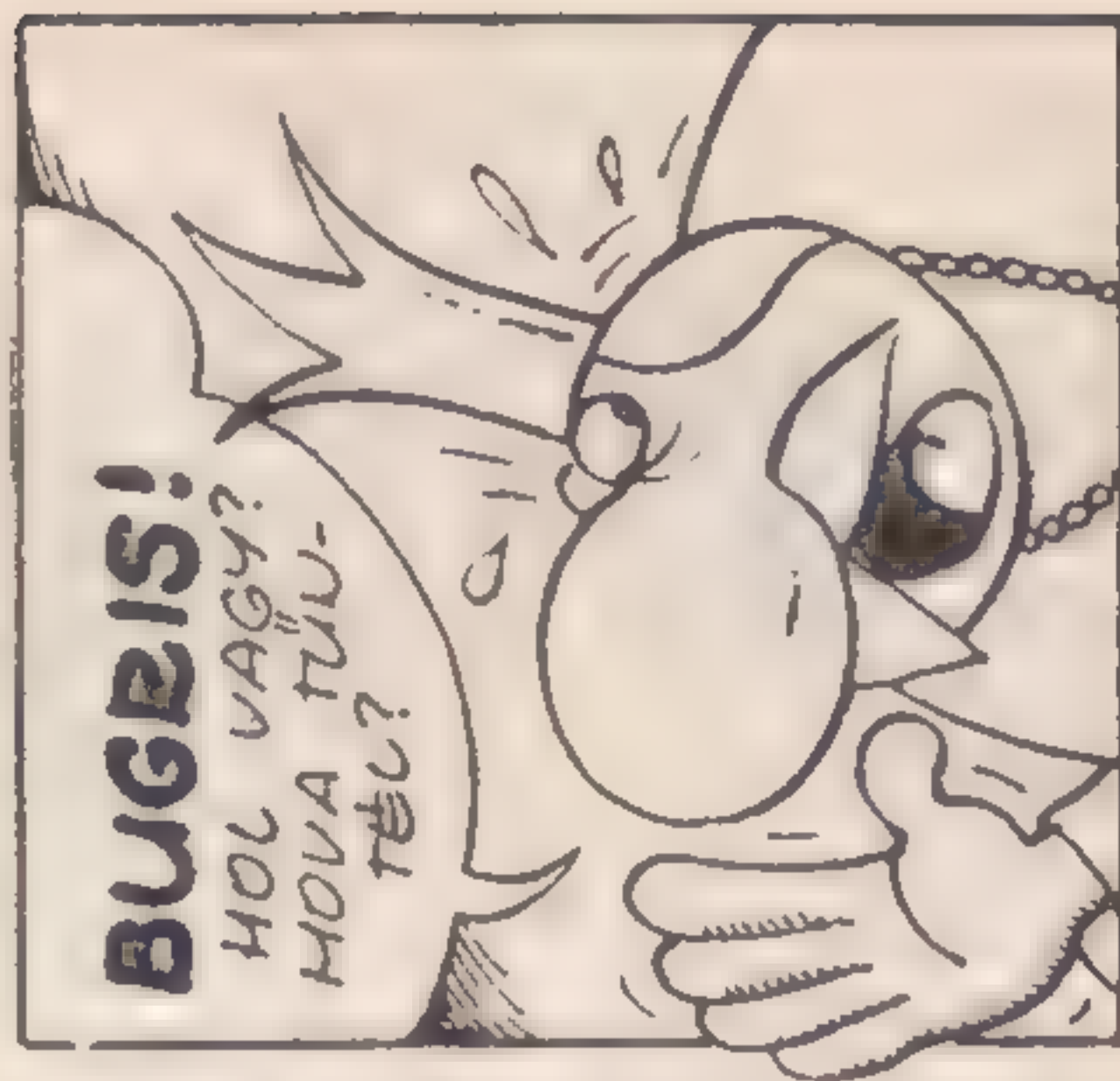
— Lehetséges, de ez külön ötven schilling!

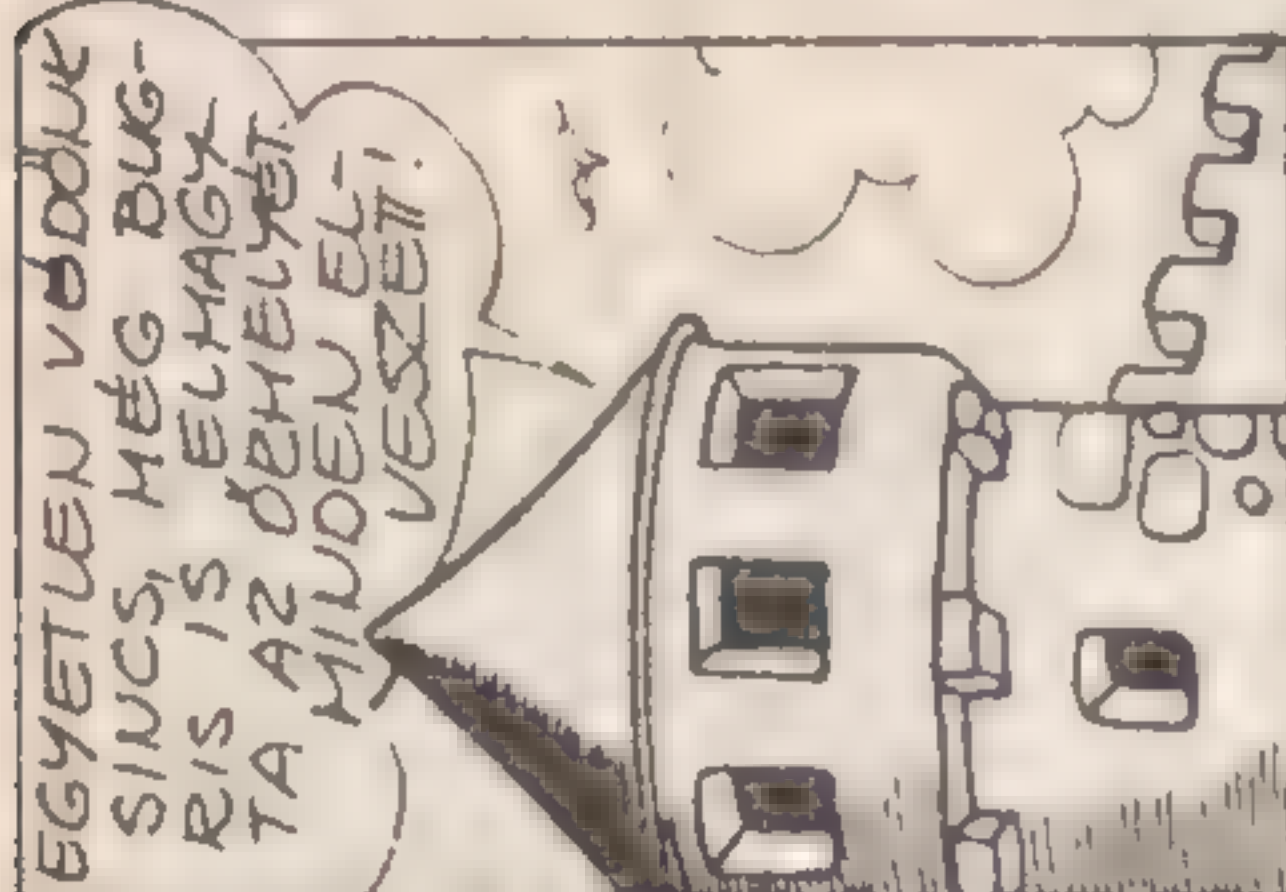
— Rendben van... És a garázs, a kocsimosás, az mennyibe kerül?

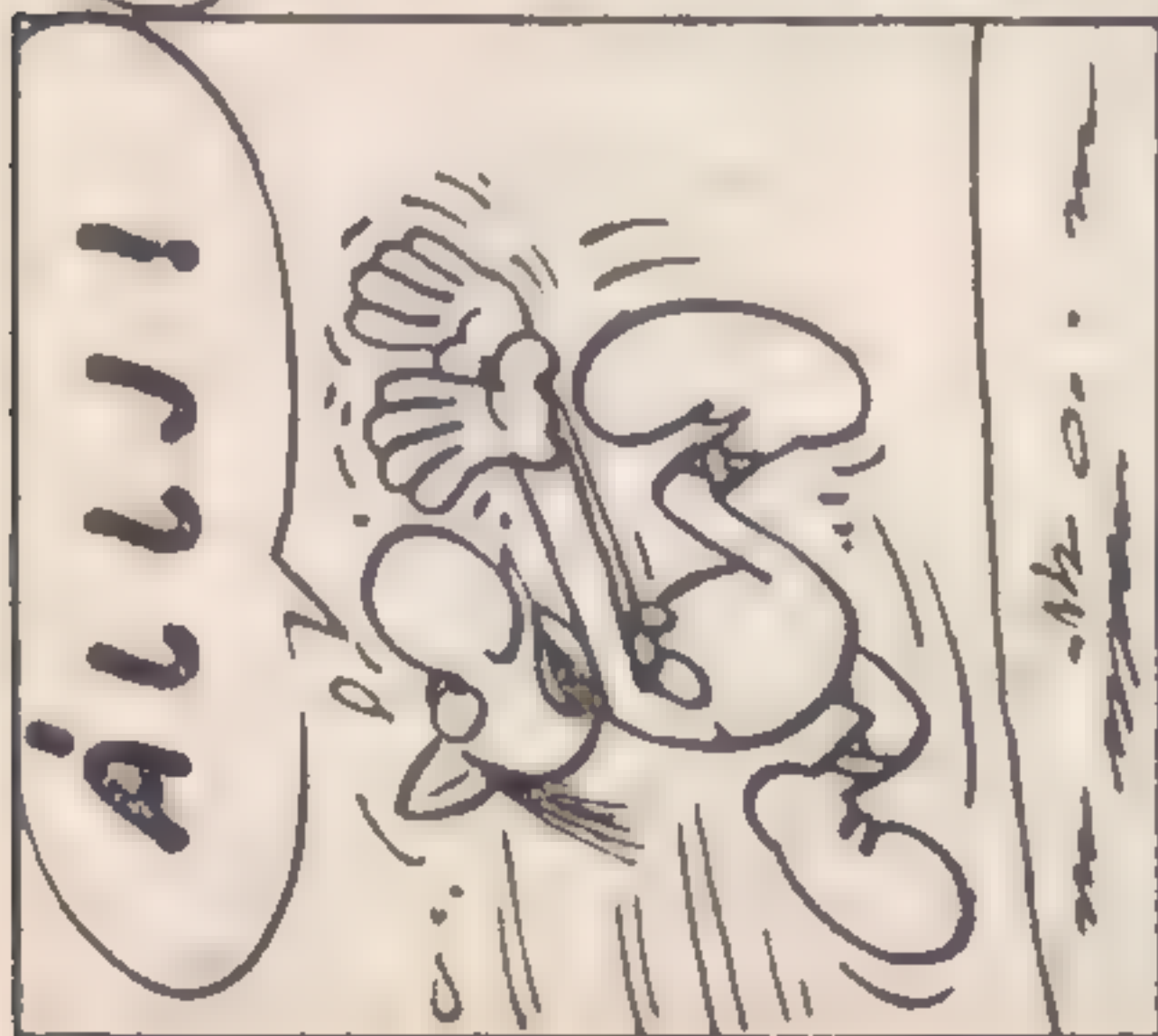
— Az semmibe, az a szoba árában benne van. Mert ugyebár az utazónak kell a garázs, kocsimosás, de a fürdés...? Azért fizetni kell!



Vandál vendégek



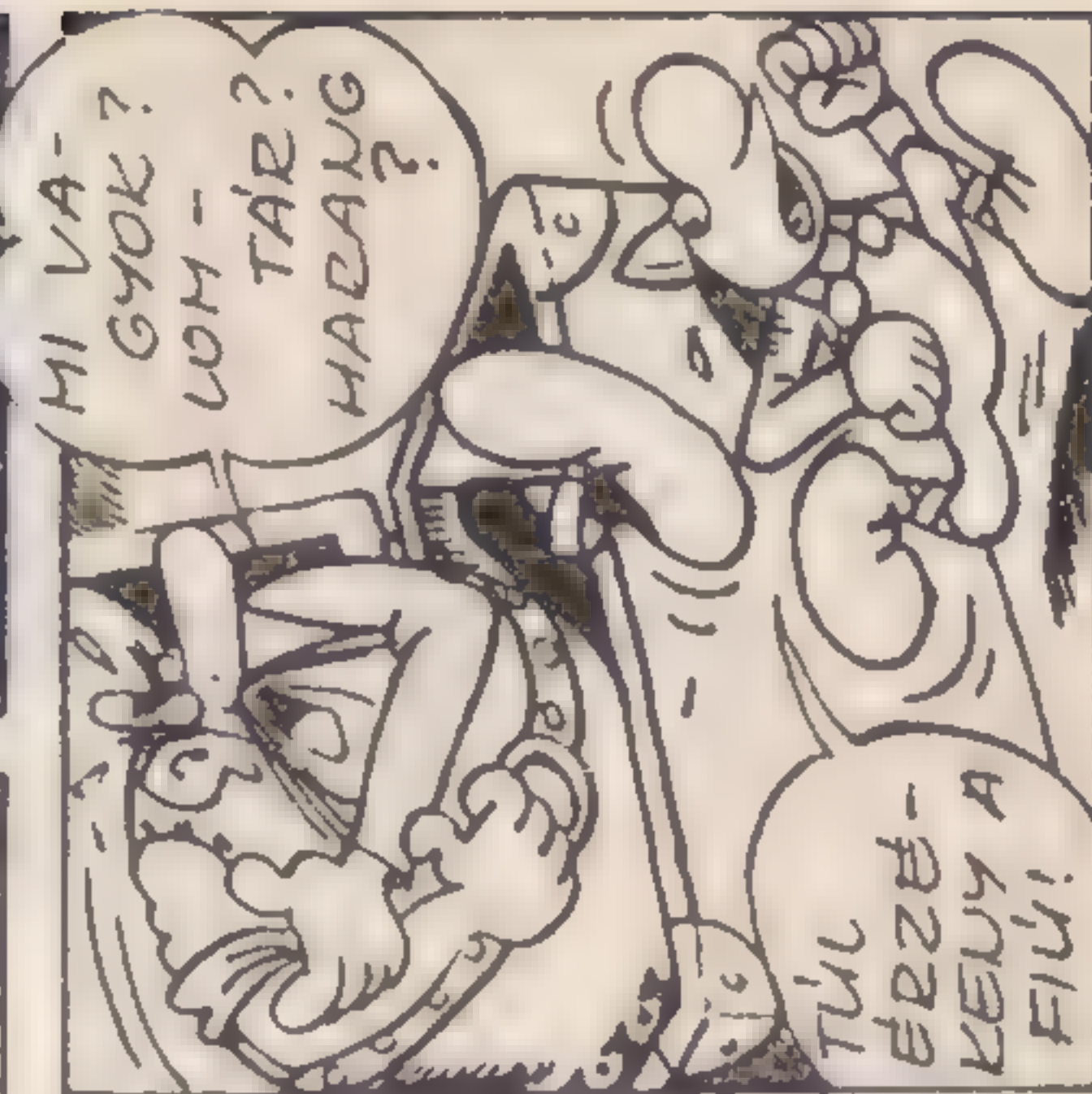
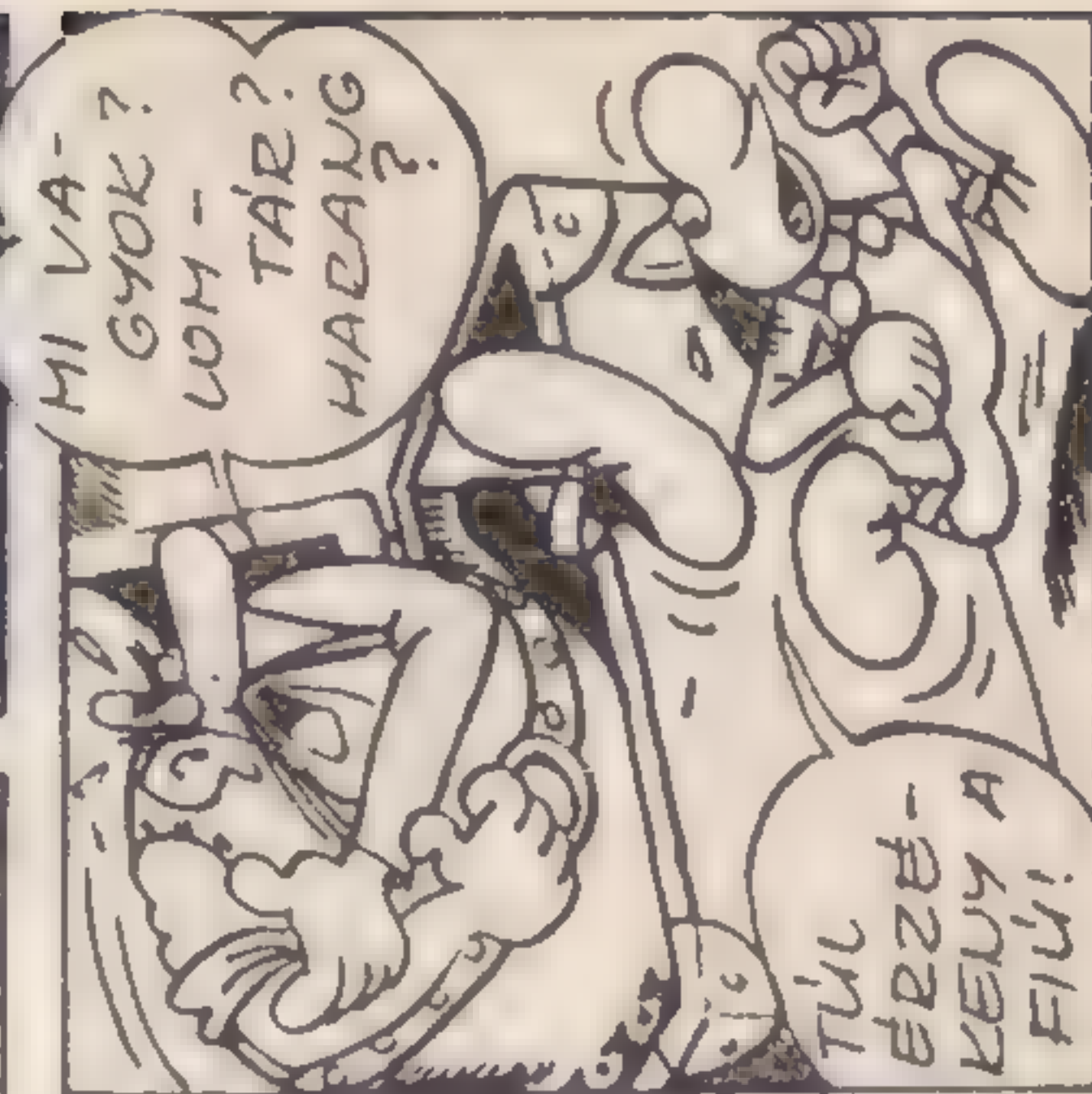
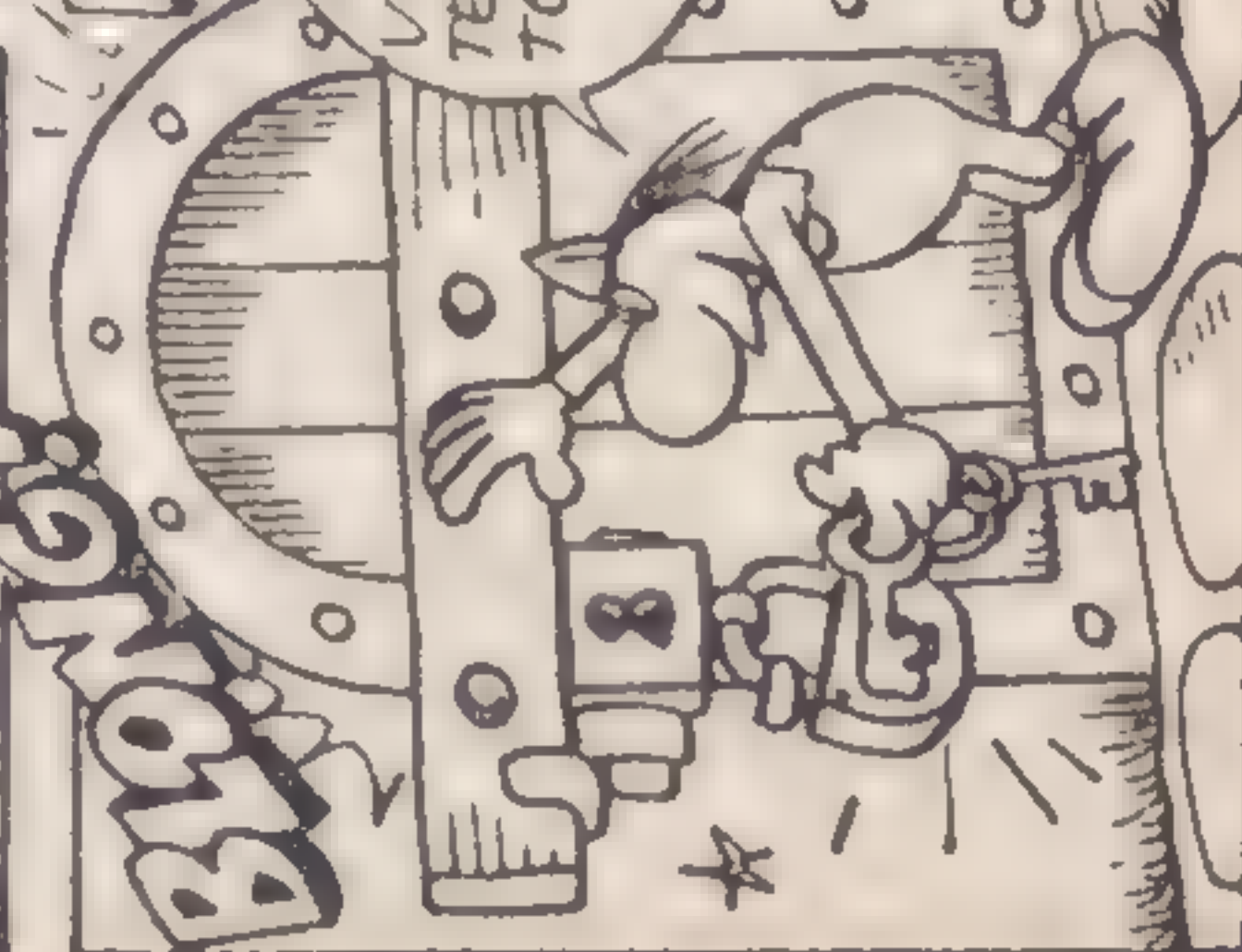
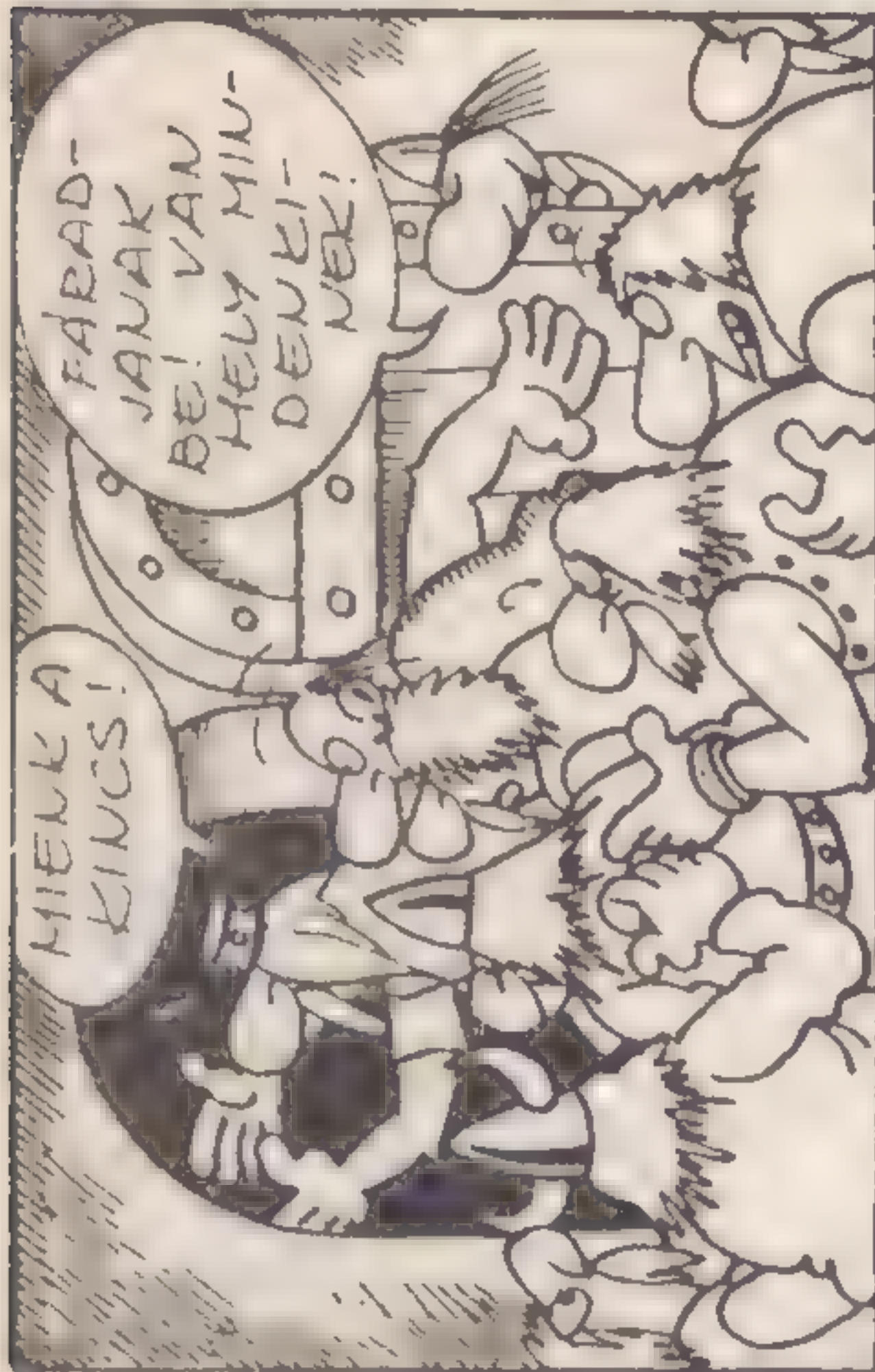


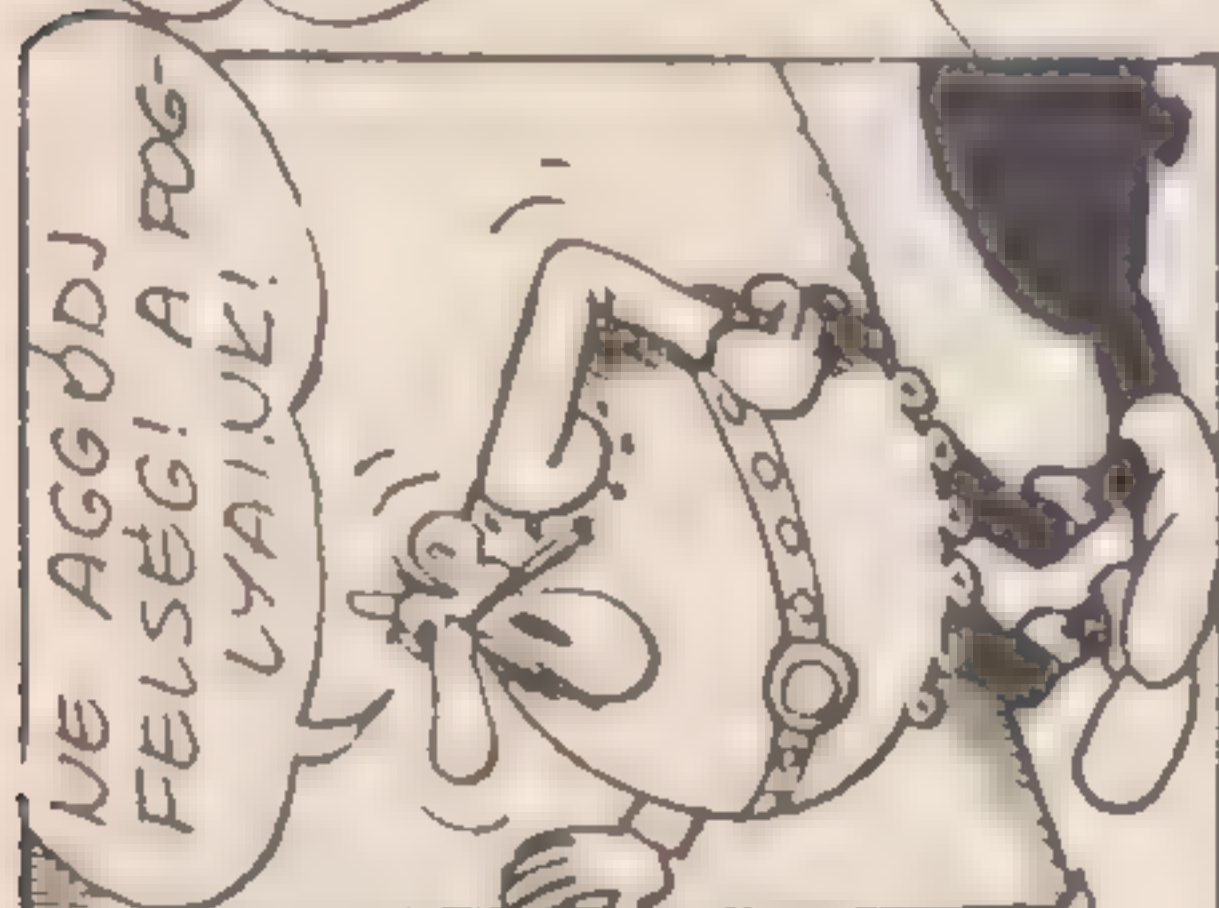
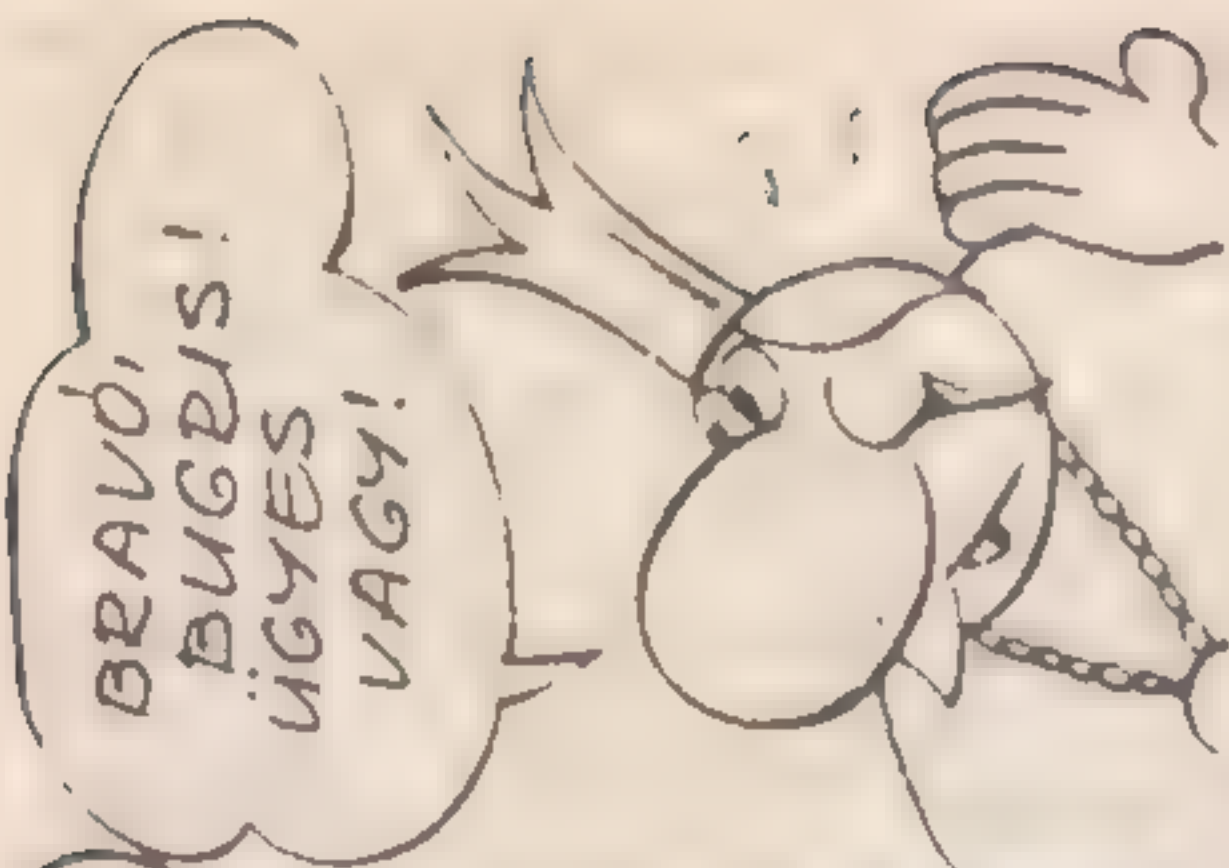


EZ A KIRÁLY DOLGOZÓ SZOBAJA, JÓL KIPÁRNAZOTT TERÉNNEL.

ÉS MOST
A PINCÉBE
VEZETEM
MAGUKAT,
AHOL A KI-
TÁR VAN.

A PA'UCÉLTÉREDEM, HELY A LÉPCSŐ VÉGÉN VAN, MÉS. KINCSEKET REJT. FELESLEGET TÜLEKEDNI, NEM TERNUTJUK MEG!





Rájöttünk...!

Garabonciai tudósok maroknyi, de mindenre elszánt munkacsoportja elhatározta, hogy egyik ámulatból a másikba ejti a jövőben a tudományos világot. Egyelőre az alábbi felfedezéseiket tették közzé:

1. A nyelv erőteljes indulatszavakkal való gyarapításának egyik legjobb eszköze a kalapács, amellyel határozott és pontos ütést mérünk a hüvelykujjunkra. A következő pillanatban a fantáziával megáldott ember ajkáról bőséggel fakadnak az addig sohasem hallott kifejezések.

2. Az elefánt igen súlyos állat. A héliumnál például sokkal nehezebb. Úgyhogy van némi igazság abban az ősrégi népi bölcsességben, amelyet a léggömbárosok a saját gyakorlatukban is lépten-nyomon alkalmaznak. Még sohasem fordult elő, hogy bármelyikük is elefánthússal töltötte volna meg a léggömbjeit, de bezzeg héliummal annál gyakrabban...!

3. Ami a Föld és a többi bolygó keletkezését illeti, az mindenképpen bizonyosnak látszik, hogy jó régen történt. Még a legöregebb emberek is

esküsznek rá, hogy az ő gyermekkorukban már megvolt. Az ügy természetesen további kutatást igényel, mert lehet, hogy a legeslegöregebb emberrel még nem találkoztunk. Amennyiben a legeslegöregebb ember már nem él, úgy a kérdés talán örökre tisztázatlan marad...

4. Bebizonyosodott, hogy a lepkék nem tudják visszatartani a lélegzetüket. Vagy ha mégis, akkor meg nem akarják. Csak ez lehet a magyarázata annak a különös ténynek, hogy mélytengeri kutatásaink során egyetlen példánnyal sem találkoztunk.

5. Mindmáig a természet egyik kifürkészhetetlen rejtélye volt az az egyszerű tény, hogy a víz nem ég el, sőt éppen ellenkezőleg. Mint köztudomású, ez az érdekes folyadék oxigénből és hidrogénből áll, márpedig a hidrogén robanássze-

rűen ég, az oxigén pedig még táplálja is az égést.

És mégsem...!

Nos, mindez azért van, mert a víz eloltja a tüzet. És ha már eloltotta, akkor ugyan mi a fészkes fenétől lobbanna láng-ra...?

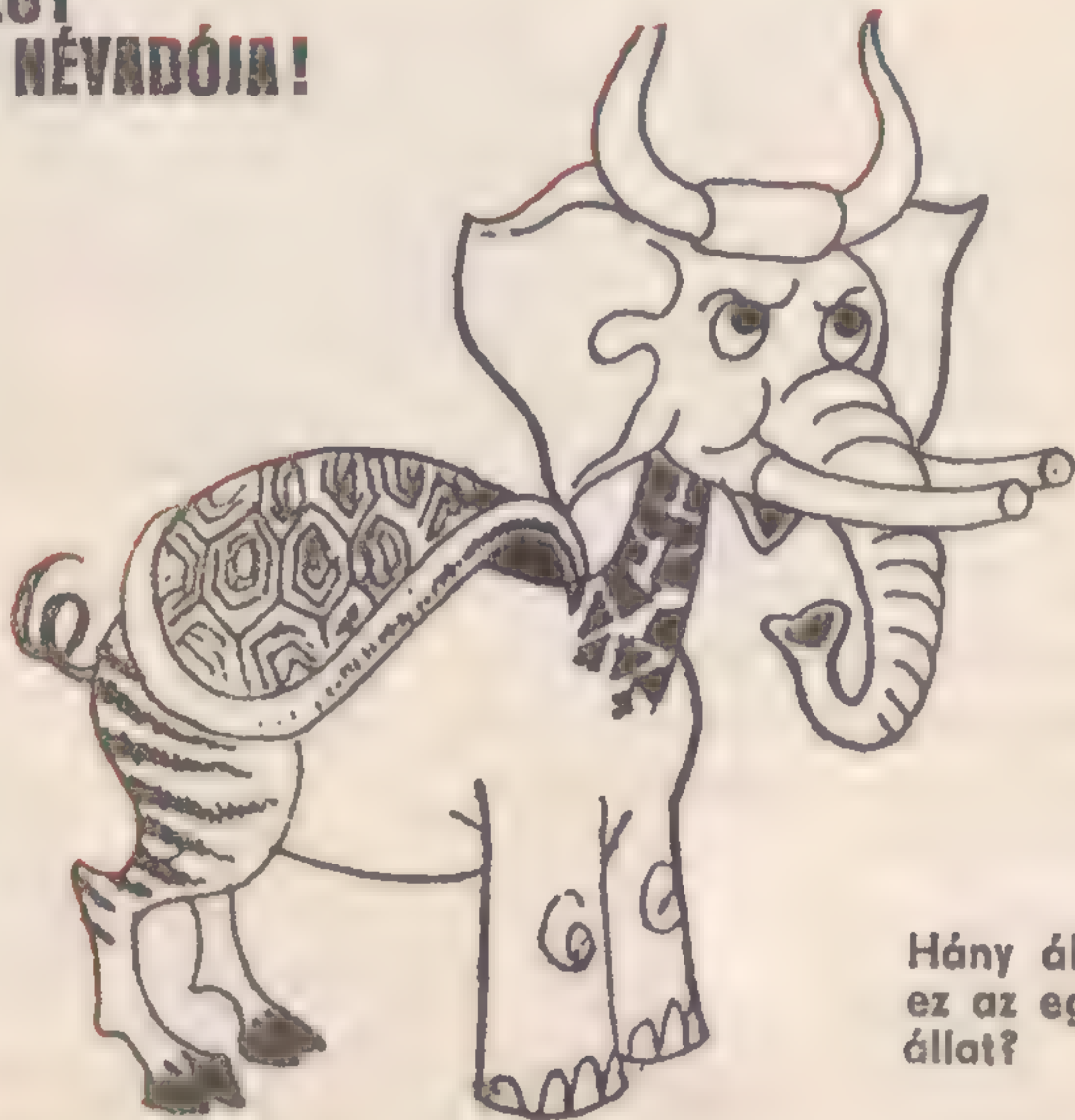
6. Megdőlt a gravitáció mindenhatóságáról szóló tudományos babona is. Az elengedett tömör vasgolyó ugyanis nem

minden esetben zuhan a földre. Ha például zsinegre függesztjük, akkor csak a zsineg elvágása után teszi ezt, de még ebben az esetben sem mindig. Mert ha — tegyük fel — egy szőnyeget terítünk alája, akkor arra esik.

És végül...

7. A természetben különféle dolgok különféleképpen vannak!

**LÉGY
A NÉVADÓJA!**



Hány állat
ez az egy
állat?

Szappan-divat 1983

Kezdetben volt a színtelen, szagtalan ős-mosószappan. Kizárólag tisztálkodásra használták a mosószereket...

A technikai fejlődés a szappant sem kímélhette meg. Manapság a szagtalan, színtelen, ízetlen szappan már nem sikk! Divatba jöttek a: fa, alma, mandarin, citrom, narancs, ribiszke illatú szappanok.

Felbátorodva a fejlődés fantasztikus ütemén, továbbá kisse megbódulva ettől az illatfelhőtől, megterveztem a 80-as évek szappandivatját!

Íme, néhány ötlet, mutatóban:

Csokoládé-izű drázsészsappan: óvodásoknak.

Tornacipő szappan: testnevelés óra alól felmentetteknek.

Nótafa-szappan: dörzsöljétek be a csodaszappannal ádámcsutkákat, és egyből kitisztul mutáló hangotok.

Mákvirág-szappan: azoknak a félénk, de szerelmes fiúknak, akik nem merik megvallani az érzelmeiket. A szappantól azonnal bátorságot kapnak, és határozott hangon hívják meg szívük választottját egy pohár iskolatejre...

Puskaapor illatú szappan: felelés, dolgozatírás előtt használandó.

Erdő illatú szappan: őrsi bűvőhelyet keresőknek.

Víz illatú szappan: mosdani nem szeretőknek.

Tornaterem-illatú szappan: azokba az iskolákba ajánljuk, ahol nincs tornaterem.

Diszkó-szappan: a könnyűzene kedvelőinek. Megfelelő testrészek bedörgölése esetén a szappanba épített mini-magnó eljátsza a legújabb diszkóslágereket!

... És végül a legkorszerűbb találmány: a szappantabletta! Naponta háromszor, étkezés előtt. Nem kell mosdani, nem kell fogat mosni!



gála — díszes libahang

galeri — ifjú, síró banda

galopp — vágató lovakkal el-
tulajdonított pénz

garantál — fedezetként hasz-
nált aranytányér

garázs — csípős rovarraktár

gárda — fából készült, hegyes
katonai egység

gazella — rosszindulatú, ke-
cses nőstényállat

gemini — pici űrkabin — ik-
reknek

genetika — erkölcsös öröklés-
tan

gikszer — hamis ékszer

gitár — ablakot nyit zenés
géppisztollyal

glazur — kék színű máz

globetrotter — rogyant utazó

gondola — problémás csónak

grafika — rajzos orrpiszok

grill — roston sült éjjeli mulató

grimasz — pimasz fintor

grimbusz — civakodó jármű

gusztus — július utáni étvágy

hafiz — pénz nélküli arab tu-
dós

hallali — a vadászat főkürtöse:
Ponty Lajos

halma — kockás gyümölcsjá-
ték

hárem — bezárt nők kettő és
négy között

hektár — mennyei ital, ár-a
100

helvét — elrontott svájci

hering — halfehérnemű

herpesz — sömörállás

hidrogénez — tényleg szőkít
ez?

hilus — egyiptomi tüdőkapu

hóra — hideg román tánc

IGAZ- MONDÓ IGNÁC LEVELE



MÉLY HAVEROM, CSABI-
CSEKI CSŐI

A technika századában élünk. Én, aki a tudományos-technikai úttörőszemlére készülök, nem maradhatok ki a technikai forradalomból. Az emberiség sokat fog rólam beszélni, mert sikerült feltalálnom az emberi hangra nyíló kertkaput. Óriási sikere van, rokonok, barátok, iskolatársak és kutató-mérnökök adják egymásnak a kilincset. A városban mindenki erről beszél, még az iskolában is. Az „osztó” is eljött megnézni, ezután máris hivat a díribácsi (ez természetes). Nem akarlak heccelni, de valamivel már te is kiléphetnél az emberiség elé. Addig is szíóka, te vadszamár.

Öszinte barátod: Ignác

KEDVES NAGYI SÓT, NAGYILINKÓI

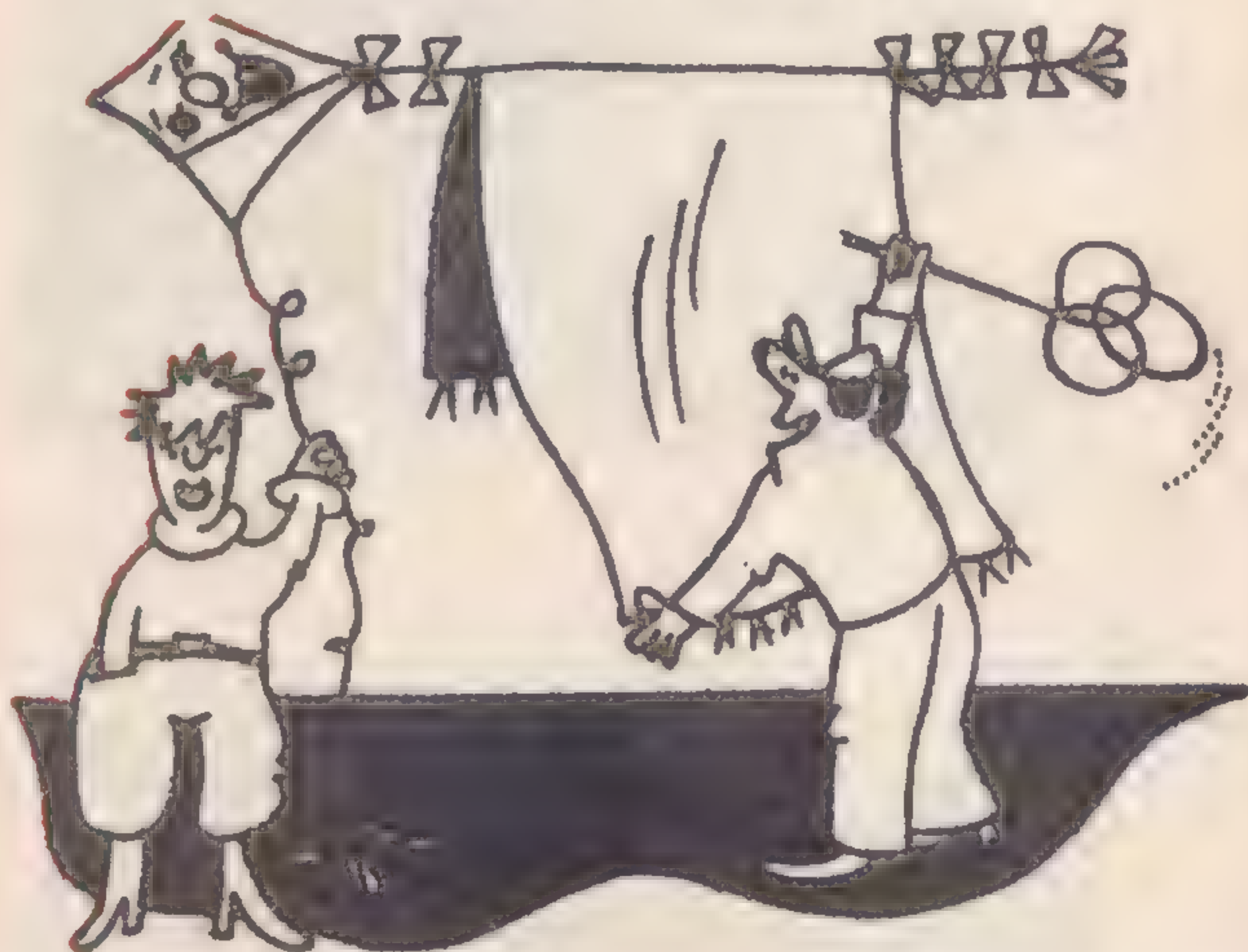
A Csabának megírtam a kertkapu történetét, de valószínűleg a frontátvonulás miatt nem elég pontosan. No, meg tudod, ő kíváncsi, irigy gyerek, biztosan érdeklődik nálad. Szóval, ez úgy történt, hogy igaz a kapu, igaz, hogy emberi hangra nyílik. (Vagyis, ha valaki beleszól a mikrofonba, akkor átcsengettem a szomszédba Pistihez és ő egy spárga segítségével kinyitotta a ka-

put. Tehát emberi hangra nyílt.) De jött az osztályfőnököm, akinek vagy nem emberi a hangja, vagy csak türelmetlen volt, mert rögtön benyitott... s a spárgán túlesett. Úgy landolt a meszesgödörbe, mint egy leszálló repülő. Az is igaz, hogy a városban mindenki erről beszélt. Hívatott az

igazgató úr is! (De a családot is. Igen, ilyen szivélyes ember.) Tehát minden igaz, csak az a spárga dolog sántít... meg két hétig az osztályfőnököm. Tehát erről hallgass! Kérlek, nagyfi, mentsd meg a te igazmondó unokád jó hírét!

Kezeidet csókolja szerető unokád: Náci

KILENCVEN LÓERŐS SÁRKÁNY



— Csak azt tudnám, hogy miért van fizikából hármased?



CSALÁDJA ELLÁTÁSÁBAN
 A TEJPOROK HÉTVEGEKEN
 ÉS ÜNNEPNAPOKON
 BIZTONSÁGÁT, KÉNYELMÉT
 SZOLGÁLJÁK

FÜJTUK AZ ÉNEKŐRÁN!

Édes-bús, keser-kedves, andalító-pezsditő, elgondolkoztató, elmélyülésre búzditó dalocska a Tavaszi szél vizet áraszt. Én is elmélyültem... de az a beírás az ellenőrzőmben, hogy horkoltam... (súlyos, nyolc napon túl gyógyuló) rágalom. Azon mélyedtem el, vajon mennyire igaz ez a sor, hogy a tavaszi szél vizet áraszt?

No, lássuk a bizonyítást: utolsónak maradtam a kémiaateremben tanítás után — mint hetes —, hogy rendet rakjak. Még kimentem a folyosóra a seprűért, s a tavaszi szél becsapta az ajtót. Ebben a sors kezét láttam és takarítás helyett hazamentem. Azt már csak reggel az igazgatói irodában tudtam meg, hogy a „kémia-ban” a vízcsapot nyitva hagytam. Zuhogott a víz. Otthon meg anyám könnyei, amikor aláírta az ellenőrzőmet. Apám belekezdett egy hegyibeszédbe, de siettem és közbevágtam: ettől még lehet belőlem is árvízi hajós (lásd Wesselényi). Lett is, mert apám leöntött egy vödör vízzel. (De az is lehet, hogy csak megint felületesen olvasott valamit a hajósinas keresztelőről.). Nagyapám, aki ezen felmérgezte magát (apámért amúgy sem rajong) persze, csak véletlenül lelocsolta „ösömet” a kertben. Ezután elégedetten lépett hátra, s beleesett az esővízzel teli teknőbe. (Arról már nem is szólok, hogy erre nagyanyám elejtette a családi ereklyeként tisztelt vízescanacsót és úszott a konyha is). Elmélyülésemet az zavarta meg, hogy újra felerősödött a Tavaszi szél... s mint én azt már tudtam volt, valóban vizet árasztott (sőt vizeket). No, de ennnyit???...

ZENE-BONA

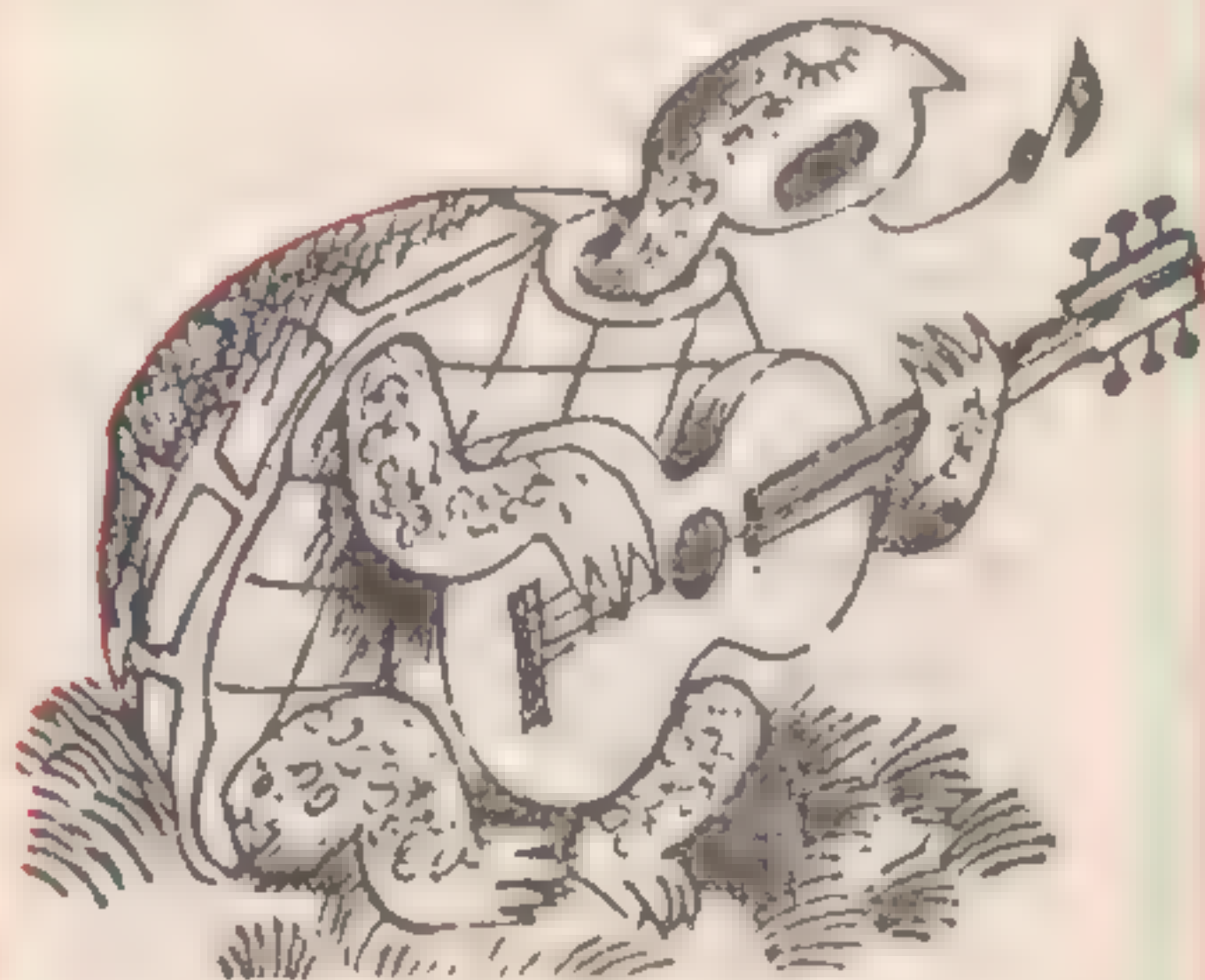


— Kicsit mintha túlterhelt lennék!

NÉGYKEZES GABALYODÁS



TEKNŐSBÉKASZERENÁD



MEGERŐSÍTETT ÉBRESZTŐ



— Ha törik, ha szakad,
zongoraművész leszek!

SZUSZ

A tanárnő lelkesen magyarázza, hogy a dalban hol kell szünetet tartani. Végül megkérdi Zolit:

— Tehát, hol tartunk szünetet?

— A fiú egy kicsit gondolkozik, majd így szól:

— Ahol kifogy belőlünk a szusz!

MODERN MALOM

Zoli — szokás szerint — nem figyel, ezért mikor felszólítják, így énekel: „A malomnak nincsen köve, mégis twistet jár, mégis twistet jár...”

A ZENE NYELVÉN

A mama és a lánya a vőlegényjelöltről beszélget.

— Nem értelek, anyu — méltatlankodik a lány —, miért nem tetszik neked a Bercil! Hiszen olyan remekül zongorázik.

— Vettem észre! — fortyan fel a mama. — Amikor beléptem a szobába, Beethoven gyászindulóját játszotta, amikor pedig azt mondtam, hogy elmegyek a barátnőmhöz, egyszerre az örömodára zendített rá!

Szerencse le!

(AVAGY: LÉGBŐL KAPTUK...)

(Repülés és humor — összetartozó fogalmak. Az ember és a természet küzdelmét mosoly nélkül el sem lehetne viselni. Amikor a televízió repüléstörténeti sorozatában a kis osztrák szabó aláveti magát az Eiffel toronyból — mozdulatában több a gúny, mint a tragédia. Mintha kacshintana: játék ez, még ha halálos is, Kvasz András az első balesetek idejére festette gépére jelszavát: Szerencse lel Kilencven évesen halt meg.)

PILOTAMONDÓKA

„Jó estét kívánok, nem tudnának egy pohár vizet adni, mert olyan éhes vagyok, hogy azt sem tudom, hol fogok aludni?”

NAGYBÁTYÁM: MÉNKŰ

Egy reptéren minden valamirevaló pilótának beceneve van. Akinek nem, az nem pilóta, legalábbis nem valamirevaló. A keresztelő-történetek aztán szájról-szájra járnak, az például, hogy a válogatott versenyzőből hogy lett Nyüszöge.

(Mindig sírt, hogy neki úgysem sikerül az aznapi feladat. Mindig első lett.) A vontatópilóta miként alakult Petymeggé? (A Dél-Amerikában honos madár ugyanúgy ragadja el áldozatát, mint a motoros a vitorlázógépet.) S hogy hívhatnak egy pilótanőt Kóbor Macskának? (Szavahihető szemtanúk szerint: szeret elbarangolni az útvonalról.)

A finn Raine Mönkönnen meg azért lett Ménkü, mert így volt egyszerűbb. A gond akkor kezdődött, amikor meg kellett magyarázni a finn „rokonnak”, mi is ez a név? Végre egyszer

kiadós vihar kapott lábra a reptér fölött: csapkodott a ménkű. Azóta legyen bár Suomiban, vagy éppen Magyarországon, ha megdörren odafenn, Ménkű büszkén mutat föl az égre:

— A nagybátyám.

METEORBOSSZANTÓ

— Az rendben van, hogy nem tudjátok, holnap milyen idő lesz. Az is hagyján, hogy nem találjátok el: ma milyen idő van. De legalább azt meg tudnátok mondani, hogy milyen idő volt — tegnap?

RÉGIMÓDI TÖRTÉNET

Bánhidi Antal meséli: a harmincas években még egy hazai táv is ritkaság volt, s mi 1930-ban egy picit hosszabb útra készültünk. Az volt a rendje, hogy az ember a felszállás előtt bemondta az adatokat a mátyásföldi reptér csendőrének. Így volt ez most is. „Hova, hova, mérnök úr?” — kérdezte a csendőr. „Csak ide, Peruba!” — válaszoltam. Írta tisztességgel, aztán fölnézett a papírból: „És ma még visszajönnek?”

BETONPLAHÉ

Egy másik történet Tóni bácsi gyűjtéséből. Az ötvenes évek-

ben nem éppen hozzáértő vezetője volt a magyar repülésnek. Meg kell hagyni, lelkes ember volt, néha még a reptérre is kiment. Egy ilyen látogatáson minden nagy fegyverekben zajlott, csak azt nem értette: miért rakosgatják ideoda a leszállójelet? Nemtetszését nem is rejtette véka alá:

— Ez a rakosgatás nem méltó magukhoz. Mire legközelebb jövök, csinálják meg betonból a leszállójelet.

Szerencsére nem fogadták meg a tanácsát, s rakosgatják máig a plahét reptereinken. A szél járásának, a jel értelmének, a nemzetközi megkötéseknek megfelelően — rendetlenül.

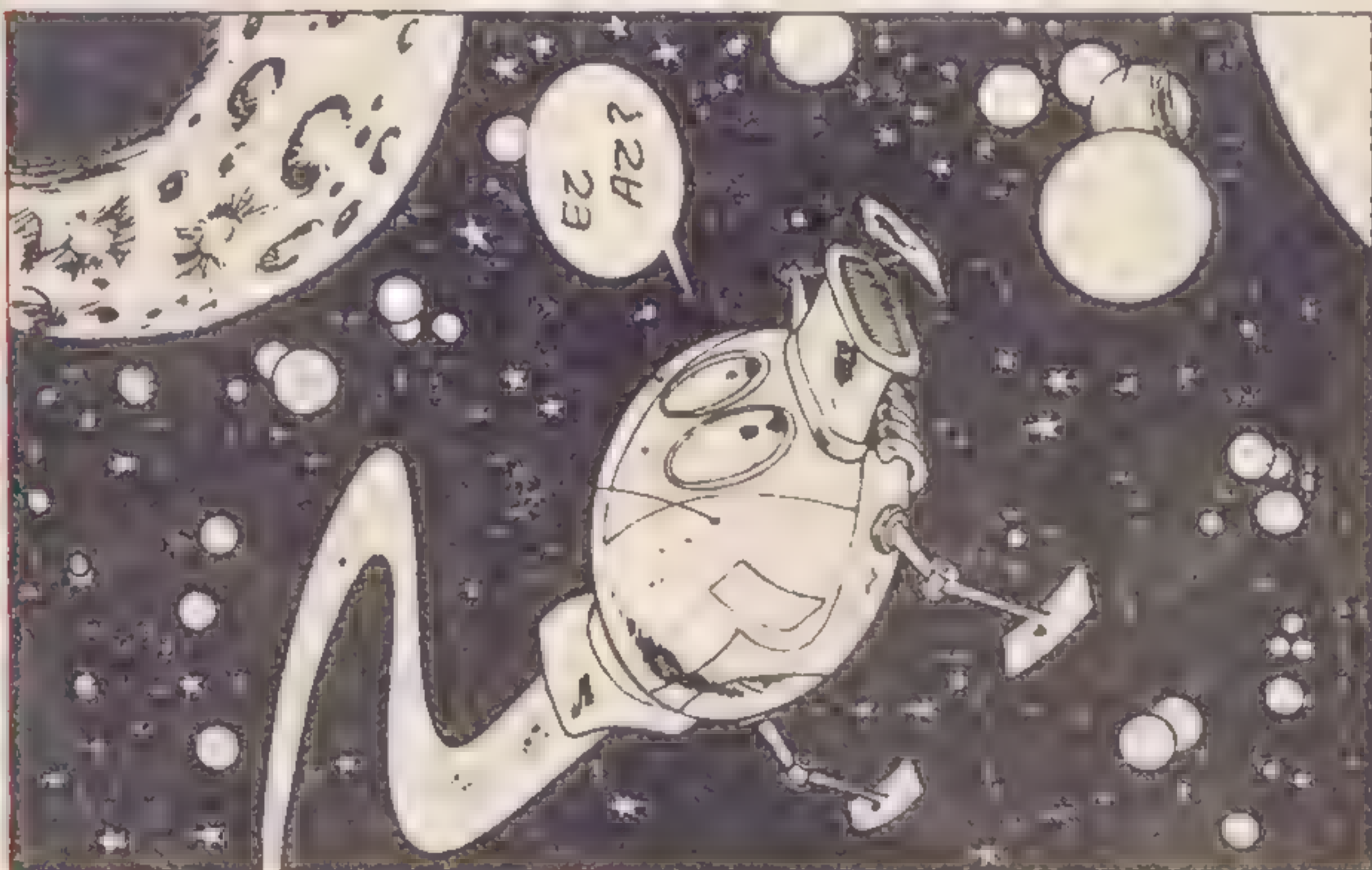
IDŐJARÁS

A magyar repülés egy későbbi vezetője is jó ember volt, de a repüléshez ő is keveset értett.

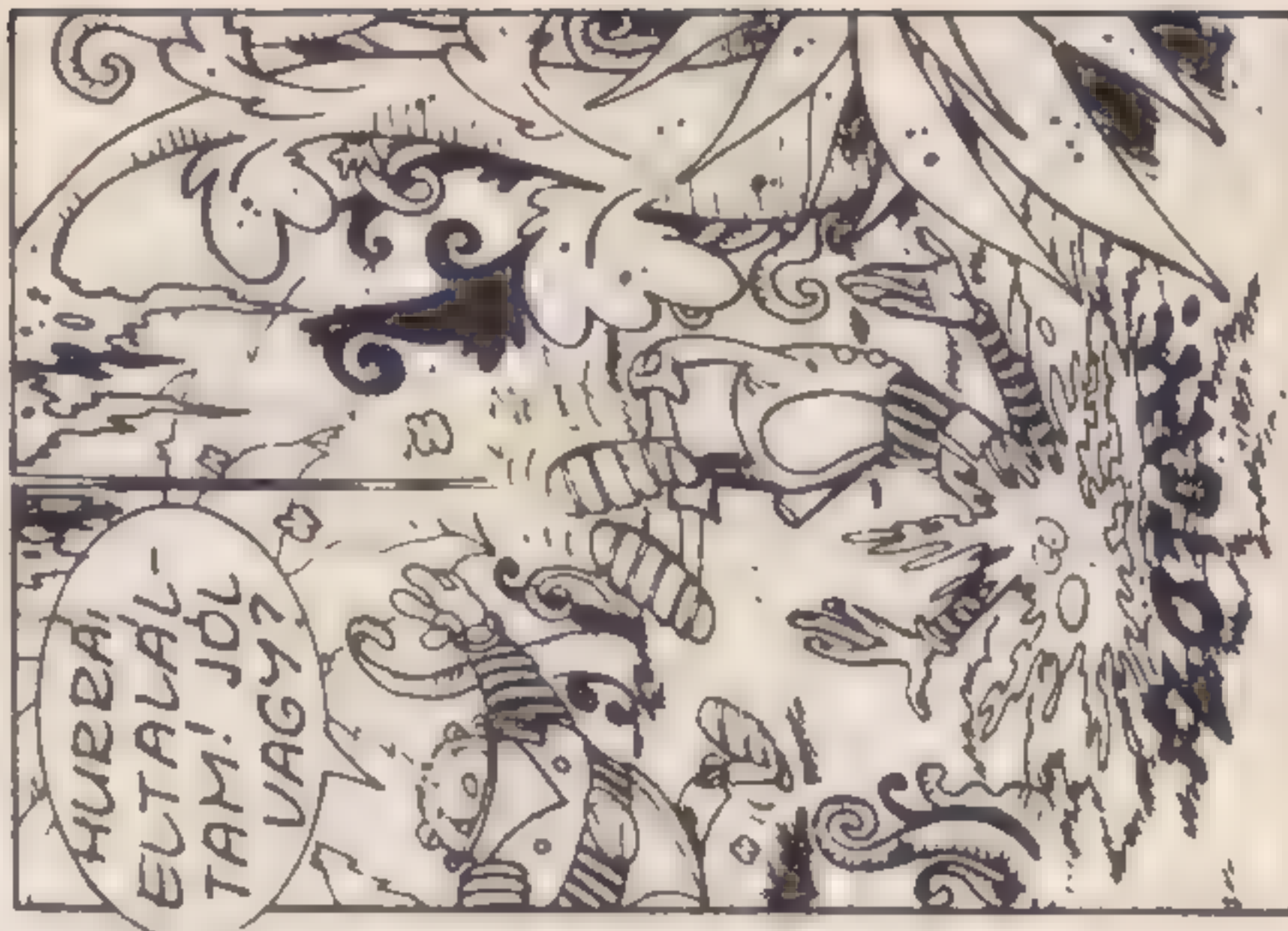
— Aztán — kérdezte a világbajnokságra induló pilótáktól —, milyen időre számítanak?

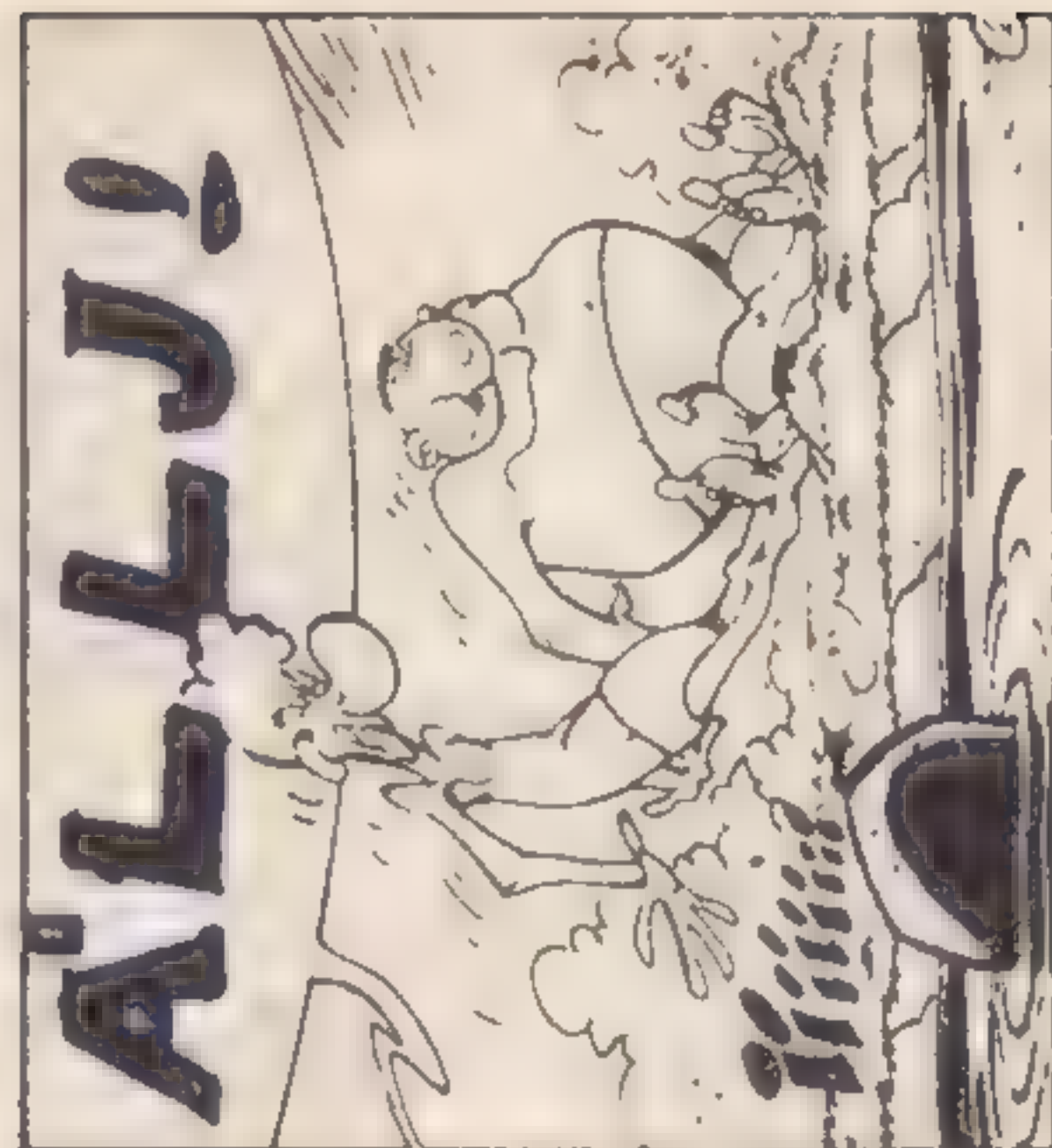
Mondták, hogy ez a nagy gond, mert ott, idegenben bizony kissé hűvös járja.

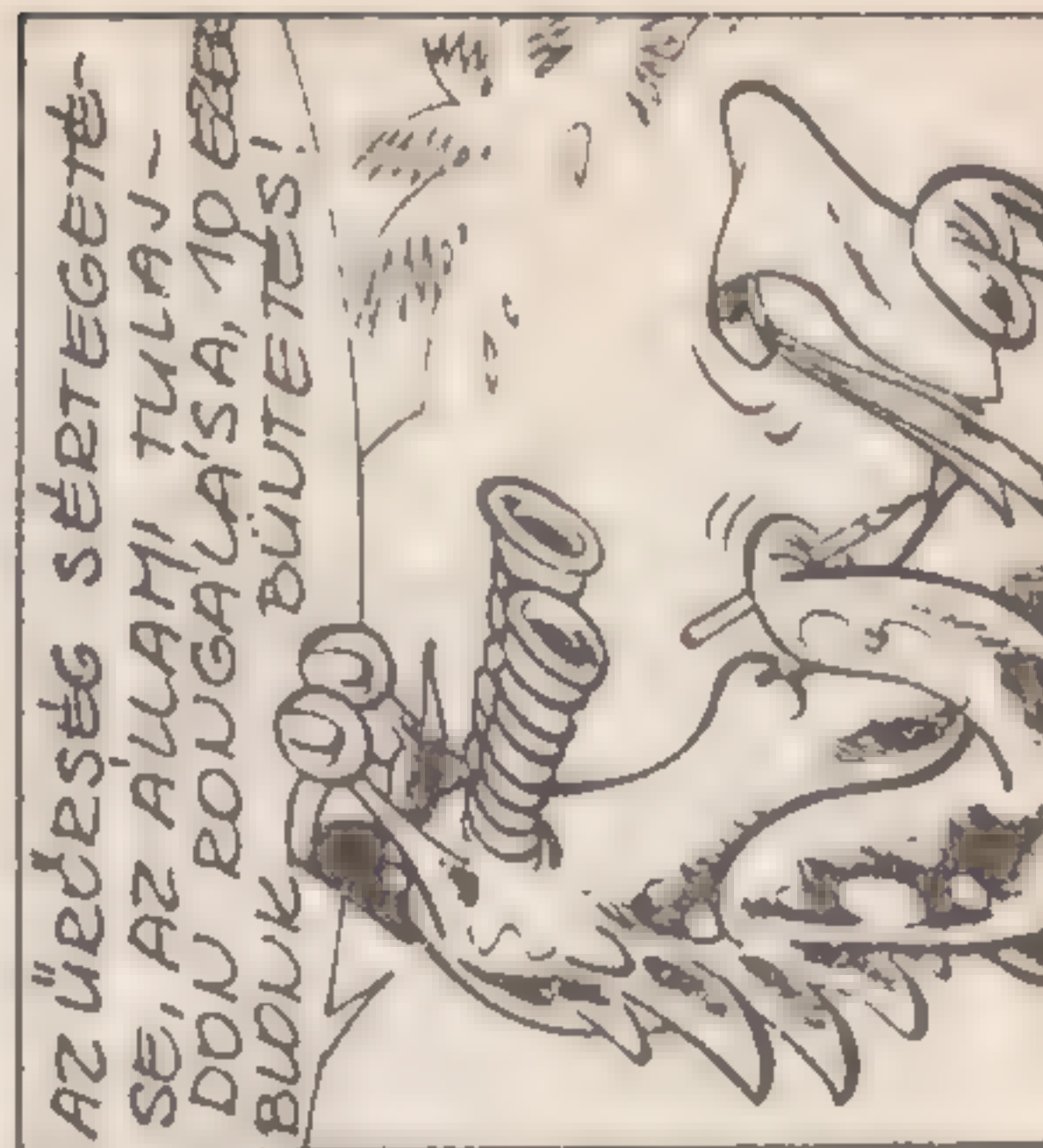
— No, nem baj — bízatta őket a repülés lelkes vezetője —, meleg holmit azért csak visznek magukkal!?!



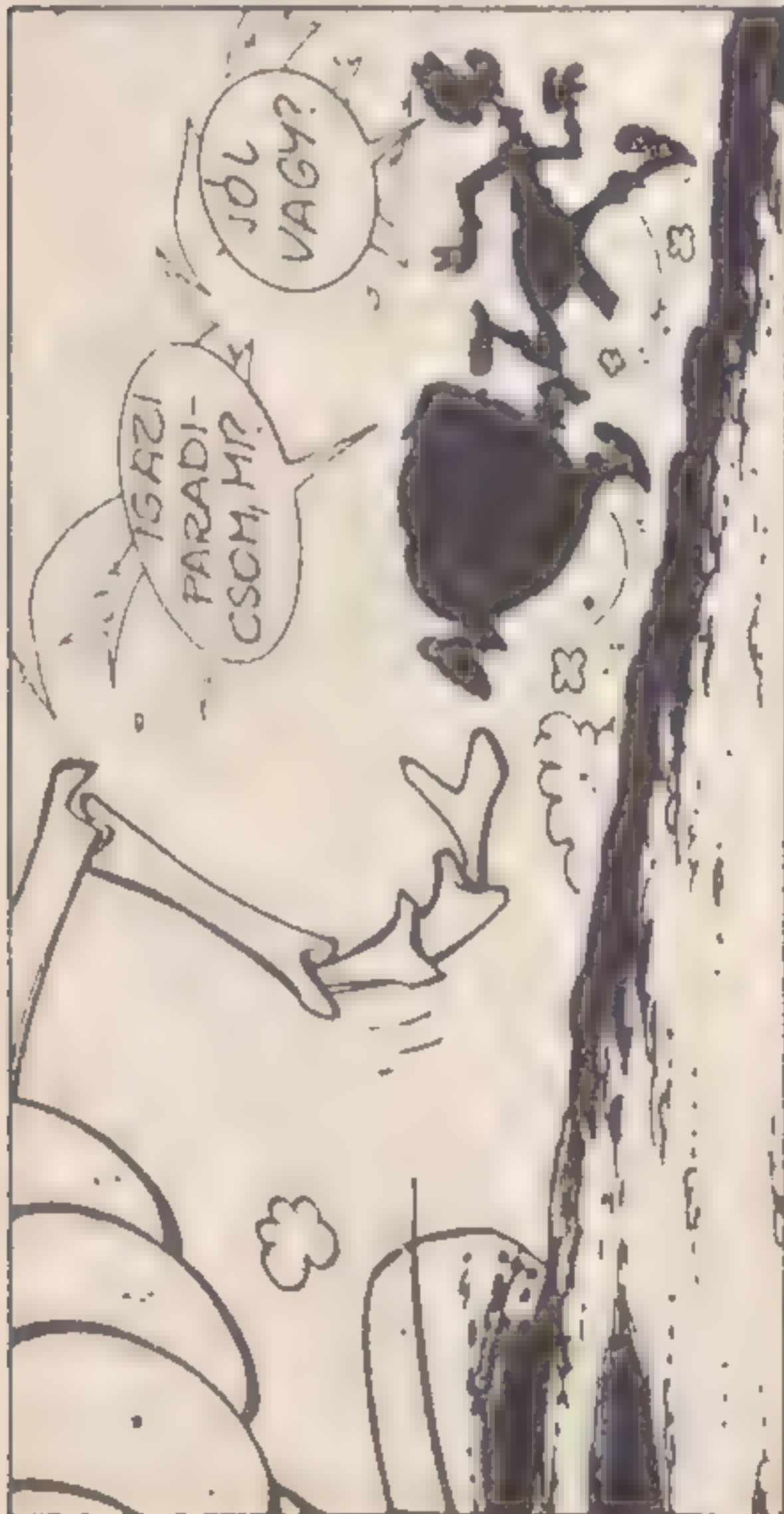
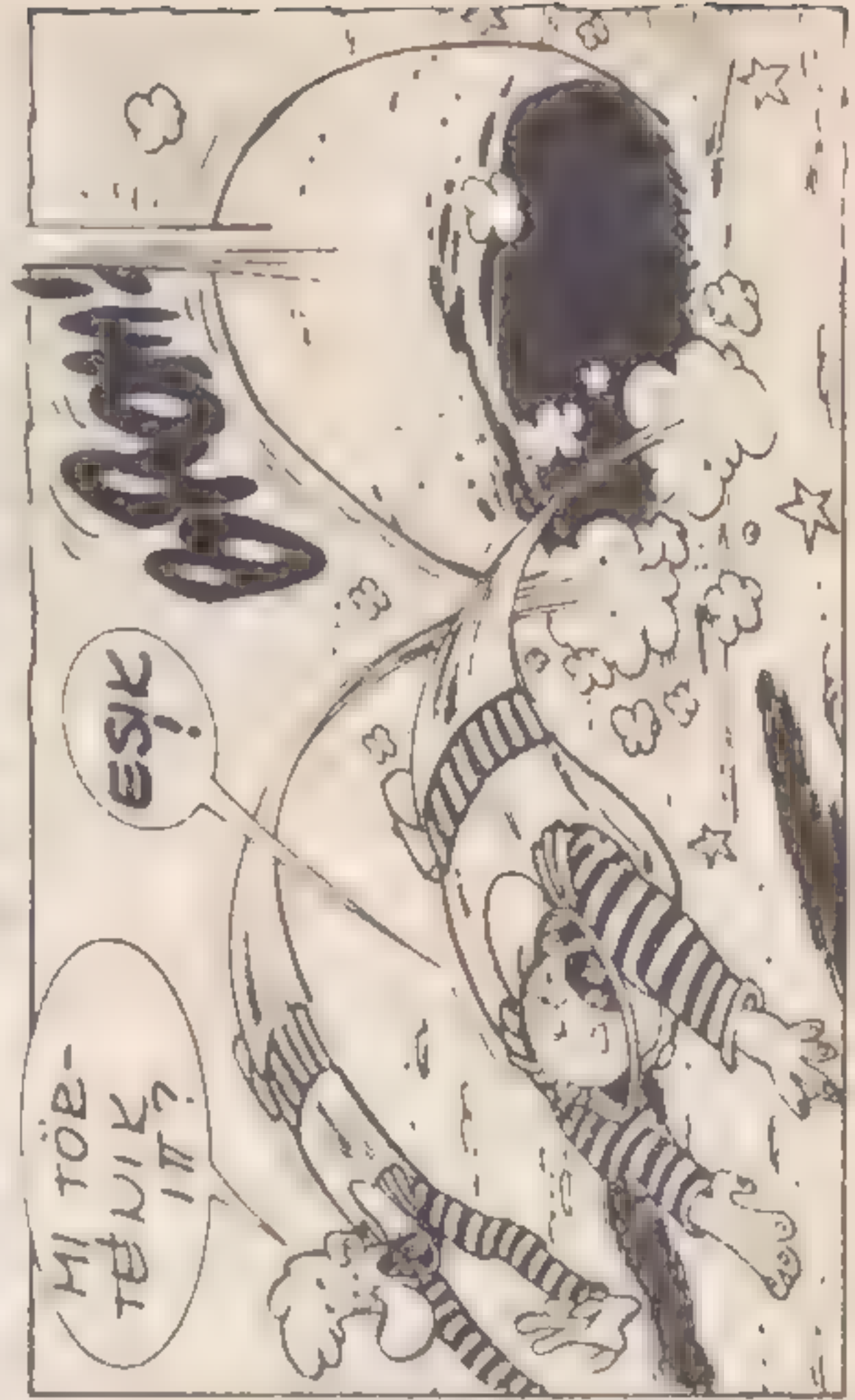


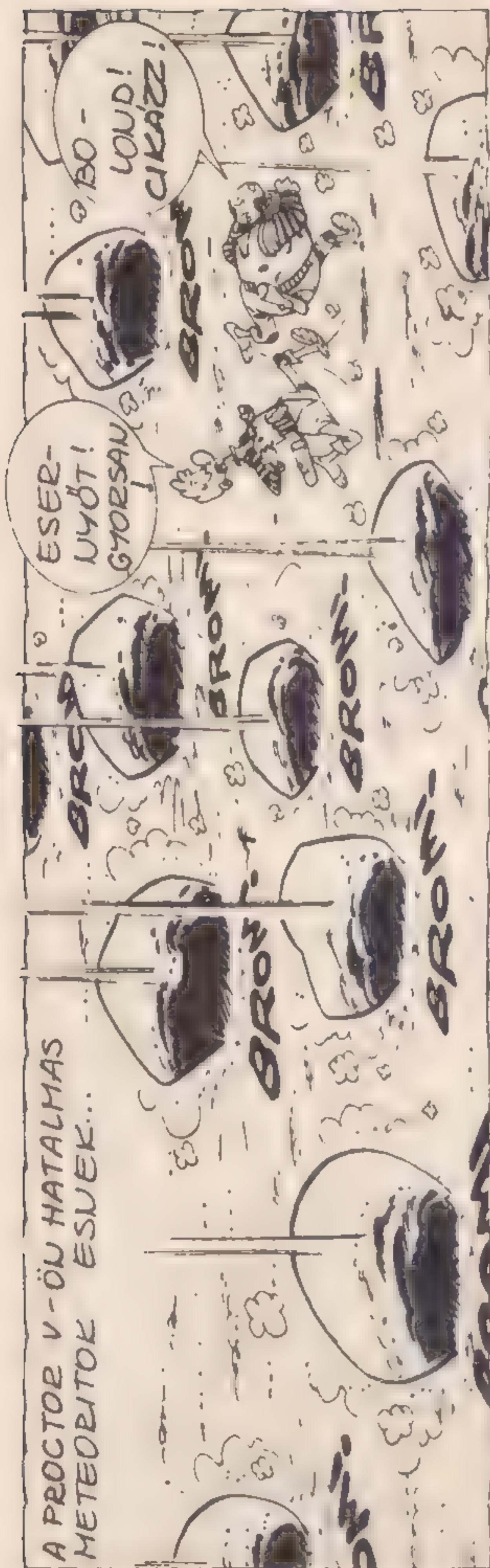












HIFI

Japánok egymás közt.

— Mi van a kezemben?

— Hifi-torony.

— No, igen, de mennyi?

KÉPZELDI

— Tegnap találtam egy patkót!

— Te szerencsétlen! Tegnap óta egy ló meztláb jár!

TALÁLT TÁRGY

Az óvónéni egy kesztyűt talál az udvaron.

— Mónika, nem a te kesztyűd ez? — kérdezi az egyik kislánytól.

— Nem, óvónéni, az enyém elveszett!

INTŐ

Jancsi intőt vitt haza. Másnap újságolta, hogy a szülei dühkitörés helyett jót nevettek az intőn. A szövege ugyanis ez volt: „Illetlen dolgokról leveleztem az órán. XY énektanár”.

PISTI MEGKÉRDEZI

— Miért piszkos ez a csésze?

— Piszkos? Már hatan ittak belőle, de még senki nem panaszkodott!

KIP-KOP

— Ildi, kopog valaki!

— Á, csak a cipőm.

— Jó, akkor engedd be!

SZOMORÚSÁG

— Hát te miért sírsz? — kérdezi a tanítónő a pityergő Jancsikát, aki az utolsó padban ül.

— Azért, tanító néni — hüppög a fiú —, mert mindenki hátat fordított nekem...

JÓ TANÁCS

Marika egy szobában alszik bátyjával, Péterrel. Egy éjszaka a kislány rémülten sikolt fel:

— Péter, Péter, ébredj fel, azt álmodtam, hogy egér van a szobában és félek!...

Péter nyugodtan fordul a má

sik oldalára és úgy mormolja:

— Álmodd azt, hogy két macska is van a szobában és majd nem fogsz félni.

A FIZIKUS

— Mi van ebédre? — kérdezi Karcsi az iskolából hazatérve.

— Lencse — válaszol az édesanyja.

— Homorú vagy domború? — teszi fel az új kérdést a fiú.

SAPKA

— Szervusz Gyuszika, hát az új sapkád? Talán elmentél sapka nélkül?

— Itt van, anyu.

— Sáros, koszos! Mit csináltál vele?

— Elvették a nagyfiúk és fociztak vele.

— Miért nem vetted vissza tőlük?

— Nem lehetett, anyu! Nem mozdulhattam el a helyemről.

— Miért?

— Én voltam a kapus.

VONATON

— De hosszú volt ez az alagút! — mondja csodálkozva egy utas.

— Hát persze! — válaszol a másik. — Hiszen az utolsó kocsiiban ülünk!

A GYŐZTES

— Régen láttam a bátyádat.

— Kórházban van.

— Szegény. Mi baja?

— Abban versenyzett a barátjával, hogy melyikük mer jobban kihajolni az ablakon, és a bátyám győzött...

DE KÁR!

— De kár, hogy XIII. Lajos nem germán király volt — panaszkodik a fiú a hugának.

— Miért? — érdeklődik a kislány.

— Mert ma azt írtam a történelem dolgozatban...

A FOCIMECCSEN

Péter és Dani focimeccset néznek. Dani a következő szavakkal fordul a barátjához:

— Nézd, Péter, olyan unalmas ez a mérkőzés, hogy még az egyik edző is elaludt!

— És ezért ébresztettél fel engem? — förmed a barátjára Péter.

KIS TUDÓS

— Nicsak, az öcséd már újságot olvas?

— Ugyan, még csak négyéves. Keresztretjvényt fejt.

SZUNET

— Kár, hogy ilyen rövid a szünet — panaszkodik Aladár.

— Hát akkor nyújtsd meg egy kicsit!

— Hogyan?

— Mindennap kelj fel reggel három órakor!

NÉGERCSŐK - négercsók - NÉGE

NÉGERCSŐK - négercsók - NÉGE

NÉGERCSŐK - négercsók - nég

NÉGERCSŐK - NÉGERCSŐK

NÉGE - NÉGERCSŐ

ERCSŐK - NÉGERCSŐK

NÉGE - NÉGERCSŐK - N

né - ERCSŐK - nége

KÉRSZ
TE IS?



Mit csinál egy tucat újság-író, amikor szomorú arccal mered maga elé?

Hahotát.

Mi a különbség a szülésznő és a mesebeli boszorkány között?

Nem sok, mindkettő baba, csak az egyik vasorról

Mi a különbség a küklopsz és az emberek között?

Szem a főr.

Mi az, ami mindig az ember előtt jár?

Az orra.

Mi az, amit ember, asszony egyszerre csinál?

Öregszik.

Melyik állat tart ki leghívebben az ember mellett?

A tetű.

Miért vetik a szénát a ló elé?

Mert hátul nincs szája.

Mit csinál a fehér ló a holdvilágon?

Arnyéket.

Mit csinál a tyúk, amikor egyik lábát a levegőben tartja?

Fél lábon áll.

Miért úsznak a récék a vízen?

Mert nem ér le fenékgig a lábuk.

Melyik részét kár megenni a kenyérnek?

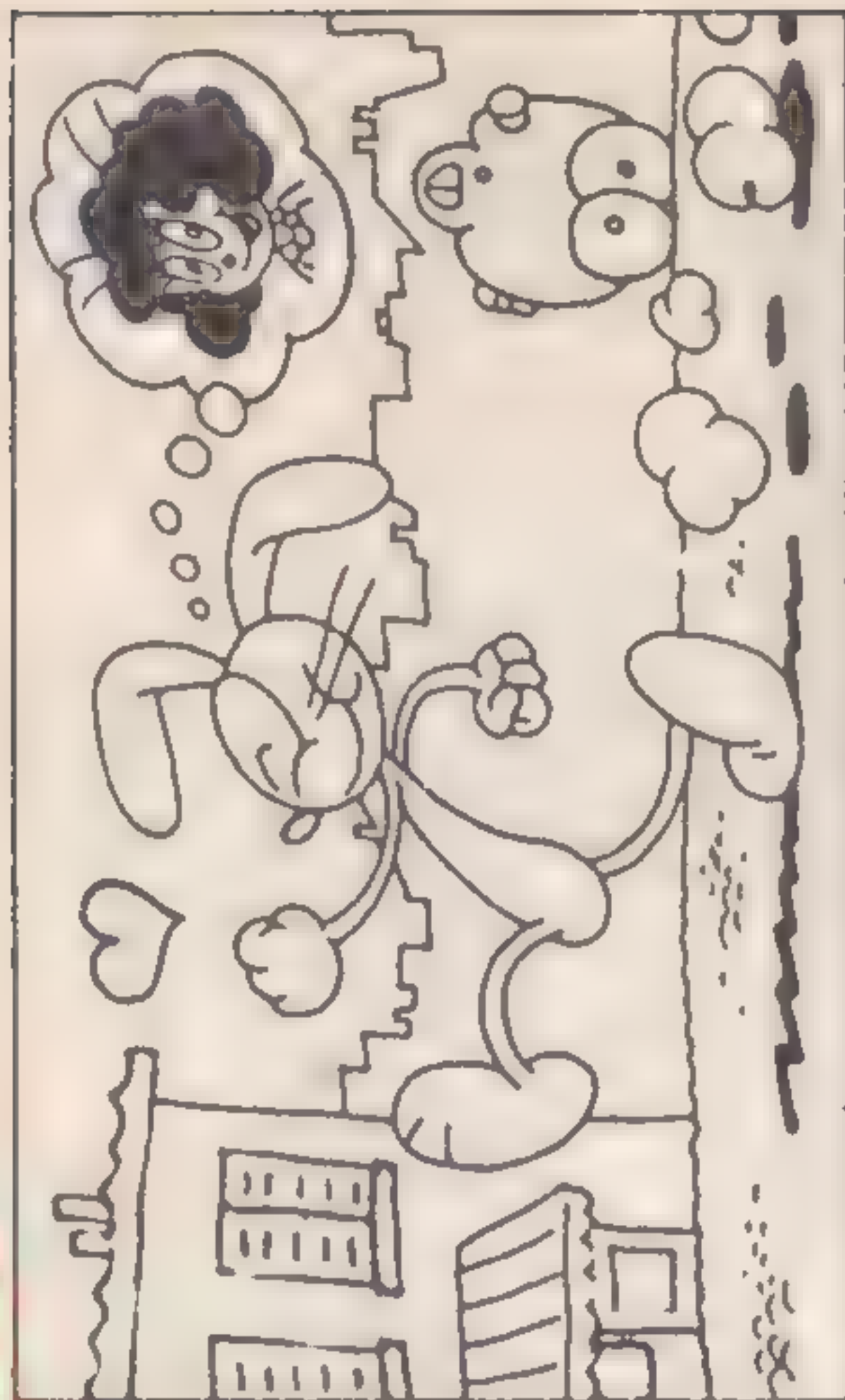
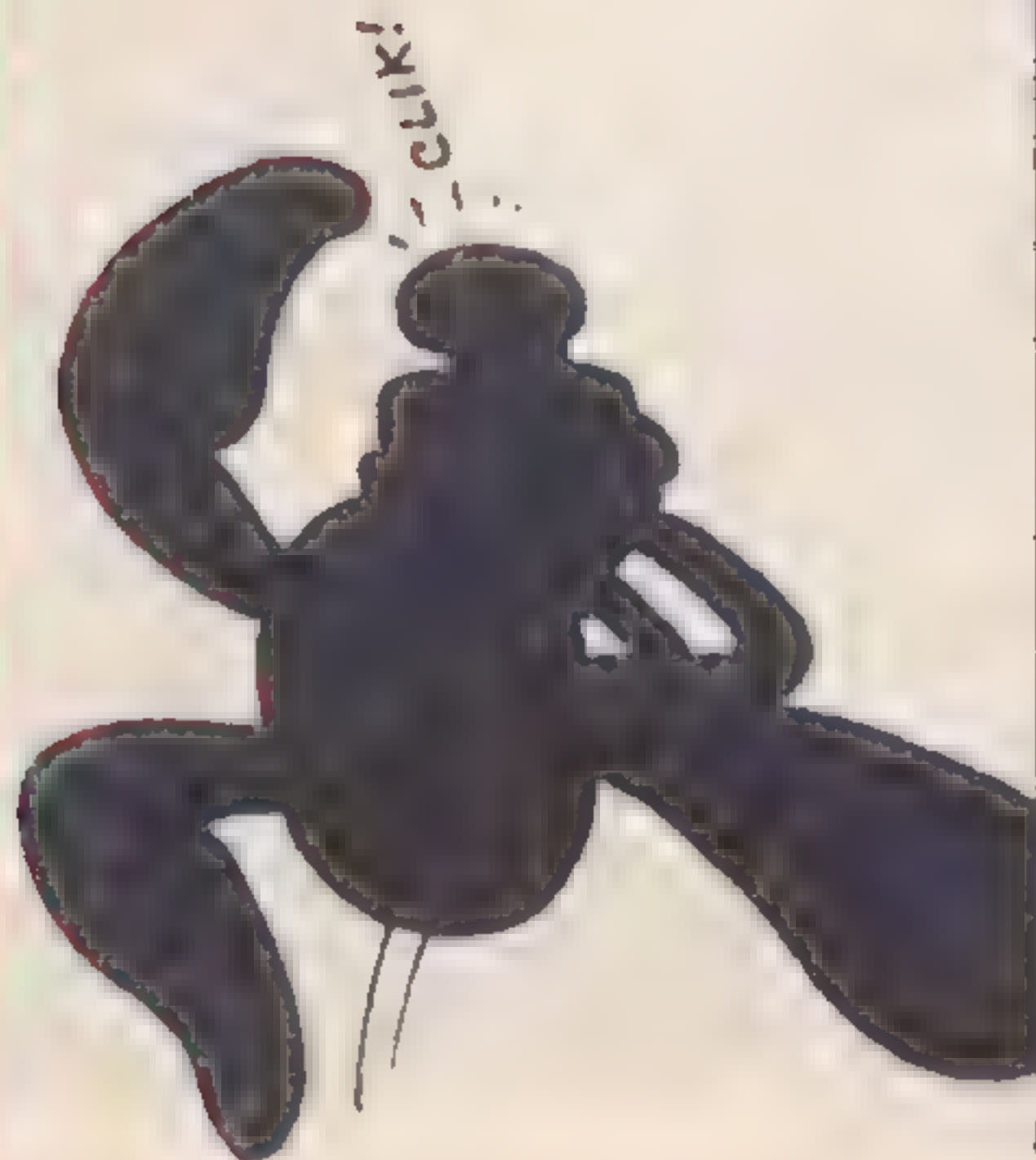
A lyukait.

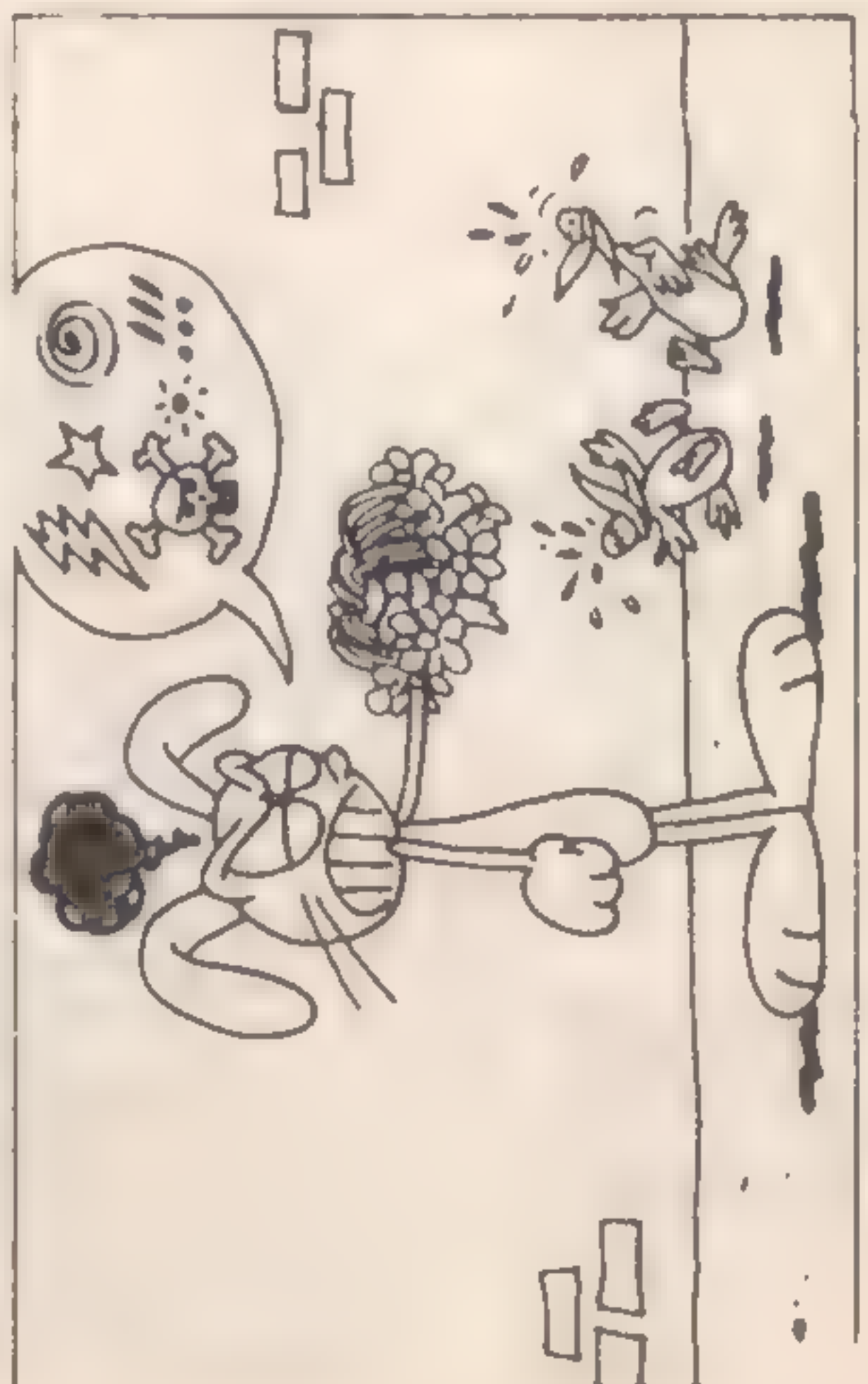
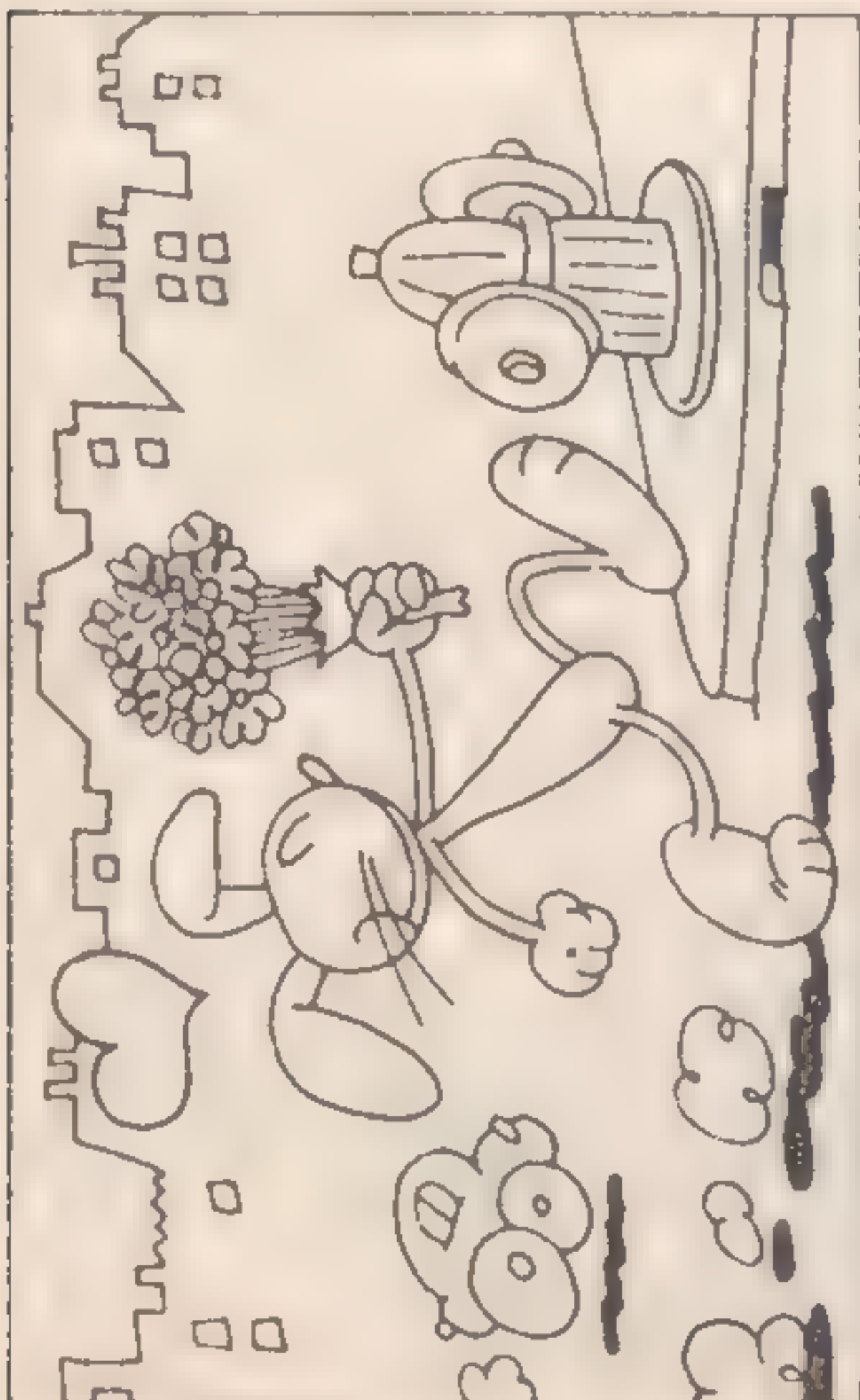
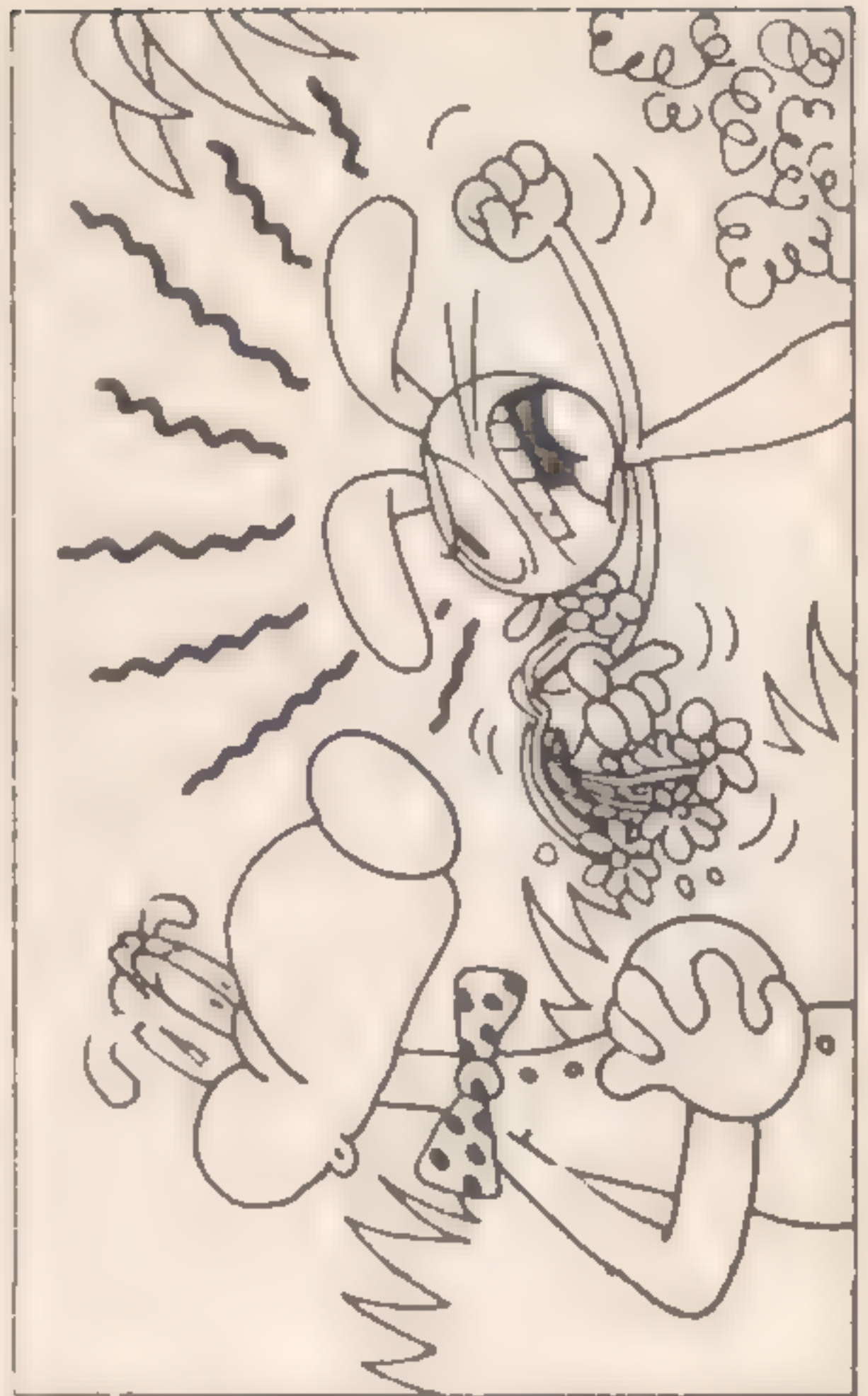
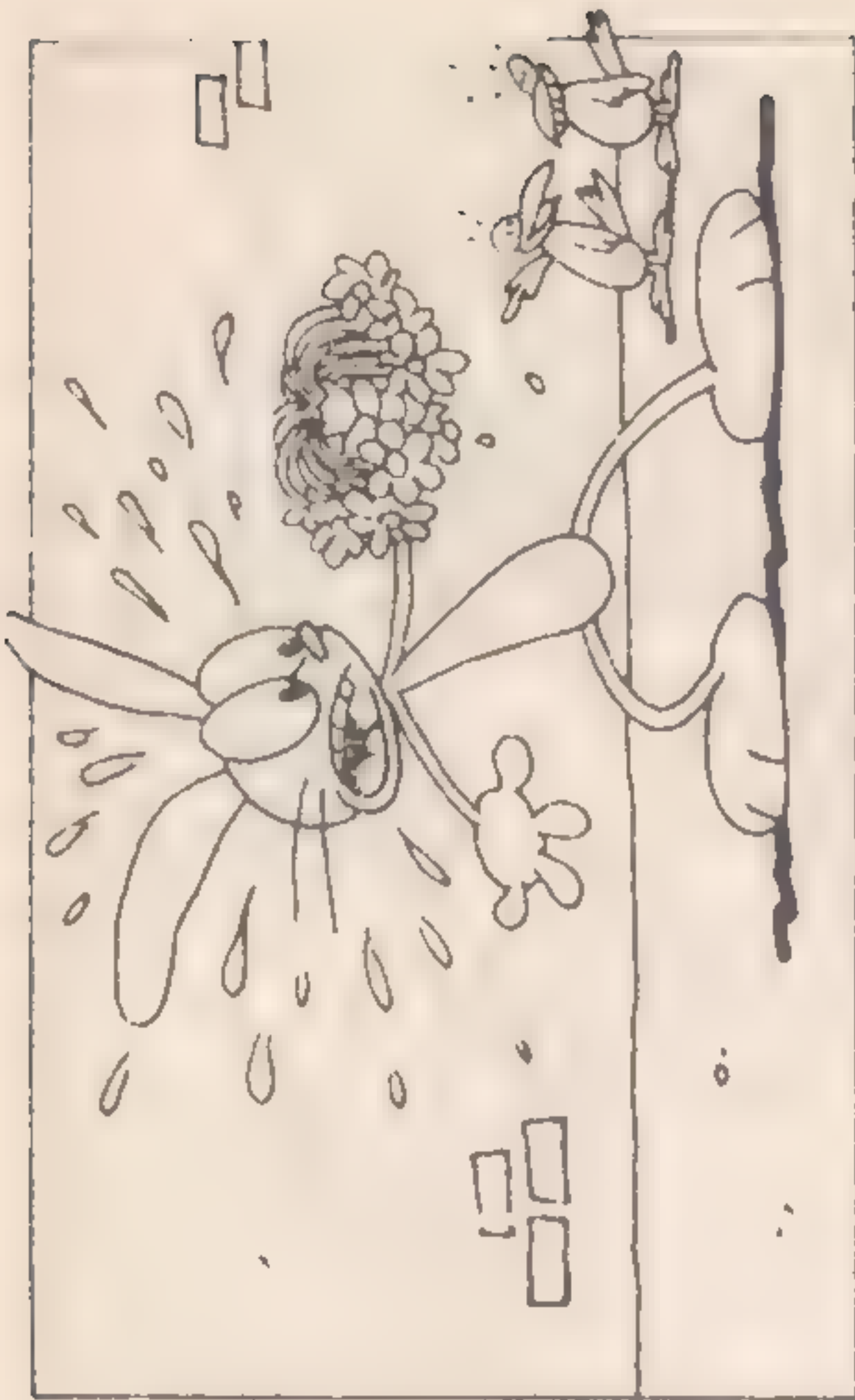
Milyen mély a tenger ott, ahol a legmélyebb?

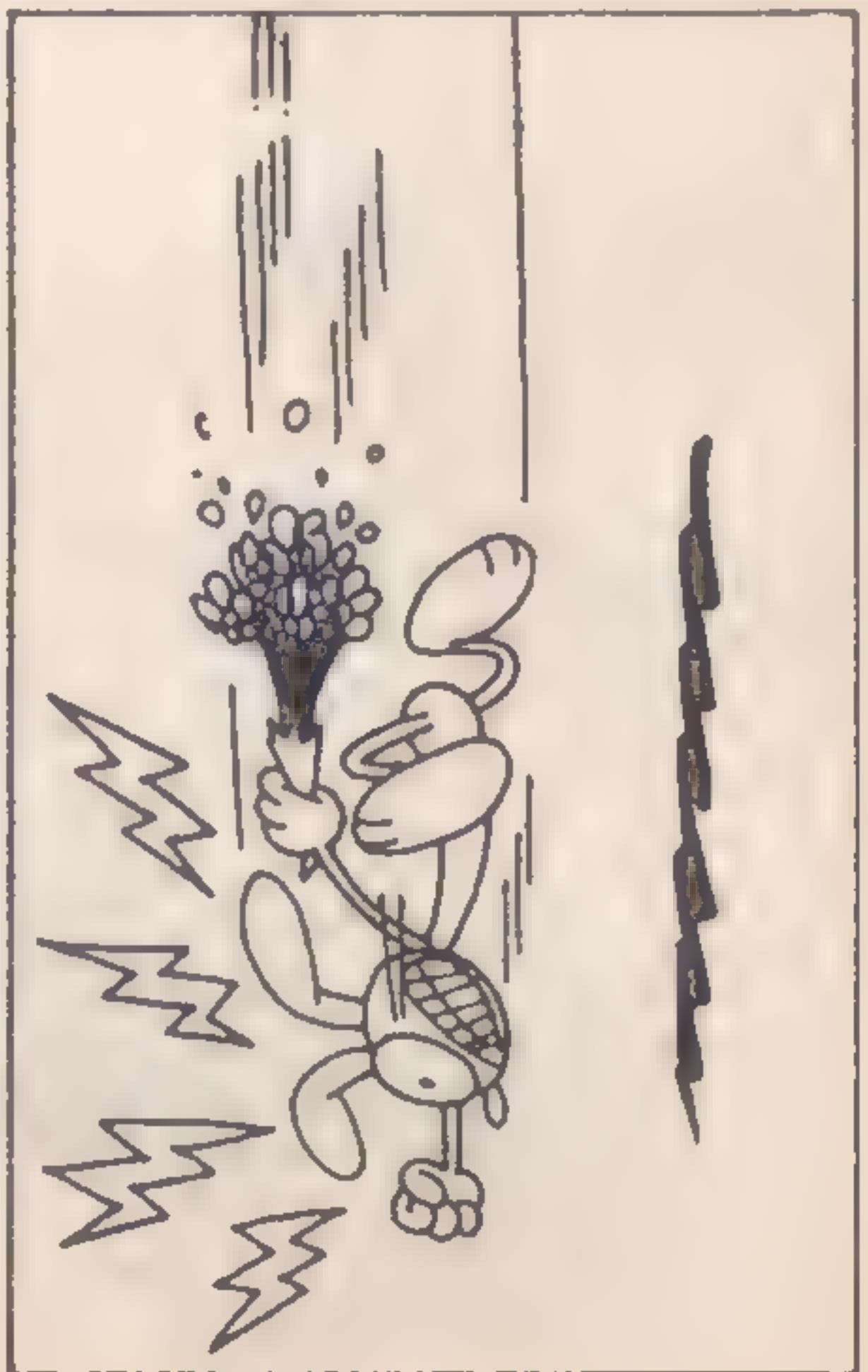
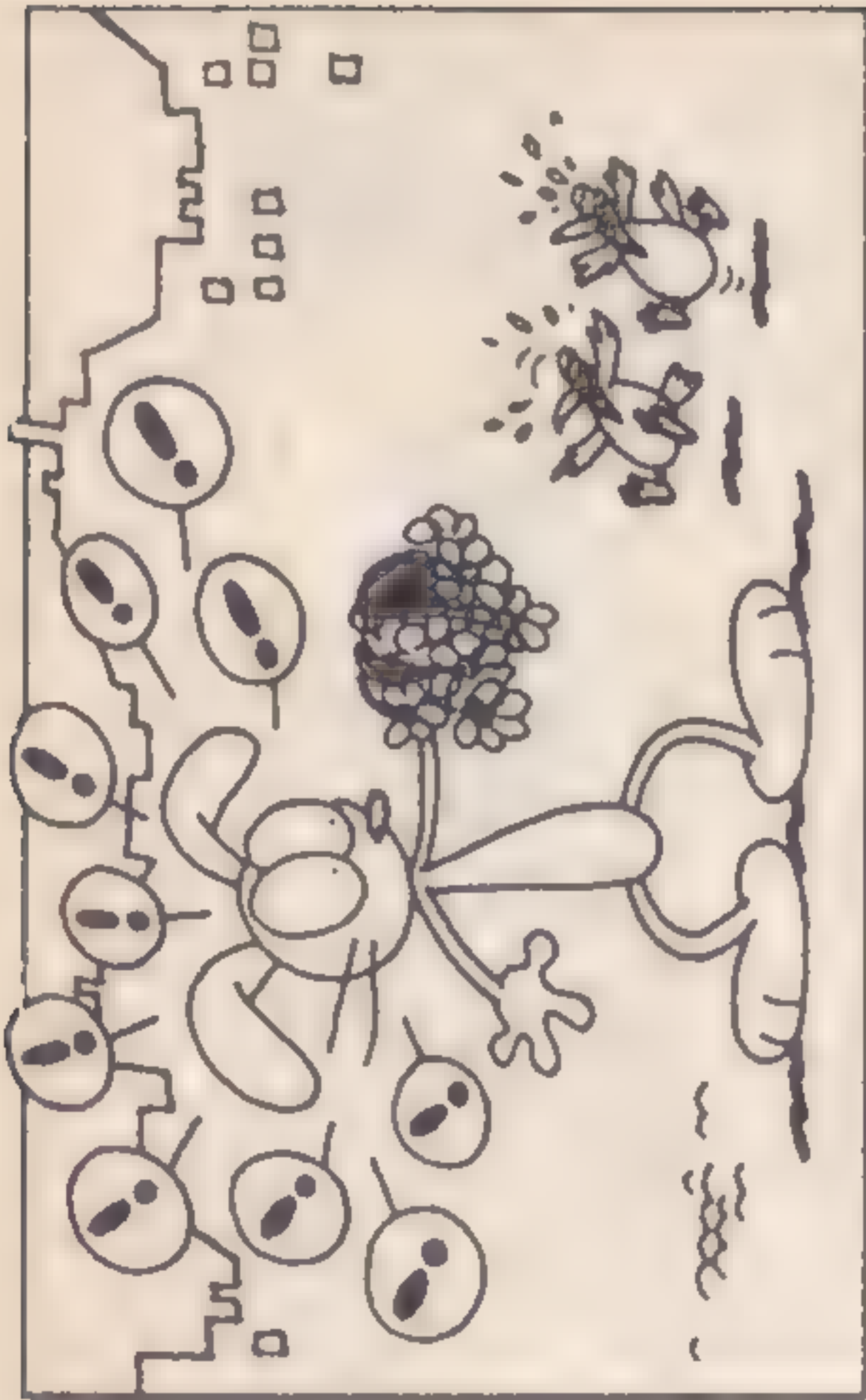
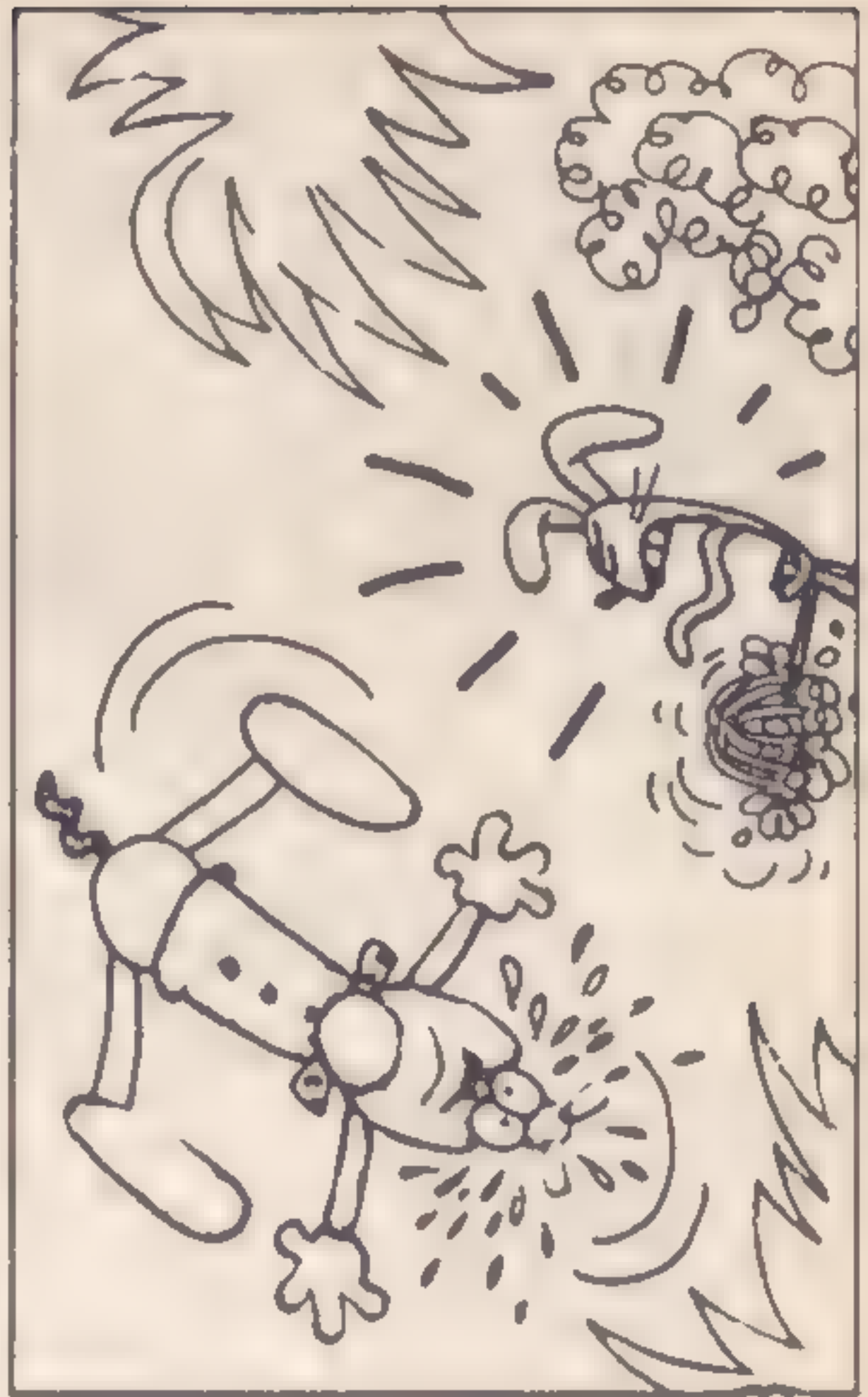
Kőhajításnyi.

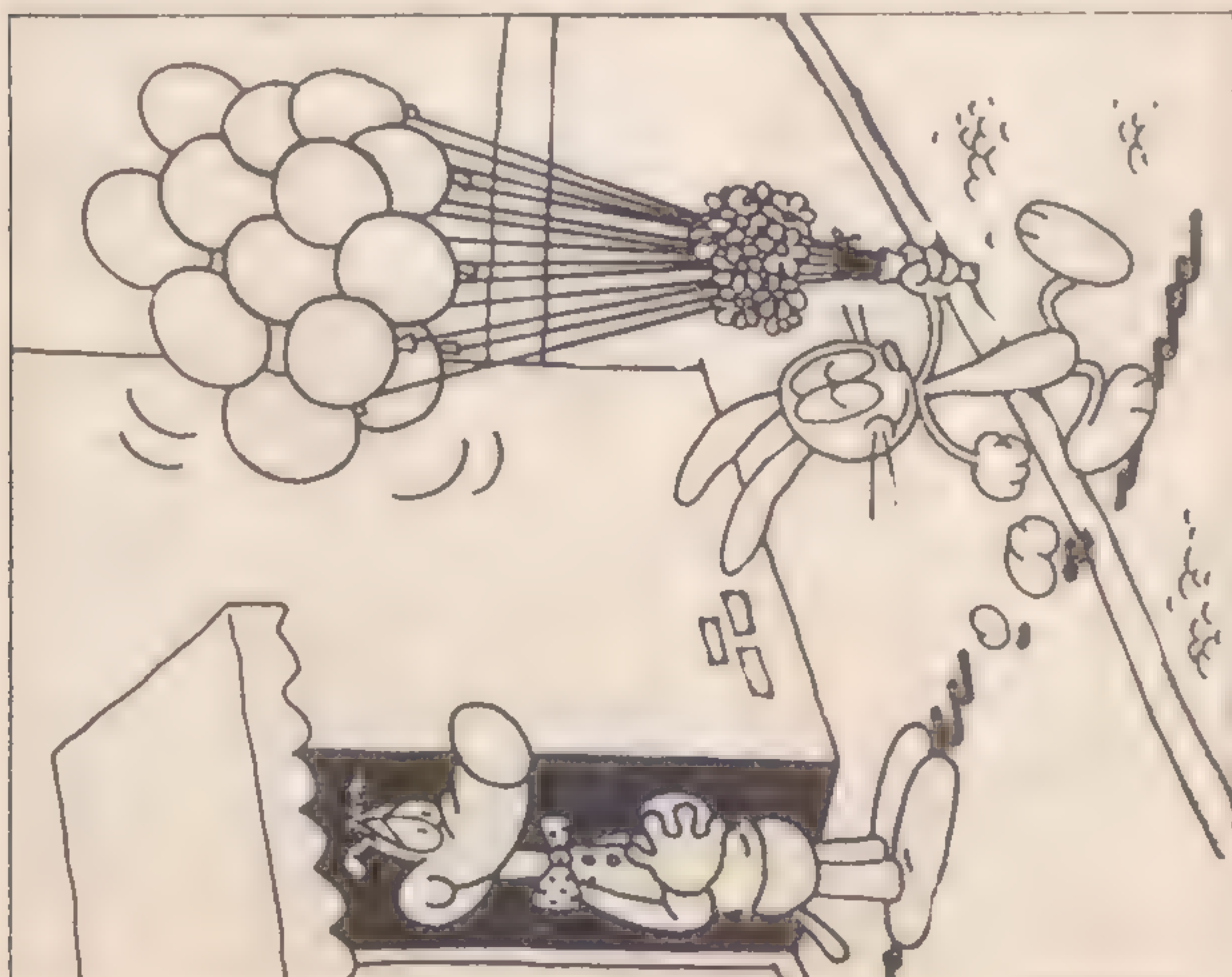
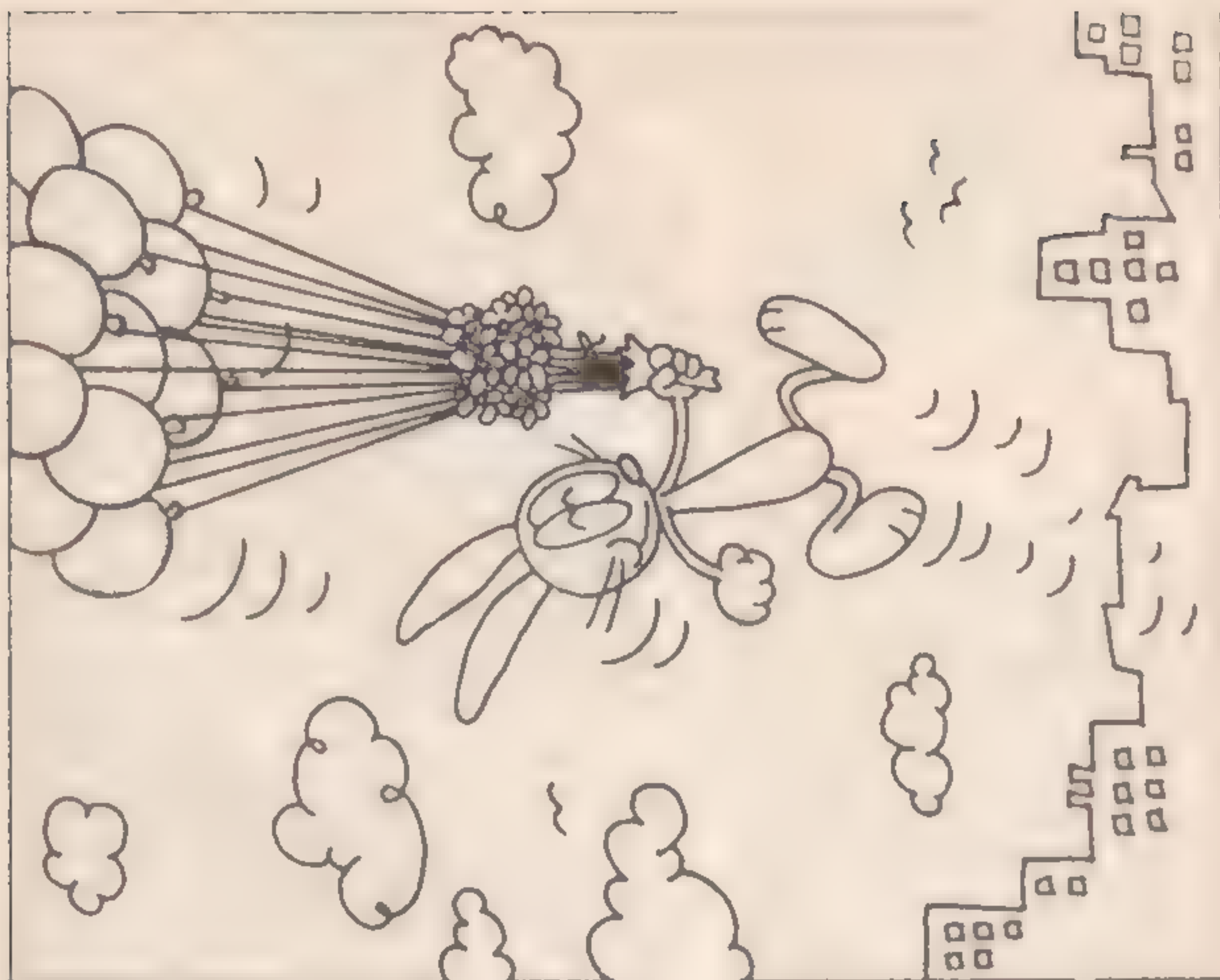
TELEKI

Meglestelek, megismertelek, megkedveltelek, megszerettelek, befizettelek, elvettelek, elültettelek, elvetettelek, megműveltelek, elegyengettelek, metszettelek, leszüreteltelek. Elkedvetlenítettelek, elkeserítettelek, hirdettelek, elkergettelek, elárvereztettelek, elfelejtettelek...









NEM AKAROK TÖBBÉ HÚSVÉTI NYÚL LENNI...!

Magamról

...csak annyit, hogy lelkiismeretes nyúl vagyok. Ez a jellemvonásom már kora pecsenyének való koromban feltűnt. Rókát vagy farkast sohasem űztem, vadászra rá nem lőttem vásott kölyök módjára. Répát és káposztát is csak akkor lop-
tam a veteményes kertekből, ha éhes voltam, továbbá szombaton és vasárnap, valamint a hét többi napján.

Ah, rózsaszínű ifjúság!... Tekintetem azóta acélosan piros lett, és minden dicsekvés nélkül elmondhatom, hogy a természetem sem megvetendő célpont immár. Lelkiismeretességem azonban a régi. Tekintve, hogy az idén először voltam húsvéti nyúl, elhatároztam, hogy szakítok a régi, tudománytalan módszerekkel, és csak előzetes felmérések után hordom szét az ajándékaimat. Elsőként

Pintyő Pöntyikének

tettem fel a kérdést: minek örülnél a legjobban?

— Én már semminek! — lehetne alig hallhatóan, és ábrándos tekintetét a semmibe fúrta. — Édesség, játékok... csupa durva, goromba dolog. Az érdes lelkűek, az életet teliszájjal habzsoló közönséges fráterek öröme. A locsolkodás otromba szokása meg egyenesen az idegeimre megy. Persze, akinek a lelke finom, mint egy üvegből készült brüsszeli csipke, az ne várjon semmi jót az élettől... Talán egy vattával bélelt hatalmas dobozt szeretnék, amely a szélről is óv, és ahová el tudnék rejtőzni a bárdolatlan világ előtt...

Göz Jánosnak

is feltettem a kérdést: minek örülnél a legjobban?

— Én már semminek! — vont vállat unottan. — A múlt héten kaptam egy toronyórát láncsal, úgyhogy most már mindenem megvan. De ha mégis... talán egy óceánjárót szeretnék csokoládéból... és a matrózok mogyorós fagyiból legyenek és persze, az egész felhúzható legyen, és változtassa a színét, és...

Laza Eduárdnak

már kissé idegesen tettem fel a kérdést: minek örülnél a legjobban?

— Én már semminek! — rikkantotta. — Kék az ég, zöld a fű, a madarak ordítóznak... és Átmeneti Vince bevett a csapatba! Mi kell még...?! Hááát... talán csak annyi, hogy verjük laposra a nagyszájú Perzekútiékat, ahányszor csak játszunk velük. Igen, ez határozottan emelné a hangulatomat...!

Opál Amálnak

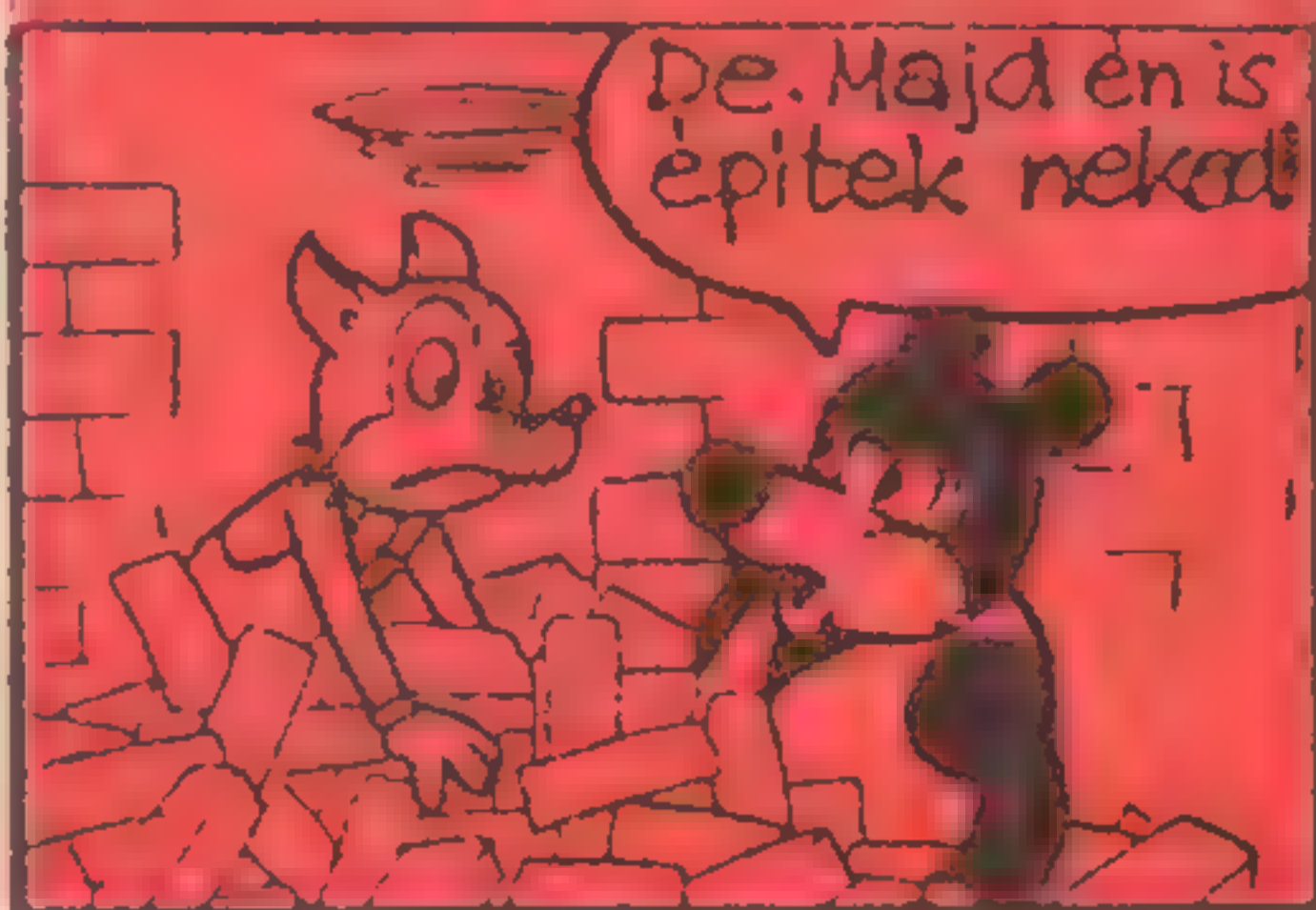
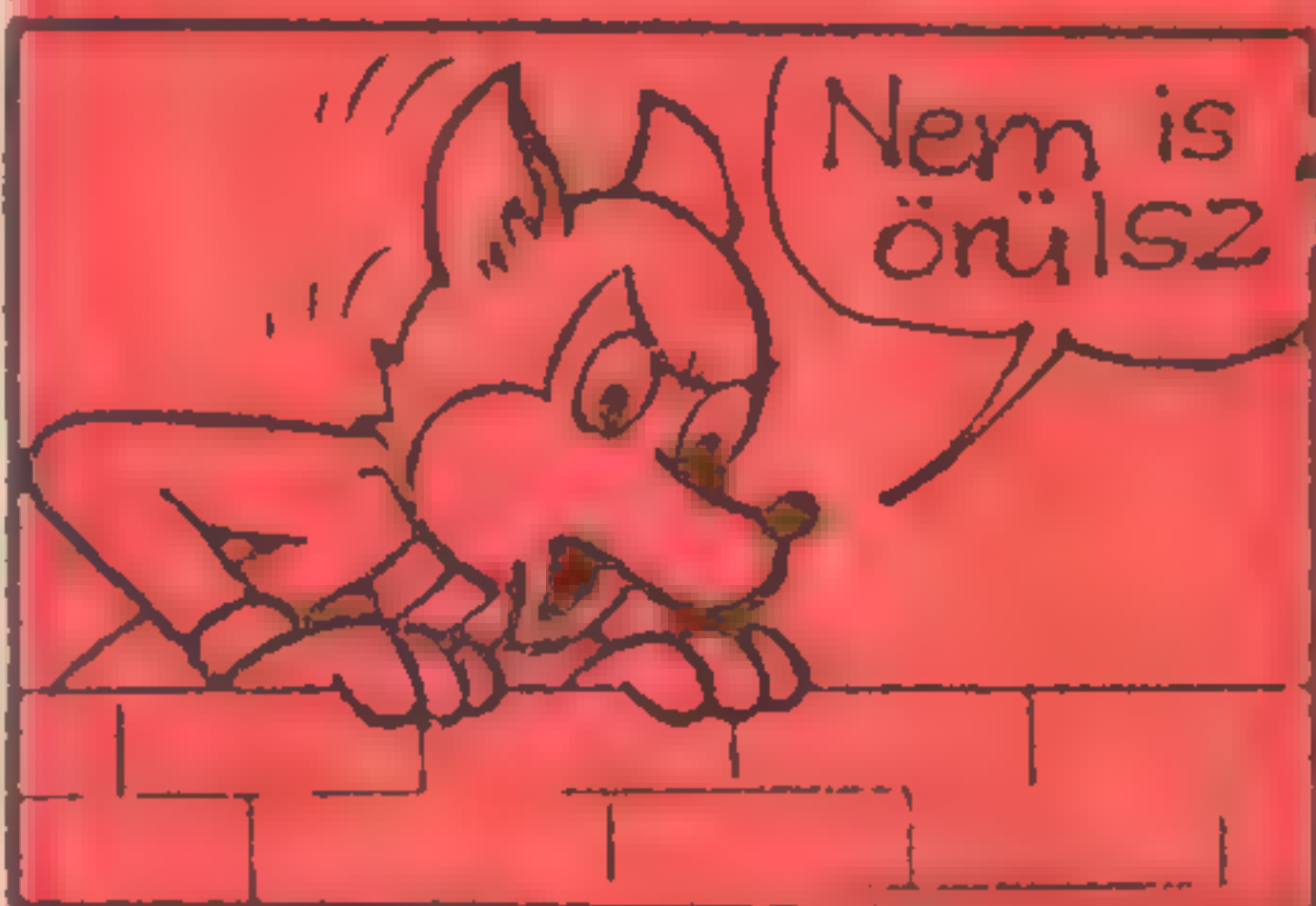
már enyhén rángatózó arccal tettem fel a kérdést: minek örülnél a legjobban?

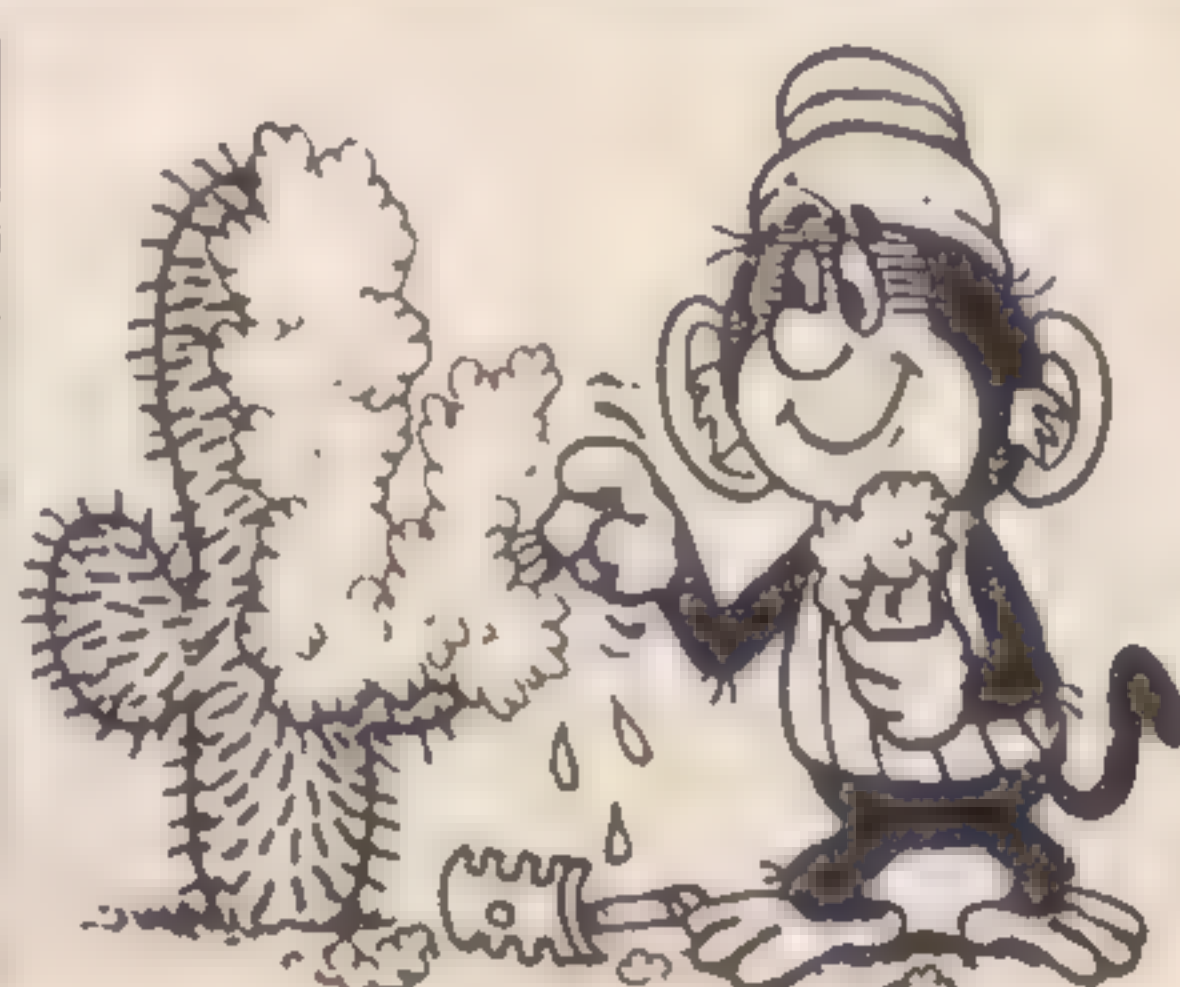
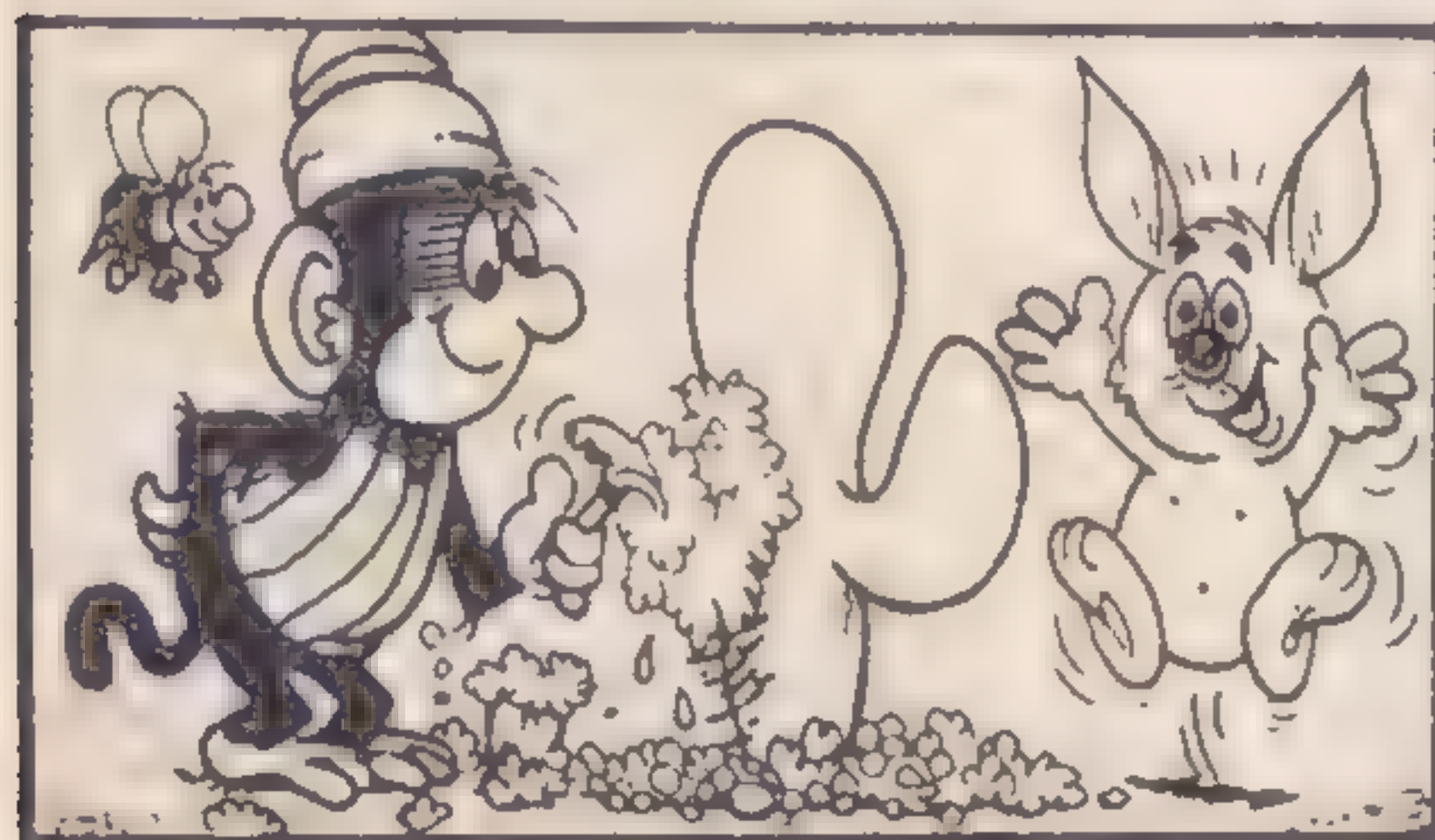
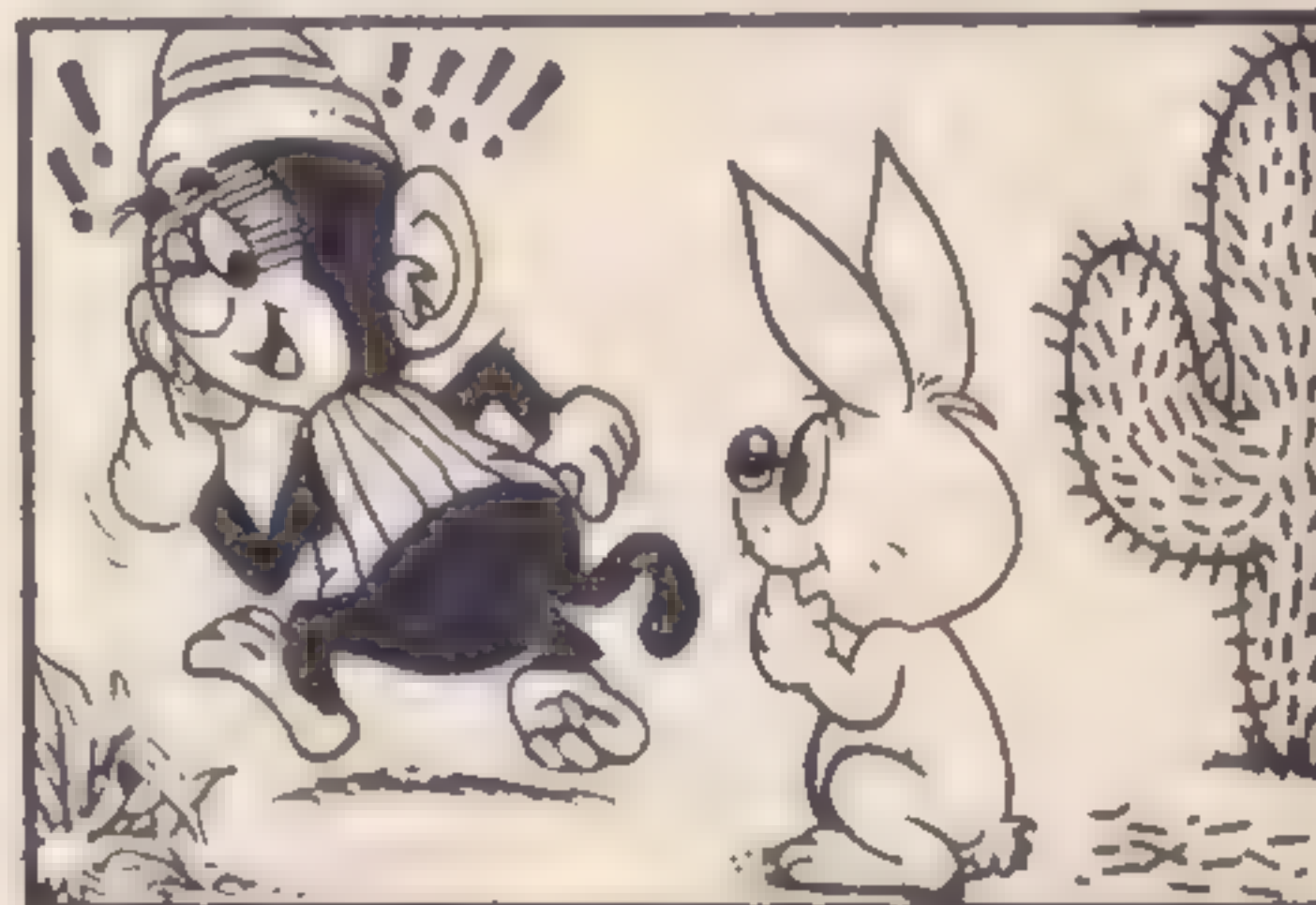
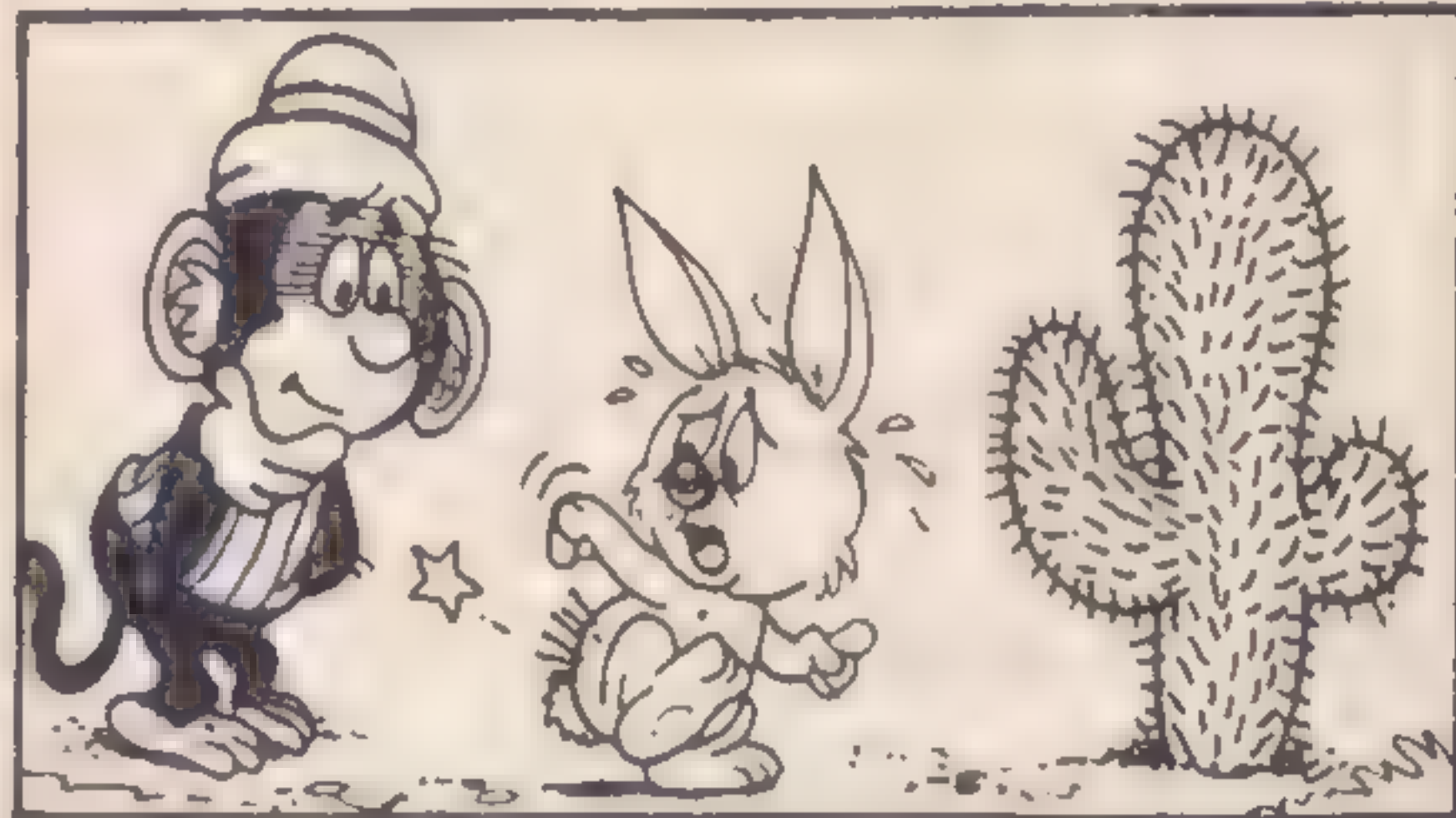
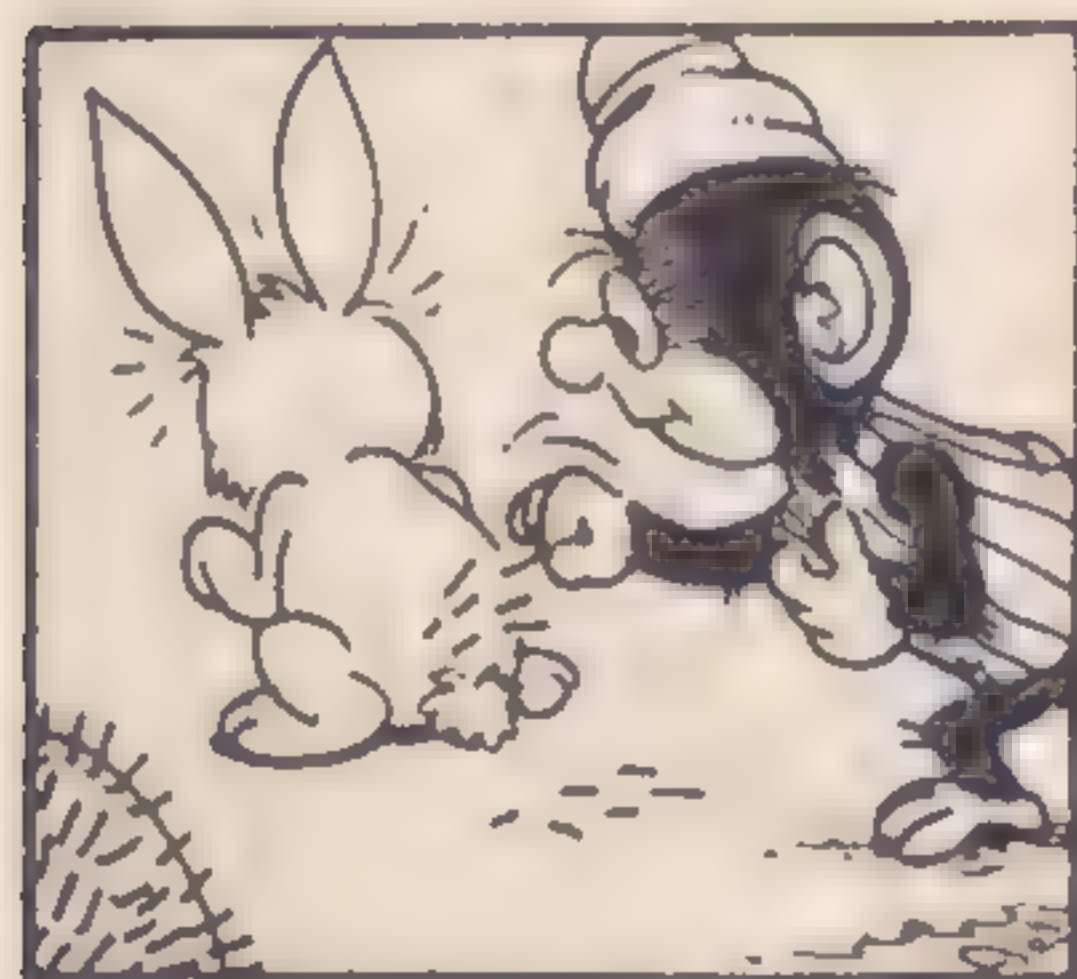
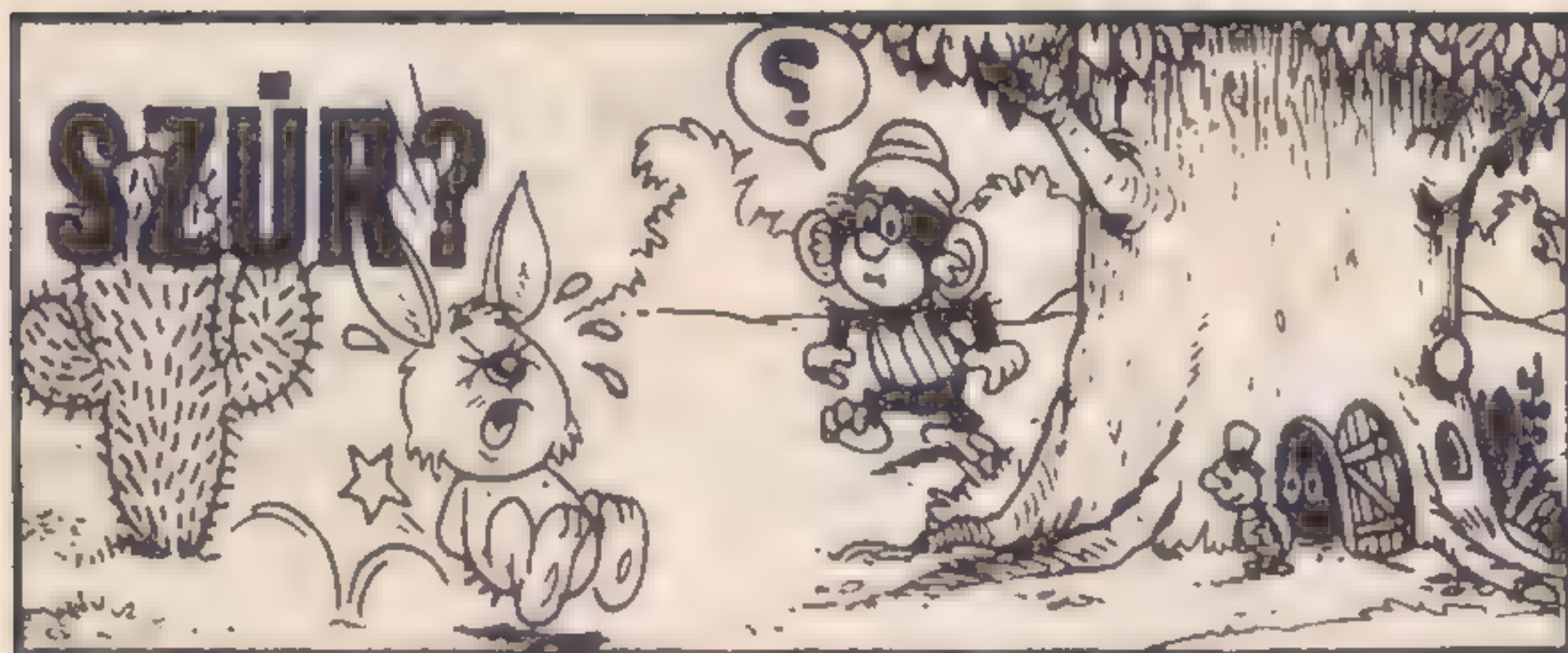
— Én már semminek! — szavalta tompán. Mától úgy élek tovább, mint egy gép. a világ és az emberek hiú törekvései nem érdekelnek. Dunkel Frigyes nem akar megloccsolni. Az én számomra csak az volna ajándék, ha ez a minősíthetetlen alak mégiscsak eljönne, én meg ráuszítanám a kutyát, a macskát, a papagájt, az ékszer teknőst...

Elbotorkált, de átkai — lágy zsongás formájában — még sokáig hallhatóak voltak.

A felmerült kívánságok közönséges vadnyúllá tettek. Kérem, hogy a fentiek figyelembevételével lemondásomat elfogadni szíveskedjenek!

FALAJÁNDÉK





KÖZ-HELY-CSERE

Vegyél néhány közhelyet! Keverd össze mellékmondadataikat, s előfordul, hogy fogyasztható állítást kapsz. Olyat, amiből még közhely is lehet.

**A felhasznált alapanyag:
Kerül, amibe kerül, csak
olcsó legyen.**

**Ha rám hallgatsz, azt csinálsz,
amit akarsz.**

*Ha nem volna, fel kéne
találni.*

Semmi baja, csak a torka véres.

Andersen meghalt, mese
nincs.

**Az öregség nem szégyen,
hanem állapot.**

Úgy még sosem volt, hogy
valahogy ne lett volna.

Valami van, de nem az igazi.
Úgy szép az élet, ha zajlik.

Szegények vagyunk, de jól élünk.

Ha jobban megnézzük: semmi sem lehetetlen.

Nálam szép lehetsz, de okos
nem.

*Ha a hülyeség fájna, egész
nap ordítana.*

Tudnám sajnálni, ha lenne
rá időm.

Ha nagy leszek, meghálálom.
Az eredmény:

Kerül, amibe kerül, de nem
az igazi.

Szegények vagyunk, mese
nincs.

Andersen meghalt, de jól élünk.

*Ha nem volna, egész nap
ordítana.*

Ha rám hallgatsz, szép
lehetsz, de okos nem.

*Tudnám sajnálni, csak a
torka véres.*

Az öregség nem szégyen,
de nem az igazi.

Valami van, ha jobban
megnézzük.

*Ha jobban megnézzük, azt
csinálsz, amit akarsz.*

*Ha rám hallgatsz, semmi
sem lehetetlen.*

Kerül, amibe kerül,
meghálálom.

Ha nagy leszek, semmi sem lehetetlen.

Végül, de nem utolsósorban,
ez van, ezt tudjuk nyújtani.

TUDÁSSZOMJ



— Úgy hallottam, hogy a gyerekeket a gólya hozza. Most már csak arra lennék kíváncsi, hogy ki hozza a kis gólyákat?

MACSKA- KALAND

Kerekes úr nagyon fáradtan érkezett haza. A ruhája sáros, piszkos és szakadozott volt. Meglátta a szomszédja és ijedten érdeklődött, hogy mi történhetett vele:

— Jobb nem beszélni róla!
— sóhajtott Kerekes. — A feleségem jószívűségének vagyok az áldozata. Nem akarta, hogy szegény öreg macskánk otthon pusztuljon el. Megkért hát, hogy vigyem el valahová messzire és hagyjam sorsára. Mit tehettem, elvittem az erdőbe és jó fél napig barangoltam vele, erre is, arra is. A végén anyyira elkeveredtem, hogy azt sem tudtam, merre járok. Kénytelen voltam elengedni a macskát, ő aztán árkon-bokron át futva hazavezetett. Ha nincs velem a macska, sohasem kerültem volna haza!

A SÜNDISZNÓ ELINDULT a mókushoz, kölcsönkérni annak létráját. Az erdőben sünike morfondírozni kezdett:

— Hátha nem szívesen adja kölcsön a létrát, hátha mérges lesz? Na mindegy, megyek tovább!

És mendegélt az erdőben. Ismét megállt és filozofált:

— Hátha pénzt kér érte, pedig én jöttem érte! Nem jár pénz érte! Na mindegy, megyek tovább.

És mendegélt az erdőben. Haragja nőttön nőtt, míg végre a mókushoz ért, majd ezt mondta:

— Tudod mit, gebedj meg a vacak létráddal együtt! Kell a kutyának!

FELISMERÉS



— Aha! Így már egészen más. Innen nézve valóban élvezet egy lovasszánon utazni...!

HIÁNYÉRZET



Mégiscsak disznóság, hogy az összes csapból tej folyik. Legalább az egyikből jönné egy kis kakaó, vagy limonádé...!



— Nem értem! Akárhányszor átjövök játszani, ez a fickó soha nincs itthon...!

A RISKÁNAK NEM JUT ALOM

Ez a kutyus azért kis eb,
mert a dognál sokkal
kisebb...

Pacsit vele Manyika ráz,
de csak, ha nyakán a póráz!

Rémes rimeket faragok:
Kik kopaszok, azok tarok?
Kedvenc játékuk a tarokk?
Művészetük tán a barokk?

A Riskának nem jut alom,
pedig hát az nem jutalom!
Csakis akkor ad ő tejet,
ha alomra hajthat fejet...

Sivatagi nagy karaván,
amit szállít, nem paraván:
ha száz szű is kapar a fán,
csak van haszon a parafán!

FORDULAT



— Egy kísérlet a tied, egy az enyém!

DÖBBENET



— És hol a vadkacsa?

Ez itt fenn amolyan csalicim. Nem sok köze van az alábbiakhoz. Hacsak az nem, hogy az UHU is madár.

A denevérek amolyan kimaradozó, éjszakai életet élő társaság, a radart sokkal hamarabb „feltalálták”, mint az ember. A hazasulandó denevér így szól: nekem az a kis pisze tetszik. Mivel van HEGYESORRÚ DENEVÉR, SIMAORRÚ DENEVÉR és — PISZEORRÚ DENEVÉR!

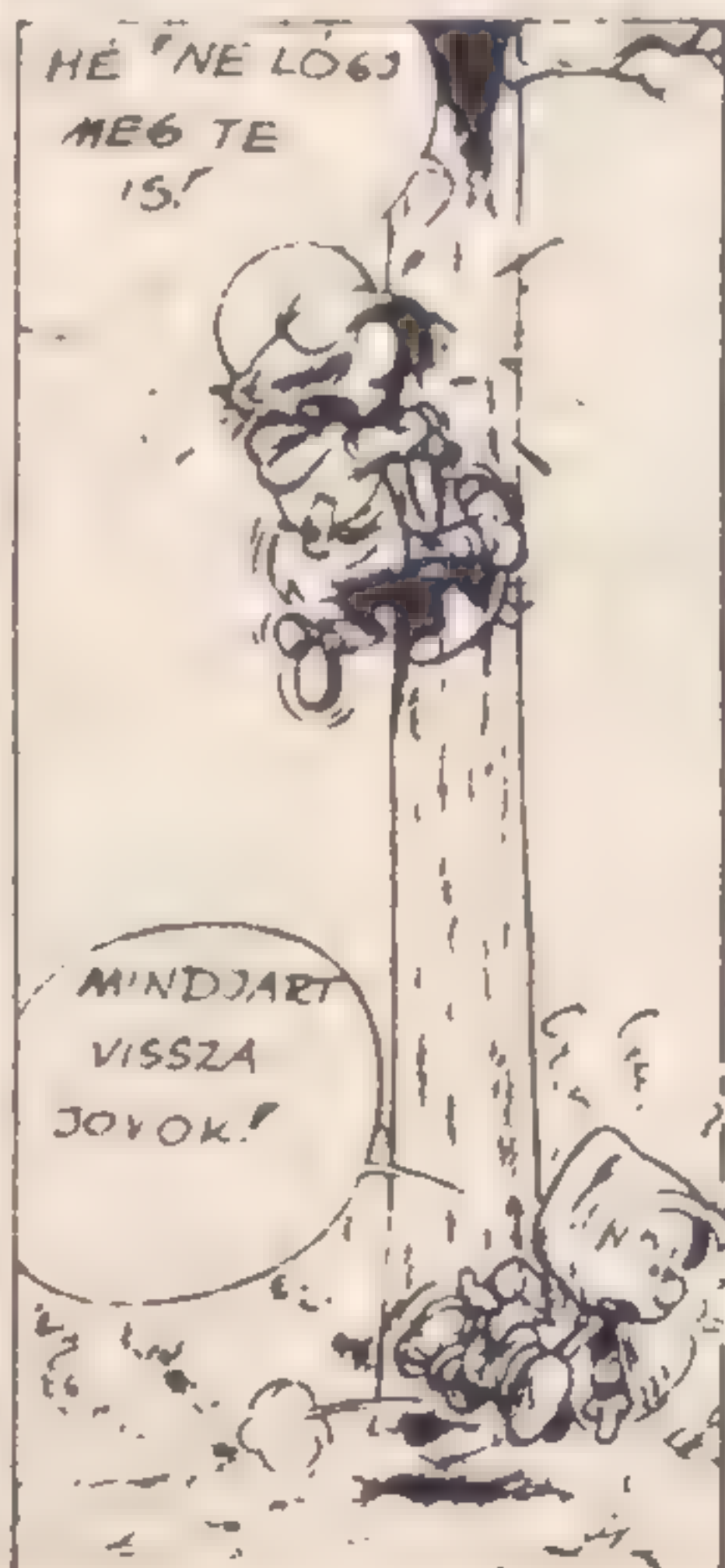
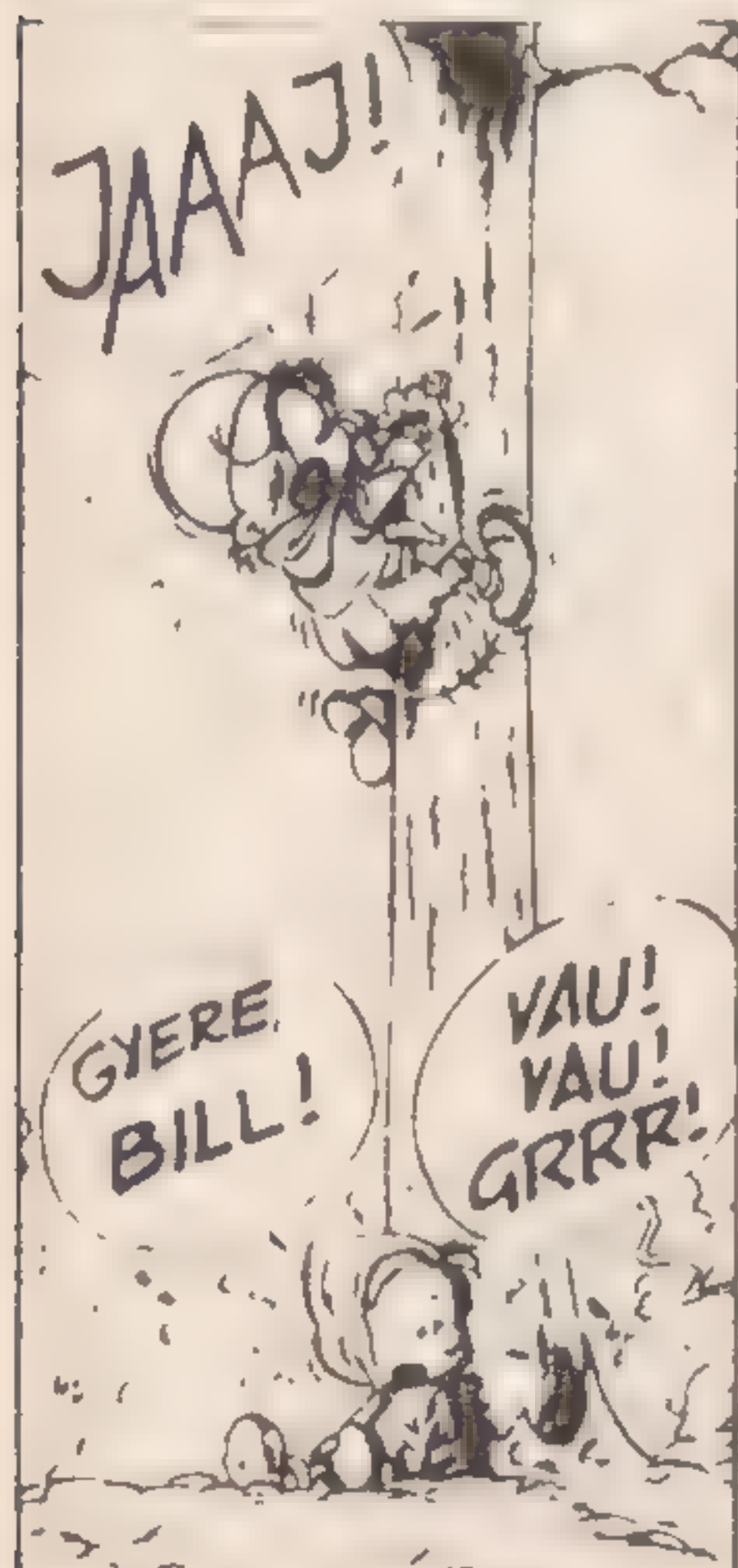
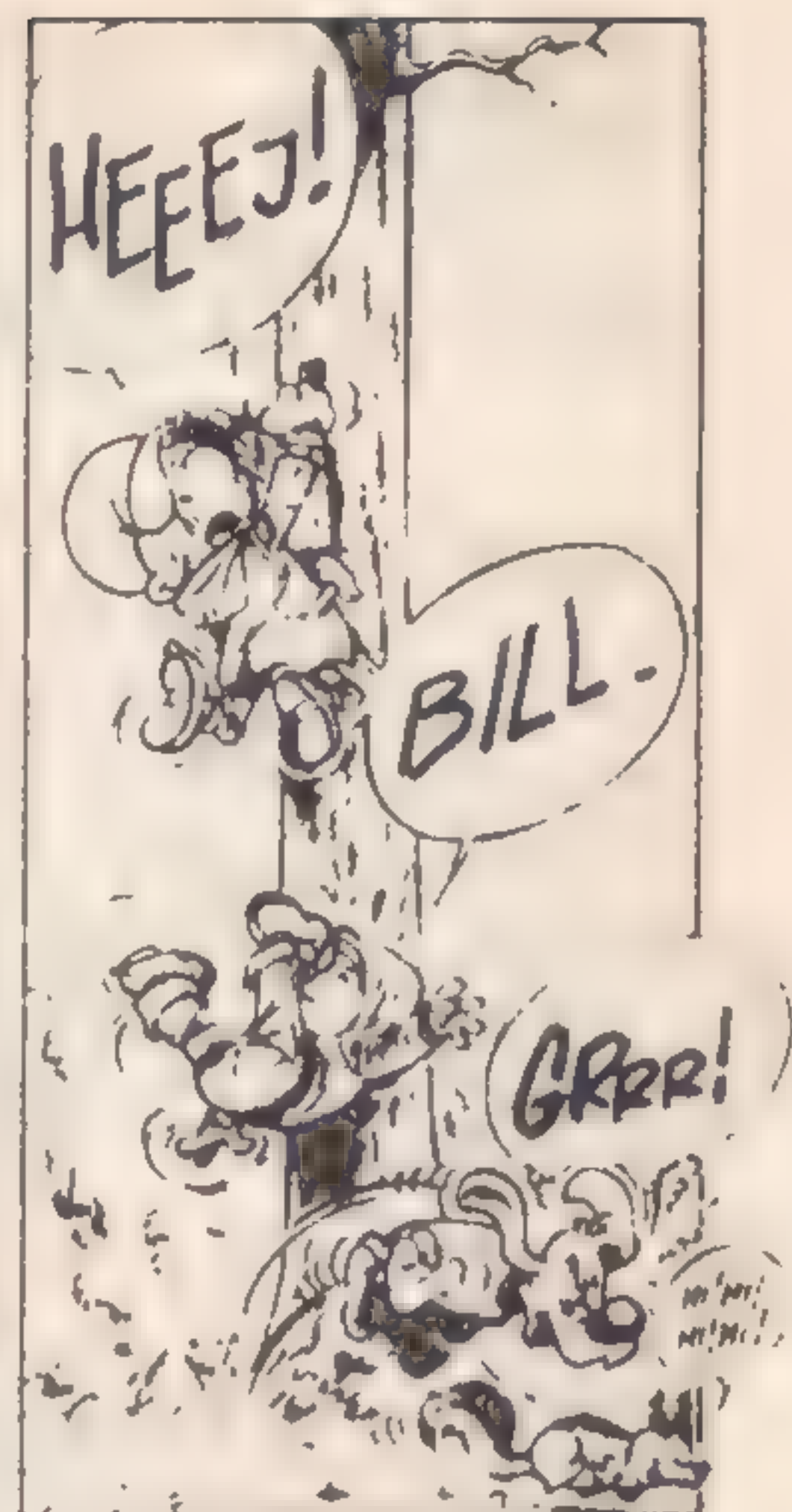
Vagy képzeljétek egy huszár ezredet. Kiáll az ezredes az ezred elé és vezényel: lóra! Utána megrökönyödve látja, hogy az egyik pejkon idegen ezredbeli feszít délcegen... egy HUSZARMAJOM!

A cetek között van KACSACET. Ez a kecses kis kacsuli alig 8—9 méteres és a csőre is — csekélység —, úgy 50—60 centis. Azt nem tudtam kinyomozni, hogy a víz alatt hápog-e vagy olyankor, amikor kidúgja a csőrét a vízből, de hát azt sem tudom, hogy a HOSSZUSZARNYÚ BÁLNA repül-e vagy a SZERVÁL tud-e teniszezni.

Régebben divatban volt egy szólás: felvette a nyúlcipőt. Már-mint az a srác, akinél időszerűvé vált az iszkiri. De hogy HÓCI-POSNYÜL is létezik! És létezik... A rókák között meg van SZENES- és KORMOSRÓKA. Ezek talán a tuzelőfelelősök. (Ha ezt szegény Vuk tudta volna...)

Na, és a PÖDRÖTTSZARVÚ ANTILOP ugyan mikor pödri? Si-hederkorában már vagy csak amikor sercinteni tud? És a HÁROMÖVŰ MATAKÓ hány bajnokságot nyerhetett a tatamin? Igaz, létezik KILENCÖVŰ TATU is, de ő már biztosan nyugdíjas profi. Superprofi.

Vagy itt van a PÁNCÉLOS EGÉR. Biztos a lovagkorból maradt vissza. Nem úgy az ÜSTÖKÖS PÁVIÁN, „aki” már modern állat lehet. Csak egy bibi van nála, hogy a leírások szerint parányi csonkfarka van szegénynek, ellentétben a névadójával, amely jól megtermett farkat lobogtat. És van hálót szőni nem tudó PÓKMAJOM és van FEKETE SÁTÁNMAJOM. „kinek” cimborája az ÖRDÖGMAJOM. Ezekről biztos tudom, hogy nem a pokolban élnek. És van CUKORMÓKUS (hát nem cuki?) és TEXASI SZAMÁRNYÜL, PATKÓS DENEVÉR, REPÜLŐ ÓRIÁS ERSZÉNYES MÓKUS és RECÉS ZSIRÁF... És még sok más.



NEM LEHET MINDENKI KAKUKK

Azt mondják, hogy a legilemtudóbb madár a kakukk, mert az mindenkor megmondja a nevét. Jó volna, ha mindegyik madár ilyen lenne? Akkor így festene az erdei-mezei madárhangverseny:

- Gyur-gyaaa-lag!
- Örvös légyka-póóó!
- Barázda-billege-tőőő!
- Töviszúró géé-bics!

Bizony, a vándormadarak bajban lennének: ahány országban megpihennek, annyi nyelven kellene megtanulni a nevüket. De lehetséges, hogy egy nagy madárkongresszuson megegyeznének, hogy mindennütt a tudományosan elfogadott latin nevüket mondanák. Például a nádirigó így mutatkozna be:

— *Acrocephalus arundinaceus*.



Vannak olyan madarak, amelyek emberi nyelvet utánoznak. Például a nyírfajd csuhukolása tipikusan kínai eredetű. Ő ugyanis ezt mondja:

— Csu-hui! Tcsohuij!

A szirti galamb nyilván Afrikában tanulta meg a kelet-szudáni tájnyelvet:

— Vangvangruku! Vangvangruku!

A kis lile minden valószínűség szerint a francia nyelvet tanulja, amikor így beszél:

— Dia, dee, diü?

Amikor ezt mondja, minden bizonnyal igét ragoz:

— Dü, dü, düll, dül, lüllüll, lüll.

A császármadár a baromfitenyésztő magyar háziasszony hangját utánozza:

— Si-pipipi-pipipipi!

A kacagó gerle pedig mindeneken csak nevet:

— Hi-hi-hi!

Hogyan randevúzik egy fürj-jérce és egy fürj-kakas?

Kakas: Pittypalatty! Bübivi?

Jérce: Pittypalatty! Bübivi?

Brübrübl

Kakas: Trüllilil trülil.

Jérce: Trül-rekk-rekk-rekk.

Kakas: Vá-vá-vá-vá.

Jérce: Pittypalatty!

Kakas: Pittypalatty!

S mindketten elrepülnek.

Ki gondolná, hogy a kedves kis parti fecske ilyen „lágy hangon” hívogatja randevúra párját?

— Dzsrrb!



Van olyan madár is — mint a napmadár, amely — sajnos —, beszédhibás. Így énekel:

— Di... di... di... dide-la, dideli. Vi... vi... vi... vi-rivi.



A kis fülemile idegen nyelvet tanul. Gyönyörű énekét olykor megszakítja, és azt mondja:

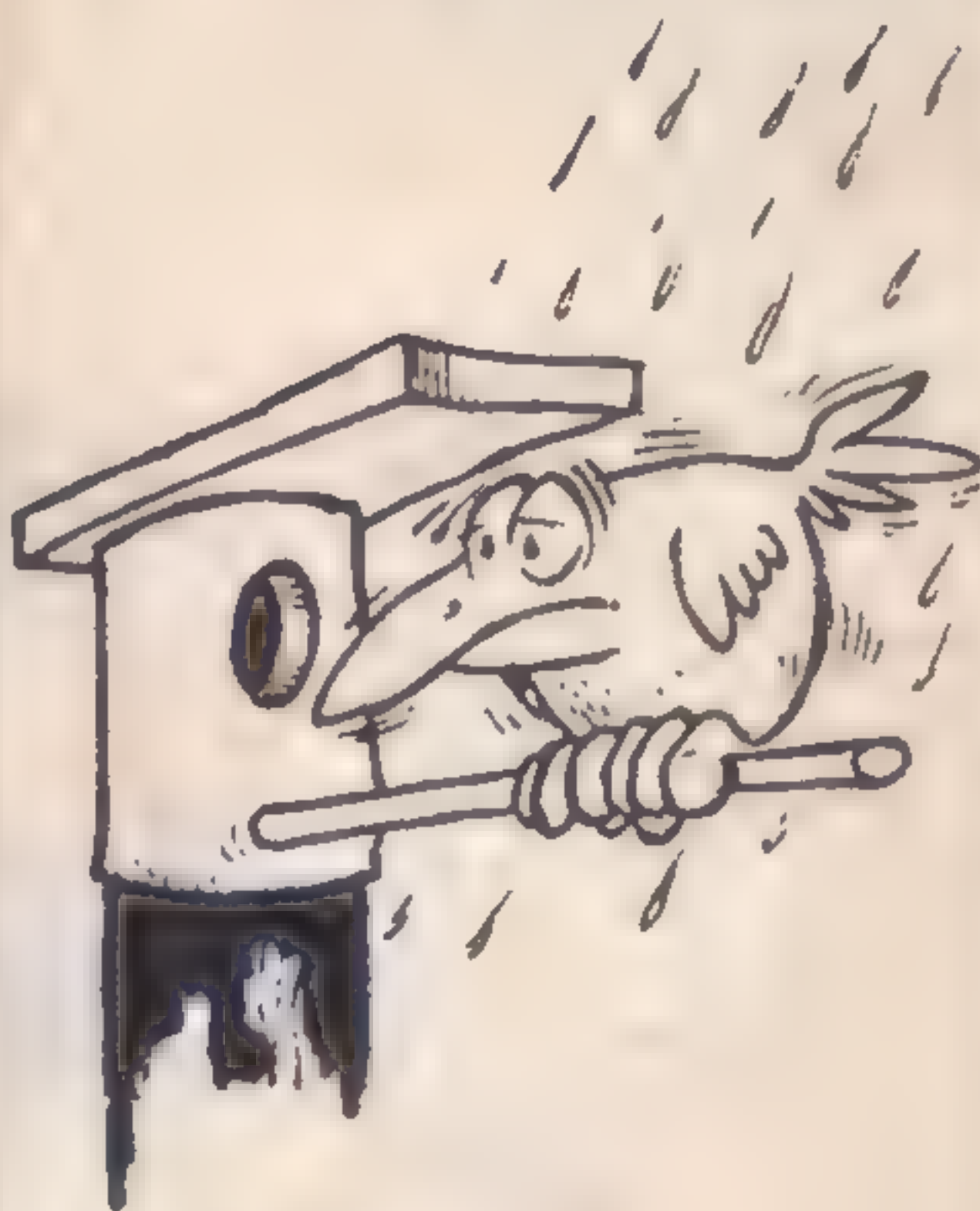
— Kárr! Kárr!

(„Lüke ez a fülemile — gondolja a varjú. — Azt nem ilyen durván kell kiejteni, hanem finom határozottsággal: Kárr!”)

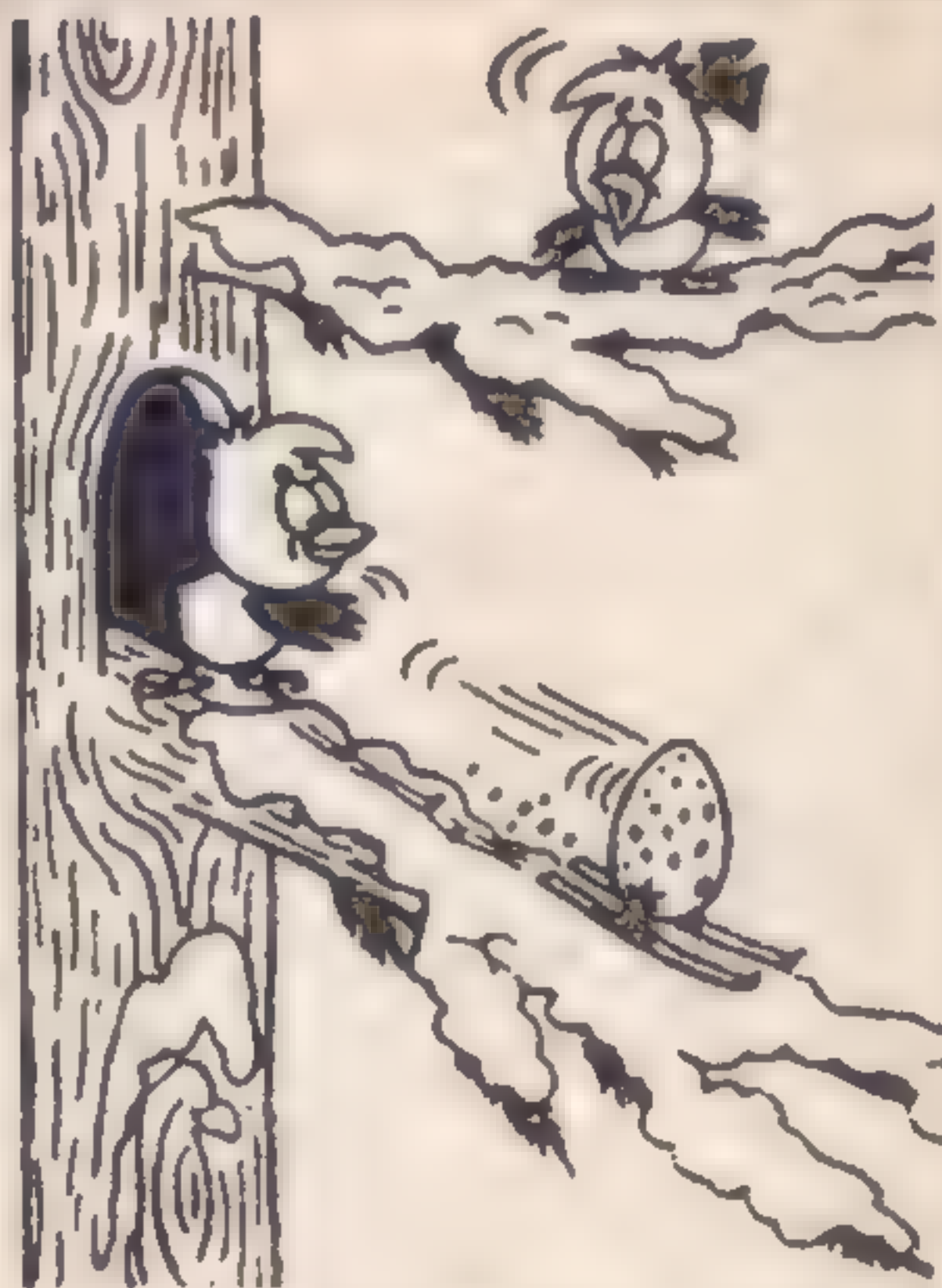


No és a fitiszfüzika az egyetlen madár, amely nemcsak tojást, hanem verset is költ:

— Fitiszi-fitiszi — vojdsziszi. Fitiszi-fitiszi — vojdsziszi.



— Mindig csak kis lakásokat építenek.



— Fiatal korban kell elkezdenni!

MINDEN- FELÉ NEVETNEK



A TIGRISVADÁSZ

A tigrisvadász nagyon sokat mesélt a barátainak arról, hogy ő hogyan ejti el ezeket a csíkos vadállatokat.

— Tulajdonképpen nagyon könnyű dolog a tigrisvadászat — magyarázta. — Éjszaka a tigris szemei úgy fénylenek, mint két zöld villanylámpa. Nem kell mást csinálni, mint pontosan közibük célozni és a bestia állat azonnal elterül a földön.

A vadász elment Indiába és két hónap múlva tigris nélkül

jött haza. Lehangoltan magyarázta:

— Hallatlanul ravasz állatok lettek ezek a tigrisek. Képzeljétek, mindig párosával jöttek velem szemben és mindegyik behunyta az egyik szemét. Úgyhogy, amikor közibük lőttem, sohasem találtam el egyiket sem!

SKÓT JATSZMA

A skót nagy összeget veszít a kártyán és sopánkodva a többi játékoshoz fordul:

— Ha a feleségem megtudja, hogy ennyi pénzt elvertem, kitépi a hajamat! Fiúk, adjátok vissza, mert különben nem merek hazamenni...

A többiek — hosszú tanakodás után — megsajnálják és a pénzt visszaadják barátjuknak.

— Igazi haverok vagytok! — lelkesedik a skót. — Adjatok hozzá még egy keveset, hadd gondolja az asszony, hogy én nyertem a partit...

GÖRÖG FÖLDÖN

Az idegenvezető a nagy költőről, Homéroszról magyaráz a külföldi turistacsoportnak.

— Nem az a fontos, hogy Homérosz egyáltalán élt-e vagy nem! Ezt a kérdést teljesen elhanyagolhatjuk, mert csak az a fődolog, hogy megírta és ránk hagyta az Iliászt és az Odüsszeiát!

VENGÉGHIVGATÓ

Egy New York-i vendéglős ezt a felírást tette ki a bejárat fölé:

„Ha meg van elégedve vendéglőmmel, térjen vissza! Ha nincs megelégedve, tréfálja meg ismerőseit és küldje ide őket!”

HAJÓTÖRÉSNEEL

A tengerben fuldokló ember kétségbeesve ordít fel a hajóra:

— Mentőövet! Mentőövet!

A matróz közönyös tekintettel rez le a süllyedő hajóról, majd ezt kérdezi tőle:

— Mennyi a mellbősege?

A SZIKLA

Japánban egy óriási sziklán ez a furcsa felirat olvasható:

„Turista, ne légy rest! Fordíts meg!”

Egy kíváncsi idegen, ereje minden megfeszítésével megfordította a sziklát. A másik oldalon ezt a felírást olvashatta:

„Most állíts vissza régi helyemre, hadd tréfálhassak meg egy másik bolondot is!”

SZÖRAKOZÁS

Az óceánjárón tréfás versenyeket rendeznek. A játékmeszter egyszerre csak így szól:

— Most pedig az agglegények és a nős emberek stafétáját rendezzük meg!

És akkor odafordul az egyik férfihoz.

— Uraságod ugyebár nős?

— Nem, nem! — felel; a kérdezett. — Csak tengeribeteg vagyok, azért ilyen bánatos az arcom.

OLASZ SZTORI

— Lenne szíves felvilágosítást adni, hogy hol van az a kép, amelyen hat meztelen nőt lehet látni és az a címe, hogy

„Nimfák”? — kérdezi a turista a múzeum egyik teremőritől.

— Most éppen a második emeleten van. Mindig máshová helyezzük, hogy minden teremben egyformán kopjon a szőnyeg!

SVÉD LEJTŐ

A fiatal házaspár élete első autóján hétvégi kirándulásra utazik. Egy meredek lejtő szélén megállnak és megkérdezik egy arra járó asszonytól:

— Nagyon veszélyes ez a lejtő?

— Ah, dehogy! Minden autós csak az alján töri össze magát!

BULGAR BÁNAT

— Átélttem egy világháborút, egy autóbalesetet, két hibás házasságot, fél tucat rossz főnököt, több átszervezést, egy árvizet, s most azt mondja az unokám: „Nagypapa, te nem ismered az életet!”

CSEH CSÚCS

Hanka asszony este büszkén újságolja a férjének:

— Ma végre bebizonyítottam, hogy a nők mennyivel többet érnek a férfiaknál!

— Nocsak... — álmélkodik a férj. — Mesélj!

— Elromlott a fürdőszobánk csaptelepe és én megjavított-

am. Eközben nem ittam meg hat üveg sört, nem gazdagítottam anyanyelvünk káromkodásait, nem vesztettem össze a családommal és nem rohangu le az üzletbe tíz percenként valami új alkatrészt! És azt sem kívánom, hogy dicshimnusz zengjen mindezért...

AUSZTRÁL NYUGI

Két szomszéd könyököl a fürdjüket elválasztó kerítésnél és órák óta beszélget. Az egyik farmer egyszer csak megkérdezi:

— Te George, mióta dohányoznak a teheneid?

— Megörültél? Miért dohányoznának?

— Ha nem, hát nem... Akkor biztosan kigyulladt a tehénistálló!

ANGOL HIDEGVÉR

A fogházba előkelő látogató érkezik. Mindent megtekint, és az egyik rabtól megkérdezi:

— Aztán szeretné-e, ha letelne már a büntetése?

— Nem én.

— Olyan jól érzi magát itt?

— Azt nem, de én életfogytiglani elítélt vagyok!



— EZÉRT JÖTTÜNK !

KÖVETELÉS



— Kész vagyok a gyümölcsszürettel. Mikor lesz belőle lekvár?



TOLVAJ

— „Hamar a madarat, el kell venni tőle!”

ANYASZÍV

— Asszonyom! Kötelességem közölni önnel, hogy öt gyermeke megint lopja az almámat!

— Csak öt? — csodálkozik el az asszony. — Üristen! Merre csavaroghat az az átkozott Jánoska!?

MAGYARÁZAT

Ildikó egy almafa tetején ül és két almát szorongat a kezében, amikor a csősz rárivall.

— Mit csinálsz te ott azokkal az almákkal? El akarod lopni?

— Mit képzelsz a bácsi —, mondja Ildikó önérzetesen. — A földön találtam őket és most vissza akarom aggatni.

ROHANÓS REGGEL

— Segíts kislányom, mert elkésünk! Tedd azt a kosár almát a sütőbe, a vekkert a hűtőszekrénybe, a hálóingeket a kamrába, a vajat a ruhásszekrénybe... De mozogj, mert megalszik a szádban a tej!

FOGJÁK MEG!



— Az előbb almát is csentél...



— Látod, ez a szüret legegyszerűbb gépesítése.

SPORTOLÓSDI

Mundial

— Tavalý — emlékeztek — VB-lázban égtünk. Még karácsony táján is, amikor a BEATLES-hét ürügyén politikai kérdézz-feleleket rendeztek a Sportcsarnokban.

A kérdés: — Ki Mugabwe és Nkomo?

A válasz: — Az első urat, sajnos, nem ismerem. Nkomo viszont a kuwaiti csapat közép-csatára volt a világbajnokságon.

Értékes jellemvonás

— Hogy milyen srác az Ede?... A világ legremekebb fickója. Igazán csak jót mondhatok róla. Pompásan beilleszkedett a csapatba, mindenki szereti, mindenki szívesen játszik vele.

— És honnan ez a hallatlan népszerűség?

— Emberi magatartásából

fakad. Minden meccsen legalább két gólt lő...!

Wyugi

A vesztesre álló csapat edzője rezenéstelen arccal válaszol az újságíró kérdéseire.

— Soha nem vagyok ideges — mondja. — Hiszen végül is játékról van szó, amelyben az egyik csapat győz, a másik meg veszít.

És belebújik a melegítője felső részébe.

A lábával.

Légiveszély

Alfredo Pupilla, a neves perui rúdugró világcsúcsjavítás közben egy fiókáinak eleséget szállító sasnak ütközött. A gondos szárnyas természetesen elejtette a kaját, majd megrendült állapotban megpihent a 6 méter magasan elhelyezett lécen. Egyik szárnyával megragadta a rudat, a másikkal pedig lefelé bökdösött.

Alfredo Pupilla értett a hangtalan beszédből. Villámgyorsan lemászott a kövér pocokért, majd visszamászott vele az aggodó madárhoz, amely hálás tekintettel a csőrébe kapta az elveszettnek hitt zsákmányt, és elrepült. Sajnos, közben a lécet is leverte, és így a szigorú versenybíróság nem hitelesítette a világrekordot.

Az eset hitelességét bizonyítja, hogy a világrekord még ma is 6 méter alatt van a rúdugrásban...

Hja, így könnyű!

Csapzott a haja, remeg a lába, kipirult az arca, levegőt

is alig kap, de mosolyog, mert boldog. A riporter odalép hozzá,

a győztes versenyző nyilatkozik a célban:

— Hhhhh!... Hhhhh!...

— Mégis, mi segített a győzelemhez?

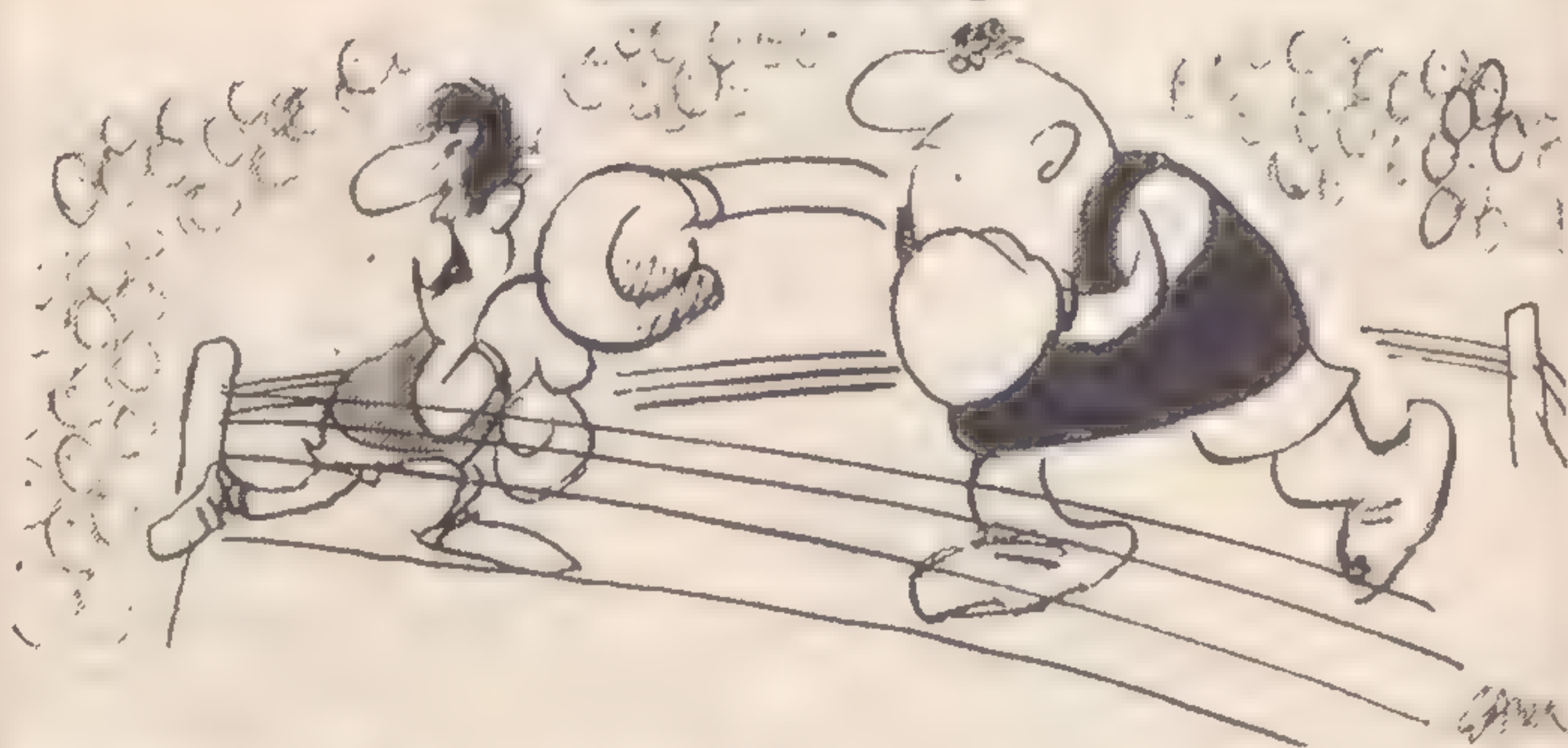
— Hhhhh!... Hhhhh!... Hhhhh!...

— Talán a felkészülés? Az akarat? A remek formaidőztetés?

— Hhhhh!... A kitűnő taktika. Az edzőm azt mondta, hogy a rajt után álljak mindig az élre... aztán már csak arra ügyeljek, nehogy valaki elérem kerüljön.

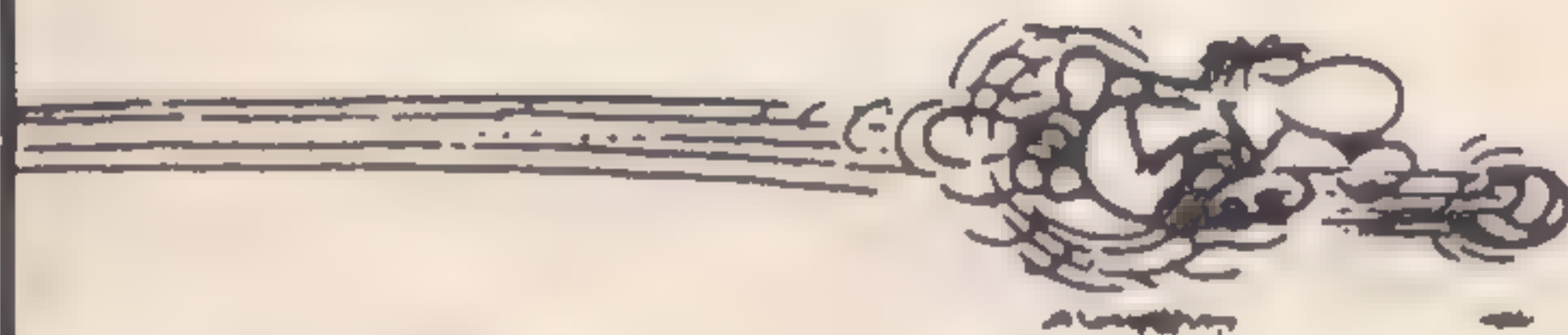
Hja, így könnyű!...

SEGÉLYKÉRÉS

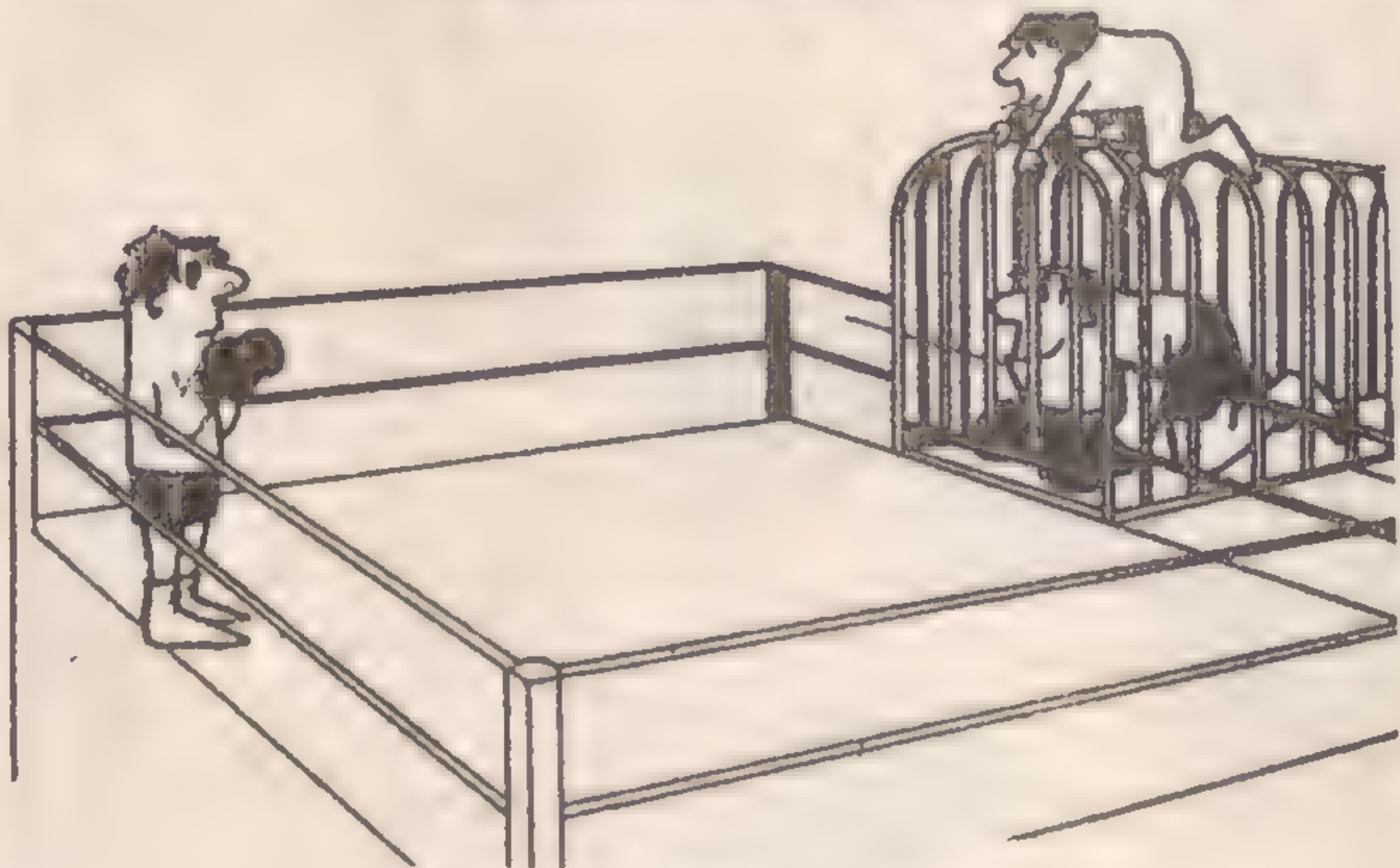


— Mama, ez nagyon verekszik!

A NAGY ELLENFÉL

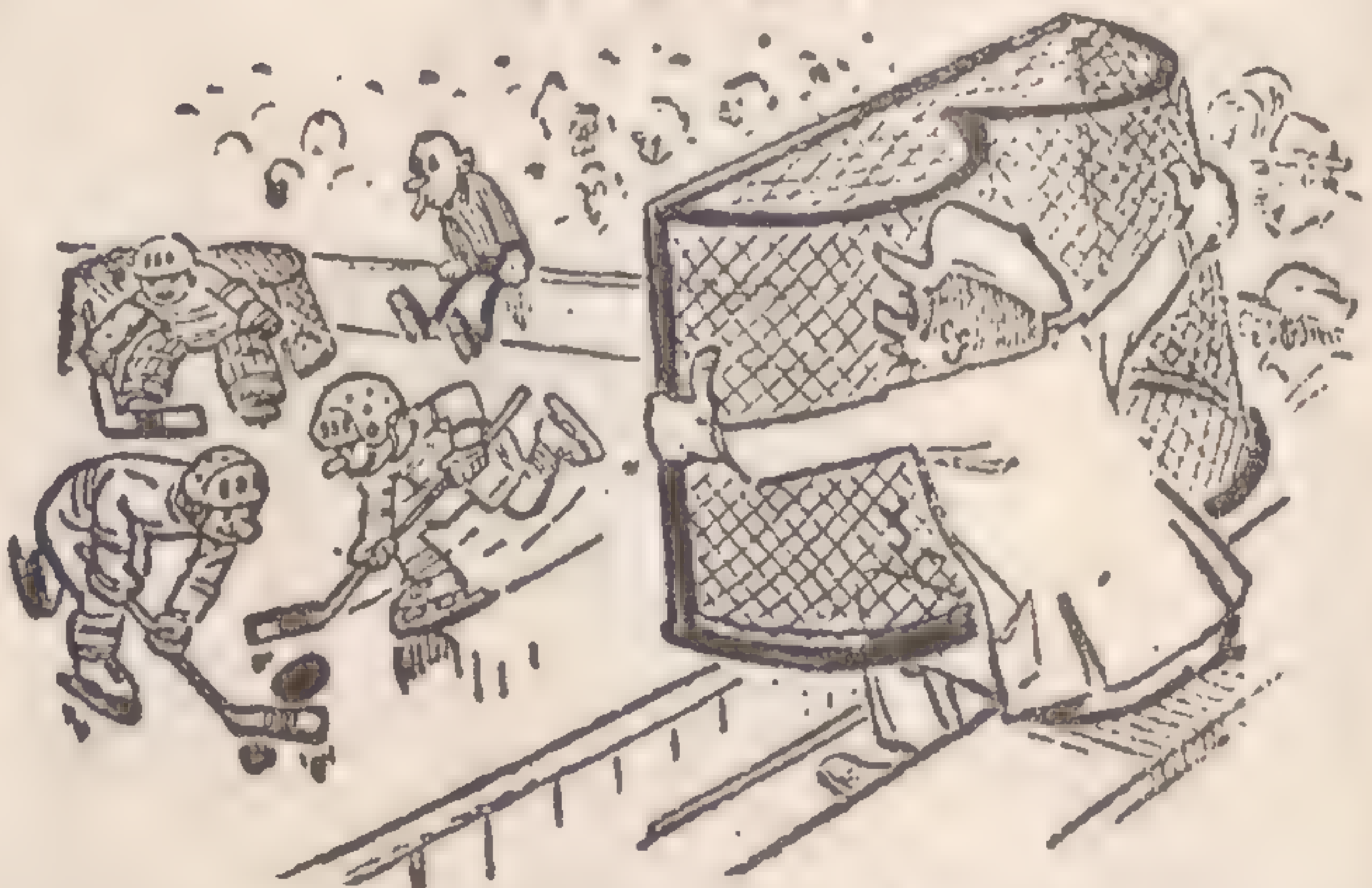


TÜLEDZETT ÖKÖLVIVÓ



— Vigyázz! Nyitom a rácsot!

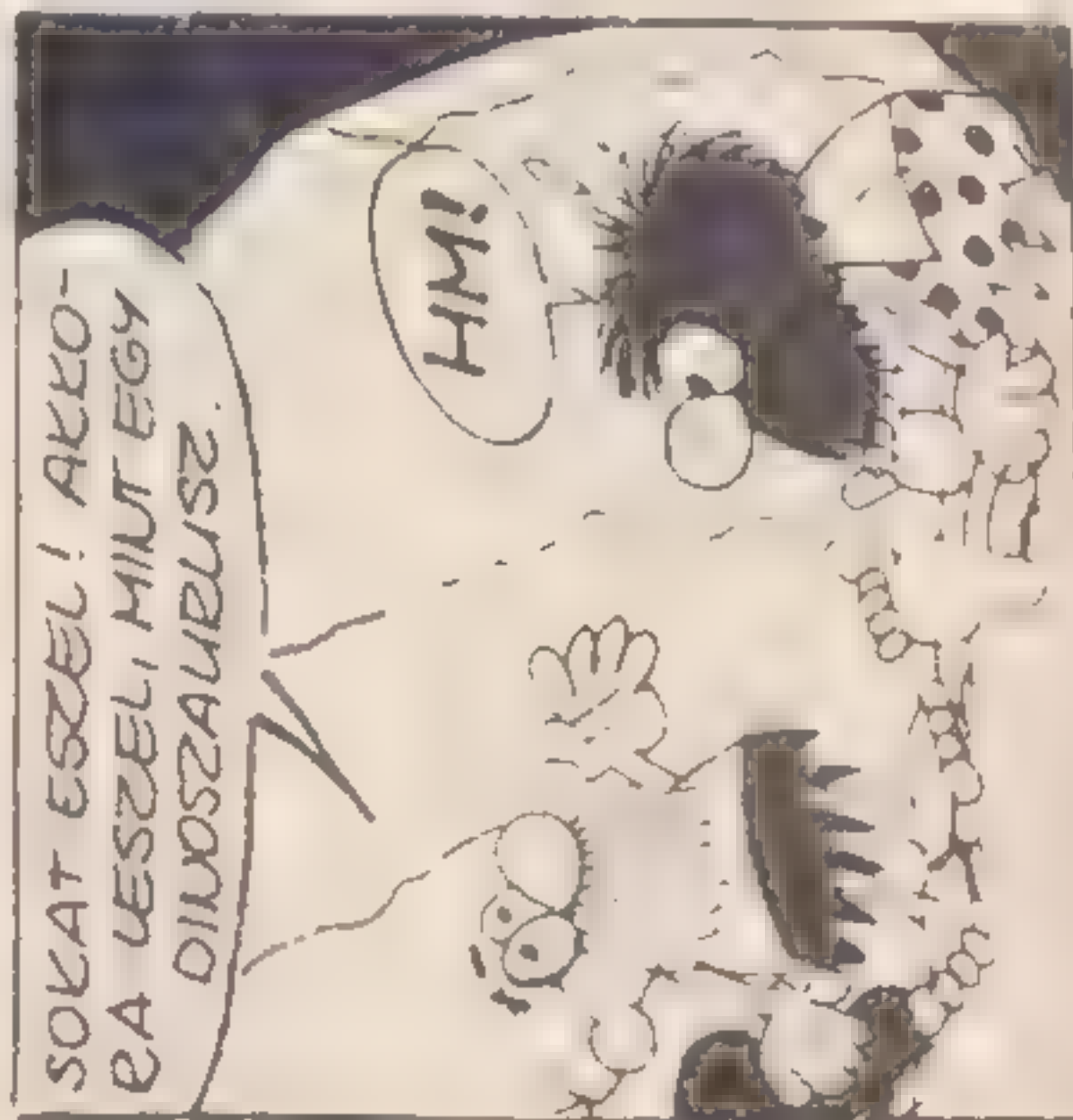
KAPUSTRUKK

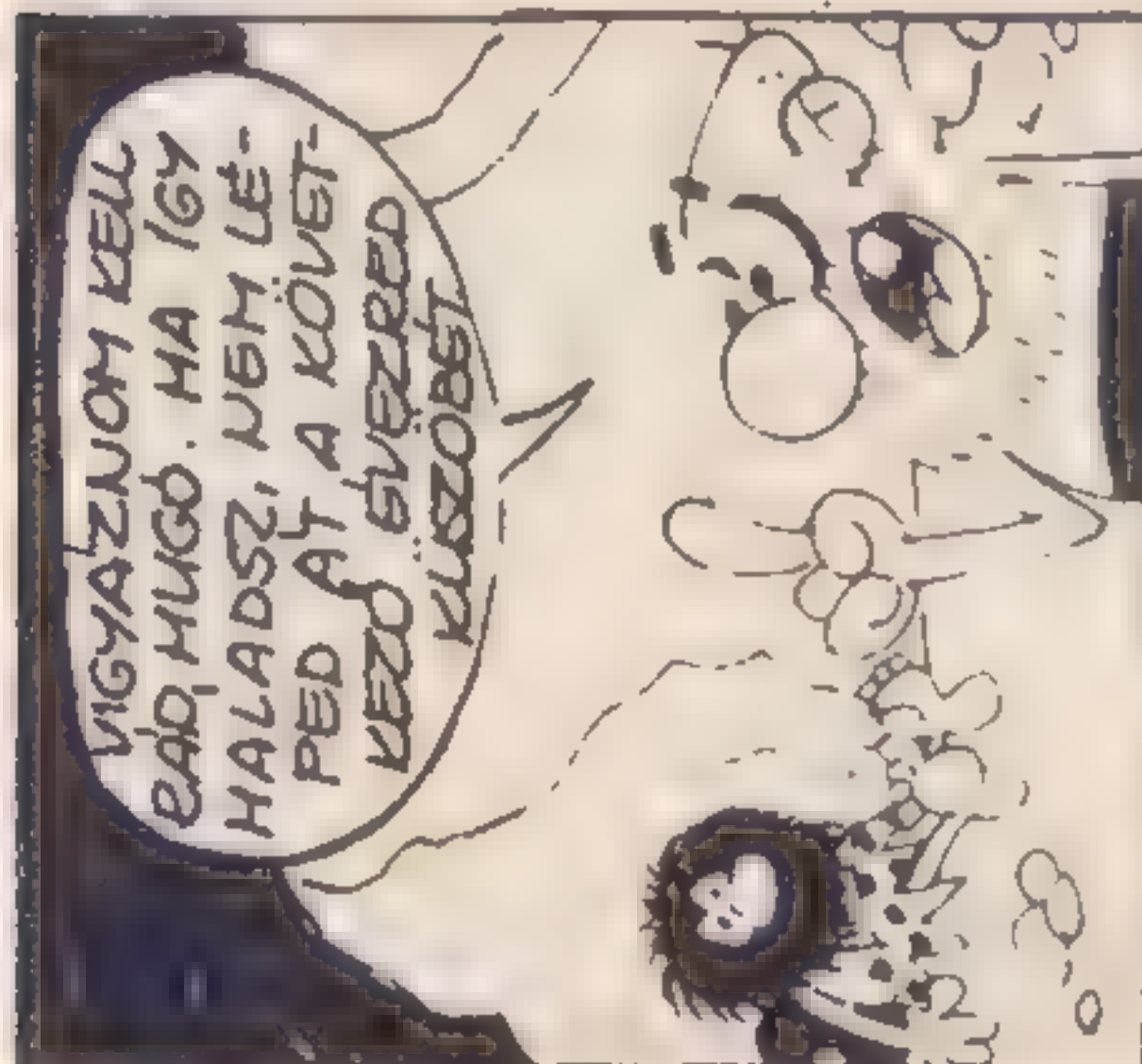


— Ide, legények! Itt a kapu!

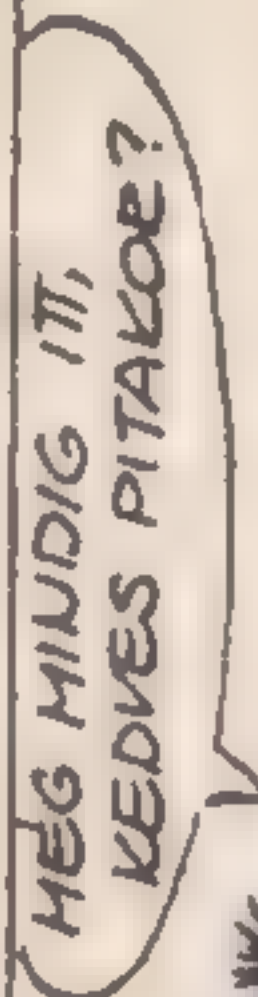
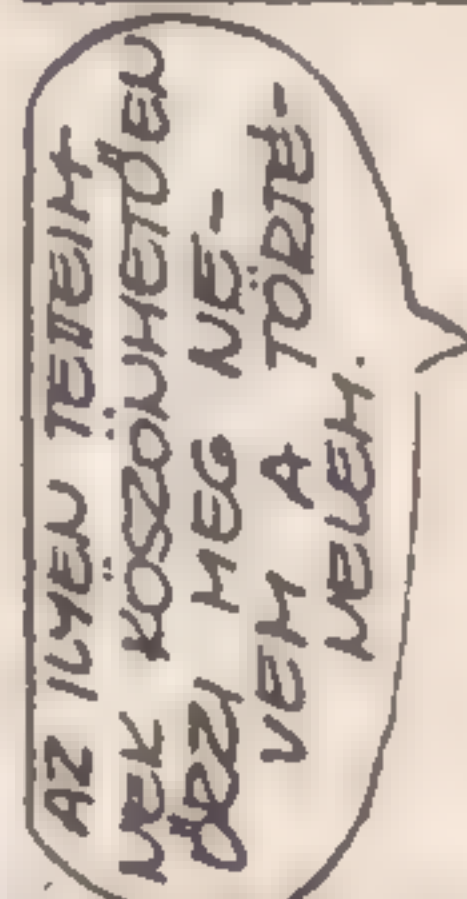
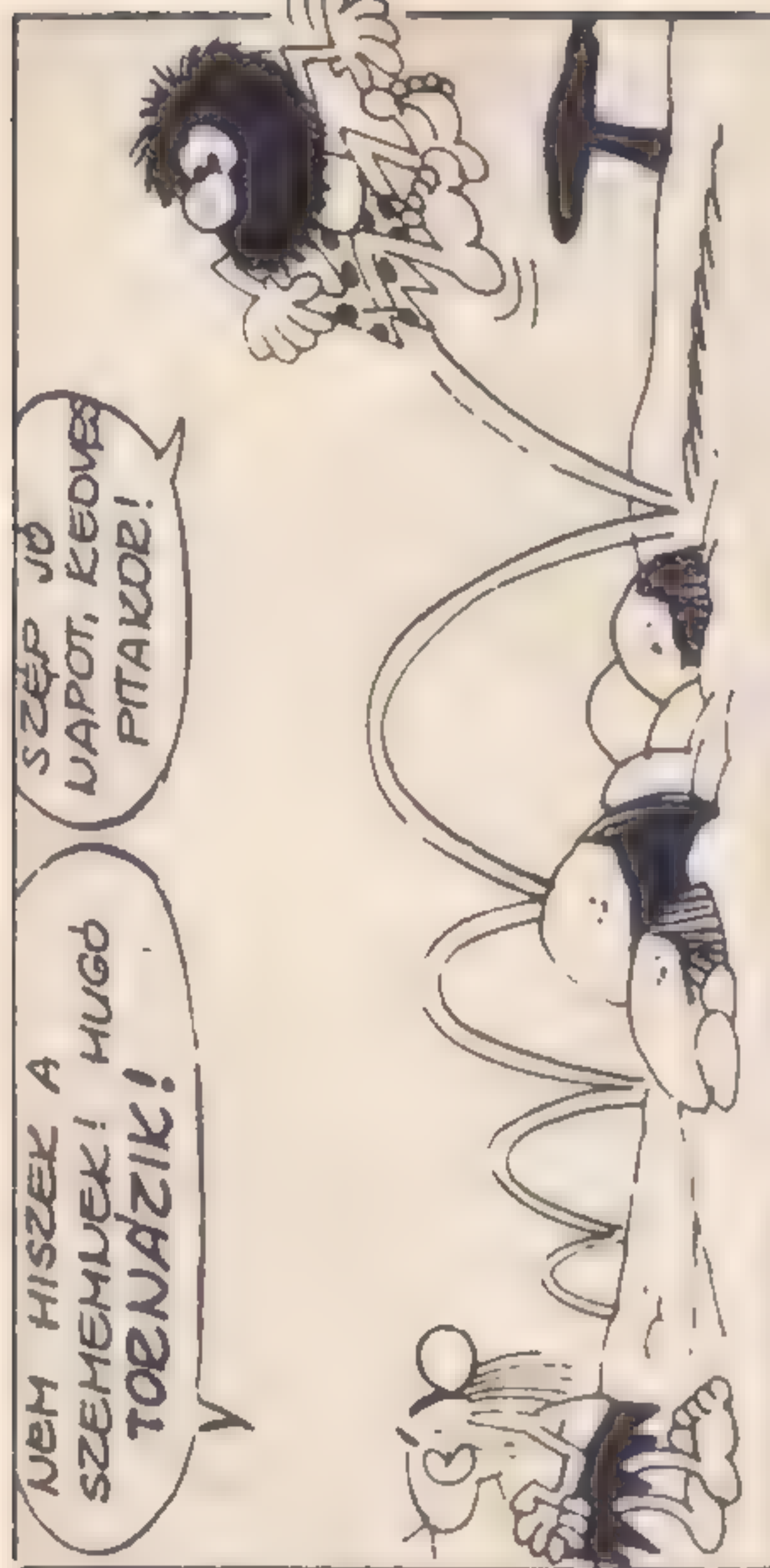
Hugo, a barlanglakó

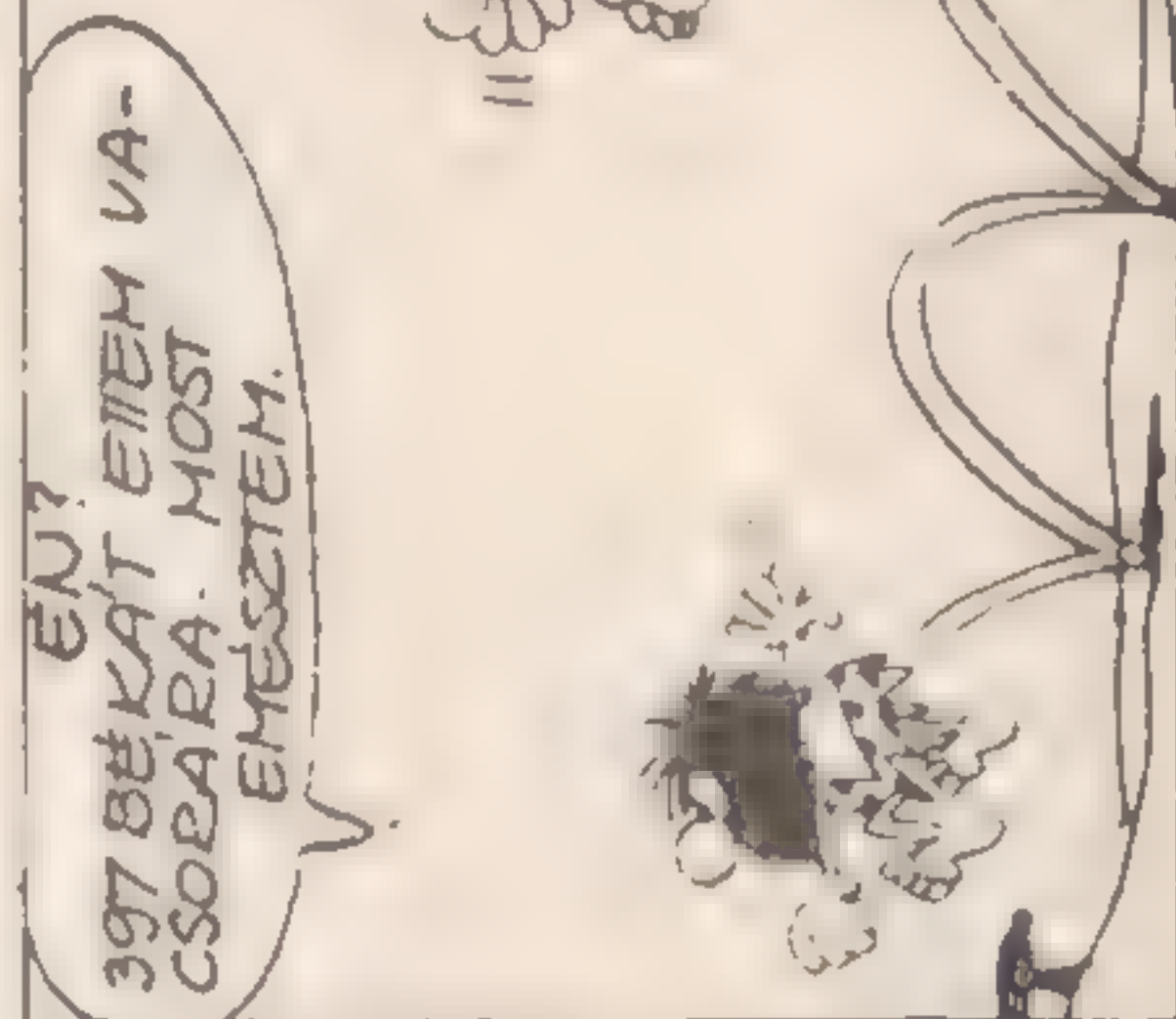
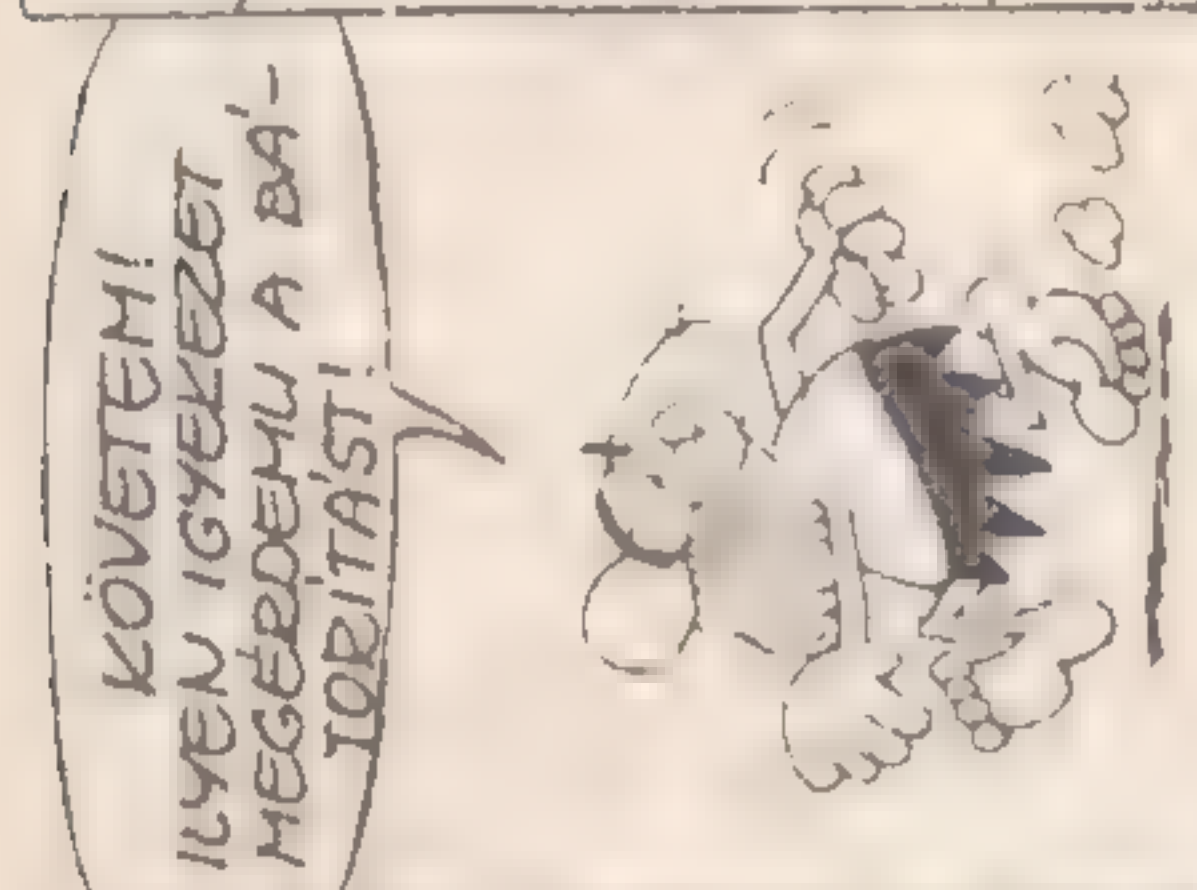
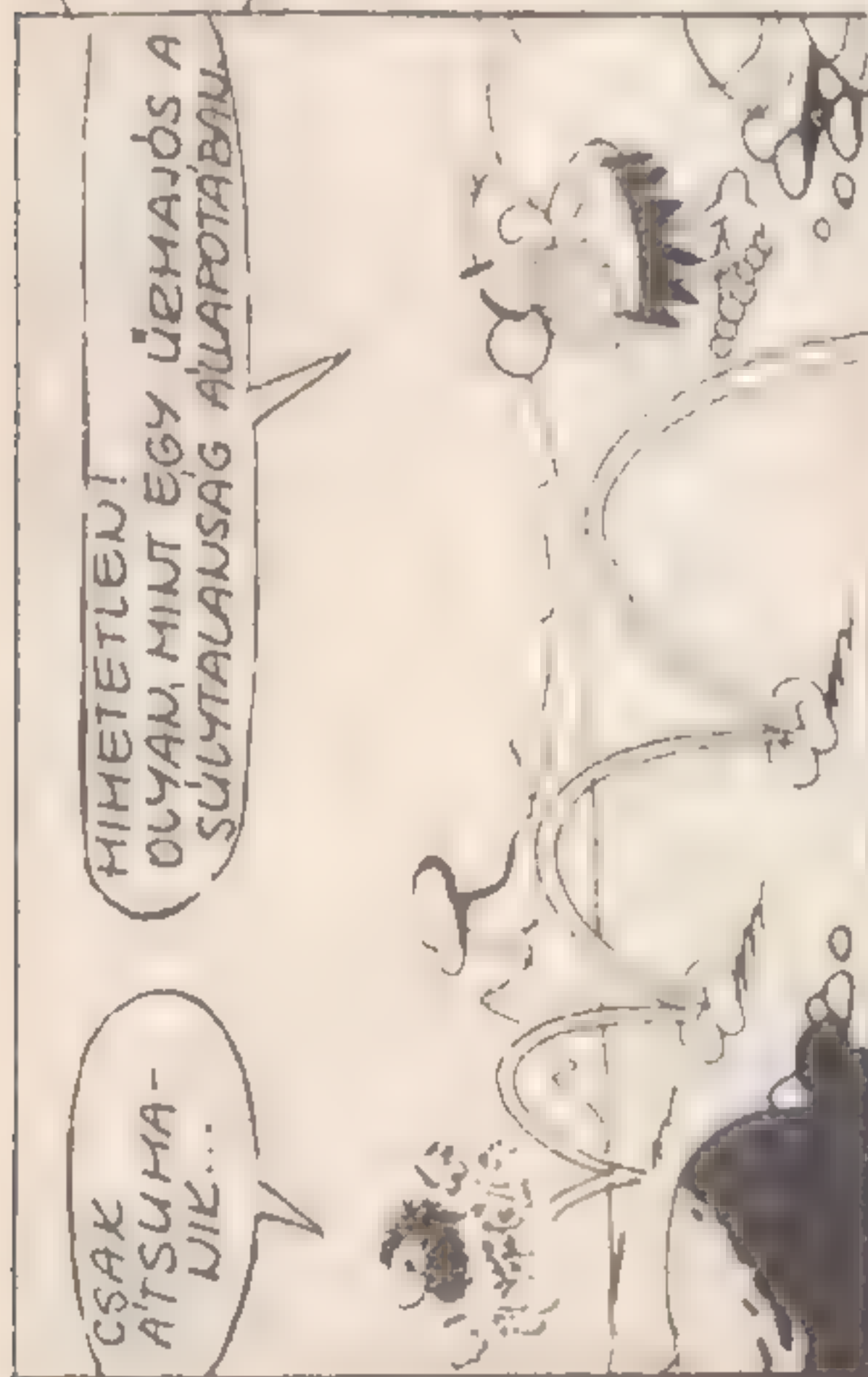
148





KÉT
KÖRÖ-
SZAKI
NAP.
PAL
KÉ-
SŐBB...





Kövér fóka = **pufóka**
 Muzikális gorilla = **zongorilla**
 Tudós gólya = **magólya**
 Pletykás gólya = **csacsogólya**
 Öreg giliszta = **gilisztata**
 Influenzás hörcsög = **köhör-
csög**
 Sokbeszédű ruhamoly = **duma-
moly**
 Félenk puli = **lapuli**
 Csontos ordas = **bordas**
 Vezető elefánt = **kormányos**
 Madárbú = **keselyűség**
 Csinos szamár = **csacsinos**
 Hanyatló értelmű tulok = **bu-
tulok**
 Bánatos mormota = **szomor-
mota**
 Cifra skarabeusz = **maskara-
beusz**
 Serdülő masztodon = **kamasz-
todon**
 Mozgó ászkarák = **mászkarák**
 Viszkető kardhal = **vakardhal**
 Nomád angolna = **barangolna**
 Éhes atka = **falatka**
 Bandzsi csalogány = **kanca-
logány**
 Fagyott medve = **dermedve**
 Nyársat nyelt róka = **karóka**
 Hamisított orangután = **orang-
utánzat**
 Kövér gida = **dagida**
 Török medve = **mehemedve**
 Álhajat viselő róka = **paróka**
 Legyek randevúja = **légyott**

Muzikális hangyász = **hangász**
 Sürgő-forgó hangyász = **ro-
hangyász**
 Gyászoló hangyász = **hangyá-
szol**
 Hebegő dog = **dadog**
 Döglött dog = **dög**
 „Kutya” (-átkozott) dog =
 (ugyancsak) **dög**
 Megelégedett bulldog = **bol(l)-
dog**
 Néhai bulldog = **megbulldo-
gult**
 Becézett emu = **emuci, emucus**
 Parlagi emu = **emucsai**
 Jelentéktelen emu = **emuki,
emuksó**
 Mafla (bamba) emu = **emulya**
 Morcos emu = **emufurc**
 Izmos emu = **emuszkli**
 Nyikkanó emu = **emukk(an)**
 Ijesztő (félelmetes) emu =
emumus
 Fürkész emu = **emustrál**
 „Virágos kedvű” gulipán =
tulipán
 Eszes kos = **okos**
 „Fémjelzett” kos = **cinkos,
vaskos**
 Kerge kos = **sokkos**
 Öldöklő kos = **gyilkos**
 Részeges kos = **iszákos**
 Havon csúszó (sikló) kos =
csikos
 Sávokkal mintázott kos = **csi-
kos**

NEM VAGYOK BABONÁS...

Nagyokat kuncogok, amikor anyu azzal áll előlém, hogy még véletlenül se kavarjam meg késemmel a kávémat vagy a kakaómat, mert véres lesz a teje. Ha beleüti könyökét az ajtófélfába, gyorsan takarítani kezd, megnézi: van-e a hűtőben tartalék-kaja, mert szerinte vendég várható.

Én nem vagyok babonás, de arra azért mindig ügyelek, nehogy bal lábbal keljek fel, mert akkor biztos, hogy történik velem valami. Most is lesodortam a sótarót és a kiömlött só veszekedést jelent. És ez így is lesz, hiszen anyu nehezen bocsátja majd meg, hogy a dédi örökségét széttörtem.

Nem vagyok babonás, mégis örülök, amikor a tükör előtt észreveszem, hogy a trikómat fordítva vettem fel. Ez szerencsét jelent. Zsuzsi biztos, hogy eljön a találkára. De amikor kinyitom az ajtót, már nem vagyok olyan biztos a dolgomban. Eszembe jut, hogy a pénztárcámat a szekrény tetején felejtettem, az ajtóból visszafordulni pedig kész tragédia. Az utcán azonban már fütyülök mindenre. Kéményseprő jön velem szemben. Ujjammal három kört rajzolok kabátgombom körül és már dúdolólok is: „Kéményseprőt látok, szerencsét találok!”

Te magasságos ég! Földbe gyökerezik a lábam, mert a járdán fekete macska ül. Ha most felkel és átszalad előttem, mindennek vége. Nem kockáztathatok, óvatosan hátrálok és a másik utcán, kerülővel folytatom az utam. Sajnos, késéssel érkezem a diófához, ahol csak egy cédulát találok: „Húsz percnél többet még senkire sem vártam. Rád sem! Zsuzsa”

Nem, nem vagyok babonás, de az a nyavalyás fekete macska mégis csak rosszat jelentett.

AHOGY MONDJA...

Béla bácsit, a történelem tanárunkat „Ahogy mondja” tanár úrnak neveztem el. Amikor kiderült, hogy az óráin nem lehet fedezékbe vonulni, az előttem ülő tanuló háta mögé bújni, mert névsor szerint feleltet, tanulmányozni kezdtem a szokásait. Rájöttem: annyira tiszteli tantárgyát, hogy sértésnek veszi, ha valaki nyögdecseelve próbálja felsorolni történelmünk nagy pillanatait. Ilyenkor inkább ő veszi át a szót. S ha a tanulóban van egy csöppnyi színészi készség, kigyúlt tekintettel, áhítatos arccal figyelő szavait, és néha elrebegi, hogy

„úgy van, ahogy mondja, tanár úr”, a teljes feleletet képes megadni.

Hétről hétre ragyogóan kamatoztattam ezt a megfigyelésemet. Én nyögdecselem, „Ahogy mondja...” tanár úr pedig felelt helyettem. Csak-hogy az osztályzat... Amikor az összesítésre került a sor!

— Kett... kettest adott a tanár úr? — kérdeztem, és most igazából nyögdecselem.

— Úgy, ahogy mondod. Idáig ugyanis szinte minden alkalommal én feleltem helyetted, de ez nem mehet a végtelenségig.

ÚTBAIGAZÍTÁS



— Már igazán felvehetnéd a tavaszi gönceidet!

FOCIRAJONGÓ



— Tavasszal mindig káprázik a szemem.

AKI MÁSNAK VERMET ÁS...

Szitnyai Balázs levelet írt Magos Klárinak és a barátjának, Dobó Lacinak. A fiúnak címzett levél inkább hosszabb meghívó volt. „Emlékszel arra a gögös lányra? Tudod az, aki a múltkor levegőnek nézett? Bebizonyítom neked, hogy ő is madzagon rángatható bábuvá válik, mert egy lány kíváncsisága erősebb a hiúságánál.

Ha holnap délután két órakor kijössz az Aranyhomok szérűjéhez, ott láthatod őt, egy szénaszállító ketrecbe zárva. Szóltam néhány lányismerősének is, hadd röhögjenek rajta.”

S mert Sitnyai a sikert teljessé akarta tenni, azt szerette volna, ha együtt találják őket, ugyanabban a szénaszállítóban bújik meg, amelybe a lányt hívta.

Az óra a kijelölt időt mutatta, de Klári még nem volt sehol. A ketrec ajtaja azonban hirtelen lecsapódott. A dróthálón át vihogó lányarcokat látott, köztük volt Klári is, aki kezében a Balázshoz írt levelet lobogtatta.

— Engem akartál lóvá tenni, de nagy igyekezetedben összecserélted a leveleket!



SZELIDÍTEM AZ ÖCSÉMET

Bújj ki az ágy alól, Ferike, hiszen a bátyus van itt. Miért pislogsz rám úgy, mint egy világgá kergetett béka? Talán csak nem félsz tőlem? Most nem nyomok barackot a fejedre, nem dobállak a levegőbe. Egyszerűen meg akarlak simogatni. Persze, hogy nagyobb,

erősebb vagyok nálad, meg tudnám ropogtatni a kezéd, de nem teszem, mert szeretlek. Gyöngédségre vágyom, meg akarom simogatni azt a konok kis fejedet. Kinek nem jár el néha a keze? Persze, hogy én is oda-odalegyintek egyet-egyét a nadrágodra, de csak azért, hogy szófogadó legyél. És olyan, aki nem ijed meg a saját árnyékától.

Jó, jó, néha hangoskodok, ordítok, de képes lennék érted oroszlánnal, százfejű sárkánnyal is megvívni, különösen akkor, ha nem lennél ilyen értetlen.

Mássz már ki onnan, mert ha én húzlak ki... Jaj, neked, ha nem engeded, hogy szeresselek...



Ki mit mond ezen a rajzon? Küldd a címünkre!

KISÉRLET



— Anyu, a fogkrém a fürdőszobától az íróasztalig ér!

A SZAMÁR AZ SZAMÁR

Új gyerek került a rajhoz. Az osztályfőnök, aki látja, hogy gyenge oldala a matematika, így pirongatja:

— No, fiam, te se fogod sokra vinni, mert aki számár ifjúkorában, az számár marad vénkorában is. Ezt tapasztalatból tudom.

A BOLYGÓ ÚTTÖRŐVEZETŐ

— Nem láttatok erre úttörőket? — kérdezi a tavaszi kiránduláson a falubeli gyerekeket az eltévedt rajvezető.

— De igen...

— Mikor?

— Még tavaly nyáron, amikor itt táboroztak...

BESZÉLJÜNK SZÉPEN

Az ifjúvezetőt figyelmezteti a rajvezető: Karcsi, beszélj szépen a gyerekekkel, mert félnek tőled.

Nagy változás, a következő összejövételen már így szól a gyerekekhez: Szabó, te angyalka, Béci, te kis rózsabimbó... stb.

— Na, látod, így is lehet — nyugtázza a gyors eredményt a rajvezető.

— Sajnos, most még jobban félnek tőlem a gyerekek!

— Miért félnek?

— Most azt hiszik, hogy megbolondultam.

MI ÉR TÖBBET?

A fiú első lett a szavalóversenyen. A zsüri elnöke megkérdezte tőle, mit szeretne jobban, egy oklevelet vagy száz forintot?

— Kérdés, hogy mennyit ér az oklevél?

— Mindössze 10 forintot, de az erkölcsi értéke viszont felbecsülhetetlen.

— Rendben van, akkor kérem az oklevelet és mellé a kilencven forintot!

TAPINTAT

A raj az ünnepélyre készül, és a bevonulást gyakorolják. Már majdnem jó, csupán az igazgató fia, Pista lép fordítva. A rajvezető azon töpreng, hogyan figyelmeztesse tapintatosan. Végre megvan a megoldás.

— Állj! — kiált fel. — Az egész raj rosszul lép, csak a Pisti tartja a lépést.

Mindig történik valami

A BUSZON

A fiú tizenkét éves lehetett, a nagymamája négyszer annyi. Felszálltak a buszra és a nagymama elkezdte:

— Fogódkodj, kisfiam! Itt fogóddz, inkább a másik kezeddél... Vedd át a jobb kezedből a balba a táskát és a jobb kezeddél... Fogóddz meg, mert elesel és...

A busz abban a pillanatban hatalmasat fékezett, a fiúnak sikerült elkapni a fogódzót, a nagymama pedig végigvágta a busz közepén és a vezetőülés mellett hanyatt ért célba. Gyorsan összeszedte magát, aztán dühösen rákiáltott az unokájára:

— Vedd át a táskát a jobb kezedből... — Na látod! Nem megmondtam? Fogóddz meg!

OTTHON

Felnőtt buli volt, az anyu névnapját ünnepelték. Mindenki lerúgta a cipőjét, úgy táncoltak. Minket a húgommal hamar ágyba parancsoltak, s ez a húgomból teljes felháborodást váltott ki. Amíg én a fürdőszobában voltam, Dia összefűzte egy spárgára a vendégek cipőit és az erkély rácsához kötötte, majd kilógatta a „fürtöt”. Tréfát akart, nem gondolta, hogy közben elalszik. Én is aludtam.

Arra ébredtünk, hogy a rendőrök szidták anyuékat, miért hagyták nyitva az előszoba ajtaját, szabad utat engedve a tolvajoknak...

Dia odabújt hozzám és azt súgta:

— Nem kellene tanácsolni, hogy nézzék meg a cipőket az erkélyen is?

Nem csak cipő, „ruha” is volt, amelyet leginkább a húgom kapott.

A nagyot ugró

Csinnadratta bum-bum-bum
mélyen tisztelt publikum,
Maki vagyok, porondmester,
ki ezegyszer
nevetni mer,
és az oka sem talány,
következik
három csoda mutatvány:
Tótágast áll itt a Blöki,
ki a lasztit orral löki
neki,
Breki,
„aki” számoló csodalény...
Ez nem csalás, valódi tény,
ha háromszor villan a fény
hármat brekken,
aztán ugrik, csak úgy
nyekken...

Új mutatvány, újabb csoda!
Soha
ilyen bőkezű szám,
azám,
íme itt a Bukszakirály!
Bukszája bőr (nem is silány),
s húszegynéhány
holmi bennel
Fenék nélküli szelence,
tört borotva, csorba penge,
foszlott madzag, kesztyű —
fél pár...

Mutatja már
tovább sorba:
Zorba
lemezt, alig kopott,
félmaréknyi almamagot,
törött gombot,

és lerágott csirkecsontot,
egérfogót fogó nélkül,
sárga trikót, amely kékül,
és egy darab csúzligumit,
amit
rágógumira cserélne...
Lehetne?
Fog nélküli sűrűfésűt,
(csak egy készült!)
Tessék, nézzék:
előszed még
sok-sok tépett bélyeget,
vekkert, ami nem ketyeg,
lufballont, mely régen
lyukas,
és egy húszas
kiscipőt,
mit kinőtt...
és nyenyeretekerőt,
sőt,
hajkefét, mely „szörtelen”!
Hirtelen
előránt még bűgócsigát,
kulimászos szardíniát,
foszlott kucsmát,
morcos gombát,
négyyszögletű frászkarikát...
És egy táblán
pár nagybetűt:
„A TÁPSOLÓ NAGYÉRDEMÜT
KÖSZÖNTI A BUKSZAKIRÁLY”
Mutatványnak ez a vége,
ámde végre
a nevét is illik tudni:
nagyot ugró KENGU RUDIIII



HIRDESS NÁLUNK!

Ha egyszer tudós emberek tudományosan elemzik hazánk-nyolcvanas éveit, bizonyára ezt írják könyvük fölé: a vállalkozók kora. Ebből a mozgalomból mi, hahotázók sem maradhatunk ki! Összegyűjtöttük hát képzeletbeli hirdetések képzelet-, azaz: mesebeli vállalkozásait.

Nemzedéki ellentéteit megoldja a Nagy Szürke Farkas Társaság. „Hamm” jeligére a kiadóba.

Szerény, egyszerű leány idős bányászoknál kosztért, lakásért házimunkát vállal. Jelige: „Alma”.

Nem kell kulcs! Új módszerrel nyitja ajtaját az Ali Baba közösség. Válaszokat „Szézám tárulj” jeligére kérjük.

Nyugdíjas sütőipari szakmunkásnő, gyakorlattal, másodállást vállal. Gyermekgondozás előnyben. „Jancsi és Juliska”.

Halott-támasztás, csókkal. Öröklétet ígér a Csipkerózsika társaság. „Királyfi” jeligére a kiadóba.

Lencseválogatás új technikával. Galambok a háztartásban. „Hamupipőke” jeligére.

Repülőgép építését vállalja Ikarus és társa. Jelige: „Megbízható”.

Bolyongásaihoz útitervet ajánl az Odüsszeusz utazási iroda. Irány Küklopsz!

Életerős fiatalember munkát keres. Bikaszelídítés előnyben. „Repül a nehéz kő” jeligére. Maradék szurok áron alul

eladó. Felhasználásához szak-
képzett munkaerőt biztosít az
Egri Nők Társaság. „Törökverő”
jeligére.



**LÁTNOK, JÓSNŐ ÉS JÓSMI
KERESTETIK.** Felvételre kere-
sünk látnok ipari tanulókat.

Feltételeink: ha valaki előre
meg tudja mondani, hogy mi-
kor, ki fog felelni és miből, mi-
lyen idő várható két év múlva,
milyen lottószámokat húznak ki
a következő héten — csak az
jelentkezzen.

Várunk benneteket a Látnok-
ipari KTSZ-nél, Boszorkányfal-
va, Mágus u. 10.

Fiúkat is várunk jósnőnek!

Szaktanulmányvizsga után min-
denki varázsgömböt, néhány
csomag kártyát, valamint bo-
szorkányseprűt kap.

CSODASZEMÜVEGET vásá-
roljatok a Fényfotért-től!

Szaktanulmányvizsga után ezekből is
nagy választék található.

Fiúk, figyelem!

Ha lányok szemébe akartok
nézni, olyan szemüveget vásá-
roljatok, amellyel nem láttok
semmit, vagy legalábbis nem
sokat. Így soha nem jöttök
zavarba!

Vásárolj csodaszemüveget!

Akinek még nincs ilyen, jöj-
jön el hozzánk! Minden husza-
dik vásárlónk ajándékcsomagot
kap. Tartalma tíz darab csoda-
szemüveg!

SZŐNYEG. Azonnal megven-
nék egy őrsi sátor nagyságú
varázsszőnyeget a táborozás
idejére. Ezzel röpnénk haza
éjszakánként a nagyhoz ba-
racklekvárt enni. „Honvágó”
jeligére.

HANGSZER. Nem vonósné-
gyesek alakításához keresünk
nagy méretű, jó lakkozású, víz-
biztos nagybőgőt, nyolc vonó-
val.

Jelige: „Kezdődik a tábori
csónakverseny”.

OKTATÁS. Ne téovázzon, ne
habozzon, vágjon bele! Ná-
lam fél óra alatt elvégezhet
egy tábori konyhán egy sza-
kácstanfolyamot. Lesz otthon
meglepetés! Hirtelen odasül-
tek, elégett ételek bő választé-
ka biztosított. A családnak
otthon semmi dolga, csak egy-
egy porolót kell venni, és szel-
lőtetni, a többit mi elinté-
zük. Jelige: „Kifutott a krumpli-
leves...”

ALLÁS. Felvinnék személyi
titkárt táborozás idejére. Ten-
nivalói közé tartozna, hogy he-
lyettesítsen a reggeli tornán,
őrsi portyán, az éjszakai őrség-
ben és a krumplihámozásnál.
Helyettesítési tennivalói alól
felmentve reggeli, ebéd, uzson-
na, vacsora, csokoládéosztás és
mozi idejére. Jelige: „Szép az
élet”

#aholca 11.

**KIADJA AZ IFJÚSÁGI
LAPKIADÓ VÁLLALAT**

Felelős kiadó:

DR. PETRUS GYÖRGY

Felelős szerkesztő:

SOMOS AGNES

Szerkesztők:

FORRAI JÁNOS

SZIGETI PIROSKA

**83-210 Pécsi Szikra
Nyomda**

Felelős vezető:

SZENDRŐI GYÖRGY

ISSN 0230-1636

**Megjelent 5.95 A/5
terjedelemben**

KÉSZÍTETTÉK:

Böcs Ferenc

Cser Gábor

Csuzi Zsuzsa

Dallos Jenő

Dargay Attila

Dezső László

Endrődi István

Faragó György

Forrai G. János

Füleki János

Horváth Mihály

Magyar Katalin

Major Árvácska

Nagy Zsolt

Sajdik Ferenc

Somos Ágnes

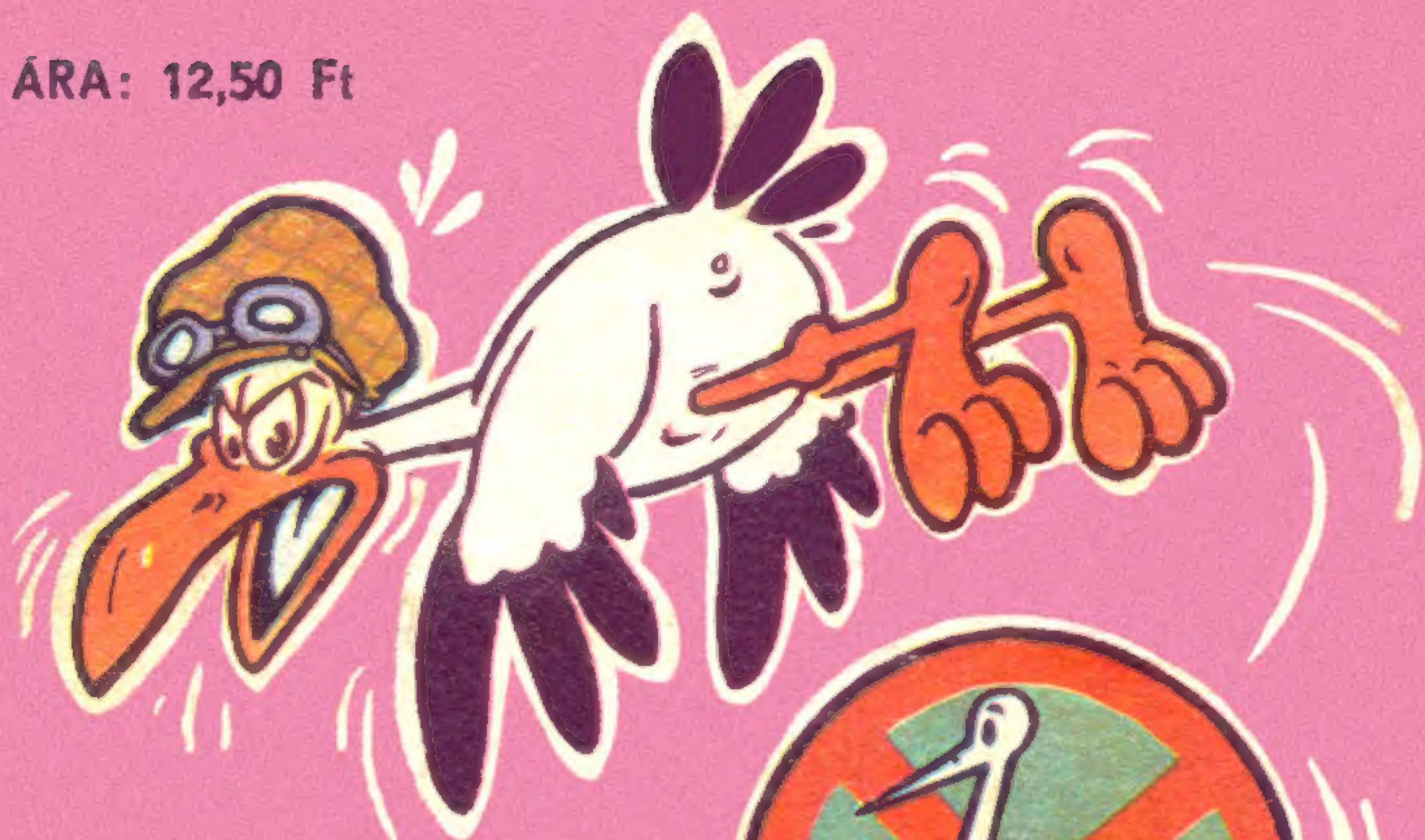
Szente Pál

Szigeti Piroška

Szitás György

V. Sólyom Erzsébet

ÁRA: 12,50 Ft



Ha
—
—

